

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

24357 LLEI 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social. («BOE» 313, de 30-12-2000.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2001 estableix determinats objectius de política econòmica, la consecució dels quals fa necessària l'aprovació de diverses mesures normatives que permeten una execució millor i més eficaç del programa econòmic del Govern, en els diferents àmbits en què aquell du a terme la seva acció. Aquesta és la finalitat perseguida per la present Llei que, de la mateixa manera que en anys anteriors, recull diferents mesures referents a aspectes tributaris, socials, de personal al servei de les administracions públiques, de gestió i organització administrativa, i d'acció administrativa en diferents àmbits sectorials.

II

Entre les disposicions que ha de contenir aquesta Llei de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, hi ha les normes tributàries que no disposen d'habilitació legislativa per a la seva modificació pressupostària; per això, donant compliment al que disposa la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, el títol de la Llei a l'udeix expressament a les normes tributàries: «Llei de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social» per a l'any 2001.

Les disposicions tributàries que conté el títol I d'aquesta Llei vénen exigides, en general, per tres circumstàncies:

En primer lloc, per imperatiu legal. És el cas de l'adaptació de la normativa de l'impost sobre el valor afegit al que disposa la sisena Directiva del Consell (77/388) referent al procediment especial per a la devolució de l'impost suportat abans de l'inici de les operacions que constitueixen l'objecte de l'activitat del subjecte passiu, com a conseqüència de la recent sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees. Destaquen també les modificacions efectuades en l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, l'impost general indirecte canari i els drets i altres tributs a la importació

per adaptar-los al que estableix el Conveni de Viena sobre relacions diplomàtiques i consulars, com a conseqüència de la desaparició del règim de matrícula turística l'1 de gener de 2001. Així mateix s'hi inclouen altres modificacions per tal de continuar adequant la nostra normativa tributària als terminis de prescripció que conté la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents.

En segon lloc, per raons de tipus tècnic, derivades de l'experiència d'aplicació de les normes tributàries per l'Administració i els contribuents, així com de l'impacte que la jurisprudència i la doctrina generen en la normativa tributària. En particular, s'han de destacar els nous supòsits d'exempció per indemnitzacions en l'impost sobre la renda de les persones físiques, la modificació d'alguns aspectes del règim de fusions en l'impost sobre societats i l'equiparació dels tipus de gravamen en l'impost sobre la renda de no-residents amb els tipus de retenció existents per a residents.

En relació amb l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, s'aclareix que els béns d'inversió adquirits o importats han d'entrar en funcionament de manera immediata, com sempre va ser la voluntat del legislador i de la norma, i es fixa un període de cinc anys, o vida útil si és inferior, per al manteniment de les inversions.

Finalment, hi ha disposicions a través de les quals es busca incentivar determinades actuacions. És el cas de l'aplicació de la nova deducció per tecnologies de la informació i de comunicació a empresaris persones físiques en règim d'estimació objectiva, de la modificació de l'impost especial de determinats mitjans de transport per tal de facilitar la renovació de les flotes de les empreses de lloguer i d'ensenyament de conductors o de les mesures que busquen adaptar els procediments tributaris a la societat de la informació i, especialment, als mitjans telemàtics de tramitació d'aquests.

Finalment, des de la perspectiva fiscal, convé destacar la modificació de la Llei general tributària en matèria d'interrupció de la prescripció per adequar-se al que disposa la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, i els canvis introduïts en matèria de taxes, entre els quals mereix destacar-se el corresponent a la taxa per reserva del domini públic radioelèctric.

III

El títol II de la Llei té per objecte l'establiment de mesures relacionades amb l'ordre social.

Es modifica el text refós de la Llei general de la Seguretat Social. Es redueix de cinc a quatre anys el termini de prescripció del pagament de les quotes, del dret de l'Administració de la Seguretat Social per determinar els deutes amb la Seguretat Social, i de l'acció per imposar sancions per incompliment de les normes de Seguretat Social. Es fa una nova regulació de la devolució d'ingressos indeguts, establint la inclusió en la quantitat a tornar de l'interès legal del diner aplicat als imports

ingressats indegudament, així com el reemborsament dels costos de les garanties aportades per suspendre l'execució del deute, quan aquest sigui declarat improcedent per sentència o resolució administrativa. Així mateix es redueix el termini de prescripció dels ingressos indeguts de cinc a quatre anys.

Les modificacions esmentades obeeixen al mandat d'homogeneïtzació progressiva dels procediments recaptadors de l'Estat i de la Seguretat Social que fixa la disposició transitòria tretzena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

En consonància amb la reforma anterior, es modifica el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, reduint igualment de cinc a quatre anys el termini de prescripció d'infraccions en matèria de Seguretat Social.

Així mateix s'introdueix al text refós de la Llei general de la Seguretat Social una nova disposició addicional l'objecte de la qual és regular la cotització a la Seguretat Social, pels conceptes de recaptació conjunta, respecte dels penats que exerceixin activitats laborals en institucions penitenciàries, tenint en compte l'especificitat d'aquest col·lectiu d'atenció i les seves dificultats d'inserció laboral.

Com a mesura de caràcter menor, es faculta el Ministeri de Treball i Afers Socials per determinar els supòsits i les condicions en els quals les empreses han de presentar en suport informàtic els informes de baixa i alta, en processos d'incapacitat laboral.

Quant als règims especials de Seguretat Social, s'aclareix el règim de seguretat social del personal dels cossos especials de funcionaris tècnics de l'Estat al servei de la sanitat local, atribuint-los la facultat d'opció, per una sola vegada, per la seva inclusió en el règim general de Seguretat Social o en el règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, i es disposa que si no s'exercita l'opció en el termini establert, queden obligatòriament inclosos en el règim general.

Es modifica així mateix el text refós de la Llei sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, reduint el termini de prescripció de l'obligació de reintegrament de prestacions indegudes de cinc a quatre anys en termes similars al que la Llei estableix per al règim general de Seguretat Social. Igualment es redueix de cinc a quatre anys el termini de prescripció de l'obligació de pagament de les cotitzacions a les mutualitats de funcionaris.

De la mateixa manera es modifica el text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades reduint de cinc a quatre anys el termini de prescripció de l'obligació de reintegrament de prestacions indegudes.

IV

El títol III de la Llei conté diverses mesures que afecten el personal al servei de les administracions públiques.

Quant al règim jurídic general aplicable als funcionaris públics, es modifica la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública. S'hi introdueix una mesura particularment important en l'àmbit de la mobilitat dels funcionaris, que permet a les administracions públiques traslladar els funcionaris, per necessitats del servei, a unitats, departaments o organismes públics diferents dels de destinació, tot respectant les seves retribucions, les condicions essencials de treball i la província o illa de destinació.

S'introdueixen modificacions en la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, a fi d'aclarir la competència dels presidents de les corporacions locals amb relació a les convocatòries de les proves de selecció i els concursos per a la provisió de llocs de treball de l'entitat corresponent.

Es reforma la Llei 12/1995, d'11 de maig, d'incompatibilitats dels membres del Govern de la nació i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat, actualitzant la relació d'obligacions formals referides a la documentació que han d'aportar els afectats per la Llei, sense minva del control necessari.

Es modifiquen tant la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, com la Llei reguladora de les bases de règim local, a fi i efecte de regular les retribucions dels membres de corporacions locals que presten servei a les entitats esmentades en règim de dedicació parcial.

Finalment, es modifica el text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, suprimint el requisit d'acreditar el dret a l'assistència jurídica gratuïta per poder causar dret a la pensió d'orfanat, i s'equipara al que preveu la normativa de Seguretat Social; i es defineix el concepte d'acte de servei de forma similar a l'establert en la normativa de Seguretat Social per a l'accident de treball.

V

El títol IV de la Llei es dedica a la regulació de les mesures de gestió i organització administrativa.

En matèria de gestió financera, en primer lloc, es modifica un conjunt de normes incloses al text refós de la Llei general pressupostària. Així, únicament i exclusivament als efectes de l'aplicació dels preceptes de la Llei esmentada, s'estableix la definició de les denominades fundacions estatals, que són aquelles en la dotació de les quals participa majoritàriament l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms o les altres entitats del sector públic estatal, i es fixa que la seva creació requereix l'autorització prèvia del Consell de Ministres. En consonància amb la reforma anterior es modifiquen diversos preceptes de la Llei general pressupostària que regulen la inclusió d'aquestes entitats en el règim de comptabilitat, de rendició de comptes així com la seva subjecció a auditoria de comptes per part de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Es fa una nova redacció dels preceptes del text refós de la Llei general pressupostària que regulen els pressupostos d'explotació i de capital i els programes d'actuació, inversions i finançament —que passen a denominar-se programes d'actuació plurianuals— que han d'elaborar i aprovar les societats mercantils estatals i les entitats públiques empresarials. L'objecte de la modificació és fer més àgil i eficient el procediment d'elaboració i aprovació d'aquests documents, alhora que s'actualitza la normativa sobre la matèria.

Altres modificacions precisen l'abast de les auditories de comptes en l'àmbit de la Seguretat Social. També es modifiquen les normes aplicables als crèdits ampliables inclosos en els pressupostos de la Seguretat Social, incloent en el seu àmbit les mútues d'accidents de treball i malaltia professional, actualitzant la referència a les prestacions i eliminant de la consideració de crèdit ampliable el destinat al pagament de productes farmacèutics, amb la qual cosa es dona caràcter permanent a l'exclusió temporal que s'incorpora en les últimes lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Finalment, i pel que fa a les modificacions del text refós de la Llei general pressupostària, s'inclouen entre les obligacions aplicables als crèdits del pressupost vigent en el moment de l'expedició de les ordres de pagament, les que resultin de la liquidació de retards a favor del personal, que tinguin el seu origen en resolucions judicials.

Quant a l'organització administrativa, s'inclouen normes relatives a la creació d'entitats, o la modificació dels règims jurídics d'organismes públics i societats mercantils estatals, ja existents. Així es crea l'organisme autò-

nom Institut d'Estudis Fiscals, es modifica la regulació de l'organisme autònom Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat, que passa a denominar-se Gerència d'Infraestructures i Equipament de la Seguretat de l'Estat, i se n'amplien les funcions; es fa una nova regulació de l'entitat pública empresarial Xarxa Tècnica Espanyola de Televisió, que passa a denominar-se entitat pública empresarial Red.es, se'n modifiquen les funcions i s'inclouen entre aquestes la gestió i el registre dels noms i les adreces de domini Internet sota el codi de país corresponent a Espanya, i, finalment, es modifica el règim jurídic de la Societat Estatal de Gestió Immobiliària de Patrimoni, SA (SEGIPSA), per augmentar-ne l'eficàcia com a ens instrumental per a la gestió dels béns immobles del patrimoni de l'Estat.

La necessitat d'empendre la modernització de l'operador públic postal per afrontar, entre altres reptes, el procés de liberalització dels serveis postals, iniciat per la Unió Europea el 1997, ha determinat que aquesta Llei prevegi la transformació de l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs en una societat anònima estatal. Amb aquesta fórmula jurídica adoptada per la majoria dels països del nostre entorn es dota l'operador públic postal de l'estructura i del marc jurídic apropiat que li permeti d'operar amb la suficient flexibilitat en un mercat en progressiva liberalització.

La nova «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», que s'ha de crear d'acord amb el que preveu aquesta Llei, ha d'assumir des de la seva constitució totes les funcions exercides en l'actualitat per l'entitat pública, en particular les derivades de la seva condició d'operador habilitat per a la prestació del servei postal universal de conformitat amb la disposició addicional primera de la Llei 24/1988, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals.

La transformació d'aquesta entitat en societat estatal anònima suposa la necessitat d'abordar en aquesta regulació legal alguns aspectes del seu règim jurídic. Entre aquests destaca, per la seva excepcionalitat, atenent les especialíssimes circumstàncies concurrents, el relatiu al personal. Perquè el molt considerable nombre de funcionaris de Correus i Telègrafs passin a prestar els seus serveis en la nova societat, s'ha previst que hi passin mantenint els drets adquirits, d'acord amb un règim jurídic particular que, sens perjudici de mantenir la condició de funcionaris públics, s'adapta a l'especial naturalesa de l'organització en què s'integren, així com a la singular excepcionalitat del procés de transformació que ara s'emprèn.

Entre les modificacions d'ordre organitzatiu s'hi inclou l'adscripció de l'ens públic Radiotelevisió Espanyola a la Societat de Participacions Industrials, a fi i efecte que es pugui elaborar un pla estratègic per a l'ens que permeti compaginar la prestació del servei públic amb el compliment dels objectius econòmics i financers que s'estableixin en el pla estratègic. L'adscripció és respectuosa amb els principis d'autonomia, pluralitat i neutralitat que governen l'actuació de l'ens, els seus actuals sistemes de direcció i organització i, en particular, les funcions del director general i el Consell d'Administració.

Finalment, s'aclareixen les competències dels diferents òrgans administratius, en matèria d'ordenació del mercat de tabacs i de varietats de llavors i plantes de viver, adaptant-les a l'actual organització departamental.

VI

El títol V de la Llei conté previsions relatives a diversos aspectes de l'acció administrativa sectorial. Entre aquestes mesures cal destacar les següents:

En primer lloc, i quant a l'acció administrativa en matèria monetària, es modifica la Llei 46/1998, de 17 de

desembre, sobre introducció de l'euro. S'escurça el període de canvi de bitllets i monedes en pessetes per bitllets i monedes en euros, avançant del 30 de juny al 28 de febrer de 2002 la data a partir de la qual els bitllets i les monedes denominats en pessetes deixen de tenir curs legal. Així mateix es permet la distribució de quantitats limitades de moneda en euros abans de l'any 2002, a fi de facilitar el trànsit a la nova moneda.

En matèria de mercat de valors, es modifica la seva Llei reguladora. Se suprimeix l'exigència que els membres de la Borsa participin com a accionistes en la seva Societat Rectora. Amb això es facilita l'accés a la condició de membres de la Borsa, augmenta el grau de competència i, d'altra banda, es facilita la incorporació de les borses espanyoles a les aliances europees o globals.

Pel que fa a l'acció administrativa en matèria d'assegurances, es modifica la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, amb l'establiment d'una nova regulació del procediment de reclamacions davant la Direcció General d'Assegurances, que disposa que amb caràcter previ es formulï la reclamació davant el defensor de l'assegurador de l'entitat asseguradora o, en cas que no existeixi aquesta figura, el servei o departament que assumeixi les funcions per resoldre les reclamacions que formulin els prenedors, assegurats, beneficiaris, tercers perjudicats o dretahvents de qualsevol d'ells. Així mateix s'habilita el Govern per definir per reglament els conceptes de vehicle de motor i fet de la circulació a efectes del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovada pel Decret 632/1968, de 21 de març.

Pel que fa a l'acció administrativa en matèria d'hidrocarburs, s'introdueix en la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres, la tipificació com a infracció de l'incompliment pels concessionaris de les autopistes i pels titulars d'estacions de serveis de l'obligació d'instal·lació, conservació, manteniment i actualització dels cartells informatius de les estacions de servei més pròximes o les ubicades en àrees de servei, en els quals apareix el tipus, el preu i la marca del carburant, obligació establerta a l'article 7 del Reial decret llei 15/1999, d'1 d'octubre, pel qual s'aproven les mesures de liberalització, reforma estructural i increment de la competència al sector dels hidrocarburs.

Pel que fa referència a l'acció administrativa en matèria d'exportació, es modifica l'article 1 de la Llei 11/1983, de 16 d'agost, de mesures financeres d'estímul a l'exportació, per permetre a l'Institut de Crèdit Oficial (ICO) de dur a terme determinades operacions regulades per la Llei esmentada. En matèria de turisme es modifiquen determinats preceptes de la Llei 42/1998, de 15 de desembre, sobre dret d'aprofitament per torn de béns immobles d'ús turístic i normes tributàries, per acomodar-la en una mesura més gran a la normativa comunitària.

Quant a l'acció administrativa en matèria de ports, s'aclareix el règim al qual estan sotmesos els artefactes flotants i altres instal·lacions destinades a l'acuicultura existents a les aigües del port, subjectant el seu establiment a autorització o concessió, i es regulen determinades sancions.

En allò que afecta l'acció administrativa en matèria d'agricultura es declaren d'interès general determinades obres d'infraestructures hidràuliques amb destinació a reg. En matèria de cultura es fixa el règim d'ajuda aplicable transitòriament als productors de les pel·lícules espanyoles de llargmetratge estrenades comercialment a Espanya fins al 31 de desembre de l'any 2001.

En el que fa referència a l'acció administrativa en matèria de telecomunicacions, es modifica la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions,

fixant entre les funcions de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions la de resoldre els conflictes en matèria d'interconnexió de xarxes si els operadors obligats a permetre la interconnexió no ho fan voluntàriament, com també es modifiquen determinats preceptes de la Llei 11/1998, de conformitat amb la Directiva 1999/05/CE sobre equips radioelèctrics i equips terminals de telecomunicació i reconeixement mutu de conformitat.

Finalment, en matèria de medi ambient, es declaren d'interès general determinades obres hidràuliques; i referent a l'acció administrativa en matèria de sanitat, es modifica la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, establint el criteri aplicable a les especialitats farmacèutiques, excloses amb caràcter general de finançament públic, però que tenen indicacions incloses en aquesta, quan es produeixi la fixació o la revisió del preu a què es refereix la mateixa Llei.

D'altra banda i mitjançant la seva incorporació expressa a l'article 24.2 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, de construcció, conservació i explotació d'autopistes en règim de concessió, la present Llei vol explicitar la idea que en l'anàlisi de l'equilibri economicofinancer del negoci concessional s'han de tenir en compte els paràmetres objectius del pla econòmic financer de manera que, finalment, resultin compensats no sols l'interès de l'empresa explotadora sinó també l'interès general que concerneix l'usuari com a pagador del peatge al llarg del termini concessional i finançador últim de l'obra i, a aquest efecte, estableix un nou sistema de revisió de tarifes i peatges de les autopistes en règim de concessió de titularitat estatal que actualitza i completa el just significat i funcionament d'aquest tipus de concessions, en conciliar l'interès públic en general, representat per l'Administració concedent, amb els propis del concessionari i dels usuaris la representació dels quals també ha de detenir l'Administració.

Així, aquestes fórmules, mitjançant el seguiment dels factors que determinen el rendiment de la concessió, distribueixen equitativament entre concessionari i usuaris els beneficis eventuais no previstos en el pla economicofinancer que puguin derivar de la favorable evolució del mercat, alhora que introdueixen un grau d'eficiència superior en aquest negoci concessional, perquè incorporen un criteri més directament relacionat amb el negoci esmentat, que és el de la diferència entre les intensitats mitjanes diàries de trànsit real i de trànsit previst en els plans economicofinancers respectius, per a la revisió de les tarifes de manera que, tot respectant l'equilibri economicofinancer, també es pugui aconseguir una adaptació més flexible a les diferents conjuntures macroeconòmiques.

En conseqüència, sembla necessari que, de manera immediata, el règim de revisió de tarifes i peatges en les concessions d'autopistes incorpori les raons d'interès públic en virtut de les quals el càlcul de l'equilibri economicofinancer ha de tenir en compte no només els perjudicis econòmics imprevistos per a les societats concessionàries i no imputables a elles, sinó també altres circumstàncies favorables com, entre altres, el creixement econòmic, l'augment del trànsit per carretera i de la renda dels ciutadans que han donat lloc a increments extraordinaris en la rendibilitat de les explotacions concessionals.

VII

Les disposicions addicionals complementen la Llei recollint diverses previsions que, per raons de tècnica legislativa, no es consideren susceptibles d'inclusió en els títols a què s'ha al·ludit anteriorment.

Entre aquestes destaca l'ampliació de l'àmbit temporal de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme, que s'estén als fets esdevinguts entre el 9 d'octubre de 1999 i el 31 de desembre de 2001, alhora que es disposa que quan en virtut d'una sentència ferma es reconegui una indemnització en concepte de responsabilitat civil per fets produïts després del 10 d'octubre de 1999, superior a la quantitat global percebuda pels conceptes previstos en la legislació que sigui aplicable, l'Administració General de l'Estat n'ha d'abonar la diferència a l'interessat.

TÍTOL I

Normes tributàries

CAPÍTOL I

Impostos directes

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES

Article 1. *Modificació de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.*

Amb efectes des de l'1 de gener de l'any 2001, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries:

U. La lletra d) de l'article 7 queda redactada de la manera següent:

«d) Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals, en la quantia legalment o judicialment reconeguda.

Igualment n'estan exemptes les indemnitzacions per idèntic tipus de danys derivades de contractes d'assegurança d'accidents, llevat d'aquells les primes dels quals haguessin pogut reduir la base imposable o ser considerades despesa deduïble per aplicació de la regla 1a de l'article 28, de la present Llei, fins a la quantia que resulti d'aplicar, per al dany sofert, el sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació, incorporat com a annex a la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, en la redacció que en fa la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.»

Dos. La lletra n) de l'article 7 queda redactada de la manera següent:

«n) Les prestacions per desocupació reconegudes per l'entitat gestora respectiva quan es percebin en la modalitat de pagament únic establerta al Reial decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per desocupació en la seva modalitat de pagament únic, amb el límit de 2.000.000 de pessetes (12.020,24 euros), sempre que les quantitats percebudes es destinin a les finalitats i en els casos que preveu la norma esmentada.

L'exempció que preveu el paràgraf anterior està condicionada al manteniment de l'acció o participació durant el termini de cinc anys, en el supòsit que el contribuent s'hagi integrat en societats laborals o cooperatives de treball associat, o al manteniment, durant el mateix termini, de l'activitat, en el cas de treballador autònom.»

Tres. S'afegeix una nova lletra r) a l'article 7, que queda redactada de la manera següent:

«r) Les prestacions percebudes per enterrament o sepeli, amb el límit de l'import total de les despeses efectuades.»

Quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 79 queden redactats de la manera següent:

«2. No obstant això, no han de declarar els contribuents que obtinguin rendes procedents exclusivament de les fonts següents, en tributació individual o conjunta:

a) Rendiments del treball, amb el límit de 3.500.000 pessetes brutes anuals (21.035,42 euros).

b) Rendiments del capital mobiliari i guanys patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, amb el límit conjunt de 250.000 pessetes brutes anuals (1.502,53 euros).

c) Rendes immobiliàries imputades a què es refereix l'article 71, amb el límit que s'estableixi per reglament.

d) Rendiments del capital mobiliari no subjectes a retenció derivats de lletres del tresor i subvencions per a l'adquisició d'habitatges de protecció oficial o de preu taxat, amb el límit conjunt de 100.000 pessetes (601,01 euros) brutes anuals.

En cap cas han de declarar els contribuents que obtinguin exclusivament rendiments del treball, de capital o d'activitats professionals, així com guanys patrimonials, amb el límit conjunt de 100.000 pessetes (601,01 euros) brutes anuals.

3. El límit al qual es refereix la lletra a) de l'apartat 2 anterior és d'1.300.000 pessetes (7.813,16 euros) per als contribuents que perceben rendiments del treball en els supòsits següents:

a) Quan procedeixin de més d'un pagador. No obstant això, encara que els rendiments del treball procedeixin de més d'un pagador, si la suma de les quantitats percebudes del segon i restants pagadors, per ordre de quantia, no superen en conjunt la quantitat de 100.000 pessetes brutes anuals (601,01 euros), el límit és de 3.500.000 pessetes brutes anuals (21.035,42 euros).

b) Quan es perceben pensions compensatòries del cònjuge o anualitats per aliments diferents de les que preveu l'article 7, lletra k) d'aquesta Llei.

c) Quan el pagador dels rendiments del treball no estigui obligat a retenir d'acord amb el que es preveu per reglament.»

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE SOCIETATS

Article 2. *Modificació de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de l'any 2001, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats:

U. L'apartat 2 de l'article 35 queda redactat de la manera següent:

«2. Les inversions en produccions espanyoles de llargmetratges cinematogràfics i de sèries audiovisuals de ficció, animació o documental, que permetin la confecció d'un suport físic previ a la seva producció industrial seriada donen dret al productor a una deducció del 20 per 100. La base de la deduc-

ció està constituïda pel cost de la producció minorat en la part finançada pel coproductor financer.

El coproductor financer que participi en una producció espanyola de llargmetratge cinematogràfic té dret a una deducció del 5 per 100 de la inversió que financi, amb el límit del 5 per 100 de la renda del període derivada de les inversions esmentades.

Als efectes d'aquesta deducció, es considera coproductor financer l'entitat que participi en la producció de les pel·lícules indicades en el paràgraf anterior exclusivament mitjançant l'aportació de recursos financers en una quantia que no sigui inferior al 10 per 100 ni superior al 25 per 100 del cost total de la producció, a canvi del dret a participar en els ingressos derivats de l'explotació de les pel·lícules. El contracte de coproducció, on han de constar les circumstàncies indicades, s'ha de presentar davant el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

Les deduccions a què es refereix aquest apartat es practiquen a partir del període impositiu en què finalitzi la producció de l'obra. Les quantitats no deduïdes en aquest període es poden aplicar en les liquidacions dels períodes impositius successius, en les condicions que preveu l'apartat 1 de l'article 37 de la present Llei. En aquest cas, el límit del 5 per 100 a què es refereix aquest apartat es calcula sobre la renda derivada de la coproducció que s'obtingui en el període en què s'apliqui la deducció.

Es poden establir per reglament les condicions i els procediments per practicar aquesta deducció.»

Dos. S'afegeix un últim paràgraf a l'apartat 2 de l'article 97 [que passa a ser el 97.2.2n, i el fins ara 97.2 queda com a 97.2.1r, que inclou els subapartats a), b) i c)], redactat de la manera següent:

«En els casos en els quals hi hagi dues o més entitats adquirents, l'atribució als socis de l'entitat que s'escindeix de valors representatius del capital d'alguna de les entitats adquirents en una proporció diferent de la que tenien en la que s'escindeix requereix que els patrimonis adquirits per aquelles constitueixin branques d'activitat.»

Tres. L'article 101 queda redactat de la manera següent:

«1. No s'integren a la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o d'aquest impost les rendes que es posin de manifest en ocasió del canvi de valors, sempre que compleixin els requisits següents:

a) Que els socis que facin el canvi de valors resideixin en territori espanyol o en el d'algun Estat membre de la Unió Europea o en el de qualsevol altre Estat sempre que, en aquest últim cas, els valors rebuts siguin representatius del capital social d'una entitat resident a Espanya.

b) Que l'entitat que adquireixi els valors sigui resident en territori espanyol o estigui compresa en l'àmbit d'aplicació de la Directiva 90/434/CEE.

2. Els valors rebuts per l'entitat que fa el canvi de valors es valoren pel valor que tenien en el patrimoni dels socis que efectuen l'aportació, segons les normes d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques, excepte que el seu valor normal de mercat sigui inferior, cas en què es valoren per aquest últim.

En aquells casos en què les rendes generades en els socis no estiguin subjectes a tributació en

territori espanyol, es pren el valor convingut entre les parts amb el límit del valor normal de mercat.

3. Els valors rebuts pels socis es valoren, a efectes fiscals, pel valor dels lliurats, determinat d'acord amb les normes d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques, segons escaigui. Aquesta valoració s'augmenta o disminueix en l'import de la compensació complementària en diners lliurada o rebuda.

Els valors rebuts conserven la data d'adquisició dels lliurats.

4. En el cas que el soci perdi la qualitat de resident en territori espanyol, s'integra en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o d'aquest impost del període impositiu en què es produeixi aquesta circumstància la diferència entre el valor normal de mercat de les accions o participacions i el valor al qual es refereix l'apartat anterior, corregit, si s'escau, en l'import de les pèrdues de valor que hagin estat fiscalment deduïbles.

La part de deute tributari corresponent a la renda esmentada es pot ajornar i ingressar conjuntament amb la declaració corresponent al període impositiu en què es transmetin els valors, a condició que el subjecte passiu en garanteixi el pagament.

5. S'integren en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o d'aquest impost les rendes obtingudes en operacions en les quals intervinguin entitats domiciliades o establertes en països o territoris qualificats per reglament de paradisos fiscals o obtingudes a través d'aquests.

6. Les operacions de canvi de valors que no compleixin els requisits que estableix l'apartat 1 d'aquest article no es poden acollir al règim que preveu aquest capítol.»

Quatre. A la sublletra a') de la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 103 s'hi afegeix un segon paràgraf amb la redacció següent:

«Igualment és procedent la deducció de la diferència indicada quan el subjecte passiu provi que un import equivalent a aquesta ha tributat efectivament en un altre Estat membre de la Unió Europea, en concepte de benefici obtingut en ocasió de la transmissió de la participació, i suporta un gravamen equivalent al que hauria resultat d'aplicar aquest impost, sempre que el transmissor no resideixi en un país o territori qualificat per reglament de paradís fiscal.»

Cinc. L'article 109 queda redactat de la manera següent:

«1. A l'efecte d'evitar la doble imposició que es pugui produir per aplicació de les regles de valoració que preveuen els articles 100, 101.2 i 108 d'aquesta Llei, s'apliquen les normes següents:

a) Els beneficis distribuïts amb càrrec a les rendes imputables als béns aportats donen dret a la deducció per evitar la doble imposició interna de dividends a què es refereix l'article 28.2 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el percentatge de participació del soci i la seva antiguitat. S'aplica el mateix criteri respecte de la deducció per evitar la doble imposició interna de plusvàlues a què es refereix l'article 28.5 d'aquesta Llei per les rendes generades en la transmissió de la participació.

b) Els beneficis distribuïts amb càrrec a les rendes imputables als béns aportats tenen dret a l'exempció o a la deducció per evitar la doble im-

sició internacional de dividends sigui quin sigui el grau de participació del soci.

La depreciació de la participació derivada de la distribució dels beneficis a què es refereix el paràgraf anterior no és fiscalment deduïble, llevat que l'import dels beneficis hagi tributat a Espanya a través de la transmissió de la participació.

2. Quan per la forma com va comptabilitzar l'entitat adquirent no hagi estat possible evitar la doble imposició per aplicació de les normes que preveu l'apartat anterior, l'entitat ha de practicar, en el moment de la seva extinció, els ajustos de signe contrari als que hagi practicat per aplicació de les regles de valoració que estableixen els articles 100, 101.2 i 108 d'aquesta Llei. L'entitat adquirent pot practicar aquests ajustos de signe contrari abans de la seva extinció, sempre que provi que els socis han transmès la seva participació i amb el límit de la quantia que s'hagi integrat en la base imposable d'aquests en ocasió de la transmissió.»

Sis. Els apartats 1 i 2 de l'article 110 queden redactats de la manera següent:

«1. L'aplicació del règim que estableix aquest capítol requereix que s'opti per aquest d'acord amb les regles següents:

a) En les operacions de fusió o escissió l'opció s'ha d'incloure en el projecte i en els acords socials de fusió o escissió de les entitats transmissores i adquirents que tinguin la residència fiscal a Espanya.

Si es tracta d'operacions a les quals sigui aplicable el règim que estableix l'article 98 d'aquesta Llei i en les quals ni l'entitat transmissora ni l'adquirent tinguin la residència fiscal a Espanya, ha d'exercir l'opció l'entitat adquirent i ha de constar en l'escriptura pública en la qual es documenti la transmissió.

b) En les aportacions no dineràries ha d'exercir l'opció l'entitat adquirent i ha de constar en l'acord social corresponent o, si no n'hi ha, en l'escriptura pública en la qual es documenti l'oportú acte o contracte.

Si es tracta d'operacions en les quals l'entitat adquirent no tingui la seva residència fiscal o un establiment permanent a Espanya, ha d'exercir l'opció l'entitat transmissora.

c) En les operacions de canvi de valors ha d'exercir l'opció l'entitat adquirent i ha de constar en l'acord social corresponent o, si no n'hi ha, en l'escriptura pública en la qual es documenti l'oportú acte o contracte. En les ofertes públiques d'adquisició d'accions ha d'exercir l'opció l'òrgan social competent per promoure l'operació i ha de constar al fullat explicatiu.

Si es tracta d'operacions en les quals ni l'entitat adquirent dels valors ni l'entitat participada els valors de la qual es bescanvien són residents a Espanya, el soci que transmet els valors ha de demostrar que a l'entitat adquirent se li ha aplicat el règim de la Directiva 90/434/CEE.

En qualsevol cas, s'ha de comunicar l'opció al Ministeri d'Hisenda en la forma i el termini que es determinin per reglament.

2. No s'aplica el règim que estableix aquest capítol quan l'operació efectuada tingui com a objectiu principal el frau o l'evasió fiscal. En particular, no s'aplica el règim quan l'operació no s'efectuï per motius econòmics vàlids, com ara la rees-

tructuració o la racionalització de les activitats de les entitats que participen en l'operació, sinó amb la mera finalitat d'aconseguir un avantatge fiscal.

En els termes que preveu l'article 107 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, els interessats poden formular consultes a l'Administració tributària sobre l'aplicació i el compliment d'aquest requisit en operacions concretes, la contestació de les quals té caràcter vinculant per a l'aplicació del règim especial d'aquest capítol en aquest i en qualssevol altres tributs.»

Set. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 139, que queda redactat de la manera següent:

«3. Les entitats dominants dels grups de societats de l'article 42 del Codi de comerç estan obligades, a requeriment de la Inspecció dels Tributs formulat en el curs del procediment de comprovació, a facilitar el compte de pèrdues i guanys i el balanç de les entitats que hi pertanyen que no siguin residents en territori espanyol. També han de facilitar els justificants i altres antecedents relatius a la documentació comptable esmentada quan puguin tenir transcendència en relació amb aquest impost.»

Vuit. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 143, que queda redactat de la manera següent:

«3. El dret a gaudir d'exempcions, deduccions o qualsevol incentiu fiscal en la base imposable o en la quota íntegra està condicionat al compliment dels requisits que exigeix la normativa aplicable.

Llevat que s'estableixi específicament una altra cosa, quan després de l'aplicació de l'exempció, la deducció o l'incentiu fiscal es produeixi la pèrdua del dret a gaudir-ne, el subjecte passiu ha d'ingressar, junt amb la quota del període impositiu en què tingui lloc l'incompliment dels requisits o de les condicions, la quota íntegra o quantitat deduïda corresponent a l'exempció, la deducció o l'incentiu aplicat en períodes anteriors, a més dels interessos de demora.»

Nou. Es fa una nova redacció del segon paràgraf de l'article 130, en els termes següents:

«A l'efecte d'aplicar l'exempció, el requisit de participació mínima a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 20 bis es considera complert quan el valor d'adquisició de la participació sigui superior a 6 milions d'euros (998.316.000 pessetes). La participació indirecta de l'entitat de tinença de valors estrangers sobre les seves filials de segon nivell o ulterior, a l'efecte d'aplicar el que preveu la sublletra b') de la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 20 bis d'aquesta Llei, ha de respectar el percentatge mínim del 5 per 100, llevat que les filials esmentades compleixin les circumstàncies a les quals es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part del mateix grup de societats amb l'entitat estrangera directament participada i formulin estats comptables consolidats.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 142, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els subjectes passius estan obligats a presentar i subscriure una declaració per aquest impost al lloc i en la forma que determini el ministre d'Hisenda.

La declaració s'ha de presentar en el termini dels 25 dies naturals següents als sis mesos posteriors a la conclusió del període impositiu.

Si a l'inici d'aquest termini el ministre d'Hisenda no ha determinat la forma de presentar la declaració d'aquest període impositiu, la declaració s'ha de presentar dins els 25 dies naturals següents a la data d'entrada en vigor de la norma que determini l'esmentada forma de presentació. No obstant això, en aquest cas el subjecte passiu pot optar per presentar la declaració en el termini al qual es refereix el paràgraf anterior complint els requisits formals que s'hagin establert per a la declaració del període impositiu precedent.»

SECCIÓ 3a IMPOST SOBRE LA RENDA DE NO-RESIDENTS

Article 3. *Modificació de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no-residents i normes tributàries.*

Amb efectes des de l'1 de gener de l'any 2001, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no-residents i normes tributàries.

U. Es modifica la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 13, que queda redactada de la manera següent:

«a) Les rendes esmentades a l'article 7 de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, percebudes per persones físiques, així com les pensions assistencials per vellesa reconegudes a l'empara del Reial decret 728/1993, de 14 de maig, pel qual s'estableixen pensions assistencials per vellesa en favor dels emigrants espanyols.»

Dos. S'afegeix una nova lletra i) a l'apartat 1 de l'article 13, que queda redactada de la manera següent:

«i) Les beques i altres quantitats percebudes per persones físiques, satisfetes per les administracions públiques en virtut d'acords i convenis internacionals de cooperació cultural, educativa i científica o en virtut del Pla anual de cooperació internacional aprovat en Consell de Ministres.»

Tres. La lletra f) de l'apartat 1 de l'article 24 queda redactada de la manera següent:

«f) En el cas de guanys patrimonials, el 35 per 100, sens perjudici del que disposa la lletra següent d'aquest apartat.»

Quatre. S'afegeix una lletra g) a l'apartat 1 de l'article 24, que queda redactada de la manera següent:

«g) El 18 per cent quan es tracti de:

a) Dividends i altres rendiments derivats de la participació als fons propis d'una entitat.

b) Interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis.

c) Les rendes derivades de la transmissió o reemborsament d'accions o participacions representatives del capital o el patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva.»

SECCIÓ 4a IMPOST SOBRE SUCCESSIONS I DONACIONS

Article 4. *Modificació de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.*

Amb efectes des de l'1 de gener de l'any 2001, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«1. Es presumeix l'existència d'una transmissió lucrativa quan dels registres fiscals o de les dades que constin a l'Administració resulti la disminució del patrimoni d'una persona i simultàniament o posteriorment però sempre dins del termini de prescripció de l'article 25, l'increment patrimonial corresponent en el cònjuge, descendents, hereus o legataris.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Responsables subsidiaris.*

1. Són subsidiàriament responsables del pagament de l'impost, llevat que hi siguin aplicables les normes sobre responsabilitat solidària de la Llei general tributària:

a) En les transmissions "mortis causa" de dipòsits, garanties o comptes corrents, els intermediaris financers i les altres entitats o persones que hagin lliurat el metàl·lic i valors dipositats o hagin tornat les garanties constituïdes.

A aquests efectes no es considera lliurament de metàl·lic o de valors dipositats, ni devolució de garanties, el lliurament de xecs bancaris amb càrrec als dipòsits, garanties o al resultat de la venda dels valors que sigui necessari, que tingui com a finalitat exclusiva el pagament del mateix impost sobre successions i donacions que gravi la transmissió "mortis causa", sempre que el xec sigui expedit a nom de l'Administració creditora de l'impost.

b) En els lliuraments de quantitats als qui resultin beneficiaris com a hereus o designats en els contractes, les entitats d'assegurances que els verifiquin.

A aquests efectes no es considera lliurament de quantitats als beneficiaris de contractes d'assegurança el pagament a compte de la prestació que tingui com a finalitat exclusiva el pagament del mateix impost sobre successions i donacions que gravi la percepció de la prestació esmentada, sempre que es faci mitjançant el lliurament als beneficiaris d'un xec bancari expedit a nom de l'Administració creditora de l'impost.

c) Els mediadors en la transmissió de títols valors que formin part de l'herència.

A aquests efectes no es considera que aquests mediadors són responsables del tribut quan es limitin a efectuar, per ordre dels hereus, la venda dels valors necessaris que tingui com a finalitat exclusiva el pagament del mateix impost sobre successions i donacions que gravi la transmissió "mortis causa", sempre que contra el preu obtingut en la venda es faci el lliurament als beneficiaris d'un xec bancari expedit a nom de l'Administració creditora de l'impost.»

Tres. Es fa una nova redacció de la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 11:

«c) Els béns i els drets que hagin estat transmesos pel causant durant els quatre anys anteriors a la seva mort, amb reserva de l'usdefruit d'aquests o d'altres de l'adquirent o qualsevol altre dret vitalici, llevat de quan es tracti d'assegurances de renda vitalícia contractades amb entitats dedicades legalment a aquest gènere d'operacions; i»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 30.

«2. El que disposa l'apartat anterior, a efectes de la determinació de la quota tributària, també és aplicable a les donacions i altres transmissions "inter vivos" equiparables acumulables a la successió que causi el donant a favor del donatari, sempre que el termini que hi hagi entre aquesta i aquelles no passi de quatre anys.»

CAPÍTOL II

Impostos indirectes

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

Article 5. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Amb efectes des de l'1 de gener de l'any 2001, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit:

U. L'apartat dos de l'article 5 queda redactat en els termes següents:

«Dos. Són activitats empresarials o professionals les que impliquin l'ordenació per compte propi de factors de producció materials i humans o d'un d'ells, amb la finalitat d'intervenir en la producció o la distribució de béns o serveis.

En particular, tenen aquesta consideració les activitats extractives, de fabricació, comerç i prestació de serveis, incloses les d'artesania, agrícoles, forestals, ramaderes, pesqueres, de construcció, mineres i l'exercici de professions liberals i artístiques.

A efectes d'aquest impost, les activitats empresarials o professionals es consideren iniciades des del moment en què es dugui a terme l'adquisició de béns o serveis amb la intenció, confirmada per elements objectius, de destinar-los al desenvolupament d'aquestes activitats fins i tot en els casos als quals es refereixen les lletres b), c) i d) de l'apartat anterior. Els qui duguin a terme aquestes adquisicions tenen des del moment esmentat la condició d'empresaris o professionals a efectes de l'impost sobre el valor afegit.»

Dos. El número 3r de l'apartat dos de l'article 78 queda redactat en els termes següents:

«3r Les subvencions vinculades directament al preu de les operacions subjectes a l'impost.

Es consideren vinculades directament al preu de les operacions subjectes a l'impost les subvencions establertes en funció del nombre d'unitats lliurades o del volum dels serveis prestats quan es determinin abans de dur a terme l'operació.»

Tres. El número 10è de l'article 91.u.2 queda redactat de la manera següent:

«Els serveis funeraris efectuats per les empreses funeràries i els cementiris, i els lliuraments de béns relacionats amb aquests efectuats als qui siguin destinataris dels serveis.»

Quatre. L'article 93 queda redactat de la manera següent:

«Article 93. *Requisits subjectius de la deducció.*

U. Poden fer ús del dret a deduir els subjectes passius de l'impost que tinguin la condició d'em-

presaris o professionals de conformitat amb el que disposa l'article 5 d'aquesta Llei i hagin iniciat la realització habitual de lliuraments de béns o prestacions de serveis corresponents a les seves activitats empresarials o professionals.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, les quotes suportades o satisfetes abans de l'inici de la realització habitual de lliuraments de béns o prestacions de serveis corresponents a les seves activitats empresarials o professionals es poden deduir d'acord amb el que disposen els articles 111, 112 i 113 d'aquesta Llei.

Dos. També poden fer ús del dret a deduir els subjectes passius de l'impost que realitzin amb caràcter ocasional els lliuraments dels mitjans de transport nous a què es refereix l'article 25, apartats u i dos d'aquesta Llei.

Tres. L'exercici del dret a la deducció corresponent als sectors o activitats als quals siguin aplicables els règims especials que regula el títol IX d'aquesta Llei s'ha de fer d'acord amb les normes establertes en el dit títol per a cada un d'ells.

Quatre. No poden ser objecte de deducció, en cap mesura ni quantia, les quotes suportades o satisfetes per les adquisicions o importacions de béns o serveis efectuades sense la intenció d'utilitzar-los en la realització d'activitats empresarials o professionals, encara que ulteriorment aquests béns o serveis s'afectin totalment o parcialment a les activitats esmentades.»

Cinc. L'apartat tres de l'article 105 queda redactat de la manera següent:

«Tres. En els supòsits d'inici d'activitats empresarials o professionals, i en els d'inici d'activitats que constitueixen un sector diferenciat respecte de les que s'exercien anteriorment, el percentatge provisional de deducció aplicable durant l'any en el qual es comenci la realització dels lliuraments de béns i prestacions de serveis corresponents a l'activitat de què es tracti és el que s'hagi determinat segons el que preveu l'apartat dos de l'article 111 d'aquesta Llei.

En els casos en què no s'hagi determinat un percentatge provisional de deducció segons el que disposa l'apartat dos de l'article 111 d'aquesta Llei, el percentatge provisional al qual es refereix el paràgraf anterior es fixa de forma anàloga al que preveu el precepte esmentat.»

Sis. L'article 111 queda redactat de la manera següent:

«Article 111. *Deduccions de les quotes suportades o satisfetes abans de l'inici de la realització de lliuraments de béns o prestacions de serveis corresponents a activitats empresarials o professionals.*

U. Els qui anteriorment no exercien activitats empresarials o professionals i adquireixin la condició d'empresari o professional per efectuar adquisicions o importacions de béns o serveis amb la intenció, confirmada per elements objectius, de destinar-los a la realització d'activitats d'aquesta naturalesa poden deduir les quotes que, en ocasió de les operacions esmentades, suportin o satisfacin abans del moment en el qual iniciïn la realització habitual dels lliuraments de béns o les prestacions de serveis corresponents a aquestes activitats, d'acord amb el que disposen aquest article i els articles 112 i 113 següents.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable igualment als qui tinguin ja la condició d'empresari o professional per exercir activitats d'aquesta naturalesa, i iniciïn una nova activitat empresarial o professional que constitueixi un sector diferenciat respecte de les activitats que exercien anteriorment.

Dos. Les deduccions a què es refereix l'apartat anterior es practiquen aplicant el percentatge que proposi l'empresari o el professional a l'Administració, excepte en el cas que aquesta última en fixi un de diferent en consideració a les característiques de les activitats empresarials o professionals corresponents.

Aquestes deduccions es consideren provisionals i estan sotmeses a les regularitzacions que preveuen els articles 112 i 113 d'aquesta Llei.

Tres. Els empresaris o els professionals poden sol·licitar la devolució de les quotes que siguin deduïbles en virtut del que estableix aquest article, d'acord amb el que disposa l'article 115 d'aquesta Llei.

Quatre. Els empresaris que, en virtut del que estableix aquesta Llei, hagin de quedar sotmesos al règim especial del recàrrec d'equivalència des de l'inici de la seva activitat comercial, no poden efectuar les deduccions a què es refereix aquest article en relació amb les activitats incloses en el règim esmentat.

Cinc. Els empresaris o els professionals que hagin practicat les deduccions a les quals es refereix aquest article no es poden acollir al règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca per les activitats en les quals utilitzin els béns i serveis per l'adquisició dels quals hagin suportat o satisfet les quotes objecte de deducció fins que finalitzi el tercer any natural de realització dels lliuraments de béns o prestacions de serveis efectuats en l'exercici de les activitats esmentades.

L'aplicació del que disposa el paràgraf anterior té els mateixos efectes que la renúncia a l'esmentat règim especial.

Sis. A efectes del que disposen aquest article i els articles 112 i 113 d'aquesta Llei, es considera primer any de realització de lliuraments de béns o prestacions de serveis en l'exercici d'activitats empresarials o professionals aquell durant el qual l'empresari o el professional comenci l'exercici habitual de les operacions, sempre que aquest inici tingui lloc abans del dia 1 de juliol i, altrament, l'any següent.»

Set. L'article 112 queda redactat de la manera següent:

«Article 112. *Regularització de les deduccions de les quotes suportades abans de l'inici de la realització de lliuraments de béns o prestacions de serveis corresponents a activitats empresarials o professionals.*

U. Les deduccions provisionals a què es refereix l'article 111 d'aquesta Llei es regularitzen aplicant el percentatge definitiu que globalment correspongui al període dels quatre primers anys naturals de realització de lliuraments de béns o prestacions de serveis efectuats en l'exercici d'activitats empresarials o professionals.

Dos. El percentatge definitiu al qual es refereix l'apartat anterior es determina d'acord amb el que disposa l'article 104 d'aquesta Llei i, a aquest efecte, es computa el conjunt de les operacions efectuades durant el període al qual es refereix l'apartat

anterior, així com l'import de les subvencions a què es refereix el número 2n de l'apartat dos del dit article percebudes durant el període esmentat i anteriorment a aquest.

Tres. La regularització de les deduccions a què es refereix aquest article es du a terme de la manera següent:

1r Conegut el percentatge de deducció definitivament aplicable a les quotes suportades o satisfetes abans de l'inici de la realització dels lliuraments de béns o les prestacions de serveis corresponents a l'activitat empresarial o professional, es determina l'import de la deducció que seria procedent en aplicació d'aquest percentatge.

2n L'import esmentat es resta de la suma total de les deduccions provisionals practicades conforme al que disposa l'article 111 d'aquesta Llei.

3r La diferència, positiva o negativa, és la quantia de l'ingrés o de la deducció complementària a efectuar.»

Vuit. L'article 113 queda redactat de la manera següent:

«Article 113. *Regularització de les quotes corresponents a béns d'inversió, suportades abans de l'inici de la realització dels lliuraments de béns o les prestacions de serveis corresponents a activitats empresarials o professionals.*

U. Les deduccions provisionals a les quals es refereix l'article 111 d'aquesta Llei corresponents a quotes suportades o satisfetes per l'adquisició o la importació de béns d'inversió, una vegada regularitzades d'acord amb el que disposa l'article anterior, han de ser objecte de la regularització que preveu l'article 107 d'aquesta mateixa Llei durant els anys del període de regularització que quedin per transcórrer.

Dos. Per practicar les regularitzacions previstes en aquest article, es considera deducció efectuada l'any en què va tenir lloc la repercussió a efectes del que disposa l'article 109, número 2n d'aquesta Llei, la que resulti del percentatge de deducció definitivament aplicable en virtut del que estableix l'apartat u de l'article 112 d'aquesta mateixa Llei.

Tres. Quan els béns d'inversió a què es refereix aquest article siguin objecte de lliurament abans de l'acabament del període de regularització que estableix aquest mateix article, s'apliquen les regles de l'article 110 d'aquesta Llei, sens perjudici del que preveuen els articles 111 i 112 de la mateixa Llei i els apartats anteriors d'aquest article.»

Nou. S'introdueix un nou article 167 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 167 bis. *Liquidació provisional.*

Els òrgans de gestió tributària poden girar la liquidació provisional que sigui procedent de conformitat amb el que disposa l'article 123 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, fins i tot en els casos a què es refereix l'article següent.»

Deu. S'introdueix una nova disposició addicional amb el contingut següent:

«Disposició addicional sisena. *Procediments administratius i judicials d'execució forçosa.*

En els procediments administratius i judicials d'execució forçosa, els adjudicatàries que tinguin la

condició d'empresari o professional a efectes d'aquest impost estan facultats, en nom i per compte del subjecte passiu, i respecte als lliuraments de béns i prestacions de serveis subjectes a aquest que es produeixin en aquells, per:

1r Expedir la factura on es documenti l'operació i es faci repercutir la quota de l'impost, presentar la declaració liquidació corresponent i ingressar l'import de l'impost resultant.

2n Efectuar, si s'escau, la renúncia a les exempcions prevista a l'apartat dos de l'article 20 d'aquesta Llei.

S'han de determinar per reglament les condicions i els requisits per a l'exercici d'aquestes facultats.»

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE TRANSMISSIONS PATRIMONIALS I ACTES JURÍDICS DOCUMENTATS

Article 6. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.*

Amb efectes des de l'1 de gener de l'any 2001, s'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre:

U. La lletra B) de l'apartat 1 de l'article 7 queda redactada de la manera següent:

«La constitució de drets reals, préstecs, fiances, arrendaments, pensions i concessions administratives, llevat de quan aquestes últimes tinguin per objecte la cessió de dret a utilitzar infraestructures ferroviàries o immobles o instal·lacions en ports i en aeroports.

Es liquida com a constitució de drets l'ampliació posterior del seu contingut que impliqui per al seu titular un increment patrimonial, el qual serveix de base per a l'exigència del tribut.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 18 a la lletra B) del número l de l'article 45, que queda redactat de la manera següent:

«18. Les primeres còpies d'escriptures notàries que documentin la cancel·lació d'hipoteques de qualsevol classe, quant al gravamen gradual de la modalitat "Actes jurídics documentats" que grava els documents notàries.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 57 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan es declari o es reconegui judicialment o administrativament, per resolució ferma, haver tingut lloc la nul·litat, rescissió o resolució d'un acte o contracte, el contribuent té dret a la devolució del que va satisfer per quota del Tresor, sempre que no li hagi produït efectes lucratiu i que reclami la devolució en el termini de prescripció que preveu l'article 64 de la Llei general tributària, a comptar des que la resolució quedi ferma.»

SECCIÓ 3a IMPOSTOS ESPECIALS

Article 7. Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

Amb efectes des de l'1 de gener de l'any 2001, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 54, que queda redactat de la manera següent:

«2. La utilització de gasoil com a carburant, amb aplicació del tipus que estableix l'epígraf 1.4 de la tarifa 1a de l'impost, queda autoritzada en tots els motors, excepte en els següents:

a) Motors utilitzats en la propulsió d'artefactes o aparells que hagin estat autoritzats per circular per vies i terrenys públics, encara que es tracti de vehicles especials.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, es pot utilitzar gasoil amb aplicació del tipus establert en l'epígraf 1.4 de la tarifa 1a de l'impost, en els motors de tractors i maquinària agrícola, autoritzats per circular per vies i terrenys públics, emprats en l'agricultura, inclosa l'horticultura, la ramaderia i la silvicultura.

b) Motors utilitzats en la propulsió d'artefactes o aparells que, per les seves característiques i la seva configuració objectiva, siguin susceptibles de ser autoritzats per circular per vies i terrenys públics com a vehicles diferents dels vehicles especials, encara que no hagin obtingut efectivament aquesta autorització.

c) Motors utilitzats en la propulsió de vaixells i embarcacions d'esbarjo.

Als efectes de l'aplicació dels casos a) i b) anteriors, es consideren "vehicles" i "vehicles especials" els definits com a tals a l'annex II del Reglament general de vehicles aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre. Als mateixos efectes, es consideren "vies i terrenys públics" les vies o els terrenys als quals es refereix l'article 2 del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març.

Tret dels casos que preveuen l'apartat 2 de l'article 51 i l'apartat b) de l'article 52 i dels autoritzats de conformitat amb aquest apartat, està prohibida la utilització com a carburant de gasoil al qual, conforme al que s'estableixi per reglament, li hagin estat incorporats els traçadors i marcadors corresponents.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 65 queda redactat de la manera següent:

«3. La modificació, abans de transcorreguts quatre anys des de la primera matriculació definitiva, de les circumstàncies o els requisits determinants dels supòsits de no-subjecció o d'exempció que preveu aquesta Llei, dóna lloc a l'autoliquidació i ingrés de l'impost especial amb referència al moment en el qual es produeixi la modificació, llevat que després de la modificació sigui aplicable un supòsit de no-subjecció o d'exempció dels que preveu aquesta Llei. Perquè la transmissió del mitjà de transport que si s'escau es produeixi tingui efectes davant l'òrgan competent en matèria de matriculació és necessari, segons el cas, acreditar davant aquest òrgan el pagament de l'impost, o bé presentar davant seu la declaració de no-subjecció o exempció degudament diligenciada per l'òrgan ges-

tor, o el reconeixement previ de l'Administració tributària per a l'aplicació del supòsit de no-subjecció o d'exempció.

El període a què es refereix el paràgraf anterior d'aquest apartat es redueix a dos anys quan es tracti de mitjans de transport la primera matriculació definitiva dels quals hagi estat exempta en virtut del que disposen les lletres b) i c) de l'apartat 1 de l'article 66 d'aquesta Llei.

Així mateix, l'autoliquidació i ingrés a què es refereixen els paràgrafs anteriors d'aquest apartat no és exigible quan la modificació de les circumstàncies consisteixi en l'enviament del mitjà de transport fora del territori d'aplicació de l'impost amb caràcter definitiu, fet que s'acredita mitjançant la certificació de la baixa al registre corresponent expedida per l'òrgan competent en matèria de matriculació.

L'expedició d'un permís de circulació o utilització per l'òrgan competent en matèria de matriculació per a un mitjà de transport que es reintrodueixi al territori d'aplicació de l'impost després d'haver estat enviat fora d'aquest amb caràcter definitiu i acollit al que disposa el paràgraf anterior o l'apartat 3 de l'article 66, té la consideració de primera matriculació definitiva a efectes d'aquest impost.»

Tres. Es modifica l'article 66, que passa a titular-se «Exempcions, devolucions i reduccions», i queda redactat de la manera següent:

«Article 66. *Exempcions, devolucions i reduccions.*

1. Està exempta de l'impost la primera matriculació definitiva dels mitjans de transport següents:

a) Els vehicles automòbils considerats com a taxis, autotaxis o autoturismes per la legislació vigent.

b) Els vehicles automòbils matriculats per afectar-los exclusivament a l'exercici de l'activitat d'ensenyament de conductors mitjançant una contra-prestació.

c) Els vehicles automòbils matriculats per afectar-los exclusivament a l'exercici d'activitats de lloguer.

A aquests efectes, no s'entén que existeixi activitat de lloguer d'automòbils respecte d'aquells que siguin objecte de cessió a persones vinculades en els termes que preveu l'article 79 de la Llei de l'impost sobre el valor afegit, o per un temps superior a tres mesos a una mateixa persona o entitat, durant un període de dotze mesos consecutius.

A aquests efectes, no tenen la consideració de lloguer d'automòbils els contractes d'arrendament-venda i assimilats ni els d'arrendament amb opció de compra.

d) Els vehicles automòbils matriculats a nom de minusvàlids per al seu ús exclusiu, sempre que concorrin els requisits següents:

1r Que hagin transcorregut almenys quatre anys des de la matriculació d'un altre vehicle en condicions anàlogues. No obstant això, aquest requisit no s'exigeix en supòsits de sinistre total dels vehicles, degudament acreditat.

2n Que no siguin objecte d'una transmissió posterior per actes "inter vivos" durant el termini dels quatre anys següents a la data de la matriculació.

e) Els vehicles que siguin objecte de matriculació especial, en règim de matrícula diplomàtica, dins els límits i amb els requisits que es determinin per reglament, a nom de:

1r Les missions diplomàtiques acreditades i amb seu permanent a Espanya, i dels agents diplomàtics.

2n Les organitzacions internacionals que hagin subscribit un acord de seu amb l'Estat espanyol i dels seus funcionaris amb estatut diplomàtic.

3r Les oficines consulars de carrera i dels funcionaris consulars de carrera de nacionalitat estrangera.

4t El personal tècnic i administratiu de les missions diplomàtiques i les organitzacions internacionals, així com dels empleats consulars de les oficines consulars de carrera, sempre que es tracti de persones que no tinguin la nacionalitat espanyola ni tinguin residència permanent a Espanya.

No obstant el que estableixen els números 2n i 4t anteriors, si els convenis internacionals pels quals es creen aquestes organitzacions o els acords de seu d'aquestes estableixen altres límits o requisits, són aquests els aplicables a les organitzacions esmentades, als seus funcionaris amb estatut diplomàtic i al seu personal tecnicoadministratiu.

f) Les embarcacions i els vaixells d'esbarjo o d'esports nàutics l'eslora màxima dels quals no passi de quinze metres, matriculats per afectar-los exclusivament a l'exercici d'activitats de lloguer.

Aquesta exempció queda condicionada a les limitacions i al compliment dels requisits establerts per al lloguer de vehicles.

g) Les embarcacions que per la seva configuració només puguin ser impulsades a rem o pala, així com els velers de categoria olímpica.

h) Les aeronaus matriculades per l'Estat, les comunitats autònomes, corporacions locals o empreses o organismes públics.

i) Les aeronaus matriculades a nom d'escoles, reconegudes oficialment per la Direcció General d'Aviació Civil i destinades exclusivament a l'educació i la formació aeronàutica de pilots o al seu reciclatge professional.

j) Les aeronaus matriculades a nom d'empreses de navegació aèria.

k) Les aeronaus matriculades per ser cedides en arrendament exclusivament a empreses de navegació aèria.

l) Els mitjans de transport que es matriculin com a conseqüència del trasllat de la residència habitual del seu titular des de l'estranger al territori espanyol. L'aplicació de l'exempció queda condicionada al compliment dels següents requisits:

1r Els interessats han d'haver tingut la residència habitual fora del territori espanyol almenys durant els dotze mesos consecutius anteriors al trasllat.

2n Els mitjans de transport han d'haver estat adquirits o importats en les condicions normals de tributació al país d'origen o procedència i no s'han d'haver beneficiat de cap exempció o devolució de les quotes meritades en ocasió de la seva sortida del país esmentat.

Es considera complert aquest requisit quan els mitjans de transport s'hagin adquirit o importat a l'empara de les exempcions establertes en els règims diplomàtic o consular o en favor dels membres dels organismes internacionals reconeguts i amb seu a l'Estat d'origen, amb els límits i les con-

dicions fixats pels convenis internacionals pels quals es creen els dits organismes pels acords de seu.

3r Els mitjans de transport han d'haver estat utilitzats per l'interessat en la seva antiga residència almenys sis mesos abans de la data en què l'hagi abandonada.

4t La matriculació s'ha de sol·licitar en el termini que preveu l'article 65.1.d) d'aquesta Llei.

5è Els mitjans de transport matriculats amb exempció no han de ser transmesos durant el termini de dotze mesos posteriors a la matriculació. L'incompliment d'aquest requisit determina l'exacció de l'impost referida a la data en què s'hagi produït l'incompliment.

2. L'aplicació de les exempcions a què es refereixen les lletres a), b), c), d), f), i) i k) de l'apartat anterior està condicionada al reconeixement previ per l'Administració tributària en la forma que es determini per reglament. En particular, quan es tracti de l'exempció a què es refereix la lletra d) és necessària la certificació prèvia de la minusvalidesa o de la invalidesa per l'Institut Nacional de Serveis Socials o per les entitats gestores competents.

L'aplicació de l'exempció a la qual es refereix la lletra e) de l'apartat anterior requereix la certificació prèvia de la seva procedència pel Ministeri d'Afers Estrangers.

En els altres supòsits d'exempció cal presentar una declaració davant l'Administració tributària en el lloc, la forma, el termini i l'imprès que determini el ministre d'Hisenda.

3. Els empresaris dedicats professionalment a la revenda de mitjans de transport tenen dret, respecte d'aquells que acreditin haver enviat amb caràcter definitiu fora del territori d'aplicació de l'impost abans que hagin transcorregut quatre anys des de la seva primera matriculació definitiva, a la devolució de la part de la quota satisfeta corresponent al valor del mitjà de transport en el moment de la tramesa. La tramesa amb caràcter definitiu fora del territori d'aplicació de l'impost del mitjà de transport s'ha d'acreditar mitjançant la certificació de la baixa al registre corresponent expedida per l'òrgan competent en matèria de matriculació.

A la devolució a què es refereix el paràgraf anterior s'hi apliquen les regles següents:

a) La tramesa fora del territori d'aplicació de l'impost s'ha d'efectuar com a conseqüència d'una venda en ferm.

b) La base de la devolució ha d'estar constituïda pel valor de mercat del mitjà de transport en el moment de la tramesa, sense que pugui passar del valor que resulti de l'aplicació de les taules de valoració a les quals es refereix l'apartat b) de l'article 69 d'aquesta Llei.

c) El tipus de la devolució és l'aplicat en el seu moment per a la liquidació de l'impost.

d) L'import de la devolució no ha de ser superior, en cap cas, al de la quota satisfeta.

e) La devolució l'ha de sol·licitar l'empresari revenedor en el lloc, la forma, els terminis i els impresos que estableixi el ministre d'Hisenda.

4. La base imposable de l'impost, determinada conforme al que preveu l'article 69, és objecte d'una reducció del 50 per 100 del seu import respecte dels vehicles automòbils amb una capacitat homologada no inferior a cinc places i no superior a nou, inclosa en ambdós casos la del conductor,

que es destinin a l'ús exclusiu de famílies qualificades de nombroses conforme a la normativa vigent amb els requisits següents:

a) La primera matriculació definitiva del vehicle ha de tenir lloc a nom del pare o de la mare de les famílies esmentades, o bé a nom d'ambdós conjuntament.

b) Han d'haver transcorregut almenys quatre anys des de la matriculació d'un altre vehicle a nom de qualsevol de les persones enumerades a la lletra a) anterior i a l'empara d'aquesta reducció. No obstant això, aquest requisit no s'exigeix en supòsits de sinistre total dels vehicles degudament acreditats.

c) El vehicle automòbil matriculat a l'empara d'aquesta reducció no pot ser objecte d'una transmissió posterior per actes "inter vivos" durant el termini dels quatre anys següents a la data de la seva matriculació.

d) L'aplicació d'aquesta reducció està condicionada al seu reconeixement previ per l'Administració tributària en la forma que es determini per reglament. En tot cas, és necessari presentar davant l'Administració tributària la certificació acreditativa de la condició de família nombrosa expedida per l'organisme de l'Administració central o autonòmica que correspongui.»

SECCIÓ 4a RÈGIM ECONÒMIC FISCAL DE CANÀRIES

Article 8. Modificació de les lleis 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, i 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries.

Primer. Amb efectes des de l'1 de gener de l'any 2001, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries:

U. El número 1 de l'article 5 queda redactat en els termes següents:

«1. Són activitats empresarials o professionals les que impliquin l'ordenació per compte propi de factors de producció materials i humans, o d'un d'ells, amb la finalitat d'intervenir en la producció o la distribució de béns o serveis.

En particular, tenen aquesta consideració les extractives, de fabricació, comerç o prestació de serveis, incloses les agrícoles, forestals, ramaderes, pesqueres, de construcció, mineres i l'exercici d'activitats professionals liberals i artístiques.

A efectes d'aquest impost, les activitats empresarials o professionals es consideren iniciades des del moment en el qual es faci l'adquisició de béns o serveis amb la intenció, confirmada per elements objectius, de destinar-los a l'exercici d'aquestes activitats, fins i tot en els casos als quals es refereixen l'apartat 2n del número 2 i les lletres a) i b) del número 4 d'aquest article. Els qui efectuïn aquestes adquisicions tenen des del moment esmentat la condició d'empresaris o professionals a efectes de l'impost general indirecte canari.»

Dos. Es modifica el número 8è de l'article 9, que queda redactat com segueix:

«8è Els lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats sense contraprestació, excepte en els supòsits de vinculació a què es refereix l'article 23, número 3, d'aquesta Llei.»

Tres. Es modifica el número 9è de l'article 9, que queda redactat com segueix:

«9è Els lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats directament pels ens públics sense contraprestació o mitjançant una prestació patrimonial de caràcter públic.

Els supòsits de no-subjecció a què es refereix aquest número no s'apliquen quan els ens esmentats actuïn per mitjà d'una empresa pública, privada mixta o, en general, d'empreses mercantils.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'apartat 28) del número 1 de l'article 10, en els termes següents:

«28) Els lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats per subjectes passius persones físiques amb un volum total d'operacions efectuades durant l'any natural anterior que no hagi excedit els 4.000.000 de pessetes (24.040,48 euros). Aquest límit es revisa automàticament cada any per la variació de l'índex de preus al consum a les Canàries.

Als efectes d'aquest apartat, es considera volum d'operacions l'import total dels lliuraments de béns i prestacions de serveis efectuats pel subjecte passiu durant l'any natural anterior, amb independència del règim tributari o el territori on es lliurin o es prestin.

Els empresaris persones físiques, que siguin titulars d'explotacions agrícoles en els termes que estableix l'article 55, poden renunciar a l'exempció prevista en el paràgraf anterior sempre que compleixin els requisits que s'estableixin per reglament i exercixin les activitats a les quals els sigui aplicable el règim especial de l'agricultura i la ramaderia i no hi renunciïn.

La renúncia a l'exempció opera respecte a la totalitat de les seves activitats empresarials o professionals.»

Cinc. Es fa una nova redacció de la lletra i) de l'apartat 18) del número 1 de l'article 10, que queda redactada de la manera següent:

«i) La gestió i el dipòsit de les institucions d'inversió col·lectiva, de les entitats de capital risc gestionades per societats gestores autoritzades i registrades als registres especials administratius, dels fons de pensions, de regulació del mercat hipotecari, de titulització d'actius i col·lectius de jubilació, constituïts d'acord amb la seva legislació específica.»

Sis. S'afegeix un nou apartat 31) al número 1 de l'article 10:

«31) Els lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats per l'Estat, la Comunitat Autònoma de Canàries i les entitats locals canàries.»

Set. Es fa una nova redacció del número 3 de l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«3. Als efectes d'aquest impost es consideren comerciants minoristes els subjectes passius en els quals concorren els requisits següents:

1r Que duguin a terme habitualment vendes de béns mobles o semovents sense haver-los sotmes a cap procés de fabricació, elaboració o manufactura, per si mateixos o per mitjà de tercers.

2n Que la suma de les contraprestacions corresponents als lliuraments dels béns esmentats en establiments situats a les Canàries als qui no

tinguin la condició d'empresaris o professionals o a la Seguretat Social, efectuats durant l'any precedent, hagi passat del 70 per 100 del total de les efectuats.

3r Per a l'aplicació del que disposa el número anterior es considera que no són operacions de transformació, i, conseqüentment, no es perd la condició de comerciants minoristes per la realització de les operacions, que a continuació s'especifiquen:

- a) Les de classificació i envasament de productes.
- b) Les de col·locació de marques o etiquetes, així com les de preparació i tall prèvies al lliurament dels béns transmesos.
- c) Les manipulacions que es determinin per reglament.»

Vuit. L'apartat 7 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«7. Els lliuraments de béns i les prestacions de serveis destinats als organismes internacionals reconeguts per Espanya o als membres amb estatut diplomàtic dels esmentats organismes o al seu personal tècnic i administratiu, dins els límits i amb les condicions fixats per reglament o establerts en els convenis internacionals.»

Nou. L'apartat 9 de l'article 14 queda redactat de la manera següent:

«9. Les importacions efectuades per organismes internacionals reconeguts per Espanya i les realitzades pels seus membres amb estatut diplomàtic i el seu personal tècnic i administratiu, amb els límits i en les condicions fixats per reglament o establerts en els convenis internacionals pels quals es creen aquests organismes o en els acords sobre la seva seu.»

Deu. Se suprimeix la lletra b) de l'apartat 3r del número 2 de l'article 17.

Onze. Es modifica l'apartat 2n del número 1 de l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«2n Excepcionalment, s'inverteix la condició de subjecte passiu en els empresaris o professionals i, en tot cas, en els ens públics per als qui es duguin a terme les operacions subjectes a gravamen en els casos següents:

- a) Quan aquestes operacions les efectuïn persones o entitats no establertes a les illes Canàries. Als efectes del que disposa aquesta Llei es consideren establerts en un determinat territori els subjectes passius que hi tinguin la seu de la seva activitat econòmica, un establiment permanent o el domicili fiscal, encara que no efectuïn les operacions subjectes des d'un establiment situat a les illes Canàries.
- b) Quan consisteixin en lliuraments d'or sense elaborar o de productes semielaborats d'or, de llei igual o superior a 325 mil·lèsimes.
- c) Quan aquestes operacions tinguin lloc en virtut d'una resolució administrativa o judicial.»

Dotze. Es modifica l'article 27, que té la redacció següent:

«Article 27. *Tipus impositius.*

1. Sens perjudici del que disposa la disposició addicional vuitena.dos d'aquesta Llei, en l'impost

general indirecte canari són aplicables els tipus impositius següents:

1r Un tipus zero a les operacions següents:

- a) Captació, producció i distribució d'aigua, excepte l'aigua mineral i gasosa.
- b) Els lliuraments dels productes següents, sempre que s'utilitzin per a finalitats mèdiques o veterinàries: les especialitats farmacèutiques, les fórmules magistrals, els preparats o les fórmules oficials i els medicaments prefabricats. Així mateix, les substàncies medicinals utilitzades en l'obtenció dels productes anteriors.

No es comprenen en aquest apartat els cosmètics ni les substàncies i productes d'ús merament higiènic.

c) Els lliuraments de llibres, els diaris i les revistes que no continguin únicament o fonamentalment publicitat, així com els elements complementaris que es lliurin conjuntament amb aquests béns mitjançant un preu únic.

A aquests efectes tenen la consideració d'elements complementaris les cintes magnetofòniques, discos, videocassetts i altres suports sonors o video-magnètics similars, el cost d'adquisició dels quals no superi el 50 per 100 del preu unitari de venda al públic.

S'entén que els llibres, els diaris i les revistes contenen fonamentalment publicitat quan més del 75 per 100 dels ingressos que proporcionin a l'editor s'obtinguin per aquest concepte.

Es consideren compresos en aquesta lletra els àlbums, les partitures, els mapes, els quaderns de dibuix i els objectes que, per les seves característiques, només es puguin utilitzar com a material escolar, excepte els articles i aparells electrònics.

d) Els lliuraments dels productes gravats per mitjans magnètics o òptics d'utilització educativa o cultural que es determinin per reglament, sempre que siguin lliurats o importats per:

Establiments o organismes declarats d'utilitat pública, de caràcter educatiu o cultural.

Altres establiments o organismes de caràcter educatiu o cultural, quan les importacions siguin autoritzades amb aquesta finalitat per l'Administració tributària canària.

e) Els lliuraments d'habitatges, qualificats administrativament de protecció oficial de règim especial i els lliuraments d'obres d'equipament comunitari, quan aquests lliuraments els efectuïn els seus promotors.

No es comprenen en aquest apartat els garatges i annexos als habitatges esmentats que es transmetin independentment d'aquests ni tampoc els locals de negoci.

f) Les execucions d'obres, amb aportació de materials o sense, conseqüència de contractes directament formalitzats entre el promotor i el contractista, que tinguin per objecte la construcció i la rehabilitació dels habitatges qualificats administrativament de protecció oficial de règim especial o d'obres d'equipament comunitari.

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren de rehabilitació les actuacions destinades a la reconstrucció mitjançant la consolidació i el tractament d'estructures, façanes o cobertes i altres d'anàlogues, sempre que el cost global d'aquestes operacions passi del 25 per 100 del preu d'adquisició si s'ha efectuat durant els dos anys immediatament ante-

riors o, altrament, del veritable valor que tenia l'edificació o una part d'aquesta abans de la rehabilitació.

A efectes d'aquesta lletra i de l'anterior s'entén per equipament comunitari el que consisteix en:

La construcció d'edificis destinats al servei públic de l'Estat, de la Comunitat Autònoma de Canàries, de les corporacions locals, de les entitats gestores de la Seguretat Social i dels organismes autònoms que en depenen.

Construcció de centres docents de tots els nivells i graus del sistema educatiu, de les escoles d'idiomes i de la formació i reciclatge professional.

Construcció de parcs i jardins públics i superfícies viàries en zones urbanes.

Primera construcció d'infraestructura (aigua, telecomunicació, energia elèctrica i clavegueram) en zones urbanes.

No s'hi inclouen, en cap cas, les obres de conservació, manteniment, reformes, rehabilitació, ampliació o millora de les infraestructures esmentades.

Obres de construcció de potabilitzadores, desalinitzadores i depuradores de titularitat pública.

g) Els lliuraments d'habitatges de protecció oficial promoguts directament per les administracions públiques, sempre que siguin finançats exclusivament per aquestes amb càrrec als seus propis recursos.

h) Les execucions d'obra amb aportació de materials o sense, conseqüència de contractes directament formalitzats entre les administracions públiques i el contractista, que tinguin per objecte la construcció o rehabilitació dels habitatges als quals es refereix la lletra anterior.

Als efectes del que disposen aquesta lletra i l'anterior, s'assimilen a les administracions públiques les empreses públiques l'objecte de les quals sigui la construcció i rehabilitació d'habitatges socials.

i) Els lliuraments de pa comú.

j) Els lliuraments de farines panificables i d'alimentació i de cereals per elaborar-ne.

k) Els lliuraments d'ous.

l) Els lliuraments de fruita, verdura, hortalisses, llegums i tubercles naturals que no hagin estat objecte de cap procés de transformació, elaboració o manufactura de caràcter industrial, conforme al que estableix l'article 55, número 4, apartat primer.

m) Els lliuraments de carn i peixos que no hagin estat objecte de cap procés de transformació, elaboració o manufactura de caràcter industrial, conforme al que estableix l'article 55, número 4, apartat primer.

n) Els lliuraments de productes derivats d'explotacions ramaderes intensives i piscicultura.

ñ) Els lliuraments de llet, fins i tot la higienitzada, esterilitzada, concentrada, desnatada, evaporada i en pols, així com els preparats lactis assimilats a aquests productes, als quals se'ls ha reemplaçat el greix animal originari per greixos d'origen vegetal.

o) Els lliuraments de formatges.

p) Transport de viatgers i mercaderies per via marítima o aèria entre les illes de l'arxipèlag canari.

q) Les execucions d'obra que tinguin per objecte la instal·lació d'armaris de cuina i bany i armaris de paret per a les edificacions a les quals es refereix la lletra f) anterior, que siguin realitzades com a conseqüència de contractes directament formalitzats amb el promotor de la construcció o rehabilitació d'aquestes edificacions.

2n Un tipus reduït, aplicable a les operacions que s'enumeren a l'annex I, l'import del qual està comprès entre l'1 i el 3 per 100, ambdós inclusivament.

3r Dos tipus incrementats que s'apliquen a les operacions que s'especifiquen als annexos I bis i II, compresos respectivament entre el 8 per 100 i l'11 per 100, ambdós inclusivament, i entre el 13 per 100 i el 15 per 100, ambdós inclusivament.

4t Un tipus general aplicable als béns i serveis que no estiguin sotmesos ni al tipus zero, ni al reduït, ni als incrementats i l'import del qual està comprès entre el 3 i el 6 per 100, ambdós inclusivament.

2. Les importacions de béns es graven als tipus impositius previstos en el número 1 d'aquest article per als lliuraments de béns de la mateixa naturalesa dels que siguin objecte d'aquelles.

3. El tipus impositiu aplicable a cada operació és el vigent en el moment de la meritació.»

Tretze. L'article 28 queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Naturalesa i àmbit d'aplicació.*

1. Els subjectes passius poden deduir de les quotes de l'impost general indirecte canari meritades com a conseqüència de lliuraments de béns i prestacions de serveis que realitzin a les illes Canàries les que, meritades en el dit territori, hagin suportat en les adquisicions o importacions de béns o en els serveis que els hagin estat prestats, en la mesura que els béns o serveis s'utilitzin en la realització de les operacions subjectes a l'impost i no exemptes, o a les altres operacions determinades en el número 4 de l'article següent d'aquesta Llei.

2. Només poden fer ús del dret a deduir els subjectes passius que tinguin la condició d'empresaris o professionals de conformitat amb el que disposa l'article 5 d'aquesta Llei i hagin iniciat efectivament la realització habitual dels lliuraments de béns o les prestacions de serveis corresponents a les seves activitats empresarials o professionals.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, les quotes suportades o satisfetes abans de l'inici de la realització habitual de lliuraments de béns o prestacions de serveis corresponents a les seves activitats empresarials o professionals es poden deduir d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

3. L'exercici del dret a la deducció corresponent als subjectes passius als quals siguin aplicables els règims especials que regula aquesta Llei s'ha de fer d'acord amb les normes establertes per a cada un d'ells.

4. No poden ser objecte de deducció, en cap mesura ni quantia, les quotes suportades o satisfetes per les adquisicions o importacions de béns o serveis efectuats sense la intenció d'utilitzar-los en la realització d'activitats empresarials o professionals, encara que ulteriorment aquests béns o serveis s'afectin totalment o parcialment a aquestes activitats.»

Catorze. S'introdueix una nova lletra h) a l'apartat 1r del número 4 de l'article 29:

«h) Els serveis de telecomunicacions i els lliuraments de béns d'inversió exempts per aplicació del que disposen els articles 24 i 25, respectivament, de la Llei 19/1994, de 6 de juliol.»

Quinze. Es fa una nova redacció de l'article 37, que queda redactat de la manera següent:

«1. En els casos d'aplicació de la regla de prorrata general, només és deduïble l'impost suportat en cada període de liquidació en el percentatge que resulti del que disposa el número 2 següent.

Per a l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior, no es computen en l'impost suportat les quotes que no siguin deduïbles, en virtut del que disposen els articles 29 i 30 d'aquesta Llei.

2. El percentatge de deducció a què es refereix el número anterior es determina multiplicant per 100 el resultat d'una fracció en què figurin:

1r En el numerador, l'import total, determinat per a cada any natural, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis que originin el dret a la deducció, realitzats pel subjecte passiu en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional o, si s'escau, en el sector diferenciat que correspongui.

2n En el denominador, l'import total, determinat per al mateix període de temps, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats pel subjecte passiu en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional o, si s'escau, en el sector diferenciat que correspongui, inclosos aquells que no originin el dret a deduir, incrementat en l'import total de les subvencions que, d'acord amb el que disposa l'article 22, número 2, apartat b) d'aquesta Llei, no integrin la base imposable, sempre que aquestes es destinin a finançar activitats empresarials o professionals del subjecte passiu.

Són operacions que no originen el dret a deduir, a efectes de la seva inclusió en el denominador de la prorrata, les operacions enumerades a l'article 10.1 d'aquesta Llei efectuades pel subjecte passiu dins o fora de Canàries, amb l'excepció que preveu l'article 29.4.1r.e) de la mateixa Llei, així com les operacions no subjectes a què es refereixen els números 8è, 9è i 10è de l'article 9 d'aquesta Llei.

Les subvencions s'inclouen en el denominador de la prorrata en l'exercici en què es perceben efectivament, llevat de les de capital, que s'imputen en la forma que s'indica en el paràgraf següent. No s'hi inclouen les subvencions esmentades en la mesura que estiguin relacionades amb les operacions exemptes o no subjectes que originin el dret a la deducció.

Les subvencions de capital s'inclouen en el denominador de la prorrata, si bé es poden imputar per cincenes parts en l'exercici en què s'hagin percebut i en els quatre següents. No obstant això, les subvencions de capital concedides per finançar la compra de determinats béns o serveis, adquirits en virtut d'operacions subjectes i no exemptes de l'impost, minoren exclusivament l'import de la deducció de les quotes suportades o satisfetes per aquestes operacions, en la mateixa mesura que hagin contribuït al seu finançament.

A efectes del que disposen els paràgrafs anteriors d'aquest apartat 2n, no es tenen en compte les subvencions següents que no integrin la base imposable de l'impost d'acord amb el que disposa l'article 22 d'aquesta Llei:

a) Les percebudes pels centres especials d'ocupació que regula la Llei 13/1982, de 7 d'abril, quan compleixin els requisits que estableix l'apartat 2 del seu article 43.

b) Les adreçades a permetre el proveïment de productes comunitaris o disponibles al mercat de

la CE, previst al programa d'opcions específiques per la llunyania i la insularitat de les illes Canàries.

c) Les concedides amb la finalitat de finançar despeses de realització d'activitats d'investigació, desenvolupament o innovació tecnològica. A aquests efectes es consideren com a tals activitats i despeses de realització d'aquestes les que defineix l'article 33 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

En les operacions de cessió de divises, bitllets de banc i monedes que siguin mitjans legals de pagament, exemptes de l'impost, l'import a computar en el denominador és el de la contraprestació de la revenda dels mitjans de pagament esmentats, incrementat, si s'escau, en el de les comissions percebudes i minorat en el preu d'adquisició d'aquestes o, si aquest no es pot determinar, en el preu d'altres divises, bitllets o monedes de la mateixa naturalesa adquirides en la mateixa data.

En les operacions de cessió de pagarés i valors no integrats a la cartera de les entitats financeres, l'import a computar en el denominador és el de la contraprestació de la revenda dels dits efectes incrementat, si s'escau, en el dels interessos i les comissions exigibles i minorat en el preu d'adquisició d'aquests.

Si es tracta de valors integrats a la cartera de les entitats financeres s'han de computar en el denominador de la prorrata els interessos exigibles durant el període de temps que correspongui i, en els casos de transmissió d'aquests valors, les plusvàlues obtingudes.

La prorrata de deducció resultant de l'aplicació dels criteris anteriors s'arrodoneix a la unitat superior.

3. Per determinar aquest percentatge no es computen en cap dels termes de la relació:

1r Les operacions dutes a terme des d'establiments situats fora de les illes Canàries.

2n Les quotes de l'impost general indirecte canari que hagin gravat directament les operacions a què es refereix el número 2 anterior.

3r L'import dels lliuraments dels béns d'inversió que els subjectes passius hagin utilitzat en la seva activitat empresarial o professional.

4t L'import de les operacions immobiliàries o financeres que no constitueixin activitat empresarial o professional típica del subjecte passiu.

Tenen la consideració d'operacions financeres a aquests efectes les descrites en el número 1, apartat 18, de l'article 10 d'aquesta Llei.

5è Les importacions i les adquisicions de béns o serveis.

4. Als efectes del càlcul de la prorrata s'entén per import total d'operacions la suma de les contraprestacions corresponents a aquestes, determinades segons el que estableixen els articles 22 i 23 d'aquesta Llei, fins i tot respecte de les operacions exemptes de l'impost.

Si es tracta de trameses de béns amb caràcter definitiu a la península, les illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CE o bé d'exportacions definitives no compreses en l'article 11 d'aquesta Llei, es pren com a import de l'operació el valor a l'interior de les illes Canàries dels productes exportats, determinat d'acord amb el que estableix el número 1 de l'article 23 d'aquesta Llei.

5. En les operacions no subjectes integrables en el denominador de la prorrata s'entén per import total d'operacions:

- a) En les operacions que preveu el número 8è de l'article 9 d'aquesta Llei, el seu valor de mercat.
- b) En les operacions que preveu el número 9è de l'article 9 d'aquesta Llei, el seu cost pressupostari.
- c) En les operacions que preveu el número 10è de l'article 9 d'aquesta Llei, el valor assignat a efectes de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

6. En els casos d'execució d'obres amb aportació de materials, fetes fora de les illes Canàries, es pren com a import de l'operació el valor a l'interior de les illes Canàries, dels materials enviats amb caràcter definitiu a la península, les illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CE o bé exportats a països tercers, determinat d'acord amb el que disposa el número 1 de l'article 23 d'aquesta Llei.

7. Per fer la imputació temporal són aplicables, respecte de la totalitat d'operacions incloses en els números anteriors, les normes sobre la meritació de l'impost que estableix aquesta Llei.

No obstant això, els lliuraments de béns amb destinació a la península, les illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CE o bé a l'exportació, exempts de l'impost en virtut del que estableix l'article 11 d'aquesta Llei, i les altres trameses o exportacions definitives de béns s'entenen fets, a aquests efectes, en el moment en el qual sigui admesa per l'organisme competent la sol·licitud de sortida corresponent.»

Setze. Es modifica el número 9 de l'article 40, que queda redactat com segueix:

«9. No tenen la consideració de béns d'inversió:

1r Els accessoris i les peces de recanvi adquirits per reparar els béns d'inversió utilitzats pel subjecte passiu.

2n Les execucions d'obra per reparar altres béns d'inversió.

3r Els envasos i els embalatges, encara que siguin susceptibles de reutilització.

4t La roba utilitzada per a la feina pels subjectes passius o el personal dependent.

5è Els béns exclosos del dret a la deducció tal com disposa el número 1 de l'article 30 d'aquesta Llei.

6è Qualsevol altre bé el valor d'adquisició del qual sigui inferior a cinc-centes mil pessetes.»

Disset. L'article 43 queda redactat de la manera següent:

«Article 43. *Deduccions de les quotes suportades o satisfetes abans de l'inici de la realització de lliuraments de béns o prestacions de serveis corresponents a activitats empresarials o professionals.*

1. Els qui anteriorment no exercien activitats empresarials o professionals i adquireixen la condició d'empresari o professional per fer adquisicions o importacions de béns o serveis amb la intenció, confirmada per elements objectius, de destinar-los a la realització d'activitats d'aquesta naturalesa, poden deduir les quotes que, en ocasió de les operacions esmentades, suportin o satisfacin abans del moment en el qual iniciïn la realització habitual dels lliuraments de béns o les prestacions de serveis

corresponents a aquestes activitats, d'acord amb el que disposen aquest article i l'article 43 bis següent.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable igualment als qui tinguin ja la condició d'empresari o professional per exercir activitats d'aquesta naturalesa i iniciïn una nova activitat empresarial o professional que constitueixi un sector diferenciat respecte de les activitats que exercien anteriorment.

2. Les deduccions a què es refereix l'apartat anterior es practiquen aplicant el percentatge que proposi l'empresari o el professional a la Conselleria d'Hisenda del Govern Autònom de Canàries, excepte en el cas que aquesta última en fixi un de diferent en consideració a les característiques de les activitats empresarials o professionals corresponents.

Aquestes deduccions es consideren provisionals i estan sotmeses a les regularitzacions que preveu l'article 43 bis d'aquesta Llei.

3. Els empresaris o els professionals poden sol·licitar la devolució de les quotes que siguin deduïbles en virtut del que estableix aquest article, d'acord amb el que disposa l'article 45 d'aquesta Llei.

4. Els empresaris que, en virtut del que estableix aquesta Llei, hagin de quedar sotmesos al règim especial dels comerciants minoristes des de l'inici de la seva activitat comercial, no poden efectuar les deduccions a què es refereix aquest article en relació amb les activitats incloses en el dit règim.

5. Els empresaris o els professionals que hagin practicat les deduccions a les quals es refereix aquest article no es poden acollir al règim especial de l'agricultura i la ramaderia per les activitats en les quals utilitzin els béns i els serveis per a l'adquisició dels quals hagin suportat o satisfet les quotes objecte de deducció fins que finalitzi el tercer any natural de realització dels lliuraments de béns o les prestacions de serveis efectuats en l'exercici de les activitats esmentades.

L'aplicació del que disposa el paràgraf anterior té els mateixos efectes que la renúncia al règim especial esmentat.

6. A efectes del que disposen aquest article i l'article 43 bis d'aquesta Llei, es considera primer any de realització de lliuraments de béns o prestacions de serveis en l'exercici d'activitats empresarials o professionals, aquell durant el qual l'empresari o el professional comenci l'exercici habitual de les operacions, sempre que aquest inici tingui lloc abans del dia 1 de juliol i, altrament, l'any següent.

7. Les deduccions provisionals a les quals es refereix aquest article es regularitzen aplicant el percentatge definitiu que correspongui globalment al període dels quatre primers anys naturals de realització de lliuraments de béns o prestacions de serveis efectuats en l'exercici d'activitats empresarials o professionals.

8. El percentatge definitiu a què es refereix el número anterior es determina segons el que disposa l'article 37 d'aquesta Llei i, a aquest efecte, es computa el conjunt de les operacions dutes a terme durant el període a què es refereix el número 6 d'aquest article, així com l'import de les subvencions a les quals es refereix l'apartat 2n del número 2 de l'article 37 percebudes durant el període esmentat i anteriorment a aquest.

9. La regularització de les deduccions a què es refereix aquest article es fa de la manera següent:

1r Conegut el percentatge de deducció definitivament aplicable a les quotes suportades o satis-

fetes abans de l'inici de la realització dels lliuraments de béns o les prestacions de serveis corresponents a l'activitat empresarial o professional, es determina l'import de la deducció que seria procedent en aplicació d'aquest percentatge.

2n L'import esmentat es resta de la suma total de les deduccions provisionals practicades conforme al que disposa aquest article.

3r La diferència, positiva o negativa, és la quantia de l'ingrés o de la deducció complementària a efectuar.»

Divuit. L'article 43 bis queda redactat en els termes següents:

«Article 43 bis. *Regularització de les quotes corresponents a béns d'inversió suportades abans de l'inici de la realització dels lliuraments de béns o les prestacions de serveis corresponents a activitats empresarials o professionals.*

1. Les deduccions provisionals a les quals es refereix l'article 43 d'aquesta Llei corresponents a quotes suportades o satisfetes per l'adquisició o la importació de béns d'inversió, una vegada regularitzades d'acord amb el que disposa el dit article, han de ser objecte de la regularització que preveu l'article 40 d'aquesta mateixa Llei durant els anys del període de regularització que quedin per transcórrer.

2. Per practicar les regularitzacions que preveu aquest article, es considera deducció efectuada l'any en què va tenir lloc la repercussió a efectes del que disposa l'article 41, apartat 2n d'aquesta Llei, la que resulti del percentatge de deducció definitivament aplicable en virtut del que estableix el número 7 de l'article 43 d'aquesta mateixa Llei.

3. Quan els béns d'inversió a què es refereix aquest article siguin objecte de lliurament abans de l'acabament del període de regularització a què es refereix aquest mateix article, s'apliquen les regles de l'article 42 d'aquesta Llei, sens perjudici del que preveuen el seu article 43 i els números anteriors d'aquest article.»

Dinou. Es modifica l'annex II, que queda redactat com segueix:

«ANNEX II

El tipus impositiu incrementat del 13 per 100 de l'impost general indirecte canari s'aplica a les operacions següents:

1. Lliuraments o importacions dels béns que s'indiquen a continuació:

1r Cigars purs amb un preu superior a 200 pessetes la unitat. Els altres cigars purs tributen al tipus general.

2n Els aiguardents compostos, els licors, els aperitius sense vi base i les altres begudes derivades d'alcohols naturals, conforme a les definicions de l'Estatut de la vinya, del vi i dels alcohols i reglamentacions complementàries i, així mateix, els extractes i els concentrats alcohòlics aptes per a l'elaboració de begudes derivades.

3r Els vehicles accionats amb motor amb una potència superior a 11 CV fiscals, excepte:

a) Els camions, els motocarros, les furgonetes i altres vehicles que, per la seva configuració objectiva, no es puguin destinar a una altra finalitat que el transport de mercaderies.

b) Els autobusos, els microbusos i altres vehicles aptes per al transport col·lectiu de viatgers que:

Tinguin una capacitat que passi de nou places, inclosa la del conductor, o

Sigui quina sigui la seva capacitat, tinguin una alçària sobre el terra superior a 1.800 mil·límetres, llevat que es tracti de vehicles tipus "jeep" o tot terreny.

c) Els furgons i les furgonetes d'ús múltiple, l'alçària total dels quals sobre el terra sigui superior a 1.800 mil·límetres i no siguin vehicles tipus "jeep" o tot terreny.

d) Els vehicles automòbils considerats com a taxis, autotaxis o autoturismes per la legislació vigent.

e) Els que, objectivament considerats, siguin d'aplicació exclusiva industrial, comercial, agrària, clínica o científica, sempre que els seus models de sèrie o els vehicles individualment hagin estat degudament homologats per l'Administració tributària canària. A aquests efectes, es considera que tenen exclusivament alguna d'aquestes aplicacions els furgons i les furgonetes d'ús múltiple de qual-sevol alçària sempre que disposin únicament de dos seients per al conductor i l'ajudant, en cap cas tinguin seients addicionals i l'espai destinat a la càrrega no tingui visibilitat lateral i sigui superior al 50 per 100 del volum interior.

f) Els vehicles adquirits per minusvàlids no previstos a l'annex I, per al seu ús exclusiu, sempre que concorrin els requisits següents:

Que hagin transcorregut almenys quatre anys des de l'adquisició d'un altre vehicle en condicions anàlogues.

No obstant això, aquest requisit no s'exigeix en supòsits de sinistre total dels vehicles, certificat per la companyia asseguradora.

Que no siguin objecte d'una transmissió posterior per actes "inter vivos" durant el termini de quatre anys següents a la data de l'adquisició.

L'incompliment d'aquest requisit determina l'obligació, a càrrec del beneficiari, d'ingressar a la hisenda pública la diferència entre la quota que hagués hagut de suportar per aplicació del tipus incrementat i l'efectivament suportada en efectuar l'adquisició del vehicle.

L'aplicació del tipus impositiu general requereix el reconeixement previ del dret de l'adquirent en la forma que es determini per reglament, amb la certificació prèvia de la invalidesa per l'Institut Nacional de Serveis Socials.

4t Remolcs per a vehicles de turisme.

5è Embarcacions i vaixells d'esbarjo o esports nàutics que tinguin més de nou metres d'eslora en coberta, excepte les embarcacions olímpiques.

6è Avions, avionetes i altres aeronaus proveïdes de motor mecànic, excepte:

a) Les aeronaus que, per les seves característiques tècniques, només es puguin destinar a feines agrícoles o forestals o al trasllat de malalts o ferits.

b) Les aeronaus el pes màxim de les quals en l'enlairament no superi els 1.550 quilograms, segons el certificat expedit per la Direcció General d'Aviació Civil.

c) Les adquirides per escoles reconegudes oficialment per la Direcció General d'Aviació Civil i destinades exclusivament a l'educació i la formació aeronàutica de pilots o el seu reciclatge professional.

d) Les adquirides per l'Estat, les comunitats autònomes, corporacions locals o empreses o organismes públics.

e) Les adquirides per empreses de navegació aèria, fins i tot en virtut de contractes d'arrendament financer.

f) Les adquirides per empreses per ser cedides en arrendament financer exclusivament a empreses de navegació aèria.

7è Escopetes, fins i tot les d'aire comprimit, i les altres armes llargues de foc, quan la seva contraprestació per unitat sigui igual o superior a 45.000 pessetes (270,46 euros).

8è Cartutxos per a escopetes de caça i, en general, per a les altres armes enumerades a l'apartat anterior, quan la seva contraprestació per unitat sigui superior a 17 pessetes (0,10 euros).

9è Joies, pedres precioses i semiprecioses, perles naturals, de cultiu i d'imitació, objectes elaborats totalment o parcialment amb or, plata o platí, les monedes commemoratives de curs legal, els damasquinatges i la bijuteria.

No s'inclouen en el paràgraf anterior:

a) Els objectes d'aplicació exclusiva industrial, clínica o científica.

b) Els lingots no preparats per a la venda al públic, xapes, làmines, barnilles, ferralla, bandes, pols i tubs que continguin or o platí, sempre que tots aquests siguin adquirits per fabricants, artesans o protètics per a la seva transformació o per comerciants a l'engròs dels metalls esmentats per a la seva venda exclusiva a fabricants, artesans o protètics.

c) Les parts de productes o articles manufacturats incomplets que es transfereixin entre fabricants per a la seva transformació o elaboració posterior.

A efectes d'aquest impost es consideren pedres precioses, exclusivament, el diamant, el robí, el safir, la maragda, l'aiguamarina, l'òpal i la turquesa.

10è Relotges de butxaca, braçalet, sobretaula, peu, paret, etc., la contraprestació dels quals per unitat sigui igual o superior a 20.000 pessetes (120,20 euros).

11è Tota classe d'articles de vidre, cristall, pisa, ceràmica i porcellana que tinguin finalitat artística o d'adornament la contraprestació dels quals per unitat sigui igual o superior a 10.000 pessetes (60,10 euros).

12è Catifes de nus a mà de llana i les de pell.

13è Peces de vestir o d'adornament personal confeccionades amb pells. No s'inclouen en aquest apartat les bosses, les carteres i els objectes similars ni les peces confeccionades exclusivament amb retalls o rebuigs.

14è Perfums i extractes.

15è Producció, distribució i cessió de drets de les pel·lícules cinematogràfiques per ser exhibides a les sales "X", així com la seva exhibició.

2. Les prestacions de serveis següents:

1r L'arrendament dels vehicles accionats amb motor, fins i tot els d'una potència igual o inferior a 11 CV fiscals. No obstant això, no s'inclou en aquest apartat l'arrendament dels vehicles enumerats a les lletres a), b), c) i e) de l'apartat 1.3r anterior, sigui quina sigui la seva potència fiscal.

2n L'arrendament dels altres béns enumerats al número 1 anterior el lliurament o la importació dels quals tributin al tipus incrementat que regula aquest annex.»

Vint. Es fa la redacció següent del número 3 de l'article 54:

«3. Estan exempts de l'impost els serveis prestats per les agències de viatges quan els lliuraments de béns o les prestacions de serveis adquirits en benefici del viatger i utilitzats per fer el viatge s'efectuïn fora de les illes Canàries.

En el cas que aquests lliuraments de béns o prestacions de serveis es facin només parcialment al territori canari, únicament gaudeix d'exempció la part de la prestació de serveis de l'agència corresponent a les efectuades fora de Canàries.»

Vint-i-un. Es modifica el número 3 de l'article 58 bis, que queda redactat del tenor següent:

«3. Sens perjudici del que disposa la disposició addicional vuitena.tres d'aquesta Llei, els tipus del recàrrec són els següents:

1r Per a les importacions de béns sotmeses al tipus del 2 per 100 en l'impost general indirecte canari, el 0,20 per 100.

2n Per a les importacions de béns sotmeses al tipus del 5 per 100 en l'impost general indirecte canari, el 0,5 per 100.

3r Per a les importacions de béns sotmeses al tipus del 9 per 100 en l'impost general indirecte canari, el 0,9 per 100.

4t Per a les importacions de béns sotmeses al tipus del 13 per 100 en l'impost general indirecte canari, l'1,3 per 100.»

Vint-i-dos. Es fa una nova redacció de la lletra e) del número 1 de l'article 59, que queda redactada de la manera següent:

«e) Presentar periòdicament o a requeriment de la Comunitat Autònoma de Canàries la informació relativa a les operacions econòmiques amb terceres persones.»

Vint-i-tres. Es modifica la disposició addicional vuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Vuitena. U. Els tipus de l'impost general indirecte canari queden fixats de la manera següent:

1. El tipus zero s'aplica als lliuraments de béns i prestacions de serveis esmentats a l'article 27.1.1r

2. El tipus reduït és del 2 per 100.

3. El tipus general és del 5 per 100.

4. Els tipus incrementats es fixen en el 9 per 100 i en el 13 per 100.

Dos. S'estableixen els tipus especials següents aplicables als lliuraments i les importacions de les labors del tabac:

a) Per a labors de tabac negre: 20 per 100.

b) Per a labors de tabac ros i succedanis del tabac: 35 per 1.000.

Tres. Els tipus especials de recàrrec sobre les importacions de labors de tabac efectuades per comerciants minoristes en el marc del règim especial de comerciants minoristes de l'impost general indirecte canari són els següents:

a) Importacions de labors de tabac negre: 2 per 100.

b) Importacions de labors de tabac ros i succecanis del tabac: 3,5 per 100.

Quatre. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar els tipus de gravamen de l'impost general indirecte canari que regula l'apartat u anterior dins els límits que preveu l'article 27 d'aquesta Llei i els tipus de recàrrec del règim especial de comerciants minoristes.

Aquestes modificacions s'han de fer, si s'escau, a iniciativa de la Comunitat Autònoma de Canàries, que ha d'escoltar prèviament els consells insulars.»

Vint-i-quatre. S'hi afegeix una disposició addicional, la catorzena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional catorzena.

Des del dia 1 de gener de 2001 fins a la desaparició de l'Arbitri sobre la producció i importació a les Illes Canàries, és aplicable en aquest tribut el tipus zero en la importació dels béns que en l'impost general indirecte canari estan gravats en la importació o el lliurament al tipus impositiu incrementat del 9 per 100.»

Vint-i-cinc. L'apartat 13 del número 1 de l'annex I queda sense contingut.

Vint-i-sis. Es crea un nou annex, l'I bis, que té la redacció següent:

«ANNEX I bis

El tipus impositiu incrementat del 9 per 100 s'aplica als lliuraments o les importacions dels béns que s'indiquen a continuació:

a) Els vehicles accionats amb motor amb una potència igual o inferior a 11 CV fiscals, excepte:

a') Els vehicles inclosos als apartats 4t i 5è del número 1 de l'annex I d'aquesta Llei.

b') Els vehicles de dues i tres rodes la cilindrada dels quals sigui inferior a 50 centímetres cúbics i compleixin la definició jurídica de ciclomotor.

c') Els vehicles exceptuats de l'aplicació del tipus incrementat del 13 per 100 continguts a l'apartat 3r del número 1 de l'annex II d'aquesta Llei.

b) Embarcacions i vaixells en el lliurament o la importació dels quals no sigui aplicable el tipus incrementat del 13 per 100, excepte les embarcacions olímpiques. En tot cas tributen al tipus incrementat del 9 per 100 les motos aquàtiques.

c) Avions, avionetes i altres aeronaus en el lliurament o la importació dels quals no sigui aplicable el tipus incrementat del 13 per 100.»

Segon. Modificació de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

U. Es fa una nova redacció de l'article 24, que queda redactat en els termes següents:

«Article 24. *Imposició dels serveis de telecomunicació.*

Estan exempts de l'impost general indirecte canari els serveis de telecomunicació, excepte els serveis de difusió. Sens perjudici del que disposa el número 4 de l'article 29 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, són deduïbles les quotes suportades i la càrrega impositiva implícita suportada en l'adquisició o la importació de béns o serveis en la mesura que aquests s'utilitzin en la realització dels serveis de telecomunicació exempts.

Als efectes del que disposa aquest article, són serveis de telecomunicació els que defineix l'apartat 4t del número 2 de l'article 17 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, i serveis de difusió els serveis de telecomunicació en els quals la comunicació es fa en un sol sentit a diversos punts de recepció simultàniament. En tot cas tenen la consideració de serveis de difusió la televisió i la radiodifusió sonora.»

Dos. S'incorpora a l'article 25 un nou apartat, el 3, se'n modifiquen els actuals apartats 3 i 4, que passen a ser el 4 i el 5 respectivament, i s'hi afegeix un nou apartat 6, en els termes següents:

«3. Els béns d'inversió adquirits o importats han d'entrar immediatament en funcionament llevat que es tracti de terrenys adquirits per a l'edificació, de béns per a la posada en funcionament dels quals sigui necessari enllestir-ne la instal·lació o el muntatge, o de béns que s'hagin d'utilitzar en activitats empresarials o professionals l'exercici de les quals exigeixi autorització administrativa. Les activitats d'edificació, d'instal·lació o muntatge, o de consecució dels permisos administratius i projectes tècnics previs que si s'escau siguin necessaris per a l'edificació o l'exercici de les activitats empresarials o professionals han de ser empreses immediatament, sense que hi hagi discontinuïtat entre les diferents actuacions.

4. Les societats adquirentes o importadores de béns d'inversió han de mantenir com a mínim el domicili fiscal o l'establiment permanent a les illes Canàries durant un termini de cinc anys a comptar de la data de l'inici de la utilització efectiva o l'entrada en funcionament dels béns d'inversió, i aquests han de romandre en explotació a les Canàries durant un termini mínim de cinc anys, o la seva vida útil si és inferior, a comptar de la data de l'inici de la utilització efectiva o entrada en funcionament.

L'incompliment dels requisits que preveu el paràgraf anterior determina la improcedència de les exempcions previstes en aquest article, amb ingrés del gravamen que hagi correspost i els interessos de demora corresponents; el termini de prescripció compta des de la data en què es produeixi l'incompliment dels requisits.

5. Les exempcions que preveu aquest article també s'apliquen als establiments permanents, tant si pertanyen a societats domiciliades a Espanya com a societats no residents.

6. Les societats adquirentes o importadores, així com els empresaris transmissors que estiguin establerts a les Canàries, han de presentar anualment una declaració on s'especifiquin el nombre i l'import total de les operacions exemptes de l'impost general indirecte canari conforme a les previsions d'aquest article, dutes a terme durant l'any natural, en la forma i els terminis que s'estableixin per reglament.»

CAPÍTOL III

Taxes

Article 9. *Modificació de la Llei 16/1979, de 2 d'octubre, sobre taxes de la Direcció Central de Trànsit.*

Amb efectes a partir de l'1 de gener de l'any 2001, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 16/1979, de 2 d'octubre, sobre taxes de la Direcció Central de Trànsit.

U. Es modifica l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Exempcions i bonificacions.*

1. Estan exempts del pagament de la taxa:

a) Els membres, incloent-hi el personal tecnicoadministratiu, de les missions diplomàtiques, de les oficines consulars i de les organitzacions internacionals amb seu o oficina a Espanya, així com els seus ascendents, descendents i cònjuges, que sol·licitin l'obtenció del permís de conducció espanyol en les condicions que estableix l'article 31 del Reglament general de conductors, aprovat pel Reial decret 772/1997, de 30 de maig. També és aplicable l'exempció quan sol·licitin els permisos de circulació que siguin procedents conforme al grup I de l'article 6 d'aquesta Llei, en els casos en què sigui procedent la utilització de les plaques de matrícula recollides a l'annex XVIII, apartat I.B. lletra a) del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre.

b) Els més grans de 70 anys que sol·licitin la pròrroga de la vigència del permís o una altra autorització administrativa per conduir de què siguin titulars.

c) Els qui obtinguin l'autorització per al canvi de matrícula d'un vehicle de motor exclusivament per raons de seguretat personal, en els termes que es determinin per reglament.

d) Els qui sol·licitin duplicats de les autoritzacions administratives per circular o conduir, per canvi de domicili o per sostracció d'aquestes autoritzacions.

e) Els qui sol·licitin la baixa definitiva del vehicle.

f) Els qui sol·licitin la baixa temporal del vehicle per sostracció i la posterior cancel·lació per aparició del vehicle.

g) L'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Tresoreria General de la Seguretat Social, quan sol·licitin anotacions i cancel·lacions d'embargaments i precintes al Registre de vehicles, així com el Consorci de Compensació d'Assegurances quan sol·liciti dades d'aquest Registre.

2. Aquells que per raó de les seves aptituds psicofísiques estiguin obligats a sol·licitar la pròrroga de la vigència del permís o una altra autorització administrativa per conduir de què siguin titulars per un període igual o inferior a dos anys, tenen una reducció del 50 per 100 de l'import de la taxa exigible. Una vegada calculat l'import reduït, s'hi ha d'aplicar l'arrodoniment de quantitats aprovat amb caràcter general per a les taxes de la Direcció Central de Trànsit a fi d'obtenir la quantia a exigir.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Quota tributària.*

Les taxes s'exigeixen d'acord amb les tarifes següents:

	Pessetes	Euros
Grup I. Permisos de circulació:		
1. Expedició de permís de circulació de qualsevol tipus de vehicle que hagi de ser matriculat (inclosos diplomàtic, consular i matrícula turística)	10.250	61,60

	Pessetes	Euros
2. Expedició de llicències de circulació de ciclomotors ...	2.575	15,48
3. Atorgament i modificació d'autoritzacions especials de circulació que preveu l'article 14 del Reglament general de vehicles:		
1. Atorgament de l'autorització	3.500	21,04
2. Modificació de l'autorització	800	4,81
4. Permisos i autoritzacions de caràcter temporal per a trasllats i proves de vehicles i autoritzacions especials per raó del vehicle o utilització de la carretera	2.575	15,48
5. Canvis de titularitat dels permisos de circulació per transferència de vehicles	6.425	38,62
6. Canvis de titularitat de les llicències de circulació per transferència de ciclomotors	1.100	6,61
Grup II. Permisos per a conducció:		
1. Proves d'aptitud per a l'expedició de permisos i altres autoritzacions per conduir ..	11.550	69,42
2. Quan les proves d'aptitud es facin fora de la capital de la província	12.825	77,08
3. Canvis de permisos de conducció per altres d'estrangers o expedits per autoritats militars	2.575	15,48
4. Llicències de conducció. Permisos i altres autoritzacions i habilitacions administratives per conduir quan només sigui necessari fer proves d'aptitud teòriques per obtenir-los.	2.575	15,48
Grup III. Centres de formació i de reconeixement de conductors:		
1. Autorització d'obertura i funcionament o inscripció d'escoles particulars de conductors o seccions d'aquestes, d'altres centres de formació o de centres de reconeixement de conductors	44.850	269,55
2. Modificació de l'autorització de funcionament per alteració dels elements personals o materials de les escoles particulars de conductors o seccions d'aquestes, d'altres centres de formació o de centres de reconeixement de conductors.		
a) Sense inspecció	3.875	23,29
b) Amb inspecció	11.525	69,27

	Pessetes	Euros
3. Expedició de certificats d'aptitud per a directors i professors d'escoles particulars de conductors i altres titulacions l'expedició de les quals estigui atribuïda a la Direcció General de Trànsit, així com duplicats d'aquests	12.800	76,93
Grup IV. Altres tarifes:		
1. Anotacions de qualsevol classe en els expedients, subministrament de dades, certificacions, confrontacions, còpies autèntiques quan no escaigui l'expedició de duplicat i desglossament de documents	1.050	6,31
2. Inspecció practicada en virtut d'un precepte reglamentari (amb un màxim de dos l'any)	10.250	61,60
3. Segellament de qualsevol tipus de plaques	650	3,91
4. Duplicats de permisos, autoritzacions per pèrdua, deteriorament, pròrroga de vigència o qualsevol modificació d'aquells	2.600	15,63
4 bis. Duplicats de llicències de conducció i de circulació de ciclomotors per pèrdua, deteriorament, pròrroga de vigència o qualsevol modificació d'aquelles	1.100	6,61
5. Utilització de plaques facilitades per l'Administració ...	1.300	7,81
6. Segellament dels llibres talaris per a vehicles que circulin amb permís per a proves	1.300	7,81
7. Altres llicències o permisos atorgats per l'Organisme	1.300	7,81
8. Anotació del resultat de la inspecció tècnica de vehicles al Registre de vehicles de la Direcció Central de Trànsit, en els casos en què hi hagi obligació reglamentària de fer aquesta inspecció	350	2,10.»

Article 10. *Modificació de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

Amb efectes a partir de l'1 de gener de l'any 2001, es fa una nova redacció de l'apartat b) del número tres, i del número set de l'article 33 de la Llei 13/1996, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

«b) En la taxa d'acreditació cadastral, l'expedició per la Direcció General del Cadastre o per les gerències territorials, i a instància de part, de certificacions o qualssevol altres documents on figurin dades físiques, jurídiques o econòmiques que constin en els cadastres immobiliaris rústics i urbans, relatius a béns situats en l'àmbit territorial de la taxa.

El lliurament i la utilització d'informació cadastral gràfica i alfanumèrica estan subjectes a la legislació sobre la propietat intel·lectual. Els drets d'autor corresponen, en tot cas, a l'Administració General de l'Estat.

De conformitat amb el que estableixen els articles 4.3 i 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, el dret d'accés a la informació cadastral pot ser denegat de forma motivada per la Direcció General del Cadastre quan el seu exercici pugui causar un perjudici greu als seus interessos o al compliment de les seves pròpies funcions o afectar l'eficàcia del funcionament del servei públic.»

«Set. La quantia de la taxa es determina:

a) Per als casos d'inscripció cadastral, la quantia és de 500 pessetes (3,00 euros) per cada una de les parcel·les rústiques i de 1.000 pessetes (6,01 euros) per cada una de les unitats urbanes que, en cada cas, originin el fet imposable, excepte per als canvis de cultiu o aprofitament en els béns immobles de naturalesa rústica, que és de 500 pessetes (3,00 euros) per cada una de les subparcel·les rústiques que originin el fet imposable.

b) Per als casos d'acreditació cadastral per la suma, si s'escau, de les quantitats següents:

500 pessetes (3,00 euros) per cada document expedit.

500 pessetes (3,00 euros) per cada una de les unitats urbanes o parcel·les rústiques a què es refereixi el document, amb independència, en aquest últim cas, del nombre de subparcel·les l'acreditació de les quals se sol·liciti.

No obstant això, per als documents que específicament es detallen, que se subministren en els formats i suports disponibles a la Direcció General del Cadastre, les quanties de la taxa són les següents:

Còpia d'ortofotografies en paper fotogràfic o diapositiva: 5.000 pessetes/unitat (30,05 euros).

Còpia d'ortofotografies en paper opac: 2.000 pessetes/unitat (12,02 euros).

Còpia de fotografia aèria en positiu per contacte: 1.500 pessetes/unitat (9,01 euros).

Còpia de fotografia aèria en paper opac: 1.000 pessetes/unitat (6,01 euros).

Còpia de cartografia en paper opac DIN A-3 o DIN A-4: 1.000 pessetes/unitat (6,01 euros).

Còpia de cartografia en paper opac en una mida superior a DIN A-3: 2.000 pessetes/unitat (12,02 euros).

Còpia de cartografia en paper reproduïble: 5.000 pessetes/unitat (30,05 euros).

Còpia de cartografia digitalitzada urbana: 500 pessetes/hectàrea (3,00 euros).

Còpia de cartografia digitalitzada rústica: 20 pessetes/hectàrea (0,12 euros).

Informació alfanumèrica digital urbana i rústica: 10 pessetes/registre (0,06 euros).

Expedició de còpies d'informació no gràfica d'expedients: 50 pessetes/full (0,30 euros).

Còpia d'ortofotografies en suport digital: 5.000 pessetes/unitat (30,05 euros).

En les certificacions cadastrals descriptives i gràfiques referides únicament a una unitat urbana o una parcel·la rústica la quantia és de 2.000 pessetes (12,02 euros) per document expedit.

En les certificacions cadastrals que incorporin dades amb una antiguitat superior a cinc anys, la quantia de la taxa s'incrementa en 5.000 pessetes (30,05 euros) per cada document expedit.

c) En els casos en què la Direcció General del Cadastre autoritzi el subjecte passiu per transformar la informació cadastral subministrada i distribuir posteriorment el resultat de la transformació, en els termes que preveu l'article 21 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, la quantia de la taxa per cada còpia que es pretengui distribuir és la següent:

Cartografia cadastral digitalitzada urbana: 50 pessetes/hectàrea (0,30 euros).

Cartografia cadastral digitalitzada rústica: 5 pessetes/hectàrea (0,03 euros).

A la petició que formuli el subjecte passiu hi ha de constar el nombre de còpies del producte transformat que es pretén distribuir.»

Article 11. *Nova regulació de la taxa d'aterratge.*

La taxa d'aterratge, que regulen el Reial decret 1064/1991, de 5 de juliol, sobre drets aeroportuaris als aeroports nacionals, i el Reial decret 1268/1994, de 10 de juny, pel qual s'actualitzen els tipus de gravamen i es modifica parcialment el Reial decret 1064/1991, de 5 de juliol, és exigible a partir de l'1 de gener de l'any 2001 en els termes següents:

«1. Fet imposable.

Constitueix el fet imposable de la taxa d'aterratge la utilització de les pistes dels aeroports civils i d'utilització conjunta, i de les bases aèries obertes al trànsit civil, per les aeronaus, i la prestació, per part de l'entitat pública empresarial Aeroports Espanyols i Navegació Aèria, dels serveis necessaris per a aquesta utilització, diferents de l'assistència en terra a les aeronaus, els passatgers i les mercaderies.

2. Meritació.

La taxa d'aterratge es merita quan es produeix la utilització de les pistes i s'inicia la prestació dels serveis als quals es refereix, i es liquida, almenys, mensualment, sens perjudici del que disposa el paràgraf següent.

En funció del nombre d'operacions de vol previstes i del compliment de les seves obligacions en matèria de taxes aeroportuàries, de conformitat amb el que disposen els articles 15.1.a) i 22.3 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, es pot exigir als subjectes passius la formalització d'un dipòsit previ corresponent a l'import de les operacions previstes des de la data del primer vol de cada mes fins a l'acabament del període voluntari de pagament de la liquidació que comprèn el vol.

3. Subjectes passius.

1. Són subjectes passius de la taxa d'aterratge les companyies aèries i la resta de persones físiques, jurídiques o entitats que utilitzin les pistes o percebin els serveis que en constitueixen el fet imposable.

2. Sens perjudici del que preveu la Llei general tributària en matèria de responsabilitat i garanties del deute tributari, responen solidàriament de les

taxes les entitats o societats asseguradores de riscos que motivin actuacions o serveis administratius que constitueixin el fet imposable de la taxa.

4. Exempcions.

Estan exemptes d'aquesta taxa les aeronaus d'Estat espanyoles, les aeronaus que prestin servei per a les comunitats autònomes i altres corporacions locals, sempre que portin a terme serveis públics no comercials, i les aeronaus d'Estat estrangeres, en el cas que els estats als quals pertanyin concedeixin una exempció anàloga a les aeronaus d'Estat espanyoles.

5. Base imposable.

La base imposable de la taxa la constitueix el pes màxim de les aeronaus a l'enlairament, expressat en tones mètriques, tal com figura al certificat d'aeronavegabilitat, o al manual de vol d'aquesta, o en qualsevol altre document oficial equivalent.

6. Definicions.

Per a l'aplicació de les quanties que recull l'article següent s'han de tenir en compte les definicions següents:

Vols de l'Espai Econòmic Europeu: aquells l'origen i la destinació dels quals siguin aeroports d'estats pertanyents a l'Espai Econòmic Europeu.

Vols internacionals: aquells l'origen o la destinació dels quals sigui un aeroport situat fora de l'Espai Econòmic Europeu.

Vols d'entrenament: els vols efectuats per aeronaus de companyies de transport aeri comercial per a l'ensinistrament o la qualificació de pilots. Aquests vols han de ser autoritzats per la Direcció General d'Aviació Civil i programats com a tals.

Vols d'escola: aquells la finalitat dels quals sigui l'aprenentatge i l'ensinistrament de pilots, sempre que es portin a terme en aeronaus d'escola i aeroclub, autoritzats per la Direcció General d'Aviació Civil, i quan l'inici i el final de l'operació tinguin lloc en un mateix aeroport.

7. Classificació dels aeroports espanyols.

1. Als efectes de l'aplicació de les quanties de la present taxa, els aeroports espanyols queden classificats en les categories següents:

Primera categoria: Madrid-Barajas, Barcelona, Gran Canària, Màlaga, Palma de Mallorca, Tenerife-Sur, Alacant, Lanzarote, Sevilla i València. Menorca i Eivissa durant el període comprès entre l'1 d'abril i el 30 de setembre, inclusivament.

Segona categoria: Bilbao, Santiago, Fuerteventura i Tenerife-Norte. Menorca i Eivissa durant el període comprès entre l'1 d'octubre i el 31 de març, inclusivament.

Tercera categoria: Almeria, Astúries, Girona, Granada, La Palma, Santander, Saragossa, Còrdova, la Corunya, El Hierro, Madrid-Cuatro Vientos, Vitòria, Melilla, Pamplona, Sant Sebastià, Vigo, Badajoz, Jerez, Múrcia-San Javier, Reus, Valladolid, Salamanca, Sabadell, Son Bonet, Torrejón, La Gomera i Lleó.

2. La resta dels aeroports i les bases aèries que després de la publicació d'aquesta Llei puguin ser gestionats per l'entitat pública empresarial Aeroports Espanyols i Navegació Aèria queden classificats en tercera categoria a efectes d'aplicació de la taxa d'aterratge.

3. Aquesta classificació pot ser modificada pel Ministeri de Foment mitjançant una ordre ministerial en funció del trànsit que suportin.

8. Quanties.

A) Vols de l'Espai Econòmic Europeu.

A.1 Aeroports de primera categoria.

A.1.1 Porció de pes fins a 10 tones mètriques: 4,38 euros per cada tona mètrica o fracció (equivalents a 728 pessetes).

A.1.2 Porció de pes compresa entre 10 i 100 tones mètriques: 5,02 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 10 tones mètriques (equivalents a 835 pessetes).

A.1.3 Porció de pes superior a 100 tones mètriques: 5,63 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 100 tones (equivalents a 936 pessetes).

A.2 Aeroports de segona categoria.

A.2.1 Porció de pes fins a 10 tones mètriques: 3,94 euros per cada tona mètrica o fracció (equivalents a 655 pessetes).

A.2.2 Porció de pes compresa entre 10 i 100 tones mètriques: 4,51 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 10 tones mètriques (equivalents a 751 pessetes).

A.2.3 Porció de pes superior a 100 tones mètriques: 5,07 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 100 tones (equivalents a 843 pessetes).

A.3 Aeroports de tercera categoria.

A.3.1 Porció de pes fins a 10 tones mètriques: 3,28 euros per cada tona mètrica o fracció (equivalents a 546 pessetes).

A.3.2 Porció de pes compresa entre 10 i 100 tones mètriques: 3,76 euros per cada tona mètrica o fracció que superi de les 10 tones mètriques (equivalents a 626 pessetes).

A.3.3 Porció de pes superior a 100 tones mètriques: 4,23 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 100 tones (equivalents a 703 pessetes).

B) Vols internacionals.

B.1 Aeroports de primera categoria.

B.1.1 Porció de pes fins a 10 tones mètriques: 5,57 euros per cada tona mètrica o fracció (equivalents a 926 pessetes).

B.1.2 Porció de pes compresa entre 10 i 100 tones mètriques: 6,38 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 10 tones mètriques (equivalents a 1.061 pessetes).

B.1.3 Porció de pes superior a 100 tones mètriques: 7,16 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 100 tones (equivalents a 1.191 pessetes).

B.2 Aeroports de segona categoria.

B.2.1 Porció de pes fins a 10 tones mètriques: 5,01 euros per cada tona mètrica o fracció (equivalents a 833 pessetes).

B.2.2 Porció de pes compresa entre 10 i 100 tones mètriques: 5,74 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 10 tones mètriques (equivalents a 955 pessetes).

B.2.3 Porció de pes superior a 100 tones mètriques: 6,44 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 100 tones (equivalents a 1.072 pessetes).

B.3 Aeroports de tercera categoria.

B.3.1 Porció de pes fins a 10 tones mètriques: 4,17 euros per cada tona mètrica o fracció (equivalents a 694 pessetes).

B.3.2 Porció de pes compresa entre 10 i 100 tones mètriques: 4,78 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 10 tones mètriques (equivalents a 796 pessetes).

B.3.3 Porció de pes superior a 100 tones mètriques: 5,37 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 100 tones (equivalents a 894 pessetes).

C) Vols d'entrenament i d'escola.

Les quanties a aplicar als aterratges en vols d'entrenament i d'escola són les següents:

C.1 Porció de pes fins a 10 tones mètriques: 2,91 euros per tona mètrica o fracció de pes (equivalents a 485 pessetes).

C.2 Porció de pes compresa entre 10 i 100 tones mètriques: 3,35 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 10 tones mètriques (equivalents a 558 pessetes).

C.3 Porció de pes superior a 100 tones mètriques: 3,76 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 100 tones mètriques (equivalents a 626 pessetes).

Per als vols d'entrenament i d'escola en maniobres o operacions de simulació d'aterratge i enlairament sobre pista o camp de vol, i als efectes de la tarifa anterior, s'hi aplica la següent taula d'equivalència entre el pes de l'avió i el nombre d'aterratges a comptabilitzar en períodes de noranta minuts o fracció, independentment del nombre de maniobres o passades que es portin a terme:

Pes de l'avió	Nombre d'aterratges
Fins a 5.000 kg	2
Més de 5.000 kg. Fins a 40.000 kg	6
Més de 40.000 kg. Fins a 100.000 kg	5
Més de 100.000 kg. Fins a 250.000 kg ...	4
Més de 250.000 kg. Fins a 300.000 kg ..	3
Més de 300.000 kg	2

El nombre d'operacions a les quals es refereix aquest apartat no es computa a efectes de l'aplicació de les tarifes objecte dels apartats A) i B) d'aquest article 8.

Les operacions que regula aquest apartat C) estan condicionades en tot cas a l'autorització preceptiva de l'aeroport a partir de les possibilitats operatives, i es dona prioritat absoluta a l'activitat aeroportuària normal.

9. Operacions fora de l'horari operatiu de l'aeroport.

No obstant el que disposa l'article anterior, en els aeroports en què estigui autoritzat el servei,

a petició d'un usuari fora d'horari normal, s'aplica la tarifa que es detalla a continuació:

1. Porció de pes fins a 10 tones mètriques: 20,44 euros per cada tona mètrica o fracció (equivalents a 3.401 pessetes).

2. Porció de pes compresa entre 10 i 100 tones mètriques: 23,43 euros per cada tona mètrica o fracció que superi les 10 tones mètriques (equivalents a 3.899 pessetes).

3. Porció de pes superior a 100 tones mètriques: 26,30 euros per cada tona mètrica o fracció que passi les 100 tones (equivalents a 4.376 pessetes).

10. Modificació de les quanties de la taxa.

1. Només es poden modificar mitjançant una llei el nombre o la identitat dels elements i els criteris de quantificació a partir dels quals es determinen les quanties unitàries exigibles per aquesta taxa.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es consideren elements i criteris de quantificació de la present taxa el pes màxim a l'enlairament de l'aeronau oficialment reconegut, la categoria de l'aeroport, la temporada en la qual es realitza el fet imposable de la taxa, el tipus, la classe i la naturalesa del vol, el nombre d'operacions efectuades per període de temps i aeroport, i la franja horària.

3. La modificació de les quanties unitàries resultants de l'aplicació dels elements i els criteris a què es refereixen els apartats anteriors es pot efectuar mitjançant una ordre ministerial.

4. Les ordres ministerials que, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior d'aquest article, modifiquin les quanties fixes de la taxa han d'anar acompanyades d'una memòria economico-financera sobre el cost o el valor dels serveis prestats i sobre la justificació de la quantia de la taxa proposada, la qual s'ha d'ajustar al que estableix l'article 19 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril o, si s'escau, al principi d'equivalència que estableix l'article 7 de la mateixa Llei.

11. Gestió, recaptació i afectació.

1. La gestió de la taxa correspon a l'entitat pública empresarial Aeroports Espanyols i Navegació Aèria.

2. L'autoritat aeroportuària pot exigir la presentació de qualsevol document acreditatiu que sigui necessari per a la pràctica de les liquidacions precedents per aplicació d'aquesta taxa.

3. L'import del que es recapti per aquesta taxa forma part del pressupost d'ingressos de l'entitat pública empresarial Aeroports Espanyols i Navegació Aèria.»

Article 12. Taxes per la prestació de serveis per la Direcció General de la Marina Mercant.

U. Es crea la taxa pels Serveis d'Inspecció i Control de la Marina Mercant, segons el que disposa l'article 105 de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.

Aquesta taxa es regeix per aquest article i per les altres fonts normatives que estableix per a les taxes l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació, per l'Administració competent en matèria de seguretat marítima, dels serveis i les actuacions inherents

a l'emissió dels certificats exigits pels convenis internacionals que han estat ratificats pel Govern espanyol, així com les activitats en matèria d'inspecció marítima que defineix la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i que es concreten en aquest article.

Tres. La meritació de la taxa neix en el moment en què es presenti la sol·licitud que motivi el servei o l'actuació administrativa que en constitueix el fet imposable.

No obstant això, en cas que el servei o l'actuació que constitueix el fet imposable de la taxa el presti d'ofici l'Administració, l'obligació del pagament d'aquella neix en el moment en què s'iniciï la prestació del servei o es porti a terme l'activitat, sens perjudici de la possibilitat d'exigir-ne el dipòsit previ.

Quatre. Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques, incloses les entitats a les quals es refereix l'article 33 de la Llei general tributària, que sol·licitin o a qui se'ls presti qualssevol dels serveis i les actuacions que constitueixen el fet imposable.

Cinc. El pagament de la taxa s'efectua mitjançant un ingrés efectiu en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Hisenda, d'acord amb la liquidació que li presenti l'Administració, i li és aplicable el que disposa el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre.

Sis. La gestió de la taxa l'efectua la Direcció General de la Marina Mercant del Ministeri de Foment.

Set. La quantia de la taxa és la següent:

1. Aprovació del permís de construcció/obres de reformes de vaixells (#).

0 < GT <=	1000	16000 ptes.	(96,16 euros)
1000 < GT <=	5000	27000 ptes.	(162,27 euros)
50000 < GT <=	10000	43000 ptes.	(258,44 euros)
10000 < GT <=	50000	97000 ptes.	(582,98 euros)
50000 < GT <=		130000 ptes.	(781,32 euros)

2. Certificat de seguretat de construcció per a vaixell de càrrega (#).

0 < GT <=	1000	140 ptes./GT	(0,84 euros)
1000 < GT <=	4000	42 ptes./GT	(0,25 euros)
4000 < GT <=	10000	12 ptes./GT	(0,07 euros)
10000 < GT <=		3 ptes./GT	(0,02 euros)

3. Certificat de seguretat de l'equip per a vaixell de càrrega (#) (mínimo 2500 ptes.).

0 < GT <=	500	42 ptes./GT	(0,25 euros)
500 < GT <=	1000	36 ptes./GT	(0,22 euros)
1000 < GT <=	4000	22 ptes./GT	(0,13 euros)
4000 < GT <=	10000	10 ptes./GT	(0,06 euros)
10000 < GT <=		5 ptes./GT	(0,03 euros)

4. Certificat de seguretat per a vaixells de passatge o equivalent.

0 < GT <=	1000	22000 ptes.	(132,22 euros)
1000 < GT <=	10000	43000 ptes.	(258,44 euros)
10000 < GT <=		75000 ptes.	(450,76 euros)

5. Certificat de seguretat per a naus d'alta velocitat o equivalent.

0 < GT <=	1000	22000 ptes.	(132,22 euros)
1000 < GT <=	10000	43000 ptes.	(258,44 euros)
10000 < GT <=		75000 ptes.	(450,76 euros)

6. Certificat d'exploració per a naus d'alta velocitat. 16000 ptes. (96,16 euros)	16. Certificat d'instal·lació frigorífica. 0 < M3 <= 500 16000 ptes. (96,16 euros) 500 < M3 <= 22000 ptes. (132,22 euros)
7. Certificat de navegabilitat (mínim 4.000 ptes.). 0 < GT <= 500 140 ptes./GT (0,84 euros) 500 < GT <= 1000 42 ptes./GT (0,25 euros) 1000 < GT <= 4000 12 ptes./GT (0,07 euros) 4000 < GT <= 10000 7 ptes./GT (0,04 euros) 10000 < GT <= 3 ptes./GT (0,02 euros) 0 < kW <= 50 100 ptes./kW (0,60 euros) 50 < kW <= 200 82 ptes./kW (0,49 euros) 200 < kW <= 1000 52 ptes./kW (0,31 euros) 1000 < kW <= 5000 17 ptes./kW (0,10 euros) 5000 < kW <= 5 ptes./kW (0,03 euros)	17. Certificat mitjans de càrrega i descàrrega. Capacitat d'elevació en t. 0 < kg <= 1000 5000 ptes. (30,05 euros) 1000 < kg <= 10000 10000 ptes. (60,10 euros) 10000 < kg <= 15000 16000 ptes. (96,16 euros) 20000 < kg <= 22000 ptes. (132,22 euros)
8. Reconeixement continu. 0 < kW <= 50 100 ptes./kW (0,60 euros) 50 < kW <= 200 82 ptes./kW (0,49 euros) 200 < kW <= 1000 52 ptes./kW (0,31 euros) 1000 < kW <= 5000 17 ptes./kW (0,10 euros) 5000 < kW <= 5 ptes./kW (0,03 euros)	18. Certificat d'aptitud per al transport de gra. 0 < GT <= 1000 11000 ptes. (66,11 euros) 1000 < GT <= 10000 16000 ptes. (96,16 euros) 10000 < GT <= 20000 22000 ptes. (132,22 euros) 20000 < GT <= 32000 ptes. (192,32 euros)
Es factura la part proporcional corresponent al reconeixement efectuat.	19. Certificat de sala de màquines sense dotació permanent. 0 < kW <= 1000 16000 ptes. (96,16 euros) 1000 < kW <= 5000 22000 ptes. (132,22 euros) 5000 < kW <= 10000 32000 ptes. (192,32 euros) 10000 < kW <= 43000 ptes. (258,44 euros)
9. Certificat de material nàutic. 0 < GT <= 500 2700 ptes. (16,23 euros) 500 < GT <= 5000 7600 ptes. (45,68 euros) 5000 < GT <= 20000 16000 ptes. (96,16 euros) 20000 < GT <= 22000 ptes. (132,22 euros)	20. Autorització d'avarada. 0 < GT <= 1000 2200 ptes. (13,22 euros) 1000 < GT <= 2500 4300 ptes. (25,84 euros) 2500 < GT <= 5000 6500 ptes. (38,07 euros) 5000 < GT <= 10000 8700 ptes. (52,29 euros) 10000 < GT <= 40000 11000 ptes. (66,11 euros) 40000 < GT <= 16000 ptes. (96,16 euros)
10. Certificat de franc a vaixell. 0 < GT <= 100 8600 ptes. (51,69 euros) 100 < GT <= 500 11000 ptes. (66,11 euros) 500 < GT <= 1000 19000 ptes. (114,19 euros) 1000 < GT <= 5000 32000 ptes. (192,32 euros) 5000 < GT <= 20000 54000 ptes. (324,55 euros) 20000 < GT <= 65000 ptes. (390,66 euros)	21. Certificat d'arqueig. 0 < GT <= 100 14000 ptes. (84,14 euros) 100 < GT <= 20000 22000 ptes. (132,22 euros) 20000 < GT <= 54000 ptes. (324,55 euros)
11. Certificat IOPP (Marpol annex I) (#). 0 < GT <= 5000 22000 ptes. (132,22 euros) 5000 < GT <= 10000 32000 ptes. (192,32 euros) 10000 < GT <= 43000 ptes. (258,44 euros)	S'hi apliquen els coeficients següents: Arqueig segons Conveni internacional 1969: 1,00 Arqueig per Regla 1a (1909): 1,00 Arqueig per Regla 2a : 0,10 Arqueig per a canal de Suez o Panamà: 1,20
12. Certificat d'aptitud per al transport de mercaderies nocives líquides a granel (Marpol annex II). 0 < GT <= 5000 22000 ptes. (132,22 euros) 5000 < GT <= 10000 32000 ptes. (192,32 euros) 10000 < GT <= 43000 ptes. (258,44 euros)	22. Prova i acta d'estabilitat. 0 < GT <= 500 11000 ptes. (66,11 euros) 500 < GT <= 1000 16000 ptes. (96,16 euros) 1000 < GT <= 2500 27000 ptes. (162,27 euros) 2500 < GT <= 5000 32000 ptes. (192,32 euros) 5000 < GT <= 10000 43000 ptes. (258,44 euros) 10000 < GT <= 40000 54000 ptes. (324,55 euros) 40000 < GT <= 75000 ptes. (450,76 euros)
13. Certificat d'aptitud per a vaixells de càrrega de productes químics. 0 < GT <= 5000 22000 ptes. (132,22 euros) 5000 < GT <= 10000 32000 ptes. (192,32 euros) 10000 < GT <= 43000 ptes. (258,44 euros)	23. Proves de velocitat. 0 < GT <= 1000 11000 ptes. (66,11 euros) 1000 < GT <= 10000 27000 ptes. (162,27 euros) 10000 < GT <= 81000 ptes. (486,82 euros)
14. Certificat d'aptitud vaixells de càrrega de gas. 0 < GT <= 5000 22000 ptes. (132,22 euros) 5000 < GT <= 10000 32000 ptes. (192,32 euros) 10000 < GT <= 43000 ptes. (258,44 euros)	24. Proves sobre amarres. 0 < GT <= 1000 5500 ptes. (33,06 euros) 1000 < GT <= 10000 16000 ptes. (96,16 euros) 10000 < GT <= 32000 ptes. (192,32 euros)
15. Certificat d'aptitud transport de mercaderies perilloses segons la regla II-2/54 del SOLAS. 0 < GT <= 1000 11000 ptes. (66,11 euros) 1000 < GT <= 10000 16000 ptes. (96,16 euros) 10000 < GT <= 22000 ptes. (132,22 euros)	

25. Certificat de valoració (mínim 1.500 ptes.).

0 < V <=	500000		0,002*V ptes.
500000 < V <=	2000000	500	(3,00 euros) + 0,001*V ptes.
2000000 < V <=	10000000	300	(7,81 euros) + 0,0006*V ptes.
10000000 < V <=		5300	(31,85 euros) + 0,0002*V ptes.

On V és l'import de la valoració efectuada.

El coeficient a aplicar en el cas de valoració de primes a la construcció naval és de 0,10.

26. Homologació/Proves de banc de motors.

0 < kW <=	1000	16000 ptes.	(96,16 euros)
1000 < kW <=	5000	22000 ptes.	(132,22 euros)
5000 < kW <=		32000 ptes.	(192,32 euros)

27. Proves en taller de maquinària auxiliar.

Servomotors	11000 ptes.	(66,11 euros)
Compressors	11000 ptes.	(66,11 euros)
Bombes	11000 ptes.	(66,11 euros)
Molinets	6500 ptes.	(39,07 euros)
Cabrestants	6500 ptes.	(39,07 euros)
Gigres	6500 ptes.	(39,07 euros)

28. Proves de recepció d'alternadors i motors elèctrics.

0 < kW <=	100	22000 ptes.	(132,22 euros)
100 < kW <=	500	32000 ptes.	(192,32 euros)
500 < kW <=		43000 ptes.	(258,44 euros)

Es considera la potència màxima de l'equip en borns.

29. Tara de vàlvules de seguretat.

2200 ptes. (13,22 euros)/VÀLVULA

30. Reconeixement d'eixos de cigonyal, de cua, botzines, etc.

0 < kW <=	500	3300 ptes.	(19,83 euros)
500 < kW <=		5500 ptes.	(33,06 euros)

31. Reconeixement de bots salvavides.

1800 ptes. (10,82 euros)/BOT

32. Reconeixements extraordinaris.

Es consideren reconeixements extraordinaris aquells que s'efectuïn com a conseqüència d'avaries produïdes al vaixell, com ara:

Vies d'aigua.

Avaries en l'equip propulsor.

Avaria en l'equip de govern.

Avaries en mitjans de càrrega i descàrrega.

Avaries en el sistema elèctric.

Es factura de manera idèntica que el certificat de construcció corresponent afectat pel coeficient 0,25.

33. Reconeixement per a emissió de certificats a vaixells estrangers.

S'hi apliquen les tarifes del certificat sol·licitat.

S'hi apliquen els coeficients següents:

Vaixell comunitari	1,00
Vaixell estranger	2,00

34. Aprovació de planxes d'acer, alumini, etc.

1100 ptes. (6,61 euros)/t.

35. Aprovació de canonades.

1100 ptes. (6,61 euros)/t.

36. Aprovació de vàlvules.

1100 ptes. (6,61 euros)/unitat

37. Aprovació d'àncores i cadenes (mínim 1.000 ptes.).

1100 ptes. (6,61 euros)/t.

38. Aprovació de llibants i cordam (mínim 1.000 ptes.).

1100 ptes. (6,61 euros)/t.

39. Aprovació de cables elèctrics (mínim 1.000 ptes.).

1100 ptes. (6,61 euros)/t.

40. Proves de pressió hidràulica.

Col·lectors per a calderes 5500 ptes./unitat (33,06 euros)

Recipients d'aire comprimit 5.500 ptes./unitat (33,06 euros)

Culates, cilindres, vàlvules 1.100 ptes./unitat (6,61 euros)

Ampolles de CO₂ 1.100 ptes./unitat (6,61 euros)

Caixa d'aire bot salvavides 1.100 ptes./unitat (6,61 euros)

41. Reconeixement/rentada amb petroli i proves de tancs.

0 < M3 <=	50	2200 ptes.	(13,22 euros)
50 < M3 <=		5500 ptes.	(33,06 euros)

S'hi apliquen els coeficients següents:

Tancs d'aigua	0,50
Resta de tancs	1,00

42. Reconeixement de remolcs.

0 < GT <=	500	5500 ptes.	(33,06 euros)
500 < GT <=	2000	11000 ptes.	(66,11 euros)
2000 < GT <=		16000 ptes.	(96,16 euros)

43. Homologació/Aprovació d'equips de salvament (mínim 1.000 ptes.).

6% del valor de l'element donat pel fabricant.

44. Recepció/Reconeixement d'equips de salvament (mínim 1.000 ptes.).

2% del valor de l'element donat pel fabricant.

45. Inspecció d'obertura de noves drassanes, tallers, etc.

0 < GT <=	150	5500 ptes.	(33,06 euros)
150 < GT <=	500	11000 ptes.	(66,11 euros)
500 < GT <=	3000	16000 ptes.	(96,16 euros)
3000 < GT <=		32000 ptes.	(192,32 euros)

46. Còpies de certificats

500 ptes. (3,00 euros)/CÒPIA

47. Inspeccions efectuades fora de jornada a petició de l'armador.

Es factura la taxa corresponent al reconeixement fet. S'hi aplica el coeficient següent:

Horari festiu	2,00
Horari nocturn (20.00/08.00)	2,00
D'altres	1,50

48. Certificat de navegabilitat d'embarcacions d'esbarjo.

0 < GT <=	5	5500 ptes.	(33,06 euros)
5 < GT <=	10	11000 ptes.	(66,11 euros)
10 < GT <=	20	16000 ptes.	(96,16 euros)
20 < GT <=		27000 ptes.	(162,27 euros)

49. Reconeixement d'operacions de desballestament de vaixells.

0 < GT <=	100	5500 ptes.	(33,06 euros)
100 < GT <=	500	11000 ptes.	(66,11 euros)
500 < GT <=	5000	16000 ptes.	(96,16 euros)
5000 < GT <=		27000 ptes.	(162,27 euros)

50. Certificat ISM (qualsevol tipus de vaixell).

Empresa i primer vaixell 250.000 ptes. (1.502,53 euros)
 Resta de vaixells 100.000 ptes. (601,01 euros)

51. Ratificacions de certificats emesos per societats de classificació.

Ratificació de certificat individual:

2000 ptes. (12,02 euros)

52. Certificat nombre màxim de passatgers:

5000 ptes. (30,05 euros)

53. Certificats de conformitat per a vaixells pesquers.

0 < GT (TRB) <=	1000	22000 ptes.	(132,22 euros)
1000 < GT (TRB) <=		43000 ptes.	(258,44 euros)

Nota 1:

L'emissió dels certificats per abanderament de vaixells està afectada pels coeficients següents:

Vaixells procedents de país comunitari (no subjecte a revisió)	0,25
Vaixells procedents de país comunitari (subjecte a revisió)	0,70
Vaixells procedents d'altres països	1,00

Nota 2:

Els certificats assenyalats amb (#) estan afectats pels coeficients següents:

Vaixell de passatge/petrolier/de càrrega de productes químics/de càrrega de gas	1,5
Resta de vaixells	1,0

Nota 3:

El coeficient a aplicar en el cas de renovació de certificats és de 0,75.

Nota 4:

Les ratificacions dels certificats per visita periòdica estan afectats pel coeficient 0,35.

Nota 5.

Quan la unitat de mesura sigui la GT i el vaixell no en disposi, s'utilitza com a unitat de mesura la TRB.

Els imports derivats de l'aplicació de les tarifes anteriors es redueixen en un 90 per cent, durant l'any 2001, quan s'apliquin a vaixells pesquers.

Article 13. *Modificació de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic.*

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2001, es modifiquen els articles 15, 18 i 25 de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic, que queden redactades de la manera següent:

«Article 15. *Exempció i no subjecció.*

U. No està subjecta al pagament de la taxa la publicació de lleis, disposicions i resolucions d'inscripció obligatòria a publicar a les seccions I, II i III del «Butlletí Oficial de l'Estat».

Dos. Estan exempts del pagament de la taxa els anuncis oficials, sigui quin sigui el sol·licitant de la publicació, quan sigui obligatòria, d'acord amb una norma legal o reglamentària, així com els edictes i els anuncis de jutjats i tribunals quan la publicació sigui ordenada d'ofici.

L'exempció no és aplicable als anuncis publicats a instància dels particulars ni a aquells altres l'import dels quals, segons les disposicions aplicables, sigui repercutible als particulars.»

«Article 18. *Gestió, recaptació i afectació.*

U. La gestió i recaptació de la taxa correspon a l'organisme autònom Butlletí Oficial de l'Estat.

Dos. L'import de la recaptació d'aquesta taxa forma part del pressupost d'ingressos de l'organisme gestor.»

«Article 25. *Gestió, recaptació i afectació.*

U. La gestió i la recaptació de la taxa correspon a l'organisme autònom Butlletí Oficial de l'Estat.

Dos. L'import de la recaptació d'aquesta taxa forma part del pressupost d'ingressos de l'organisme gestor.»

Article 14. *Modificació de l'article 73 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions.*

Es modifica l'article 73 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, que queda redactat en els termes següents:

«Article 73. *Taxa per reserva del domini públic radioelèctric.*

1. La reserva de qualsevol freqüència del domini públic radioelèctric a favor d'una o diverses persones o entitats es grava amb una taxa anual en els termes que estableix aquest article.

Per fixar l'import que han de satisfer en concepte d'aquesta taxa els subjectes obligats, s'ha de tenir en compte el valor de mercat de l'ús de la freqüència reservada i la rendibilitat que en pugui obtenir el beneficiari.

Per determinar aquest valor de mercat i la possible rendibilitat obtinguda pel beneficiari de la reserva, s'han de tenir en consideració, entre altres, els paràmetres següents:

1r El grau d'utilització i congestió de les diferents bandes i en les diferents zones geogràfiques.

2n El tipus de servei per al qual es pretén utilitzar la reserva i, en particular, si aquest comporta les obligacions de servei públic que recull el títol III.

3r La banda o subbanda de l'espectre que es reservi.

4t Els equips i la tecnologia que s'utilitzin.

5è El valor econòmic derivat de l'ús o l'aprofitament del domini públic reservat.

2. L'import a satisfer en concepte d'aquesta taxa és el resultat de multiplicar la quantitat d'unitats de reserva radioelèctrica del domini públic reservat pel valor que s'assigni a la unitat. En els territoris insulars, la superfície que s'ha d'aplicar per calcular les unitats radioelèctriques que s'utilitzin per determinar la taxa corresponent es calcula excloent la cobertura no sol·licitada que s'estengui sobre la zona marítima. Als efectes del que disposa aquest apartat, s'entén per unitat de reserva radioelèctrica un patró convencional de mesura, referit a l'ocupació potencial o real, durant el període d'un any, d'una amplada de banda d'un quilohertz sobre un territori d'un quilòmetre quadrat.

3. La quantificació dels paràmetres anteriors la determina la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

4. No obstant el que estableix l'apartat 1 d'aquest article, en el supòsit d'ús especial i en funció del seu tipus, l'import corresponent a la taxa s'ha d'abonar mitjançant el pagament d'una quota fixa d'abonament quinquennal. La meritació inicial de la taxa es produeix el dia que s'atorgui el títol habilitador i el corresponent a períodes successius el dia 1 de gener de l'any que sigui procedent.

Si els qui es beneficien de l'ús especial han complert seixanta-cinc anys abans que s'efectuï la liquidació de qualsevol període posterior al de la formalització de l'habilitació que els faculti per fer-ho, tenen dret a una bonificació del 90 per 100 en la quota de la taxa, amb una petició prèvia cursada a aquest efecte al Ministeri de Ciència i Tecnologia amb, almenys, un mes d'antelació a l'1 de gener del període de meritació següent. En qualsevol cas, per a l'atorgament del títol concessional o de l'autorització, es poden establir els requisits de l'article 16.

5. El pagament de la taxa l'han de fer tant els titulars d'estacions radioelèctriques emissores com els titulars de les merament receptores que necessitin reserva radioelèctrica. Les estacions merament receptores que no disposin de reserva radioelèctrica estan excloses del pagament de la taxa. L'import de l'exacció s'ingressa al Tresor Públic.

6. El procediment d'exacció s'estableix per una norma reglamentària. L'impagament de l'import de la taxa pot motivar la suspensió o la pèrdua del dret a l'ocupació del domini públic radioelèctric.

7. Les administracions públiques estan exemptes de pagar aquesta taxa en els supòsits de reserva de freqüències del domini públic radioelèctric per a la prestació de serveis d'interès general sense contraprestació econòmica. Amb aquesta finalitat, han de sol·licitar, fonamentadament, l'exempció esmentada al Ministeri de Ciència i Tecnologia.»

Article 15. *Modificació de l'article 74 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions.*

U. L'apartat 1 de l'article 74 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«1. La gestió necessita, per a l'emissió de certificacions registrals i de la presentació de projecte tècnic i del certificat o el butlletí d'instal·lació que empara les infraestructures comunes de telecomunicacions a l'interior d'edificis, el compliment de les especificacions tècniques d'equips i aparells de

telecomunicacions, així com l'emissió de dictàmens tècnics d'avaluació de la conformitat d'aquests equips i aparells, les inscripcions al registre d'instal·ladors de telecomunicació, les actuacions inspectores o de comprovació tècnica que, amb caràcter obligatori, estableixen aquesta Llei o altres disposicions amb rang legal i l'atorgament de les llicències individuals que es requereixin per a l'autoprestació de serveis i per a l'aprofitament de xarxes pròpies, donen dret a l'exacció de les taxes compensatòries del cost dels tràmits i les actuacions necessàries, d'acord amb el que disposen els apartats següents.

Així mateix, dóna dret a l'exacció de les taxes compensatòries corresponents, d'acord amb el que disposen els apartats següents, la realització dels exàmens per a l'obtenció del diploma d'operador d'estacions de radioaficionats i l'expedició d'aquest.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 74 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«2. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació per l'Administració dels serveis necessaris per a l'atorgament de les certificacions corresponents, de l'emissió de dictàmens tècnics, les inscripcions al registre d'instal·ladors de telecomunicació i la realització de les actuacions inspectores o de comprovació tècnica que assenyalen el número anterior, així com l'atorgament de llicències individuals per a autoprestació de serveis o l'aprofitament de xarxes pròpies, la realització dels exàmens d'operador d'estacions d'aficionat i l'expedició dels diplomes corresponents.»

Tres. L'apartat 3 de l'article 74 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«3. Són subjectes passius de la taxa, segons els casos, la persona natural o jurídica que sol·liciti la certificació o el dictamen tècnic d'avaluació corresponents, la inscripció al registre d'instal·ladors de telecomunicació corresponent, aquella a qui sigui procedent practicar les actuacions inspectores de caràcter obligatori o que sol·liciti una llicència individual per a l'autoprestació de serveis de telecomunicacions o l'aprofitament de xarxes pròpies i la que es presenti als exàmens per a l'obtenció del títol d'operador d'estacions d'aficionat o a la qual s'expedeixi el diploma corresponent.»

Quatre. La lletra a) de l'apartat 4 de l'article 74 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactada de la manera següent:

«a) 6.000 pessetes (36,06 euros) per l'expedició de certificacions registrals i de presentació del projecte tècnic i del certificat o el butlletí d'instal·lació.»

Cinc. A l'apartat 4 de l'article 74 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, s'hi afegeixen les noves lletres g) i h) amb la redacció següent:

«g) Per inscripció al registre d'instal·ladors, 15.000 pessetes (90,15 euros).

h) Per la sol·licitud i l'emissió del dictamen tècnic d'avaluació de la conformitat d'equips i aparells de telecomunicació, 50.000 pessetes (300,51 euros).»

Article 16. Reordenació de les taxes per la prestació de serveis per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

U. La quantia de la taxa per inscripció de models i dibuixos industrials, que preveu l'article 11.4 de la Llei 17/1975, de 2 de maig, i actualitzada en successives lleis de pressupostos generals de l'Estat, es modifica i es fixa en 1.825 pessetes (10,96 euros).

Dos. La quantia de la taxa per inscripció de transferències de topografies de productes semiconductors, que preveu la disposició addicional primera de la Llei 11/1988, de 3 de maig, de protecció jurídica de les topografies dels productes semiconductors, i actualitzada en successives lleis de pressupostos, es modifica i es fixa en 1.825 pessetes (10,96 euros).

Tres. La quantia de la taxa per inscripció de transmissions o cessions o modificacions de patents i models d'utilitat, que preveuen l'article 160 i l'annex de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, i actualitzada en successives lleis de pressupostos, es modifica i es fixa en 1.825 pessetes (10,96 euros).

Article 17. Modificació de la taxa del medicament.

U. S'afegeixen els següents epígrafs al grup I de l'apartat 1 de l'article 117 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament:

«1.12 Procediment d'atorgament d'autorització per a la importació paral·lela d'especialitats farmacèutiques: 100.000 pessetes (601,01 euros).

1.13 Procediment de modificació de l'autorització per a la importació paral·lela d'especialitats farmacèutiques: 50.000 pessetes (300,51 euros).

1.14 Procediment de renovació quinquennal de l'autorització per a la importació paral·lela d'especialitats farmacèutiques: 50.000 pessetes (300,51 euros).

1.15 Obtenció d'un certificat europeu d'alliberament de lot per a vacunes i hemoderivats d'ús humà quan es requereixi l'anàlisi d'una mostra del material a granel i d'una especialitat farmacèutica: 100.000 pessetes (601,01 euros).

1.16 Obtenció d'un certificat europeu d'alliberament de lot per a vacunes i hemoderivats d'ús humà quan es requereixi l'anàlisi d'una especialitat farmacèutica: 50.000 pessetes (300,51 euros).»

Dos. S'afegeix l'epígraf següent al grup VI de l'apartat 1 de l'article 117 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament:

«6.2 Procediment d'autorització de fabricació de medicaments aprovats en altres països i no registrats a Espanya: 20.000 pessetes (120,20 euros).»

Tres. Es modifica l'epígraf 7.2 del grup VII de l'apartat 1 de l'article 117 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, d'acord amb la redacció següent:

«7.2 Avaluació i informe científic, a petició de l'interessat, sobre la qualitat, la seguretat i l'eficàcia d'un medicament d'ús humà o veterinari, durant les etapes d'investigació i desenvolupament, o per iniciar un procediment de reconeixement mutu: 500.000 pessetes (3.005,06 euros).»

Quatre. Se suprimeix l'epígraf 9.14 del grup IX de l'apartat 1 de l'article 117 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.

Cinc. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 114 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament:

«3. Als efectes d'aquesta taxa, tenen la consideració de "família de productes sanitaris" el conjunt de productes sanitaris que pertanyin a la mateixa categoria i es destinin a aplicacions sanitàries idèntiques o similars.»

Sis. Es modifica l'import de la taxa que preveu l'epígraf 8.6 del grup VIII de l'apartat 1 de l'article 117 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, d'acord amb la redacció següent:

«8.6 Procediment d'expedició d'una certificació: 20.000 pessetes (120,20 euros).»

Set. Se suprimeixen els epígrafs 8.17, 8.18 i 8.19 del grup VIII de l'apartat 1 de l'article 117 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.

Vuit. S'afegeixen els epígrafs següents al grup VIII de l'apartat 1 de l'article 117 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament:

«8.17 Avaluació de l'expedient de certificació del marcatge CE de productes sanitaris pertanyents a la mateixa família, per sistema complet de garantia de qualitat: 140.000 pessetes (841,42 euros).

8.18 Avaluació de l'expedient de certificació del marcatge CE de productes sanitaris per examen CE de tipus, combinat amb garantia de qualitat de la producció, verificació CE o garantia de qualitat del producte: 120.000 pessetes (721,21 euros).

8.19 Avaluació de l'expedient de certificació del marcatge CE de productes sanitaris pertanyents a la mateixa família, per declaració CE de conformitat combinada amb garantia de qualitat de la producció, verificació CE o garantia de qualitat del producte: 100.000 pessetes (601,01 euros).

8.20 Avaluació de l'expedient de certificació del marcatge CE de productes sanitaris per examen CE de disseny: 220.000 pessetes (1.322,23 euros).

8.21 Auditoria inicial de conformitat amb sistema complet de garantia de qualitat: 400.000 pessetes (2.404,05 euros).

8.22 Auditoria inicial de conformitat amb garantia de qualitat de la producció: 320.000 pessetes (1.923,24 euros).

8.23 Auditoria inicial de conformitat amb garantia de qualitat del producte: 200.000 pessetes (1.202,02 euros).

8.24 Auditories de seguiment i de pròrroga de la certificació del marcatge CE: 240.000 pessetes (1.442,43 euros).

8.25 Auditories a local suplementari i de repetició: 96.000 pessetes (576,97 euros).

8.26 Modificació de dades administratives en la certificació del marcatge CE: 20.000 pessetes (120,20 euros).

8.27 Pròrrogues de les certificacions del marcatge CE: 20.000 pessetes (120,20 euros).»

Nou. S'afegeix la frase següent a l'apartat 3 de l'article 117 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament:

«Igualment es liquiden sobre el cost real del servei les despeses de desplaçament, estada i assaigs derivades de les actuacions que preveuen els epígrafs 8.21, 8.22, 8.23, 8.24 i 8.25.»

Article 18. Taxes de l'article 30 de la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals.

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2001, les taxes de l'article 30 de la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals, són les següents:

Primer. Cartes i targetes postals ordinàries.

	1. Nacionals		2. Internacionals			
	1.1 Interurbanes (1)		2.1 Zona 1 (2)		2.2 Zona 2 (3)	
	Pesettes	Euros	Pesettes	Euros	Pesettes	Euros
Fins a 20 g normalitzades	40	0,24	75	0,45	120	0,72
Fins a 20 g sense normalitzar	55	0,33	165	0,99	215	1,29
Més de 20 g fins a 50 g	60	0,36	185	1,11	260	1,56
Més de 50 g fins a 100 g	85	0,51	220	1,32	375	2,25
Més de 100 g fins a 200 g	135	0,81	420	2,52	725	4,36
Més de 200 g fins a 350 g	240	1,44	770	4,63	1.320	7,93

El servei de carta ordinària bàsica permet l'accés a la xarxa postal pública acollint-se a condicions de termini i lliurament regulars.

- (1) Aplicables a Espanya i en les relacions amb Andorra i Gibraltar.
 (2) Zona 1. Europa (inclosa Groenlàndia).
 (3) Zona 2. Resta de països.

2.3 Aerogrames.

Per a totes les destinacions: 90 pessetes (0,54 euros).

2.4 Taxes especials per a França.

Les cartes i les targetes postals a poblacions franceses de la zona fronterera que no distin més de 30 quilòmetres de la localitat expedidora espanyola es franquegen amb les tarifes que s'especifiquen en el punt 1. Apartat 1.1.

Segon. Cecogrames.

Nacionals i internacionals. Circulen exempts de franqueig i de tot dret.

Tercer. Gir ordinari.

1. Nacional.

Els girs nacionals ordinaris i els procedents de reemborsament satisfan les taxes següents, segons la modalitat de pagament, i el resultat obtingut s'arrodoneix a la pesseta entera superior.

Modalitat	Percepció fixa Pesettes (euros)	Percentatge sobre quantitat girada
1.1 A abonar en compte corrent (gir OIC)	0	0,70
1.2 A abonar mitjançant xec postal	39 (0,23)	0,70
1.3 A pagar en metàl·lic	206 (1,24)	0,70
1.4 Gir electrònic	20 (0,12)	0,70
1.5 Especials per al pagament de subsidis, expedits sota la modalitat de lliurança global a l'Oficina Tècnica i talons o rebuts individualitzats per cada beneficiari (1)	35 (0,21)	0,70

(1) Per cada un dels talons que empari el gir global.

Els girs ordinaris poden portar una comunicació privada per al destinatari, no superior a quinze paraules, sense pagament de cap percepció addicional.

Les taxes a què es refereix l'article 30 de la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals, que es meritin per la prestació dels serveis postals reservats a l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal, queden fixades en les quanties que s'enumeren a continuació:

2. Internacional.

Modalitat	Percepció fixa Pesettes (euros)	Percentatge sobre quantitat girada
2.1 Girs-Lliurances	234 (1,41)	0,70
2.2 Girs dipòsits-lliurances	149 (0,90)	0,35
2.3 Els altres serveis addicionals es regeixen per les tarifes establertes per a la resta de la correspondència	—	—
2.4 Gir via electrònica (inclou la via postal i la via electrònica internacional (1)	605 (3,64)	0,70

(1) Els girs via electrònica poden portar una comunicació privada per al destinatari, no superior a cent quaranta caràcters, sense pagament de cap percepció addicional.

Quart. Gir urgent

1. Nacional.

Modalitat	Percepció fixa Pesettes (euros)	Percentatge sobre quantitat girada
1.1 A abonar mitjançant xec postal	320 (1,92)	0,70
1.2 A pagar en metàl·lic	578 (3,47)	0,70

Els girs urgents poden portar una comunicació privada per al destinatari no superior a quinze paraules sense pagament de cap percepció addicional.

2. Internacional.

Gir-lliurança modalitat POSTFIN: inclou la taxa de gir postal internacional al qual s'afegeix el preu del telegrama corresponent.

Cinquè. Serveis addicionals.

1. Nacional (1)	Pessetes (euros)	2. Internacional	Pessetes (euros)
1.1 Certificat.	155 (0,93)	2.1 Certificat.	180 (1,08)
1.2 Valor declarat: Cada 5.000 pessetes declarades o fracció.	135 (0,81)	2.2 Valor declarat: Cada 10.000 pessetes declarades o fracció.	325 (1,95)
1.3 Avís de rebut.	65 (0,39)	2.3 Avís de rebut.	135 (0,81)
1.4 Cada petició de devolució, reexpedició o canvi d'adreça.	90 (0,54)	2.4 Devolució, reexpedició o canvi d'adreça:	
		2.4.1 Cada petició de devolució o modificació d'adreça.	195 (1,17)
		2.4.2 Cada petició de reexpedició:	
		Si les peticions es cursen per telègraf, l'interessat ha d'abonar, a més, el preu telegràfic corresponent.	90 (0,54)
1.5 Insuficiència de franqueig: Per cada tramesa, el doble de la insuficiència:		2.5 Insuficiència de franqueig: A més de l'import que resulta d'aplicar el procediment corresponent a la insuficiència, han d'abonar:	90 (0,54)
1.6 Deducció per devolució de l'import del franqueig estampat per màquines de franquejar en sobres o cobertes no utilitzades.	10%		
1.7 Certificacions: Per cada un dels serveis que se certifiqui:	1.100 (6,61)		

(1) Aplicables a Espanya i Andorra.

CAPÍTOL IV

Drets i altres tributs a la importació

Article 19. *Drets i altres tributs en relació amb certes importacions en règim diplomàtic.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2001, s'admet, amb franquícia de tota classe de drets i impostos, la importació de vehicles automòbils pels membres del personal tecnicoadministratiu de les missions diplomàtiques acreditades i residents a Espanya i dels organismes internacionals amb seu o oficina en el territori espanyol, així com pels empleats consulars de les oficines consulars de carrera acreditades i residents a Espanya sempre que, en tots els casos, no siguin espanyols ni tinguin residència permanent a Espanya i estiguin degudament acceptats i documentats pel Ministeri d'Afers Estrangers en les categories corresponents, dins dels límits i amb els requisits que es determinin per reglament.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan els convenis internacionals pels quals es creïn aquests organismes o els seus acords de seu estableixin altres límits i requisits, són aquests els aplicables al personal tecnicoadministratiu dels organismes internacionals.

CAPÍTOL V

Altres normes tributàries

Article 20. *Modificació de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.*

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2001, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària:

U. S'afegeix un apartat 5 a l'article 43, que queda redactat de la manera següent:

«5. Quan en el marc de la col·laboració social en la gestió tributària es presenti per mitjans telemàtics qualsevol document davant de l'Administració tributària, el presentador ha de tenir la representació que sigui necessària en cada cas. L'Administració tributària pot instar, en qualsevol moment, l'acreditació d'aquesta representació.»

Dos. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 66 queda redactada de la manera següent:

«1. Els terminis de prescripció a què es refereixen les lletres a), b) i c) de l'article 64 s'interrompen:

a) Per qualsevol acció administrativa efectuada amb coneixement formal del subjecte passiu con-

duent al reconeixement, la regularització, la inspecció, l'assegurament, la comprovació, la liquidació i la recaptació del tribut meritat per cada fet imposable. Així mateix, els terminis de prescripció per a la imposició de sancions, a més d'interrompre's per les actuacions esmentades anteriorment, també ho fan per la iniciació del procediment sancionador corresponent.»

Tres. S'afegeix una lletra f) a l'apartat 1 de l'article 96:

«f) Presentació telemàtica de declaracions, comunicacions i altres documents tributaris.»

Article 21. *Modificació de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

S'afegeix un apartat, que és el quatre, a l'article 55 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb el text següent:

«Quatre. A efectes cadastrals, no és aplicable el que estableixen els articles 54 i 55 del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, l'article 33 de la Llei de l'impost sobre successions i donacions, i les altres normes concordants, a les escriptures i els documents que es detallen en l'article 50 d'aquesta Llei que continguin alteracions d'ordre físic, econòmic o jurídic dels béns immobles susceptibles d'inscripció en el Cadastre.

L'òrgan que tingui encomanada la gestió del Cadastre ha de comunicar anualment a l'Administració tributària competent, a petició d'aquesta, la informació cadastral necessària per a la gestió, liquidació, recaptació i inspecció dels tributs esmentats.»

Article 22. *Modificació de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.*

U. S'afegeix un paràgraf, el segon, a l'apartat 4 de l'article 70 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, del tenor següent:

«Els actes de fixació de valors cadastrals a què es refereix aquest article han de ser motivats, d'acord amb el que disposa l'article 13.2 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, mitjançant l'expressió, en cada una de les notificacions individuals dels valors esmentats, de la ponència de què portin causa i, si s'escau, dels mòduls bàsics del sòl i la construcció, el valor en polígon, carrer, tram, zona o paratge, el valor tipus de les construccions, la identificació dels coeficients correctors aplicats i la superfície dels immobles a efectes cadastrals. Així mateix, la motivació dels actes d'aplicació de la reducció que preveu la Llei 53/1997, de 27 de novembre, per la qual es modifica parcialment la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i s'estableix una reducció en la base imposable de l'impost sobre béns immobles, s'ha de fer en la notificació del valor cadastral mitjançant la indicació de la base liquidable de l'exercici immediatament anterior a l'entrada en vigor d'aquell o, si s'escau, del valor base que correspongui a l'immoble i dels imports de la reducció esmentada i de la base liquidable referits al primer any de vigència del nou valor cadastral en l'impost sobre béns immobles.»

Dos. Es modifica l'apartat b) de l'article 64 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«b) Els que siguin propietat dels municipis on estiguin situats afectes a l'ús o el servei públic, llevat que sobre aquests o sobre el servei públic al qual estiguin afectats recaigui una concessió administrativa o una altra forma de gestió indirecta, així com els comunals propietat d'aquests i les forests veïnals en mà comuna.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'article 65 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«Article 65. *Subjecte passiu.*

1. Són subjectes passius d'aquest impost les persones físiques i jurídiques i les entitats a les quals es refereix l'article 33 de la Llei general tributària, que siguin:

- a) Propietaris de béns immobles sobre els quals no recaiguin drets reals d'usdefruit, superfície o una concessió administrativa.
- b) Titulars d'un dret real d'usdefruit sobre béns immobles.
- c) Titulars d'un dret real de superfície sobre béns immobles.
- d) Titulars d'una concessió administrativa sobre béns immobles o sobre els serveis públics a què estiguin afectats.

2. El que disposa l'apartat anterior és aplicable sens perjudici de la facultat del subjecte passiu de fer repercutir l'impost d'acord amb les normes de dret comú.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 73 de la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals, amb el text següent:

«La quota íntegra d'aquest impost és el resultat d'aplicar a la base liquidable el tipus de gravamen.

La quota líquida s'obté minorant la quota íntegra en l'import de les bonificacions previstes legalment.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'apartat 7 de l'article 73 de la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals, amb el text següent:

«Els ajuntaments el municipi dels quals estigui afectat per processos de revisió o modificació de valors cadastrals que afectin la totalitat dels immobles d'una mateixa naturalesa que acordin un nou tipus de gravamen, l'han d'aprovar provisionalment abans de l'inici de les notificacions individualitzades dels nous valors i, en tot cas, abans de l'1 de juliol de l'any immediatament anterior a aquell en què hagin de tenir efecte, i traslladar l'acord esmentat, en el mateix termini, a la Direcció General del Cadastre.»

Sis. S'afegeix un nou apartat, el 5, a l'article 74 de la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«Els ajuntaments de més de 750.000 unitats urbanes poden acordar, per a cada exercici, l'apli-

ció d'una bonificació equivalent a la diferència positiva entre la seva quota íntegra i la quota líquida de l'exercici anterior multiplicada aquesta última pel coeficient d'increment màxim anual de la quota líquida que estableixi l'ordenança fiscal per a cada un dels trams de valor cadastral i, si s'escau, per a cada una de les diverses modalitats d'ús de les construccions que aquesta fixi i en les quals se situïn els diferents béns immobles del municipi. La bonificació té efectivitat a partir de l'entrada en vigor d'una revisió o modificació de valors cadastrals que afectin la totalitat dels immobles d'una mateixa naturalesa. Així mateix, l'ordenança ha de fixar les condicions de compatibilitat d'aquesta bonificació amb les altres que beneficiïn els mateixos immobles i n'ha de regular la resta d'aspectes substantius i formals.

Sens perjudici del que disposa el paràgraf anterior, en el cas que el gaudi d'una altra bonificació conclogui en el període immediatament anterior a aquell en el qual s'hagi d'aplicar sobre aquest mateix immoble la bonificació a què es refereix aquest apartat, la quota sobre la qual s'aplica, si s'escau, el coeficient d'increment màxim anual és la quota íntegra de l'exercici anterior.

Quan un canvi en el valor cadastral dels immobles per qualsevol de les causes que preveu l'apartat 3 de l'article 75 tingui efectivitat en algun dels períodes impositius en què s'apliqui aquesta bonificació, per calcular-la es considera com a quota líquida de l'exercici anterior la resultant d'aplicar el tipus de gravamen de l'any esmentat al valor base determinat d'acord amb el que disposa l'article quart, apartat 3, de la Llei 53/1997, de 27 de novembre, per la qual es modifica parcialment la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i s'estableix una reducció en la base imposable de l'impost sobre béns immobles.»

Article 23. *Modificació de la Llei 53/1997, de 27 de novembre, per la qual es modifica parcialment la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.*

S'afegeix un nou apartat, el 4, a l'article quart de la Llei 53/1997, de 27 de novembre, per la qual es modifica parcialment la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i s'estableix una reducció en la base imposable de l'impost sobre béns immobles, amb el text següent:

«4. En els municipis en què el nombre d'unitats urbanes sigui superior a 750.000 i els valors cadastrals dels quals s'hagin fixat o modificat en virtut d'una ponència de valors parcial en què hagi estat aplicat el coeficient de referència al mercat vigent a partir de l'any 1993, amb aplicació per part del municipi als immobles afectats d'un tipus impositiu diferent del general de la resta del municipi, el valor base d'aquests immobles es determina multiplicant el valor cadastral assignat en el padró de l'any anterior a l'entrada en vigor de la revisió pel coeficient que resulti de dividir el seu tipus impositiu especial pel general del municipi de l'exercici esmentat, sempre que així ho hagi sol·licitat l'ajuntament a la Direcció General del Cadastre abans de l'aprovació de la ponència de valors que afecti la totalitat dels béns immobles de naturalesa urbana existents en el municipi.»

TÍTOL II De l'ordre social

SECCIÓ 1a NORMES GENERALS DE LA SEGURETAT SOCIAL

Article 24. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

Es modifiquen els articles següents del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

U. Es modifica l'article 21, que queda redactat en els termes següents:

«Article 21. *Prescripció.*

1. Prescriuen al cap de quatre anys els drets i les accions següents:

- El dret de l'Administració de la Seguretat Social per determinar els deutes amb aquesta l'objecte dels quals estigui constituït per quotes, mitjançant les liquidacions oportunes.
- L'acció per exigir el pagament dels deutes per quotes de la Seguretat Social.
- L'acció per imposar sancions per incompliment de les normes de Seguretat Social.

2. Respecte de les obligacions amb la Seguretat Social l'objecte de les quals siguin recursos d'aquesta mateixa diferents de quotes, el termini de prescripció és el que estableixen les normes que siguin aplicables a raó de la naturalesa jurídica d'aquelles.

3. La prescripció queda interrompuda per les causes ordinàries i, en tot cas, per qualsevol actuació administrativa efectuada amb coneixement formal del responsable del pagament conduent a la liquidació o recaptació del deute i, especialment, per la seva reclamació administrativa mitjançant la reclamació de deute o acta de liquidació.»

Dos. Es modifica l'article 23, amb la redacció següent:

«Article 23. *Devolució d'ingressos indeguts, reemborsament dels costos de les garanties i el pagament de quantitats declarades per sentència.*

1. Les persones obligades a cotitzar o a pagar altres deutes amb la Seguretat Social objecte de gestió recaptadora per l'Administració de la Seguretat Social tenen dret, en els termes i els supòsits que es fixin per reglament, a la devolució total o parcial de l'import dels ingressos que per error s'hagin efectuat.

1.1 L'import a tornar a conseqüència d'un ingrés indegut està constituït essencialment per l'import de l'ingrés efectuat indegudament i reconegut a favor del que n'efectuï el pagament.

També formen part de la quantitat que s'ha de tornar:

- Els recàrrecs, els interessos, si s'escau, i les costes que s'hagin satisfet quan l'ingrés indegut s'hagi efectuat per via de constrenyiment.
- L'interès legal aplicat a les quantitats ingressades indegudament pel temps transcorregut des de la data del seu ingrés a la Tresoreria General de la Seguretat Social fins a la proposta de pagament, llevat que l'ingrés indegut sigui conseqüència d'autoliquidacions ingressades en període voluntari

per l'obligat al pagament, cas en què l'interès esmentat es merita des de la data de la resolució que declari indegut l'ingrés.

En tot cas, el tipus d'interès legal aplicable és el vigent el dia en què s'efectuï l'ingrés indegut.

1.2 No escau la devolució de quotes o altres recursos ingressats maliciosament sens perjudici de la responsabilitat de qualsevol ordre que sigui procedent.

1.3 El dret a la devolució d'ingressos indeguts prescriu al cap de quatre anys, a comptar de l'endemà de l'ingrés d'aquests.

2. L'Administració de la Seguretat Social ha de reemborsar, amb l'acreditació prèvia del seu import, el cost de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un deute amb la Seguretat Social, quan aquest sigui declarat improcedent per sentència o resolució administrativa i la declaració adquireixi fermesa.

Quan el deute sigui declarat parcialment improcedent, el reemborsament arriba a la part corresponent del cost de les garanties esmentades.

Així mateix, en els supòsits d'estimació parcial del recurs o la reclamació interposats, l'obligat té dret a la reducció proporcional de la garantia aportada en els termes que s'estableixin per reglament.

3. Els ingressos que, en virtut d'una resolució judicial ferma, resultin o es declari objecte de devolució als interessats tenen la consideració d'ingressos indeguts i són objecte de devolució en els termes que fixa la resolució esmentada, amb aplicació del que estableix l'article 106 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, quan l'Administració de la Seguretat Social sigui condemnada a pagar una quantitat líquida, o del que disposa l'article 45 de la Llei general pressupostària, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, en un altre cas.»

Tres. L'apartat primer del número 6 de l'article 36 queda redactat en els termes següents:

«Les dades, els informes o els antecedents obtinguts per l'Administració de la Seguretat Social en l'exercici de les seves funcions recaptadores tenen caràcter reservat i només es poden utilitzar per a les finalitats recaptadores encomanades a la Tresoreria General de la Seguretat Social, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, llevat que la cessió o comunicació tingui per objecte:

a) La investigació o persecució de delictes públics pels òrgans jurisdiccionals o el ministeri públic o l'Administració de la Seguretat Social.

b) La col·laboració amb les administracions tributàries a efectes del compliment d'obligacions fiscals en l'àmbit de les seves competències.

c) La col·laboració amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social, en l'exercici de la funció inspectora o amb les entitats gestores de la Seguretat Social.

d) La col·laboració amb qualssevol altres administracions públiques per a la lluita contra el frau en l'obtenció o la percepció d'ajuts o subvencions a càrrec de fons públics o de la Unió Europea.

e) La col·laboració amb les comissions parlamentàries d'investigació en el marc legalment establert.

f) La protecció dels drets i els interessos dels menors i els incapacitats pels òrgans judicials o el ministeri públic.

g) La col·laboració amb el Tribunal de Comptes en l'exercici de les seves funcions de fiscalització de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

h) La col·laboració amb els jutges i els tribunals per a l'execució de resolucions judicials fermes. La sol·licitud judicial d'informació exigeix una resolució expressa, en la qual, pel fet d'haver-se esgotat els altres mitjans o les altres fonts de coneixement sobre l'existència de béns i drets del deutor, es motivi la necessitat de demanar dades a l'Administració de la Seguretat Social.»

Quatre. S'hi introdueix una nova disposició addicional, la trentena, amb el contingut següent:

«Disposició addicional trentena. *Cotització a la Seguretat Social pels conceptes de recaptació conjunta respecte dels penats que exerceixin activitats laborals en institucions penitenciàries.*

1. L'organisme autònom Treball i Prestacions Penitenciàries o l'òrgan autonòmic equivalent i els penats que portin a terme activitats laborals en institucions penitenciàries tenen dret a una bonificació del 65 per 100 de les cotitzacions, relatives a aquestes, pels conceptes de recaptació conjunta de desocupació, formació professional i Fons de Garantia Salarial.

Així mateix, a les quotes empresarials per contingències comunes que es determinin per als esmentats treballadors els són aplicables les bonificacions generals que s'atorguin a la contractació de treballadors amb dificultats d'inserció laboral especials, sense que els siguin aplicables les exclusions que es puguin establir per a les relacions laborals de caràcter especial. Quan siguin aplicables les bonificacions que puguin estar establertes o s'estableixin per a les relacions laborals de caràcter especial, s'ha d'optar per les que resultin més beneficioses.

Les bonificacions que preveu aquesta disposició es financen amb càrrec a la partida pressupostària corresponent de l'Institut Nacional d'Ocupació, llevat de les relatives a l'aportació del Fons de Garantia Salarial, que es financen amb càrrec al pressupost del dit organisme.

2. El Ministeri de Treball i Afers Socials ha de determinar les bases de cotització d'aquest col·lectiu dins dels límits màxims i mínims que estableix la Llei de pressupostos de cada exercici en funció de les seves característiques especials, sense que en cap cas puguin ser inferiors a les bases mínimes fixades per als contractes a temps parcial.»

Article 25. *Modificació del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 4 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, que queda redactat en els termes següents:

«2. Les infraccions en matèria de Seguretat Social prescriuen al cap de quatre anys, comptats des de la data de la infracció.»

Article 26. *Renda activa d'inserció.*

S'habilita el Govern perquè reguli per a l'any 2001 dins de l'acció protectora per desocupació i amb el règim financer i de gestió que estableix el capítol V del títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovada pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, l'establiment d'una ajuda específica, denominada renda activa d'inserció, dirigida als aturats amb especials necessitats econòmiques i dificultats per trobar feina, que adquireixin el compromís de fer actuacions afavoridores de la seva inserció laboral.

Article 27. *Modificació de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, relativa a la presentació en suport informàtic dels informes de baixa i alta en processos d'incapacitat temporal.*

S'afegeix un segon paràgraf a l'article 30 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb la redacció següent:

«De la mateixa manera, es faculta el ministre de Treball i Afers Socials per determinar els casos i les condicions en què les empreses han de presentar en suport informàtic els informes de baixa i alta, corresponents a processos d'incapacitat temporal, dels treballadors al seu servei.»

SECCIÓ 2a NORMES RELATIVES ALS RÈGIMS ESPECIALS

DE LA SEGURETAT SOCIAL

Article 28. *Règim de Seguretat Social dels cossos especials de funcionaris tècnics de l'Estat al servei de la sanitat local.*

U. Els funcionaris dels cossos als quals es refereix la Llei 116/1966, de 28 de desembre, sobre retribucions dels sanitaris locals, que, per haver alternat legalment les funcions pròpies dels seus cossos amb els serveis corresponents a places de les institucions sanitàries de la Seguretat Social, estiguin respectivament inclosos obligatòriament en el règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat i en el règim general de la Seguretat Social, i en aquells en què es doni la circumstància que, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, aquest doble exercici de funcions s'hagi transformat en una única prestació de serveis, han d'optar, per una sola vegada, abans del 30 de juny de l'any 2001 i amb data efectes d'1 de juliol del mateix any, per quedar inclosos exclusivament en el règim general de la Seguretat Social o enquadrats en el règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.

Dos. Igualment els funcionaris dels cossos esmentats quan, en els mateixos casos, passin, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, d'exercir dues prestacions a exercir-ne una de sola, han d'exercir la mateixa opció en el termini de sis mesos des que es produeixi aquesta circumstància, i amb aquesta finalitat es considera la data d'aquesta com la d'efectes de l'opció.

Tres. Si transcorreguts els respectius terminis indicats no s'exercita expressament l'opció a què es refereixen els dos paràgrafs anteriors, el personal esmentat queda obligatòriament inclòs en el règim general de la Seguretat Social, i consegüentment és baixa en el règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.

Article 29. *Modificació del text refós de la Llei sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2000, de 23 de juny.*

Es modifiquen els preceptes següents del text refós de la Llei sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2000 de 23 de juny:

U. S'afegeix un nou apartat, el 6, a l'article 10, amb la redacció següent:

«6. L'obligació de pagament de les cotitzacions a la Mutualitat prescriu al cap de quatre anys a comptar de la data en què preceptivament havien de ser ingressades. La prescripció queda interrompuda per les causes ordinàries i, en tot cas, per qualsevol actuació administrativa efectuada amb coneixement formal de l'obligat al pagament de la cotització conduent a la liquidació o la recaptació del deute i, especialment, pel requeriment al deutor.»

Dos. S'afegeix una nova disposició addicional, la desena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional desena. *Reintegrant de prestacions indegudes i termini per a la seva prescripció.*

1. Els mutualistes i les altres persones que hagin percebut indegudament prestacions de la mutualitat general de funcionaris civils de l'Estat estan obligats a reintegrar-ne l'import.

2. Els qui per acció o omissió hagin contribuït a fer possible la percepció indeguda d'una prestació han de respondre subsidiàriament amb els perceptors, llevat que hi hagi hagut bona fe provada, de l'obligació de reintegrar que estableix l'apartat anterior.

3. L'obligació de reintegrant de l'import de les prestacions indegudes percebudes prescriu al cap de quatre anys, comptats a partir de la data del cobrament, o des que va ser possible exercir l'acció per exigir-ne la devolució, amb independència de la causa que va originar la percepció indeguda, inclosos els supòsits de revisió de les prestacions per error imputable a la mutualitat.»

Article 30. *Modificació del text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2000, de 9 de juny.*

S'afegeix una nova disposició addicional, la setena, al text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2000, de 9 de juny, amb la redacció següent:

«Disposició addicional setena. *Reintegrant de prestacions indegudes i termini per a la prescripció.*

1. Els assegurats i altres persones que hagin percebut indegudament prestacions de l'Institut Social de les Forces Armades estan obligats a reintegrar-ne l'import.

2. Els qui per acció o omissió hagin contribuït a fer possible la percepció indeguda d'una prestació han de respondre, subsidiàriament amb els perceptors, de l'obligació de reintegrar que estableix l'apartat anterior.

3. L'obligació del reintegrant de l'import de les prestacions indegudament percebudes prescriu al cap de quatre anys, comptats a partir de la data del cobrament, o des que va ser possible exercir

l'acció per exigir-ne la devolució, amb independència de la causa que va originar la percepció indeguda, inclosos els supòsits de revisió de les prestacions per error imputable a l'Institut Social de les Forces Armades.»

SECCIÓ 3a ALTRES NORMES EN MATÈRIA SOCIAL

Article 31. Dissolució i liquidació dels Fons de Promoció d'Ocupació.

1. Els Fons de Promoció d'Ocupació es dissolen a través del procediment que estableix aquesta norma. Amb aquesta finalitat, els òrgans de govern dels Fons han d'adoptar, en el termini màxim de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els acords corresponents; la personalitat dels Fons s'extingeix una vegada conclòs el procés de liquidació iniciat mitjançant aquests acords de dissolució.

2. El procés de liquidació el du a terme la comissió liquidadora, que actua durant un termini de dos anys, a partir de l'acord d'iniciació del procediment de liquidació prorrogable per acord del Consell de Ministres, amb el nombre màxim de 24 membres, formada pels qui designin, de manera conjunta, els òrgans de govern dels Fons. A aquests efectes, la representació de l'Administració de l'Estat disposa, almenys, d'una quota del 50 per 100, així com de la presidència de la comissió liquidadora esmentada.

La Comissió assumeix, a partir de la seva constitució, les funcions dels òrgans de govern dels fons, i n'ostenta la representació. Durant aquest procés de liquidació, els òrgans tècnics i administratius dels Fons funcionen com a òrgans de suport de la Comissió Liquidadora.

Són funcions de la Comissió Liquidadora la confecció de l'inventari, l'elaboració del balanç final i la determinació del patrimoni, així com el pagament dels creditors, inclosos expressament els treballadors perceptors de prestacions pels Fons. La Comissió Liquidadora no pot establir noves relacions contractuals sense l'autorització prèvia del Ministeri de Treball i Afers Socials. La Comissió Liquidadora rep les aportacions o subvencions públiques necessàries per a pagaments, en els mateixos termes que fins a l'entrada en vigor de la present Llei eren rebudes pels Fons.

El procés de liquidació dels Fons de Promoció d'Ocupació està sotmès al control financer de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

3. Finalitzat el procés de liquidació, si queden beneficiaris de les prestacions del Fons, es capitalitza l'import pendent a favor de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

4. Una vegada conclòs el procés de liquidació queden extingits els Fons de Promoció d'Ocupació. En extinguir-se els Fons de Promoció d'Ocupació, s'adopten les mesures laborals o d'un altre tipus que siguin procedents en aplicació de la normativa corresponent.

Els Fons líquids resultants després de l'extinció dels Fons de Promoció d'Ocupació s'ingressen al Tresor Públic, i la resta de patrimoni s'adscriu al patrimoni de l'Estat; aquest patrimoni restant es pot destinar a finalitats de formació professional de la manera que, si s'escau, determini el Govern mitjançant reial decret.

Si s'acorda la destinació específica esmentada, s'han de consultar les organitzacions sindicals i empresarials més representatives.

5. El Ministeri de Treball i Afers Socials ha de dictar les instruccions corresponents per al desplegament d'aquesta norma i, en particular, controlar el procés de liquidació i determinar els imports que han de percebre, en còmput anual, els membres de la Comissió Liquidadora, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Hisenda.

Article 32. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, referent a la comunicació a l'oficina d'ocupació dels contractes de treball.*

U. Es modifica el número 1 de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, que queda redactat en els termes següents:

«1. Els empresaris estan obligats a comunicar a l'oficina pública d'ocupació, en el termini dels deu dies següents a la seva concertació i en els termes que es determinin per reglament, el contingut dels contractes de treball que estableixin o les seves pròrrogues, s'hagin de formalitzar per escrit o no.»

Dos. Se suprimeix l'últim paràgraf de l'apartat 3, lletra a), de l'article 8 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, que queda redactat en els termes següents:

«3.a) L'empresari ha de lliurar a la representació legal dels treballadors una còpia bàsica de tots els contractes que s'hagin de formalitzar per escrit, a excepció dels contractes de relació laboral especial d'alta direcció sobre els quals s'estableix el deure de notificació a la representació legal dels treballadors.

A fi de comprovar l'adequació del contingut del contracte a la legalitat vigent, aquesta còpia bàsica ha de contenir totes les dades del contracte a excepció del número del document nacional d'identitat, el domicili, l'estat civil, i qualsevol altre que, d'acord amb la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, pugui afectar la intimitat personal.

La còpia bàsica l'ha de lliurar l'empresari, en un termini no superior a deu dies des de la formalització del contracte, als representants legals dels treballadors, que l'han de signar a efectes d'acreditar que s'ha produït el lliurament.

Posteriorment, la còpia bàsica s'envia a l'oficina d'ocupació. Quan no existeixi representació legal dels treballadors també s'ha de formalitzar la còpia bàsica i remetre-la a l'oficina d'ocupació.»

Article 33. *Modificació de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, pel que fa a la comunicació a l'oficina d'ocupació dels contractes de treball.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 10 de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, que queda redactat en els següents termes:

«Article 10. *Forma i durada.*

1. El contracte de treball subscrit entre l'empresa de treball temporal i el treballador per prestar serveis en empreses usuàries es pot concertar per un temps indefinit o per una durada determinada coincident amb la del contracte de posada a disposició.

Els contractes esmentats s'han de formalitzar per escrit d'acord amb el que s'estableix per a cada modalitat. Així mateix, l'empresa de treball temporal n'ha de comunicar el contingut a l'oficina pública d'ocupació, en els termes que es determinin per reglament, en el termini dels deu dies següents a la formalització.»

TÍTOL III

Del personal al servei de les administracions públiques

CAPÍTOL I

Règim dels funcionaris públics

SECCIÓ 1a COSSOS I ESCALES

Article 34. *Modificació de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, pel que fa a separació dels cossos integrats al cos superior d'inspectors de finances de l'Estat.*

Es modifica l'article 57 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb la redacció següent:

U. Es modifica l'apartat cinc.2.a), que queda redactat de la manera següent:

«a) Els processos per a l'adquisició d'una segona especialitat del cos superior d'inspectors d'hisenda s'han de desenvolupar en un termini no superior a quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i fins al 31 de desembre de l'any 2002 els convocats per a l'accés a un cos dels creats en aquesta Llei, que sigui diferent del d'integració.»

Dos. Es modifica l'apartat set, número 1, que queda amb la redacció següent:

«1. Una vegada finalitzat el termini de quatre anys per al desenvolupament dels processos selectius d'adquisició d'una segona especialitat del cos superior d'inspectors d'hisenda de l'Estat al qual es refereix l'apartat cinc del present article d'aquesta Llei, l'Agència Estatal d'Administració Tributària, de conformitat amb la seva normativa pròpia i en funció de les necessitats del servei, ha de convocar els processos necessaris perquè els funcionaris en servei actiu del cos superior d'inspectors d'hisenda de l'Estat, adscrits a una especialitat, puguin adquirir-ne la restant.

Aquests processos han de tenir les característiques següents:

a) L'admissió als processos es fa per concurs de mèrits, en què s'ha de valorar preferentment l'antiguitat al cos superior d'inspectors de finances de l'Estat i l'ordre dins de les respectives promocions, per aquest ordre.

b) Els cursos els imparteix l'Institut d'Estudis Fiscals i tenen una durada i un contingut similar als cursos de formació impartits al seu dia per a l'adquisició de l'especialitat corresponent.

c) Els funcionaris que superin aquests processos s'entenen no adscrits a cap especialitat, si bé és aplicable el que disposa el segon paràgraf de l'apartat quatre.7 del present article.»

Article 35. *Creació de les escales dels organismes públics d'investigació en el Ministeri de Ciència i Tecnologia.*

1. Es crea l'escala d'investigadors titulars dels organismes públics d'investigació, dependent del Ministeri de Ciència i Tecnologia, que queda adscrita a aquest departament, i classificada en el grup A de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

2. Els funcionaris que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estiguin en situació de servei actiu en algun dels organismes públics d'investigació: Centre d'Investigacions Energètiques, Mediambientals i Tecnològiques (CIEMAT); Institut Nacional d'Investigació i Tecnologia Agrària i Alimentària (INIA); Institut Espanyol d'Oceanografia (IEO), i Institut Geològic i Miner d'Espanya (IGME), es poden integrar a l'escala que s'esmenta a l'apartat anterior, sempre que compleixin els requisits següents:

a) Tenir el títol de doctor.

b) Pertànyer com a funcionaris de carrera a cossos, escales o places del grup A.

c) Haver exercit, com a mínim, cinc anys en activitats d'investigació durant els deu anys anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei en algun dels organismes expressats, o complir el requisit esmentat durant els deu anys anteriors a la presentació de la sol·licitud d'integració.

3. Els funcionaris de carrera que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estiguin en servei actiu al cos de titulats superiors especialitzats, del Consell Superior d'Investigacions Científiques, es poden integrar en l'escala d'investigadors titulars, si compleixen els requisits següents:

a) Tenir el títol de doctor.

b) Haver exercit, com a mínim, cinc anys en activitats d'investigació durant els deu anys anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei en algun dels organismes públics d'investigació dependents del Ministeri de Ciència i Tecnologia, o complir aquest requisit durant els deu anys anteriors a la presentació de la sol·licitud d'integració.

4. Els funcionaris de carrera del grup A que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estiguin en servei actiu en algun dels organismes públics d'investigació, a què es refereix aquest article, portant a terme activitats d'investigació i no compleixin algun dels requisits exigits tenen la consideració d'investigadors en funcions, i s'integren en una relació de funcionaris amb la dita consideració, fet que els permet continuar en servei actiu en els seus cossos, escales o places i en l'exercici dels seus llocs de treball actuals, i poden participar en els procediments per a la provisió de llocs de treball de caràcter investigador en els termes que es determinin per reglament, d'acord amb el que preveu l'apartat 9.

Els qui formin part de la relació d'investigadors en funcions investigadores es poden integrar en l'escala d'investigadors titulars quan compleixin els requisits que exigeixen les lletres a) i c) de l'apartat 2.

5. Es crea l'escala de tècnics superiors especialistes dels organismes públics d'investigació: Centre d'Investigacions Energètiques, Mediambientals i Tecnològiques (CIEMAT), Institut Nacional d'Investigació i Tecnologia Agrària i Alimentària (INIA), Institut Geològic i Miner d'Espanya (IGME), i Institut Espanyol d'Oceanografia (IEO), dependent del Ministeri de Ciència i Tecnologia, que queda adscrita a aquest departament, i classificada al grup A de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

6. Es poden integrar en l'escala a què es refereix l'apartat anterior els funcionaris de carrera que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin en servei actiu en algun dels organismes que així mateix s'esmenten a l'apartat 5, sempre que compleixin els requisits següents:

a) Tenir el títol de llicenciat, enginyer o arquitecte.

b) Pertànyer com a funcionaris de carrera a cossos, escales o places del grup A.

c) Exercir activitats de disseny, aplicació, manteniment i millora en instal·lacions científiques experimentals, o funcions d'assessorament, anàlisi o informes en les seves especialitats respectives.

7. La integració en cada una de les escales creades en aquest article i en la relació d'investigadors en funcions, segons sigui procedent, l'ha de fer, a petició dels interessats i amb la comprovació prèvia dels requisits exigits, una comissió qualificadora integrada per representants dels ministeris de Ciència i Tecnologia i d'Administracions Públiques i dels organismes públics d'investigació adscrits a aquell.

8. Els funcionaris que s'integrin en les escales que es creïn en aquest article continuen en el compliment dels seus llocs de treball actuals, i passen a la situació d'excedència voluntària, a què es refereix l'article 29.3.a) de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, en els seus cossos, escales o places d'origen.

Les places que es creïn per a la integració dels funcionaris en les noves escales d'investigadors titulars i de tècnics superiors especialistes es financen amb càrrec a les dotacions pressupostàries corresponents als llocs exercits pels interessats.

9. La mobilitat dels funcionaris de les noves escales i dels investigadors en funcions s'ha d'establir per reglament tenint en compte l'especificitat de les àrees d'investigació en què s'integrin i les titulacions, les experiències i els coneixements.

SECCIÓ 2a PROVISIÓ DE LLOCS DE TREBALL

Article 36. *Modificació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.*

S'afegeix un nou paràgraf a l'article 20, apartat 1, lletra c), de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, amb la redacció següent:

«Les administracions públiques poden traslladar els seus funcionaris, per necessitats del servei, a unitats, departaments o organismes públics diferents dels de la seva destinació, respectant les seves retribucions, condicions essencials de treball i província i illa de destinació i modificar, si s'escau, l'adscripció dels llocs de treball de què siguin titulars. Quan la nova destinació impliqui canvi del terme municipal de residència, els funcionaris tenen dret a les indemnitzacions que s'estableixen per reglament per als trasllats forçosos en el territori nacional.»

Se suprimeix l'apartat d) de l'article 20.1 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost.

SECCIÓ 3a PROVISIÓ DE LLOCS DE TREBALL EN ENTITATS LOCALS

Article 37. *Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.*

Es modifica l'article 102 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, que queda amb la redacció següent:

«Article 102.

1. Les proves de selecció i els concursos per a la provisió de llocs de treball, a què es refereix el present capítol, es regeixen per les bases que aprovi el president de la corporació, a qui correspon convocar-les.

2. A les proves selectives, el tribunal o l'òrgan similar ha d'elevat la corresponent relació d'aprovats al president de la corporació per fer el nomenament, i també li correspon la resolució motivada dels concursos per a la provisió de llocs de treball, amb la proposta prèvia d'aquells òrgans de selecció.»

SECCIÓ 4a RÈGIM D'INCOMPATIBILITATS

Article 38. *Modificació de la Llei 12/1995, d'11 de maig, d'incompatibilitats dels membres del Govern de la nació i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.*

Es modifiquen els preceptes següents de la Llei 12/1995, d'11 de maig, d'incompatibilitats dels membres del Govern de la nació i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

U. La lletra g) de l'apartat 2 de l'article 1 queda redactada de la manera següent:

«g) Els membres del gabinet del president del Govern i de la vicepresidència nomenats per acord del Consell de Ministres i els directors dels gabinets dels ministres.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«1. Els alts càrrecs estan obligats a efectuar declaració de les activitats que exerceixin per si o mitjançant substitució o apoderament en els termes que s'estableixen per reglament en l'improrrogable termini de tres mesos següents a la data de presa de possessió, així com cada vegada que l'alt càrrec iniciï una nova activitat, de les que són objecte de regulació en aquesta Llei.»

Se suprimeix l'apartat 2 i l'apartat 3 passa a ser el 2. Tres. L'apartat 2 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«2. La declaració a què es refereix l'apartat u d'aquest article s'efectua en l'improrrogable termini de tres mesos següents a les dates de presa de possessió i cessament, respectivament, de l'alt càrrec, així com anualment entre l'1 i el 31 de juliol. A les declaracions inicials i a les que s'efectuïn anualment s'ha d'adjuntar una còpia de l'última declaració tributària corresponent a l'impost sobre la renda de les persones físiques que hagi tingut obligació de presentar el declarant davant de l'Administració tributària. La declaració de béns pot ser substituïda si s'aporta una còpia de l'última declaració tributària corresponent a l'impost extraordinari sobre el patrimoni. També es pot aportar la declaració voluntària del cònjuge referida a aquests tributs. Les declaracions s'han de dipositar al Registre com a informació complementària; l'accés a aquestes es regeix per la seva normativa específica.»

L'apartat 3 se suprimeix i l'apartat 4 passa a ser el 3.

Article 39. *Modificació de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.*

Es modifica l'article 5 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei

de les administracions públiques, que queda redactat de la manera següent:

«1. Per excepció, el personal inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei pot compatibilitzar les seves activitats amb el compliment dels càrrecs esmentats següents:

a) Membres de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, llevat que percebin retribucions periòdiques pel compliment de la funció o que s'estableixi la incompatibilitat per aquestes.

b) Membres de les corporacions locals, llevat que hi ocupin càrrecs retribuïts en règim de dedicació exclusiva.

2. En els casos compresos en aquest article només es pot percebre la retribució corresponent a una de les dues activitats, sens perjudici de les dietes, indemnitzacions o assistències que corresponguin per l'altra. No obstant això, en els casos de membres de les corporacions locals en la situació de dedicació parcial a què fa referència l'article 75.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, es poden percebre retribucions per aquesta dedicació, sempre que l'exerceixin fora de la seva jornada laboral a l'Administració i sense superar en cap cas els límits que amb caràcter general s'estableixin, si s'escau. L'Administració en què presti serveis un membre d'una corporació local en règim de dedicació parcial i aquesta última s'han de comunicar recíprocament la seva jornada en cada una d'aquestes i les retribucions que percebin, així com qualsevol modificació que s'hi produeixi.»

SECCIÓ 5a DELS DRETS PASSIUS

Article 40. Modificació del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.

Es modifiquen els articles següents del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.

U. El primer paràgraf del número 1 de l'article 41 queda redactat en els termes següents:

«1. Tenen dret a pensió d'orfanat els fills del causant dels drets passius que tinguin menys de vint-i-un anys, així com els que estiguin incapacitats per a qualsevol feina abans de complir aquesta edat o de la data de la mort del causant.»

Dos. Es modifica el segon paràgraf del número 2 de l'article 41, amb el contingut següent:

«No obstant això, si l'orfe de més de vint-i-un anys s'incapacita per a qualsevol feina abans de fer-ne vint-i-tres, té dret a la pensió d'orfanat amb caràcter vitalici.»

Tres. Les pensions d'orfanat en favor d'incapacitats, sigui quina sigui la seva legislació reguladora, que s'hagin denegat o suspès en el seu abonament abans de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, per no acreditar el dret a l'assistència jurídica gratuïta, poden ser revisades a instància de part.

Els efectes econòmics de les revisions que s'efectuïn es retrotrauen, com a màxim, a l'1 de gener de l'any 2001, i són aplicables, si s'escau, les normes que regulen la caducitat d'efectes econòmics en el règim de classes passives de l'Estat.

Quatre. S'afegeix un apartat 4 a l'article 47, amb la redacció següent:

«4. Es presumeix l'acte de servei, llevat que hi hagi una prova en contra, quan la incapacitat permanent o la mort del funcionari s'hagin esdevingut en el lloc i en hores de feina.»

SECCIÓ 6a ALTRES NORMES EN MATÈRIA DE PERSONAL DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Article 41. Modificació de l'article 106 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, sobre utilització d'habitatge.

Es modifica l'apartat quatre de l'article 106 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«Quatre. Sens perjudici del que estableix l'apartat anterior, i mentre el dit desplegament reglamentari no tingui lloc, continua gaudint de l'habitatge el personal que l'ocupi per raó del lloc de treball exercit, mentre romangui en el lloc esmentat.»

Article 42. Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Es fa una nova redacció de l'article 75, de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els membres de les corporacions locals perceben retribucions per l'exercici dels seus càrrecs quan siguin de dedicació exclusiva, cas en què són donats d'alta en el règim general de la Seguretat Social, i les corporacions han d'assumir el pagament de les quotes empresarials que correspongui, llevat del que disposa l'article anterior.

En el supòsit d'aquestes retribucions, la percepció és incompatible amb la d'altres retribucions amb càrrec als pressupostos de les administracions públiques i dels ens, organismes o empreses que en depenen, així com per a l'exercici d'altres activitats, tot això en els termes de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

2. Els membres de les corporacions locals que exerceixin els seus càrrecs amb dedicació parcial per fer funcions de presidència, vicepresidència o ostentar delegacions, o exercir responsabilitats que així ho requereixin, perceben retribucions pel temps que hi dediquin efectivament, cas en què són igualment donats d'alta en el règim general de la Seguretat Social en aquest concepte, i les corporacions han d'assumir les quotes empresarials que correspongui, llevat del que disposa l'article anterior. Les retribucions esmentades no poden superar en cap cas els límits que fixin, si s'escau, les lleis de pressupostos generals de l'Estat. Els acords plenaris de determinació dels càrrecs que comportin aquesta dedicació parcial i de les seves retribucions han de contenir el règim de la dedicació mínima necessària per a la percepció de les dites retribucions.

Els membres de les corporacions locals que siguin personal de les administracions públiques i dels ens, els organismes i les empreses que en depenen només poden percebre retribucions per la seva dedicació parcial a les seves funcions fora de la seva jornada als seus respectius centres de

treball, en els termes que assenyalava l'article 5 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, sens perjudici del que disposa l'apartat sisè d'aquest article.

3. Només els membres de la corporació que no tinguin dedicació exclusiva ni dedicació parcial perceben assistències per la concurrència efectiva a les sessions dels òrgans col·legiats de la corporació de què formin part, en la quantia que assenyalí el ple.

4. Els membres de les corporacions locals perceben indemnitzacions per les despeses efectivament ocasionades en l'exercici del seu càrrec, segons les normes d'aplicació general a les administracions públiques i les que per al seu desplegament aprovi el ple corporatiu.

5. Les corporacions locals han de consignar en els seus pressupostos les retribucions, les indemnitzacions i les assistències a què es fa referència en els quatre números anteriors, dins dels límits que amb caràcter general s'estableixin, si s'escau. També s'han de publicar íntegrament en el butlletí oficial de la província i fixar al tauler d'anuncis de la corporació els acords plenaris referents a retribucions dels càrrecs amb dedicació exclusiva i parcial i el règim de dedicació d'aquests últims, indemnitzacions i assistències, així com els acords del president de la corporació que en determinen els membres que fan les seves funcions en règim de dedicació exclusiva o parcial.

6. Als efectes del que disposen l'article 37.3.d) de l'Estatut dels treballadors i l'article 30.2 de la Llei 30/1984, s'entén per temps indispensable per a l'exercici del càrrec electiu d'una corporació local el necessari per a l'assistència a les sessions del ple de la corporació o de les comissions i atenció a les delegacions de què formi part o que exerceixi l'interessat.

7. Tots els membres de les corporacions locals han de formular una declaració sobre causes de possible incompatibilitat i sobre qualsevol activitat que els proporcioni o els pugui proporcionar ingressos econòmics.

Així mateix, han de formular una declaració dels seus béns patrimonials.

Les dues declaracions, efectuades en els models aprovats pels plens respectius, s'han de fer abans de la presa de possessió, amb motiu del cessament i quan es modifiquin les circumstàncies de fet.

Aquestes declaracions s'han d'inscriure en sengles registres d'interessos constituïts a cada corporació local. El registre de causes de possible incompatibilitat i d'activitats té caràcter públic.»

CAPÍTOL II

Altres règims de funcionaris

Article 43. Règim del cos únic de notaris.

A la vista del desenvolupament correcte de la integració entre notaris i corredors de comerç col·legiats en un cos únic de notaris que estableix la disposició addicional vint-i-quatrena de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, s'estableixen les normes següents:

U. Regulació de l'antiguitat de notaris i corredors de comerç col·legiats i ordre de l'escalafó:

1. Als efectes de fixar l'antiguitat en ambdós cossos, es considera que es compta des de la data de nomenament. Per als notaris nomenats anteriorment a la reforma del Reglament de 1984, aquesta data és la de la

seva ordre de nomenament; per als notaris nomenats d'acord amb el que estableix la reforma reglamentària esmentada, la data és la que resulti de l'acte administratiu pel qual es resol el primer concurs de trasllat a què ha de concórrer obligatòriament tota la promoció, encara que com a conseqüència del dit acte administratiu només hagi obtingut plaça una part d'aquesta. Per als corredors de comerç col·legiats, cal atènyer-se al que resulti de l'escalafó aprovat el 22 de maig de 2000 («Butlletí Oficial de l'Estat» de 7 de juny), i els antics agents de canvi i borsa que el 30 de setembre de 2000 estaven en situació d'excedència conserven el dret preferent que estableix la disposició transitòria quarta de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i sense que en cap cas el temps de permanència en aquesta situació abans de l'1 d'octubre de 2000 els sigui computat a efectes d'antiguitat.

2. Al corredor de comerç col·legiat se li ha d'assignar la classe corresponent a la de la plaça que servia l'1 d'octubre de 2000, sempre que l'antiguitat en la carrera sigui superior a sis o nou anys respectivament, segons es tracti d'una plaça de classe segona o primera, llevat que s'hi hagi accedit per concurs oposició.

Si es donen els dos requisits indicats en el paràgraf anterior, l'antiguitat en la classe és la que resulti de deduir a l'antiguitat en la carrera sis anys per a la classe segona i nou anys per a la primera.

No obstant això, els corredors de comerç que hagin accedit a la plaça per concurs oposició tenen l'antiguitat en la classe corresponent a la data de la resolució del seu nomenament per a la dita plaça, sempre que l'1 d'octubre de 2000 romanguin en aquesta o en una altra de la mateixa categoria, llevat que els resulti una antiguitat més gran en la classe d'acord amb la regla general.

Excepte en els casos especials de concurs oposició indicats, si no hi ha l'esmentada antiguitat mínima en la carrera l'1 d'octubre de 2000, el corredor de comerç col·legiat hi pot concursar tant pel torn primer com pel segon, i s'ha d'atènyer, quant a aquest últim, al que preveu l'article 92 del Reglament notarial.

La plaça a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat b) és la que el corredor de comerç servia l'1 d'octubre de 2000 o l'última servida, si estava en excedència, o la que tenia dret a servir en la data abans esmentada, encara que, en aquell moment, no s'hagués publicat el nomenament en el «Butlletí Oficial de l'Estat», com a conseqüència de l'últim concurs oposició restringit o del dret d'opció previst per als corredors de comerç col·legiats amb motiu de la reordenació de places i circumscripcions.

Els notaris que a l'entrada en vigor d'aquesta norma havien participat en les oposicions a les quals es refereix l'article 97 del Reglament notarial, poden fer ús dels drets obtinguts en l'oposició quan ho estimin oportú, i fins llavors poden concursar-hi sense utilitzar-los.

3. L'acte administratiu pel qual s'anuncia el concurs de trasllat per a la provisió de notaries vacants ha d'expressar la classe o la categoria que s'atribueix a les places que fins al 30 de setembre eren per a l'exercici de les funcions de corredor de comerç col·legiat. La classificació d'aquestes notaries s'ha de fer en consideració a criteris bàsicament demogràfics, segons l'últim cens de població publicat per l'Institut Nacional d'Estadística, en la forma que determina la legislació notarial.

No obstant això, les places que radiquen en una població en la qual hi hagi demarcada una altra notaria ja classificada en la demarcació notarial tenen la classe o la categoria corresponent a aquesta notaria preexistent.

4. Queda derogat el tercer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 4 del Reial decret 1643/2000.

Dos. Règim disciplinari dels notaris.

1. El règim disciplinari dels notaris es regeix pel que estableixen els apartats següents i el Reglament notarial. Supletòriament, a falta de normes especials, s'aplica el que disposen les normes reguladores del règim disciplinari dels funcionaris civils de l'Estat, excepte pel que fa a la tipificació de les infraccions.

2. Es consideren infraccions molt greus, greus o lleus dels notaris les següents:

A) Són infraccions molt greus:

a) Les conductes constitutives de delictes dolents relacionades amb la prestació de la fe pública que causin dany a l'Administració o als particulars declarades en sentència ferma.

b) Les conductes que hagin comportat una sanció administrativa, en resolució ferma, per infracció greu de disposicions en matèria de prevenció de blanqueig de capitals, tributària, de mercat de valors o altres que preveu la legislació especial que resulti aplicable, sempre que la infracció estigui directament relacionada amb l'exercici de la professió.

c) L'autorització o intervenció de documents contraris al que disposen les lleis o els seus reglaments, les seves formes i regles essencials sempre que en derivin perjudicis greus per a clients, per a tercers o per a l'Administració.

d) L'actuació del notari sense observar les formes i les regles de la presència física.

e) La reincidència per la comissió d'infraccions greus en el termini de dos anys sempre que hagin estat sancionades per resolució ferma.

f) L'incompliment greu de les normes sobre incompatibilitats que conté la Llei 12/1995, d'11 de maig, d'incompatibilitats dels membres del Govern de la nació i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat, i la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

g) La percepció de drets aranzelaris amb infracció de les disposicions per les quals aquells es regeixin.

h) Així mateix, són infraccions molt greus les següents:

a) L'incompliment del deure de fidelitat a la Constitució en l'exercici de la professió.

b) Qualsevol actuació professional que suposi discriminació per raó de raça, sexe, religió, llengua, opinió, lloc de naixement, veïnat o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

c) La violació de la neutralitat o la independència polítiques, utilitzant les facultats atribuïdes per influir en processos electorals de qualsevol naturalesa i àmbit, així com l'obstaculització de l'exercici de les llibertats públiques i els drets sindicals.

B) Són infraccions greus:

a) Les conductes que hagin comportat sanció administrativa, en resolució ferma, per infracció de disposicions en matèria de prevenció de blanqueig de capitals, tributària, de mercat de valors, o altres que preveu la legislació especial que resulti aplicable, sempre que la infracció estigui directament relacionada amb l'exercici de la seva professió i no constitueixi falta molt greu.

b) La negativa injustificada i reiterada a la prestació de funcions requerides, així com l'absència injustificada per més de dos dies del seu lloc de residència que causi dany a tercers.

c) Les conductes que impedeixin prestar amb imparcialitat, dedicació i objectivitat les obligacions d'assistència, assessorament i control de legalitat que la legislació vigent atribueix als notaris o que posin en perill els deures d'honoradesa i independència necessaris per a l'exercici públic de la seva funció.

d) Els enfrontaments greus i reiterats del notari amb autoritats, clients o altres notaris, en el lloc, la zona o el districte on exerceixi la seva funció deguda a actituds seves no justificades.

e) L'incompliment greu i reiterat de qualssevol deures imposats per la legislació notarial o per acord corporatiu vinculat així com l'impagament de les despeses col·legials acordades per reglament.

f) La reincidència per la comissió d'infraccions lleus en el termini de dos anys, sempre que hagin estat sancionades per resolució ferma.

g) Així mateix, són infraccions greus les següents:

a) La falta de rendiment que afecti el funcionament normal del servei i no constitueixi falta molt greu.

b) La falta d'obediència deguda a les juntes directives i al Consell General del Notariat.

C) És infracció disciplinària lleu, si no escau qualificar-la de greu o molt greu, l'incompliment dels deures i les obligacions imposats per la legislació notarial o, basant-s'hi, per resolució administrativa o acord corporatiu, sempre que el notari hagi estat expressament requerit per a la seva observança per l'òrgan administratiu o corporatiu competent.

El requeriment ha d'esmentar expressament el precepte, donar un termini per complir-lo i advertir el notari que, si no ho fa, pot incórrer en una infracció disciplinària lleu.

3. Els membres o els delegats de la Junta de Degans, els de les juntes directives dels col·legis notariais, així com els arxivers de protocols, poden ser sancionats pel director general dels Registres i del Notariat i pel ministre de Justícia, en els casos següents, que tenen la consideració d'infracció greu, llevat que sigui reiterada en el transcurs del seu mandat, cas en què és infracció molt greu:

a) L'incompliment greu o reiterat dels seus deures, sempre que suposi infracció d'un precepte legal, reglamentari o corporatiu.

b) La negativa o resistència a complir instruccions, circulars, resolucions o actes administratius de compliment obligatori i les greus insuficiències o deficiències en el seu compliment.

c) L'incompliment o el compliment defectuós d'acords corporatius regularment adoptats, si hi ha dol o negligència greu.

4. Les sancions que es poden imposar als notaris, sens perjudici del que preveu la legislació notarial en relació amb la trava de la seva fiança, són les següents:

a) Advertència.

b) Multa.

c) Suspensió dels drets d'absència, llicència o trasllat voluntari fins a dos anys.

d) Postergació en l'antiguitat en la carrera cent llocs o en la classe fins a cinc anys.

e) Trasllat forçós.

f) Suspensió de funcions fins a cinc anys.

g) Separació del servei.

En la sanció de multa hi ha una escala de tres trams: menor, entre 100.000 i 500.000 pessetes; mitjana, entre 500.000 i 2.000.000 de pessetes, i gran, entre 2.000.000 i 5.000.000 de pessetes. En cas de reiteració la quantia es pot multiplicar fins a un màxim del cent per cent de la multa a pagar.

Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa en l'últim tram, trasllat forçós, suspensió de funcions i separació del servei.

Les infraccions greus se sancionen amb una multa a partir del tram mitjà de l'escala, amb suspensió dels

drets reglamentaris d'absència, llicència o trasllat voluntari i amb postergació.

Les infraccions lleus només poden ser sancionades amb advertència, amb una multa de tram menor o amb la suspensió dels drets reglamentaris d'absència, llicència o trasllat voluntari.

Les sancions es graduen atenent en cada cas concret, essencialment, la transcendència que tingui la infracció comesa per a la prestació de la funció notarial; l'existència d'intencionalitat o reiteració i l'entitat dels perjudicis ocasionats.

La imposició d'una sanció per infracció greu o molt greu comporta, com a sanció accessòria, la privació de l'aptitud per ser elegit membre de les juntes directives mentre no s'hagi obtingut la rehabilitació.

El notari separat del servei és baixa en l'escalafó i perd tots els seus drets, excepte els derivats de la previsió notarial, en els casos que correspongui.

5. Són òrgans competents per a la imposició de sanció les juntes directives dels col·legis notariais, la Direcció General dels Registres i del Notariat i el ministre de Justícia.

Les juntes directives poden imposar les sancions d'advertència i multa en els trams menor i mitjà.

La Direcció General dels Registres i del Notariat és l'òrgan competent per imposar les sancions no reservades a les juntes directives excepte la separació del servei.

La separació del servei només la pot imposar el ministre de Justícia.

6. Les infraccions prescriuen al cap de quatre mesos, en el cas d'infraccions lleus; al cap de dos anys les infraccions greus i al cap de quatre les infraccions molt greus, computats des de la comissió de la infracció.

Els mateixos terminis són necessaris en els mateixos supòsits, per a la prescripció de les sancions, computats des de l'endemà del dia que adquireixi fermesa la resolució en què s'imposin.

La incoació de procediment penal no és obstacle per a la iniciació d'un expedient disciplinari pels mateixos fets, però no es dicta resolució mentre no s'hagi dictat sentència o acte de sobreseïment fermes en la causa penal.

En tot cas, la declaració de fets provats que conté la resolució que posa fi al procediment penal vincula la que es dicti en l'expedient disciplinari, sens perjudici de la qualificació jurídica diferent que puguin merèixer en una i altra via.

Només pot recaure una sanció penal i disciplinària sobre els mateixos fets quan no hi hagi identitat de fonament jurídic i de bé jurídic protegit.

7. Llevat de les mesures cautelars que puguin adoptar els jutjats o tribunals competents, les sancions disciplinàries d'advertència i multa s'executen quan quedi exhaurida la via administrativa. Les sancions de postergació, trasllat, suspensió de funcions i separació de servei, s'executen quan siguin fermes.

8. El ministre de Justícia, en el cas de la separació del servei, o el director general dels Registres i del Notariat en la resta de casos, poden suspendre provisionalment, en l'exercici de les seves funcions, qualsevol notari a qui s'hagi ordenat incoar un procediment disciplinari per infracció molt greu o greu, si cal per assegurar la instrucció deguda de l'expedient o per impedir que continuï el dany a l'interès públic o de tercers. La resolució que n'acorda la suspensió provisional, que exhaureix la via administrativa, pot ser objecte de recurs independentment.

9. Els notaris sancionats poden obtenir la cancel·lació en els seus expedients personals de les sancions anotades quan hagi transcorregut un any des que va guanyar fermesa l'ordre, la resolució o l'acord sancio-

nador si la falta va ser lleu, dos anys si va ser greu i quatre anys si va ser molt greu, llevat de si els efectes de la sanció s'estenen a terminis superiors, cas en què és necessari que aquests transcorrin.

10. Només es poden imposar sancions per infraccions greus o molt greus en virtut del procediment ordinari que estableixi el Reglament notarial. El termini màxim per dictar i notificar la resolució és de nou mesos, ampliables per tres més mitjançant un acord motivat de l'òrgan que va decidir la iniciació del procediment.

La imposició de sancions per infracció lleu s'ha de fer en un procediment abreujat que només requereix l'audiència prèvia de l'inculpat. En aquests casos el termini màxim per dictar i notificar la resolució és de tres mesos.

Transcorreguts els dits terminis màxims, el procediment queda caducat, però la caducitat no produeix per si sola la prescripció de la infracció.

11. El Govern ha de procedir en el termini de sis mesos al desplegament reglamentari d'aquestes normes. Fins llavors, les normes del títol VI del Reglament notarial s'apliquen en el que no s'oposin al present article.

12. Queda derogada la disposició addicional vuitena de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de coordinació bancària.

TÍTOL IV

Normes de gestió i organització administrativa

CAPÍTOL I

De la gestió

SECCIÓ 1a DE LA GESTIÓ FINANCERA

Article 44. *Modificació del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.*

Es modifiquen els articles següents del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

U. S'afegeix un nou apartat, el cinc, a l'article 6, amb la redacció següent:

«5. Són fundacions estatals a efectes d'aquesta Llei les fundacions en la dotació de les quals participin majoritàriament directament o indirectament l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms o les altres entitats del sector públic estatal. La seva creació requereix en tot cas l'autorització prèvia del Consell de Ministres.»

Dos. El capítol III del títol II queda redactat de la manera següent:

«CAPÍTOL III

Els pressupostos d'explotació i de capital i els programes d'actuació plurianuals

Article 87. 1. Les societats mercantils estatals i les entitats públiques empresarials han d'elaborar un pressupost d'explotació que detalli els recursos i les dotacions anuals corresponents. Així mateix, han de formar un pressupost de capital amb el mateix detall. Els pressupostos d'explotació i de capital s'integren en els pressupostos generals de l'Estat.

També han d'elaborar pressupostos d'explotació i de capital els organismes públics a què es refe-

reixen les disposicions addicionals novena i desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, subjectes a aquesta obligació per les normes que els siguin aplicables. Les referències fetes en aquest capítol a les entitats públiques empresarials també s'apliquen als organismes esmentats en aquest paràgraf.

2. Els pressupostos d'explotació i de capital han d'estar constituïts per una previsió del compte de resultats i del quadre de finançament de l'exercici corresponent. Com a annex als pressupostos esmentats s'hi ha d'adjuntar una previsió del balanç de l'entitat, així com la documentació complementària que determini el Ministeri d'Hisenda.

3. Les entitats han de remetre els estats financers assenyalats en el punt anterior referits, a més de l'exercici relatiu al projecte de pressupostos generals de l'Estat, a la liquidació de l'últim exercici tancat i a l'avançament de la liquidació de l'exercici corrent.

4. Juntament amb els pressupostos d'explotació i de capital, les entitats han de remetre una memòria explicativa del seu contingut, de l'execució de l'exercici anterior i de la previsió de l'execució de l'exercici corrent.

Article 88. 1. Les entitats que han d'elaborar els pressupostos d'explotació i de capital d'acord amb el que disposa l'article 87 d'aquesta Llei han de formular anualment, així mateix, un programa d'actuació plurianual.

2. El programa d'actuació plurianual està integrat pels estats financers que determina l'article 87 d'aquesta Llei i, juntament amb la documentació indicada en el número 3 següent, ha de reflectir les dades economicofinanceres provisionals per a l'exercici relatiu al projecte de pressupostos generals de l'Estat i als dos exercicis immediatament següents, segons les línies estratègiques i els objectius definits per a l'entitat.

3. Als programes d'actuació plurianual s'hi ha d'adjuntar la informació de caràcter complementari següent:

- a) Hipòtesi de l'evolució dels principals indicadors macroeconòmics que hagin servit de base per a l'elaboració dels programes d'actuació plurianual.
- b) Premisses principals del plantejament que conformi les línies estratègiques de l'entitat.
- c) Previsions plurianuals dels objectius a assolir.
- d) Memòria de les principals actuacions de l'entitat.
- e) Programa d'inversions.
- f) Pla financer del període que ha de quantificar els recursos i les fonts externes de finançament.
- g) La resta de documentació que determini el Ministeri d'Hisenda.

Article 89. 1. Els pressupostos d'explotació i de capital els han de remetre les entitats conjuntament amb els programes d'actuació plurianual abans del 10 de juliol de cada any, a través del Departament de què depenguin, al Ministeri d'Hisenda. L'estructura bàsica i la documentació complementària d'aquests documents les estableix el Ministeri d'Hisenda i les desenvolupa cada entitat d'acord amb les seves necessitats.

2. No estan obligats a presentar el programa d'actuació plurianual les societats mercantils estatals que, d'acord amb el que disposa la legislació mercantil vigent, puguin presentar balanç abreujat, llevat que rebin amb càrrec als pressupostos gene-

als de l'Estat subvencions d'explotació o capital o una altra aportació de qualsevol naturalesa.

3. Les entitats que hagin d'elaborar els pressupostos d'explotació i de capital que tinguin, directament o indirectament, la majoria de capital social d'una o diverses societats mercantils estatals poden presentar els seus pressupostos d'explotació i de capital i els seus programes d'actuació plurianual de manera consolidada amb les esmentades societats mercantils estatals, relacionant les societats objecte de presentació consolidada. Aquesta norma no s'aplica a les societats mercantils estatals que, al seu torn, estiguin participades majoritàriament, de manera directa o indirecta, per una altra entitat que hagi d'elaborar els pressupostos d'explotació i de capital.

Han de presentar, en tot cas, el pressupost d'explotació i de capital i el programa d'actuació plurianual de forma individualitzada les entitats públiques empresarials, així com les societats mercantils estatals que sollicitin, amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, subvencions d'explotació o capital o una altra aportació de qualsevol naturalesa.

4. Els programes d'actuació plurianual s'han de sotmetre a l'acord del Govern abans del final de febrer de cada any a proposta del ministre d'Hisenda. A aquests efectes, les entitats han d'elaborar oportunament les adaptacions que calgui, a l'efecte del procés d'aprovació per les Corts Generals dels seus pressupostos d'explotació i de capital i les han de remetre al Ministeri d'Hisenda a través del Departament de què depenguin.

Article 90. 1. Les societats mercantils estatals i les entitats públiques empresarials han de dirigir el seu funcionament a la consecució dels objectius emanats dels plantejaments reflectits en els seus pressupostos d'explotació i capital i en els seus programes d'actuació plurianual.

2. Quan alguna de les entitats esmentades en el número anterior rebi, amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, subvencions d'explotació o de capital o una altra aportació de qualsevol naturalesa, les autoritzacions de les variacions anuals que suposin un increment de dotacions dels seus pressupostos d'explotació i capital s'han d'ajustar al següent:

a) Si la variació afecta les aportacions estatals recollides en els pressupostos generals de l'Estat, la competència correspon a l'autoritat que la tingui atribuïda respecte de les modificacions pressupostàries corresponents.

b) Si les variacions no afecten les dites aportacions estatals, és competència del ministre del departament de què depengui l'entitat quan el seu import no passi de la quantia de 100 milions de pessetes ni del 5 per 100 de les xifres aprovades per al total de les dotacions tant del pressupost d'explotació com del pressupost de capital, exclosos del còmput del primer els impostos i els resultats, i del segon la variació del capital circulant. Quan la variació superi la quantia de 500 milions de pessetes i el dit 5 per 100, l'autorització correspon al Govern. En els altres casos, l'autorització de les variacions correspon al ministre d'Hisenda. Aquests percentatges s'apliquen acumulativament a cada exercici pressupostari.

c) Sens perjudici del que estableix el punt anterior, és competència del Govern autoritzar la variació per un import superior a la quantia de 100 milions de pessetes i al 5 per 100 de les xifres aprovades individualitzadament per a cada una de

les dotacions següents: les despeses de personal, les inversions materials i immaterials, les inversions financeres i l'endeutament a llarg termini, llevat sempre dels límits que determini la Llei. En els altres casos, la variació de les dotacions l'autoritza el ministre d'Hisenda.

3. Les entitats públiques empresarials només poden incrementar, durant l'exercici i fins a un 5 per 100, la xifra total que dediquin al finançament dels programes de les societats mercantils estatals en les quals participin. En els altres casos, es requereix l'autorització del Govern.

4. Sens perjudici d'altres competències, el control d'eficàcia a què es refereix el número 2 de l'article 17 d'aquesta Llei l'exerceix, respecte de les societats mercantils estatals i les entitats públiques empresarials, l'organisme públic que hi tingui participació majoritària o, si s'escau, el ministeri de què depenguin directament.

Article 91. 1. En els casos en què s'estipulin convenis amb l'Estat que donin lloc a règims especials, tant per les entitats a les quals es refereix el número 1 de l'article 87 d'aquesta Llei, com per qualsevol altra que rebi subvencions d'explotació i de capital o una altra aportació de naturalesa diferent amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, no s'han de deixar d'establir les clàusules corresponents sobre les matèries següents:

a) Hipòtesis macroeconòmiques i sectorials que serveixin de base a l'acord.

b) Objectius de la política de personal, rendibilitat, productivitat o reestructuració tècnica de l'explotació econòmica, així com mètodes indicadors d'avaluació d'aquells.

c) Aportacions amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat en les seves diferents modalitats a què es refereix aquest apartat.

d) Mitjans a emprar per adaptar els objectius acordats a les variacions que hi ha hagut en l'entorn econòmic respectiu.

e) Efectes que han de derivar de l'incompliment dels compromisos acordats.

f) Control pel Ministeri d'Hisenda de l'execució del conveni i dels resultats derivats de la seva aplicació.

2. El control al qual es refereix la lletra f) del número 1 anterior no exclou el que pugui correspondre als respectius departaments o organismes de què depenguin les entitats que hagin subscrit els convenis corresponents.

3. La subscripció del conveni a què es refereixen els números anteriors no exclou l'elaboració del pressupost d'explotació i de capital i del programa d'actuació plurianual.»

Tres. La lletra a) del número 3 de l'article 93 queda redactada de la manera següent:

«Article 93. 3. a) Intervenir la liquidació dels pressuposats als quals es refereix l'article 87 d'aquesta Llei.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 1 bis a l'article 104, que queda redactat de la manera següent:

«1 bis. Establir, amb l'informe previ del Ministeri d'Hisenda, mitjançant l'ordre ministerial corres-

ponent, els procediments concrets que han de seguir les operacions de finançament públic i de gestió del deute públic, d'acord amb els objectius d'òptima gestió i adequació als usos dels mercats financers.»

Cinc. Es modifica el text dels articles que es detallen a continuació i que queden redactats de la manera següent:

Article 100, apartat 2.

«La Intervenció General de l'Administració de l'Estat efectua anualment l'auditoria dels comptes dels organismes autònoms, les entitats públiques empresarials, els organismes públics i les entitats a les quals es refereixen les disposicions addicionals novena i desena de la Llei d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, les fundacions estatals i les societats mercantils estatals, en els supòsits, la forma i amb l'abast que estableix l'article 129 d'aquesta Llei.»

Article 123, apartat 3.

«Les fundacions estatals formen i reten els seus comptes d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat que recullen l'adaptació del Pla general de comptabilitat a les entitats sense finalitats lucratives i les disposicions que el despleguin.»

Se suprimeix el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 123.

Article 127, apartat 1, lletra f).

«Els presidents del patronat de les fundacions estatals.»

Article 129.

«1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat efectua anualment l'auditoria dels comptes que han de retre els organismes autònoms, les entitats públiques empresarials, els organismes públics i les entitats a les quals es refereixen les disposicions addicionals 9 i 10 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, i les entitats del sistema de Seguretat Social. Així mateix porta a terme l'auditoria de comptes de les fundacions estatals i les societats mercantils estatals que no estiguin sotmeses a l'obligació d'auditar-se en virtut de la seva legislació específica i s'hagin inclòs en el pla anual.

2. L'informe d'auditoria s'emmet en un termini no superior a tres mesos comptats a partir del moment en què els comptes es posin a disposició dels auditors. Amb aquesta finalitat els organismes, les entitats, fundacions o societats auditades estan obligats a facilitar tota la documentació i la informació que calgui per portar a terme les tasques d'auditoria de comptes.»

Article 130, apartat 1.

«En compliment de la seva obligació de retre comptes, els comptedants han de remetre els seus comptes, acompanyats de l'informe d'auditoria que correspongui en aplicació de l'article 129 anterior, a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat dins dels set mesos següents a l'acabament de l'exercici econòmic. Si es tracta de societats mercantils estatals, s'hi ha d'adjuntar a més l'informe de gestió.»

Les societats mercantils estatals i les fundacions estatals han de retre, a més dels comptes que els són exigits per la seva legislació específica, una memòria relativa al compliment de les obligacions de caràcter economicofinancer que assumeixen aquestes entitats com a conseqüència de la seva pertinença al sector públic. La memòria s'ha d'adaptar al contingut que a aquest efecte disposi el ministre d'Hisenda, i ha d'incloure informació sobre les subvencions rebudes i els resultats obtinguts, així com l'execució dels contractes programa i el seu grau de compliment.»

Article 132, apartat 3.

«3. Compte general de les fundacions estatals, que es forma mitjançant l'agregació o consolidació dels comptes de les entitats que formin els seus comptes d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat recollits a l'adaptació del Pla general de comptabilitat a les entitats sense finalitats lucratives i les disposicions que el despleguen.»

Sis. Es modifica l'article 149, que queda redactat amb el contingut següent:

«Es consideren ampliables en la quantia resultant de les obligacions que es reconeixin i liquidin, segons les disposicions aplicables en cada cas, els crèdits inclosos en els pressupostos de la Seguretat Social que es detallen a continuació:

a) Els destinats al pagament de pensions de tot tipus; prestacions per incapacitat temporal, protecció a la família, maternitat, i risc durant l'embaràs, així com els lliuraments únics i els subsidis de recuperació, sempre que estiguin establerts per llei o per reglament i sigui obligatori i no gracieble el seu pagament per part de la Seguretat Social i la seva quantia estigui objectivament determinada.

b) Els destinats al pagament dels subsidis de garantia d'ingressos mínims, de mobilitat i per a ajuda de tercera persona, que preveu la Llei d'integració social de minusvàlids, en la mesura que s'hagin ampliat en el pressupost de l'Estat.

c) Els que emparen la constitució de capitals renda per al pagament de pensions.

d) I els que s'especifiquin en les lleis anuals de pressupostos de cada exercici.»

Set. Es modifica la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 150 en els termes següents:

«a) Les que resultin de la liquidació d'endarreriments a favor del personal que percebi les seves retribucions amb càrrec al pressupost de la Seguretat Social, així com les que tinguin origen en resolucions judicials.»

Article 45. *Actes de subscripció d'accions i d'aportació de fons a institucions financeres internacionals.*

Els actes de subscripció d'accions o d'aportacions de fons, derivats d'acords d'ampliació de capital o de reposicions de fons adoptats pels òrgans competents de bancs de desenvolupament i institucions financeres multilaterals dels quals Espanya sigui membre de dret, i els desemborsaments econòmics que s'hagin de fer per complir les obligacions contretes per l'Estat espanyol com a conseqüència d'aquells actes, només necessiten l'acord favorable previ del Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia, sempre que hi hagi un crèdit adequat i suficient en els pressupostos generals de l'Estat, d'acord amb el calendari de pagaments previst.

L'acord s'ha d'eleva al Consell de Ministres amb l'informe previ del Ministeri d'Hisenda.

SECCIÓ 2a DE LA GESTIÓ PATRIMONIAL

Article 46. *Modificació del text articulat de la Llei de bases del patrimoni de l'Estat, aprovat pel Decret 1022/1964, de 15 d'abril.*

Es modifica l'article 65 del Decret 1022/1964, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei de bases del patrimoni de l'Estat, que queda redactat de la manera següent:

«Article 65. No es pot promoure l'alienació de béns immobles litigiosos quan el litigi es refereixi al domini o dret d'adquisició preferent del bé. En aquests supòsits, si el litigi se suscita després d'iniciat el procediment d'alienació, aquest queda suspès provisionalment.

El bé es considera litigiós des que l'òrgan competent per a l'alienació tingui constància formal de la presentació davant de la jurisdicció que escaigui de l'acció corresponent i del seu contingut.

Quan el litigi no es refereixi al domini o l'existència d'un dret d'adquisició preferent, se'n pot promoure la venda o continuar el procediment d'alienació iniciat sempre que:

1. En el cas de venda per subhasta, el plec de bases faci menció expressament i detalladament de l'objecte, les parts i la referència del litigi concret que afecta el bé, i s'ha de preveure la plena assumpció, per qui resulti adjudicatari, dels riscos i les conseqüències que derivin del litigi.

2. En els supòsits legalment previstos de venda directa, consti en l'expedient documentació que acrediti suficientment que el futur adquirent coneix l'objecte i l'abast del litigi i el comprador expressi que es coneixen i s'assumeixen contractualment les conseqüències i els riscos derivats d'aquest litigi.

L'assumpció de les conseqüències i els riscos a què es refereixen els números 1 i 2 han de figurar necessàriament en el document públic en el qual es formalitzi l'alienació.

Quan es plantegi un litigi que no impossibiliti la venda una vegada iniciat el procediment d'alienació i aquest estigui en una fase que impedeixi el compliment del que estableixen els números 1 i 2 anteriors, es retrotrauen les actuacions fins a la fase que permeti el compliment del que indiquen els números esmentats.

La suspensió de les subhastes, una vegada anunciades, per motius diferents dels que preveuen els paràgrafs anteriors només es pot efectuar per una ordre del ministre d'Hisenda fonamentada en documents feaents que provin la improcedència de la venda.»

SECCIÓ 3a DE LA GESTIÓ DE LES HISENDES LOCALS

Article 47. *Modificació de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.*

Es modifica l'article 56 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en els termes següents:

«Article 56.

1. El Ministeri d'Hisenda ha de mantenir una central de riscos que proveeix informació sobre les diferents operacions de crèdit concertades per les entitats locals i les càrregues financeres que suposin. Els bancs, les caixes d'estalvis i altres entitats financeres, així com les diferents administracions públiques, han de remetre les dades necessàries

a aquesta finalitat, que tenen caràcter públic en la forma que aquella assenyali.

2. El Banc d'Espanya ha de col·laborar amb els òrgans competents del Ministeri d'Hisenda a fi de subministrar la informació que es rebí a través del seu Servei Central d'Informació de Riscos, establert en virtut de l'article 16 del Decret llei 18/1962, de 7 de juny, de nacionalització i reorganització del Banc d'Espanya sobre endeutament de les corporacions locals en la forma i amb l'abast i periodicitat que s'estableixi.

3. Amb independència d'això, els òrgans competents del Ministeri d'Hisenda poden requerir al Banc d'Espanya l'obtenció d'altres dades concretes relatives a l'endeutament de les corporacions locals amb entitats financeres declarants al Servei Central d'Informació de Riscos en els termes que es fixin per reglament.

4. Igualment, les corporacions locals han d'informar els òrgans competents del Ministeri d'Hisenda sobre la resta del seu endeutament i càrregues financeres, en la forma i amb l'abast, el contingut i la periodicitat que s'estableixin per reglament.»

SECCIÓ 4a DE LA GESTIÓ EN MATÈRIA D'EXPROPIACIÓ FORÇOSA

Article 48. *Modificació de la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954.*

Es modifica l'article 34 de la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, que queda redactat de la manera següent:

«El Jurat d'expropiació, en vista dels fulls d'apreciació formulats pels propietaris i per l'Administració, ha de decidir executòriament sobre el preu just que correspongui als béns o els drets objecte de l'expropiació.»

SECCIÓ 5a DE LA GESTIÓ EN MATÈRIA DE JOCS DE L'ESTAT

Article 49. *Conservació de documents i justificants de jocs de l'Estat.*

A l'entitat pública empresarial de Loteries i Apostes de l'Estat no li és aplicable el termini de conservació de documents i justificants que conté l'article 30 del Codi de comerç vigent, respecte als jocs de l'Estat la gestió dels quals té encomanada en l'actualitat, o pugui gestionar en el futur, pel que fa als suports justificatius de la participació en el sorteig o aposta realitzada. En aquest cas l'obligació de conservació té un termini de sis mesos, a comptar des de la data de la celebració del sorteig o l'esdeveniment esportiu de què es tracti.

L'esmentat termini de sis mesos no inclou els suports que es refereixin als denominats "premis grans", i aquells sobre els quals s'hagi presentat qualsevol tipus de reclamació abans del compliment del termini de caducitat de tres mesos legalment previst, cas en què l'obligació de conservació és de sis anys, a comptar de la celebració del sorteig o l'esdeveniment esportiu, o des que adquireixi fermesa la resolució administrativa o judicial que es dicti, respectivament.

SECCIÓ 6a DE LA GESTIÓ EN MATÈRIA D'ASSISTÈNCIA JURÍDICA A L'ESTAT I LES INSTITUCIONS PÚBLIQUES

Article 50. *Modificació de la Llei 53/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i les institucions públiques.*

Es modifiquen els articles següents de la Llei 53/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i les institucions públiques.

U. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 3 de l'article 1 de la Llei, amb la redacció següent:

«Així mateix, els advocats de l'Estat poden representar, defensar i assessorar les corporacions locals en els termes que s'estableixin per reglament i a través dels oportuns convenis de col·laboració subscrits entre l'Administració General de l'Estat i les corporacions respectives o les seves federacions.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 13 de la Llei d'assistència jurídica a l'Estat i les institucions públiques, que queda de la manera següent:

«1. La taxació de les costes en què sigui condemnada la part que actuï en el procés en contra de l'Estat, els seus organismes públics, els òrgans constitucionals o les persones defensades per l'advocat de l'Estat, es regeix, quant als seus conceptes i import, per les normes generals, amb inclusió, si s'escau, dels corresponents a les funcions de procuradoria.

Ferma la taxació, el seu import s'ha d'ingressar en la forma prevista legalment, i se li ha de donar la destinació establerta pressupostàriament.

Per a l'exacció de les costes imposades a particulars s'utilitza el procediment administratiu de constrenyiment, en defecte de pagament voluntari.»

CAPÍTOL II

De l'organització administrativa

SECCIÓ 1a ORGANISMES PÚBLICS I SOCIETATS MERCANTILS ESTATALS

Article 51. *Institut d'Estudis Fiscals.*

U. Es crea, amb la denominació d'Institut d'Estudis Fiscals, un organisme públic amb la naturalesa d'organisme autònom, dels que preveuen els articles 45 i següents de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Dos. L'Institut d'Estudis Fiscals, amb personalitat jurídicopública diferenciada i plena capacitat d'obrar, està adscrit al Ministeri d'Hisenda, al qual correspon la seva direcció estratègica i l'avaluació i el control dels resultats de la seva activitat, a través de la Secretaria d'Estat d'Hisenda. L'Institut d'Estudis Fiscals es regeix pel que disposen aquesta Llei i altres disposicions que li siguin aplicables.

Tres. L'Institut d'Estudis Fiscals porta a terme les funcions següents:

a) La investigació, l'estudi i l'assessorament en les matèries relatives als ingressos i les despeses públiques i la seva incidència sobre el sistema econòmic i social, així com l'anàlisi i l'explotació de les estadístiques tributàries.

b) L'assistència i la col·laboració amb els òrgans de l'Administració encarregats de convocar les proves d'accés per a la selecció de funcionaris de cossos adscrits als ministeris d'Hisenda i d'Economia amb funcions d'administració i gestió de la hisenda pública.

c) La formació dels funcionaris i altre personal en les matèries específiques de la hisenda pública, així com les altres activitats formatives que se li encomanin.

d) Qualsevol altres que li siguin atribuïdes per normes legals o reglamentàries.

Quatre. L'Institut d'Estudis Fiscals succeeix a la Direcció General de l'Institut d'Estudis Fiscals en l'exercici de les funcions que du a terme i queda subrogat en

la totalitat dels béns, els drets i les obligacions afectes o constitutius en virtut de les funcions esmentades.

El personal funcionari que presti els seus serveis a la Direcció General de l'Institut d'Estudis Fiscals passa a prestar-los a l'Institut d'Estudis Fiscals amb la mateixa situació, antiguitat i grau que tenien, i queden en la situació de servei actiu al seu cos o escala de procedència.

Igualment l'Institut se subroga als contractes de treball concertats amb personal subjecte al dret laboral de l'esmentada Direcció General, en els seus propis termes i sense cap alteració de les seves condicions.

Article 52. *Modificació de la disposició addicional segona de la Llei 53/1999, de 28 de desembre, per la qual es modifica la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, referent a règim jurídic de la Societat Estatal de Gestió Immobiliària de Patrimoni, Societat Anònima.*

La disposició addicional segona de la Llei 53/1999, de 28 de desembre, sobre règim jurídic de la Societat Estatal de Gestió Immobiliària de Patrimoni, Societat Anònima, queda modificada en els termes següents:

S'inclou un nou apartat 7, amb la redacció següent:

«La Direcció General del Patrimoni de l'Estat, el Ministeri de Treball i Afers Socials respecte als béns immobles del patrimoni sindical acumulat, i els organismes i les entitats a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició, poden encomanar a Segipsa la venda de béns immobles del Patrimoni de l'Estat o propis dels organismes i les entitats esmentats, que actua en nom i per compte d'aquells, i percep per aquesta actuació la quantia o compensació de despeses que estableixin les tarifes aprovades d'acord amb l'apartat 2 d'aquesta disposició.

La comanda o l'encàrrec, que quant a l'atorgament i l'execució es regeix exclusivament pel que estableix aquesta disposició addicional, disposa les condicions, els termes, la forma d'adjudicació i el preu mínim de les vendes, que efectua Segipsa amb llibertat de pactes i subjecció al dret privat. És possible l'alienació directa en el cas de finques rústiques i urbanes ocupades i en els altres supòsits que estableix la normativa patrimonial que hi sigui aplicable. El preu mínim per als immobles del Patrimoni de l'Estat és el que fixin els serveis tècnics de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

En el cas d'immobles no integrants del Patrimoni de l'Estat, la comanda requereix l'informe previ favorable de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.»

Article 53. *Gerència d'Infraestructures i Equipament de la Seguretat de l'Estat.*

U. L'organisme autònom Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat, que a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei passa a denominar-se Gerència d'Infraestructures i Equipament de la Seguretat de l'Estat, és un organisme autònom dels que preveu l'article 43.1.a) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

L'organisme autònom té personalitat jurídica pública diferenciada, patrimoni i tresoreria propis, autonomia de gestió i plena capacitat jurídica i d'obrar per al compliment de les seves funcions. Depèn del Ministeri de l'Interior, està adscrit a la Secretaria d'Estat de Seguretat i la seva durada és il·limitada.

Dos. Són funcions de la Gerència d'Infraestructures i Equipament de la Seguretat de l'Estat les següents:

1a Desenvolupar les directrius del Ministeri de l'Interior en matèria de patrimoni immobiliari i condicions urbanístiques d'aquest, a efectes de l'elaboració i la realització dels plans d'infraestructura de la seguretat de l'Estat, i complir les tasques que se li assignin en relació amb els immobles afectats amb vista a la seguretat.

2a Fer propostes referents al planejament urbanístic, coordinar i desenvolupar els plans d'infraestructura de la seguretat de l'Estat, així com dur a terme acords de col·laboració a l'efecte amb les corporacions locals i amb les comunitats autònomes.

3a Col·laborar amb els ajuntaments en els plans d'ordenació urbana que afectin els immobles i aquarteraments existents. Aquesta col·laboració, així com les propostes a què es refereix l'apartat anterior han de procurar la coordinació amb el planejament per facilitar l'execució dels plans d'infraestructura.

4a Adquirir i construir, si s'escau, béns immobles per a la seva afectació amb vista a la seguretat de l'Estat, d'acord amb els plans d'infraestructura formulats, així com alienar-los mitjançant venda o permuta, segons els plans corresponents, per tal d'obtenir recursos per al compliment de les finalitats de l'organisme.

5a L'adquisició d'infraestructura, armament i material per al seu ús per les forces i cossos de la Seguretat de l'Estat d'acord amb els plans i programes aprovats per la Secretaria d'Estat de Seguretat i que aquesta li encomani, sens perjudici de les competències de la Direcció General de la Policia i de la Direcció General de la Guàrdia Civil.

6a L'alienació onerosa dels béns mobles que siguin posats a la seva disposició, a l'objecte d'obtenir recursos per al compliment de les finalitats de l'organisme.

Tres. Són òrgans de govern i administració de l'organisme autònom el Consell Rector, la Comissió Delegada i el director de la Gerència, que en són els òrgans rectors.

a) El Consell Rector és l'òrgan col·legiat superior de direcció. El presideix el secretari d'Estat de Seguretat i està compost per un mínim de sis vocals.

Són vocals nats el director general de la Policia, el director general de la Guàrdia Civil, el director general d'Infraestructures i Material de la Seguretat, el director general de Patrimoni de l'Estat, el director general de Pressupostos del Ministeri d'Hisenda i el director general de l'Habitatge, l'Arquitectura i l'Urbanisme.

La resta de vocals, fins a un màxim de dotze, són nomenats i destituïts pel ministre de l'Interior.

Correspon al Consell Rector, a més de l'alta direcció i representació de l'organisme, l'aprovació dels plans d'actuació, els de compra, venda i permuta de solars i béns mobles i immobles i les competències que se li assignin per reglament.

b) El Consell Rector ha de crear una comissió delegada amb la composició i les funcions que determini.

c) La Direcció de la Gerència n'és l'òrgan executiu i correspon al director general d'Infraestructures i Material de la Seguretat.

Quatre. Els contractes i acords relatius a l'administració i disposició a títol oneros dels béns que hagi posat a la seva disposició el Ministeri de l'Interior es regeixen pel que disposen els paràgrafs següents i, si no, per les previsions que conté la Llei de Patrimoni de l'Estat.

Els convenis o contractes relatius als béns esmentats que subscrigui l'organisme autònom queden sotmesos al principi de llibertat de pactes sempre que no siguin contraris a dret, a l'interès públic o als principis de bona administració. S'hi poden incloure clàusules i estipula-

cions que permetin la participació de l'organisme autònom en els augments de valor aconseguits pels compradors o els cessionaris d'aquests recursos i, especialment, en les plusvàlues que es generen com a conseqüència de l'acció urbanística.

El ministre de l'Interior té la facultat per a la declaració de desafectació i d'alienabilitat de tots els béns afectats al Ministeri de l'Interior.

El procediment habitual d'alienació és el de subhasta pública. No obstant això, es faculta el ministre de l'Interior, que pot delegar en el Consell Rector o en el director de l'organisme autònom, per alienar directament els béns, d'acord amb el que disposen els Estatuts de l'organisme autònom. En aquests casos el Consell de Ministres ha d'aprovar les operacions corresponents quan el valor dels béns superi la quantia determinada en l'article 63 de la Llei de patrimoni de l'Estat.

Els béns immobles afectats al Ministeri de l'Interior, declarada la seva innecessarietat i disponibilitat, són desafectats pel ministre de l'Interior i posats a disposició de l'organisme autònom, que ha de procedir a la depuració física i jurídica dels immobles que pretén alienar, exercint les facultats d'investigació, delimitació i regularització registral, d'acord amb el que disposa la Llei del patrimoni de l'Estat i altres normes que siguin aplicables, i és competent per dictar les resolucions corresponents que esgoten la via administrativa. Aquesta competència també s'estén a totes les actuacions que es promoguin d'ofici o a instància dels interessats a raó dels drets que puguin derivar de la desafectació de la final per a la qual els béns van ser expropiats o donats al seu dia.

La dita posada a disposició no perjudica els possibles drets de tercers sobre els béns esmentats, que són exercits davant l'organisme autònom, el qual queda subrogat amb caràcter general en els drets i les obligacions que corresponien a l'Estat.

L'alienació d'aquests béns immobles per l'organisme autònom s'ha de comunicar prèviament al Ministeri d'Hisenda, que pot decidir afectar-los a qualsevol altre servei de l'Administració de l'Estat o dels seus organismes públics.

Cinc. Per al compliment de les seves finalitats, la Gerència d'Infraestructures i Equipament de la Seguretat de l'Estat ha de disposar dels recursos següents:

- a) Els béns i els valors que constitueixen el seu patrimoni.
- b) Els productes, les vendes i els increments del seu patrimoni.
- c) Els solars i immobles afectats actualment a la seguretat de l'Estat que una vegada desafectats es posin a la seva disposició o els que li siguin adscrits.
- d) Els derivats de les operacions que porti a terme en desplegament i compliment de les funcions que se li atribueixen.
- e) Les subvencions que si s'escau es puguin incloure en els pressupostos generals de l'Estat destinats a l'organisme autònom.
- f) Les subvencions, transferències, donacions, els llegats i altres aportacions que es concedeixin a favor seu procedents de fons específics de la Unió Europea i d'altres agències i administracions públiques nacionals i internacionals, d'ens públics, així com de particulars.
- g) Qualsevol altre recurs que no prevegin els apartats anteriors que li pugui correspondre per Llei, conveni, donació o qualsevol altre procediment legalment establert.

Sis. El personal que actualment presta els seus serveis a la Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat continua amb els mateixos drets i les mateixes obligacions en el nou organisme autònom, mentre s'aprovi el nou catàleg i la relació de llocs de treball.

Set. En el termini de tres mesos s'han de publicar els Estatuts de l'organisme autònom i del nou catàleg i relació de llocs de treball.

Vuit. La Gerència d'Infraestructures i Equipament de la Seguretat de l'Estat se subroga en els drets i les obligacions, els contractes i convenis contrets per la Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat.

Nou. S'autoritza el Consell de Ministres i el Ministeri de l'Interior perquè en l'àmbit de les seves competències respectives dotin les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest article.

Article 54. Modificació de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, referent a la Gerència d'Infraestructures de la Defensa.

Es fa la redacció següent de l'apartat sis, paràgraf tercer, de l'article 71 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social:

«L'alienació d'aquests béns immobles per l'organisme autònom l'ha de comunicar prèviament al Ministeri d'Hisenda, que pot decidir afectar-los a qualsevol altre servei de l'Administració de l'Estat o dels seus organismes públics, amb la compensació pressupostària prèvia a favor de l'organisme autònom, pel valor de la taxació del bé. Quan l'alienació es refereixi a béns mobles s'ha d'acordar directament el lliurament i la recepció dels béns esmentats entre l'organisme autònom i el departament ministerial o organisme públic interessat, amb la indicada compensació pressupostària prèvia a favor d'aquell.»

Article 55. Modificació de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions. Entitat pública empresarial Red.es.

La disposició adicional sisena de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactada de la manera següent:

«Disposició adicional sisena. *L'entitat pública empresarial Red.es.*

1. L'entitat pública empresarial Red Técnica Española de Televisión passa a denominar-se entitat pública empresarial Red.es (Red.es).

2. L'entitat Red.es es configura com a entitat pública empresarial, d'acord amb el que preveu l'article 43.1.b) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat. Aquesta entitat queda adscrita al Ministeri de Ciència i Tecnologia, a través de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.

3. L'entitat pública empresarial Red.es té personalitat jurídica pròpia, plena capacitat d'obrar i patrimoni propi i es regeix pel que estableixen aquesta disposició adicional, el seu propi Estatut, la Llei 6/1997 esmentada i les altres normes que li siguin aplicables.

4. Constitueix l'objecte de l'entitat pública empresarial la gestió, administració i disposició dels béns i drets que n'integren el patrimoni, i li correspon la tinença, administració, adquisició i alienació dels títols representatius del capital de les societats en què participi o pugui participar en el futur. L'entitat pública empresarial ha d'actuar, en compliment del seu objecte, d'acord amb criteris empresarials.

Per al compliment del seu objecte, l'entitat pública empresarial pot dur a terme tota classe d'actes d'administració i disposició que prevegi la legislació civil i mercantil. Així mateix, pot dur a terme totes les activitats comercials o industrials que estiguin relacionades amb aquest objecte, de conformitat amb l'acordat pels seus òrgans de govern. Pot actuar, fins i tot, mitjançant societats participades per aquesta.

L'entitat pública empresarial Red.es té, a més, les funcions següents:

a) La gestió del registre dels noms i les direccions de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya (.es), d'acord amb la política de registres que determini el Ministeri de Ciència i Tecnologia i la normativa corresponent.

b) La participació en els òrgans que coordinin la gestió de Registres de nom i dominis de la Corporació d'Internet per a l'Assignació de Noms i Números (ICANN), o l'organització que, si s'escau, la substitueixi, així com l'assessorament al Ministeri de Ciència i Tecnologia en el Comitè Assessor Governamental d'ICANN (GAC) i, en general quan li sigui sol·licitat, l'assessorament a l'Administració General de l'Estat en la resta dels organismes internacionals i, en particular, a la Unió Europea, en tots els temes de la seva competència.

c) La d'observatori del sector de les telecomunicacions i de la societat de la informació.

d) L'elaboració d'estudis i informes i, en general, l'assessorament de l'Administració General de l'Estat en tot el que es refereixi a la societat de la informació, de conformitat amb les instruccions que dicti el Ministeri de Ciència i Tecnologia.

e) El foment i desenvolupament de la Societat de la Informació.

5. El règim de contractació, adquisició i alienació de l'entitat s'ha d'ajustar a les normes que estableix el dret privat, sens perjudici del que determina el Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques.

6. El règim patrimonial de l'entitat pública empresarial s'ha d'ajustar a les previsions de l'article 56 de la Llei 6/1997. No obstant això, els actes de disposició i alienació dels béns que integren el seu patrimoni s'han de regir pel dret privat. En especial, l'entitat pública empresarial Red.es pot afectar els seus actius, inclòs el romanent a què fa referència l'article 6 del Reial decret llei 16/1999, de 15 d'octubre, pel qual s'adopten mesures per combatre la inflació i facilitar un grau de competència més alt en les telecomunicacions, a les funcions assignades a aquesta en la lletra e) de l'apartat quart d'aquesta disposició i a finançar transitòriament el dèficit d'explotació resultant entre els ingressos i les despeses corresponents a les funcions assignades en les lletres a), b), c) i d) del mateix apartat.

7. La contractació del personal per l'entitat pública empresarial s'ha d'ajustar al dret laboral, d'acord amb les previsions de l'article 55 de la Llei 6/1997.

8. El règim pressupostari, l'economicofinancer, el de comptabilitat, el d'intervenció i el de control financer de l'entitat pública empresarial és el que estableix la Llei general pressupostària, d'acord amb el que preveuen l'article 58 i la disposició transitòria tercera de la Llei 6/1997.

9. Els recursos econòmics de l'entitat poden provenir de qualsevol dels que esmenta l'apartat

1 de l'article 65 de la Llei 6/1997. Entre els recursos econòmics de l'entitat pública empresarial Red.es s'hi inclouen els ingressos provinents del que es recapti en concepte de la taxa per assignació del recurs limitat de noms i adreces d'Internet que regula l'apartat següent.

10. Taxa per assignació del recurs limitat de noms i adreces.

El fet imposable de la taxa per l'assignació de noms i adreces està constituït per l'assignació i el manteniment de noms de domini i d'adreces d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya (.es) a favor d'una o diverses persones o entitats.

Són subjectes passius de la taxa els titulars dels noms i les adreces assignats, amb independència que en facin ús o no.

La quantia de la taxa és única per cada nom o adreça assignats.

Per fixar l'import que han de satisfer en concepte d'aquesta taxa els subjectes obligats, s'ha de tenir en compte el valor de mercat de l'ús del nom o l'adreça reservat i la rendibilitat que en pugui obtenir el beneficiari.

La quantia per assignació inicial i un any de manteniment és de 18.000 pessetes (108,18 euros).

La quantia de la taxa per cada any addicional de manteniment és, en tots els casos, de 12.000 pessetes. La quantia de la taxa pot ser modificada per la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

La taxa es merita en la data en què es produeixi l'assignació dels noms o adreces i en la mateixa data dels anys successius, mentre es mantingui la titularitat de l'assignació. El procediment per a la liquidació i el pagament s'ha d'establir per reglament.

No obstant el que disposen els paràgrafs anteriors d'aquest apartat, en els supòsits de caràcter excepcional en què així estigui previst en el Pla nacional de noms de domini i en els termes que fixi aquest, sobre la base del valor especial de mercat de l'ús de determinats noms i adreces de domini, la quantia fixa per assignació inicial i un any de manteniment es pot substituir per la que resulti d'un procediment de licitació en què s'ha de fixar un valor inicial de referència estimat. Si el valor d'adjudicació de la licitació és superior al valor de referència esmentat, aquell constitueix l'import de la taxa. En els casos en què se segueixi aquest procediment de licitació, el Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de requerir, amb caràcter previ a la seva convocatòria, l'autoritat competent per al Registre de noms de domini perquè suspengui l'atorgament dels noms i adreces de domini que consideri afectats pel seu especial interès econòmic. A continuació, s'ha d'aprovar el plec de bases corresponent que ha d'establir, prenent en consideració el que preveu el Pla nacional de noms de domini, els requisits, les condicions i el règim aplicable a la licitació.

L'import dels ingressos obtinguts per aquesta taxa s'ha de destinar a finançar les despeses de l'entitat pública empresarial Red.es per les funcions dutes a terme en el compliment de les funcions que li assignen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat quart d'aquesta disposició, i, si s'escau, l'excedent s'ha d'ingressar al Tresor Públic, d'acord amb la proporció i la quantia que es determini mitjançant resolució conjunta de les secretaries d'Estat de Pressupostos i Despeses i de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, a proposta d'aquesta última.

11. Els ingressos generats per la prestació de l'activitat d'assignació i manteniment de noms i

adreces d'Internet abans de l'entrada en vigor efectiva d'aquesta disposició addicional des de l'entrada en vigor de la resolució de la Secretaria General de Comunicacions de 10 de febrer de 2000 («Butlletí Oficial de l'Estat» de 8 de març), per la qual es designa l'ens públic de la Red Técnica Española de Televisión com a autoritat competent per a la gestió del Registre dels noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya, dictada en virtut de l'article 27.13 del Reglament pel qual es desplega el títol II de la Llei general de telecomunicacions, aprovat mitjançant el Reial decret 1651/1998, de 24 de juliol, s'apliquen al finançament de les despeses generades com a conseqüència d'aquesta activitat durant el període previ a l'entrada en vigor efectiva d'aquesta disposició. En cas que aquests ingressos excedeixin les despeses esmentades, s'han d'ingressar al Tresor Públic.

12. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició l'entitat pública empresarial Red.es ha d'adequar els seus Estatuts a aquesta normativa.

13. Queda derogada expressament la disposició addicional tercera de la Llei 22/1999, de 7 de juny, de modificació de la Llei 25/1994, de 12 de juliol.»

Article 56. Modificació de l'article 70 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions. Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació.

L'article 70 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«Article 70. El Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació.

1. El Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació, presidit pel ministre de Ciència i Tecnologia o per la persona en qui delegui, és l'òrgan assessor del Govern en matèria de telecomunicacions i societat de la informació.

Les funcions del Consell són d'estudi, deliberació i proposta en matèries relatives a les telecomunicacions i a la societat de la informació, sens perjudici de les competències que corresponguin als òrgans col·legiats interministerials amb competències d'informe al Govern en matèria de política informàtica. També li correspon informar sobre els afers que determini el Govern o sobre els que, per iniciativa pròpia, consideri convenient. El dictamen del Consell Assessor de les Telecomunicacions i la Societat de la Informació equival a l'audiència a què es refereix l'article 24.1.c) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

El Govern, mitjançant reial decret, ha d'establir la composició i el règim de funcionament del Consell Assessor de les Telecomunicacions i la Societat de la Informació, els membres del qual representen l'Administració de l'Estat, les administracions autonòmiques, l'Administració local a través de les seves associacions o federacions més representatives, els usuaris, els operadors que gestionin serveis de telecomunicacions o xarxes públiques de telecomunicacions, els prestadors de serveis de la societat de la informació, les indústries fabricants d'equips de telecomunicacions i de la societat de la informació i els sindicats més representatius del sector.»

Article 57. Reial Patronat sobre Discapacitat.

U. Es crea amb la denominació de Reial Patronat sobre Discapacitat un organisme públic amb la naturalesa d'organisme autònom dels que preveuen els articles 45 i següents de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Dos. El Reial Patronat sobre Discapacitat, amb personalitat jurídicopública diferenciada i proveït de capacitat d'obrar, està adscrit al Ministeri de Treball i Afers Socials. El Reial Patronat sobre Discapacitat es regeix pel que disposen aquesta Llei i altres disposicions que hi siguin aplicables.

Tres. El Reial Patronat sobre Discapacitat exerceix les funcions següents:

1. Promoure l'aplicació dels ideals humanístics, els coneixements científics i els desenvolupaments tècnics al perfeccionament de les accions públiques i privades sobre discapacitat en els àmbits de:

- a) La prevenció de deficiències.
- b) Les disciplines i les especialitats relacionades amb el diagnòstic, la rehabilitació i la inserció social.
- c) L'equiparació d'oportunitats.
- d) L'assistència i tutela.

2. Facilitar, dins de l'àmbit definit a l'apartat anterior, l'intercanvi i la col·laboració entre les diferents administracions públiques, així com entre aquestes i el sector privat, tant en l'àmbit nacional com internacional.

3. Prestar suports a organismes, entitats, especialistes i promotors en matèria d'estudis, investigació i desenvolupament, informació, documentació i formació.

4. Emetre dictàmens tècnics i recomanacions sobre les matèries pròpies del seu àmbit d'actuació.

Quatre. El Reial Patronat sobre Discapacitat succeeix el Reial Patronat de Prevenció i Atenció a Persones amb Minusvalidesa en l'exercici de les funcions que du a terme.

El personal funcionari que presti serveis en el Reial Patronat de Prevenció i Atenció a Persones amb Minusvalidesa, passa a prestar-los en el Reial Patronat sobre Discapacitat, amb la mateixa situació administrativa i grau que tinguin, i queda en situació de servei actiu en el cos o l'escala de procedència.

Igualment, el Reial Patronat sobre Discapacitat se subroga en els contractes de treball concertats amb persones subjectes al dret laboral de l'esmentat Reial Patronat de Prevenció i Atenció a Persones amb Minusvalidesa, en els seus propis termes i sense cap alteració en la seva condició.

Mentre no s'hagin aprovat les relacions de llocs de treball i transferit els crèdits corresponents, el pagament del personal al servei del Reial Patronat sobre Discapacitat s'ha de fer amb càrrec als crèdits de procedència.

Cinc. S'autoritza el Govern a dictar les normes que siguin necessàries en desplegament del que disposa aquest article. Mentre no s'esdevingui això, els òrgans del Reial Patronat de Prevenció i Atenció a Persones amb Minusvalidesa s'entenen subsistents i conserven la denominació, l'estructura i les funcions actuals.

Article 58. Constitució de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima.»

U. 1. El Consell de Ministres, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de constituir una societat de les que preveuen l'article 6.1.a)

del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, i la disposició addicional dotzena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, amb la denominació de «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», el capital social de la qual pertany íntegrament a l'Administració de l'Estat.

Qualsevol acte de disposició sobre el capital social o d'adquisició, directa o indirecta, de participacions socials de la societat per persones o entitats alienes a l'Administració de l'Estat exigeix autorització a través d'una norma amb rang de llei.

2. El capital social inicial de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» s'ha de determinar per acord del Consell de Ministres.

Dos. 1. La «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» assumeix, des de la data de la inscripció en el Registre mercantil de l'escriptura pública de la seva constitució, totes les funcions que en el moment d'entrar en vigor aquesta Llei exerceixi l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs, d'acord amb la normativa vigent.

En virtut d'aquesta assumpció, la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» se subroga en la condició d'operador habilitat per a la prestació del servei postal universal, que atribueix a l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs la disposició addicional primera de la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals. La subrogació s'ha de fer en els termes, les condicions i amb les obligacions que estableix el títol III de la Llei esmentada i comporta la reserva a la societat dels serveis que estableix l'article 18 de la Llei i l'assignació a aquesta dels drets especials i exclusius que conté l'article 19.

D'acord amb el que preveuen l'article 18.1.D) de la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals, i l'article 38.4.c) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, correspon a la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» el dret a la recepció de les sol·licituds, escrits i comunicacions que els ciutadans adrecin als òrgans de les administracions públiques a través de les seves dependències.

Així mateix, d'acord amb el que disposa l'article 19.1.c) de la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals, la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» té el dret de lliurar notificacions d'òrgans administratius i judicials, amb constància fefaent de la recepció.

Les administracions públiques poden subscriure els convenis de col·laboració a què es refereix l'article 3 del Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, amb la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», per a la prestació de les activitats pròpies del seu objecte social.

Especialment, la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» pot establir convenis de col·laboració amb la Fàbrica de la Moneda i Timbre-Reial Casa de la Moneda, a efectes de la fabricació dels segells de correu.

2. L'objecte social de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» inclou les activitats i les funcions descrites en aquest apartat i, en particular, les següents:

a) La gestió i l'explotació de qualssevol serveis postals.

b) La prestació dels serveis financers relacionats amb els serveis postals, els serveis de gir i de transferències monetàries.

c) La recepció de les sol·licituds, escrits i comunicacions que els ciutadans adrecin als òrgans de les administracions públiques, d'acord amb el que estableix la normativa aplicable.

d) El lliurament de notificacions administratives i judicials, de conformitat amb la normativa aplicable.

e) Els serveis de telegrama, tèlex, burofax i realització d'altres activitats i serveis relacionats amb les telecomunicacions.

f) La proposta d'emissió de segells, així com l'emissió dels altres sistemes de pagament dels serveis postals, incloent-hi les activitats de comercialització i distribució dels seus productes i les seves emissions.

g) L'assumpció obligatòria dels serveis relacionats amb el seu objecte social que li puguin encomanar les administracions públiques.

h) Qualsevol altres activitats o serveis complementaris dels anteriors o necessaris per al desenvolupament adequat de la finalitat social, i amb aquesta finalitat pot constituir en altres societats i participar-hi.

Tres. En la data d'inscripció al Registre mercantil de l'escriptura pública de constitució de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», es produeix l'extinció de la personalitat jurídica de l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs, i en els seus drets i les seves obligacions queda automàticament subrogada la societat esmentada.

El règim que estableix el capítol VIII del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, s'aplica a l'operació per la qual s'extingeix l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs i es transfereixen tots els béns, els drets i les obligacions a la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima.»

Quatre. En el moment de la constitució de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», se li han d'aportar tots els béns, els drets i les obligacions de titularitat de l'extinta entitat pública empresarial Correus i Telègrafs, llevat dels immobles d'ús administratiu que es determinin per ordre conjunta dels ministres d'Hisenda i Foment. Els béns de domini públic que es transfereixin en virtut d'aquest article a la societat estatal queden desafectats.

Cinc. Als efectes del que preveu l'article 32 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, la transformació de l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs en la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» no es considera cessió dels contractes d'arrendament en vigor, ni els arrendadors tenen dret a cap classe d'elevació de la renda, i la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» queda subrogada en tots els drets i les obligacions que derivin dels contractes d'arrendament en els quals l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs sigui part.

Sis. Es declaren exempts de qualsevol tribut local o estatal, inclosos els tributs cedits a les comunitats autònomes, les transmissions, els actes i les operacions que s'efectuïn o els documents que s'atorguin derivats del que disposa aquest article, sense que hi sigui aplicable el que preveu l'article 9.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals. També tenen exempció d'aranzels o honoraris per la intervenció de fedataris públics i registradors de la propietat i mercantils.

Set. 1. Els funcionaris que prestin serveis en situació d'actiu en l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs en el moment de la inscripció de l'escriptura de constitució de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», passen a prestar serveis per a la societat esmentada sense solució de continuïtat, en la mateixa situació, i conserven la seva condició de funcionaris de l'Administració de l'Estat en els seus cossos i escales, l'antiguitat, les retribucions que tinguin con-

solidades, amb ple respecte als seus drets adquirits d'acord amb el que preveu aquest article. La resta dels funcionaris dels cossos i les escales de correus i telecomunicacions continuen en la situació administrativa que tinguin reconeguda.

2. Els cossos i les escales de correus i telecomunicació que crea la Llei 75/1978, de 26 de desembre, de correus i telecomunicació, continuen adscrits al Ministeri de Foment, a través de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», amb el caràcter de cossos i escales a extingir.

3. Els empleats de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» que conservin la condició de funcionaris es regeixen pel que disposa aquest article i, en el que no prevegi, per les normes de rang de llei que regulen el règim general dels funcionaris públics. El Govern ha de dictar la normativa específica que desplegui aquest règim jurídic, atenent l'especial singularitat dels empleats de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» i, en particular, desplegant el règim general de retribucions complementàries i definint el règim d'ordenació i assignació de llocs de treball. Fins que no es completi aquesta normativa s'aplica el Reial decret 1638/1995, de 6 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de l'organisme autònom Correus i Telègrafs, en el que no s'oposi al present article.

4. El personal dels cossos i les escales de correus i telecomunicacions que presti serveis a la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» conserva el dret a la promoció interna en els esmentats cossos i escales.

Vuit. 1. Correspon al ministre de Foment, a proposta de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», en relació amb el personal de Correus i Telègrafs que conservi la condició de funcionari, l'exercici de la competència per resoldre sobre la separació del servei dels funcionaris, d'acord amb el que preveu l'article 37.1.c) del text articulat de la Llei de funcionaris civils de l'Estat, aprovat pel Decret 315/1964, de 7 de febrer.

2. Totes les facultats, els drets i les obligacions restants, respecte del personal que conservi la condició de funcionari i que, d'acord amb aquest article, prestin serveis a la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», corresponen exclusivament a aquesta societat, que exerceix aquestes facultats a través dels òrgans que es determinin. Específicament, correspon als òrgans competents de la societat estatal l'exercici de les funcions relatives a organització, sistema de llocs, condicions de treball i les que preveu la normativa reguladora de règim disciplinari amb l'única excepció del que estableix l'apartat anterior.

Nou. Els empleats de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» que conservin la condició de funcionaris perceben les retribucions bàsiques que preveu l'article 23 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, en la quantia establerta, per al grup al qual pertanyin, en les successives lleis de pressupostos generals de l'Estat. En relació amb les retribucions complementàries, la determinació de la seva quantia l'ha d'establir la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», prèvia negociació amb la representació dels funcionaris en els termes que preveu la legislació vigent i en especial les normes sobre increment de retribucions que estableixin les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Deu. L'assignació de llocs de treball als empleats que conservin la condició de funcionaris de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» s'ha d'ade-

quar a les característiques funcionals i nivells de responsabilitat dels llocs de treball, partint de criteris d'experiència i competència professional, en els termes i amb els procediments que es determinin per reglament.

Onze. Els empleats de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» que conservin la condició de funcionaris i estiguin enquadrats en un règim especial de funcionaris públics continuen acollits al règim de classes passives de l'Estat i al mutualisme administratiu, d'acord amb la seva normativa reguladora. L'aplicació d'aquesta normativa és competència dels organismes que aquesta estableix.

Dotze. Els empleats de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» que conservin la condició de funcionaris mantenen el règim de mobilitat vigent en la legislació general de la funció pública.

Tretze. És aplicable respecte dels empleats de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» que conservin la condició de funcionaris la Llei 9/1987, de 12 de juny, per la qual es regulen els òrgans de representació, determinació de les condicions de treball i participació del personal al servei de les administracions públiques.

Catorze. 1. Els empleats de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» que conservin la condició de funcionaris es poden acollir a un règim especial d'excedència voluntària incentivada. Dins de les disponibilitats econòmiques de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», la societat pot concedir aquesta excedència per un termini mínim de tres anys, que comporta el dret de reingrés a la societat estatal i una indemnització en la quantia que fixi aquesta.

2. Els empleats de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» que conservin la condició de funcionaris que s'acullin a l'excedència voluntària incentivada que preveu aquest article poden mantenir la situació d'alta en la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, amb tots els drets inherents a aquesta situació, i és a càrrec de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» l'abonament de les quotes corresponents.

Quinze. Els empleats de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» que conservin la condició de funcionaris i hagin complert els seixanta-cinc anys poden sol·licitar la prolongació de la permanència en la situació de servei actiu, a l'empara del que disposa l'article 33 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública. La resolució que sobre aquestes sol·licituds dicti la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima» està condicionada a les necessitats operatives i de servei d'aquesta.

Setze. El personal laboral de l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs queda integrat a la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», des de la data de la inscripció al Registre mercantil de la seva escriptura de constitució, i conserven els seus contractes amb l'antiguitat, la categoria i les retribucions que tinguin consolidats a l'entitat pública, amb ple respecte dels drets i les situacions administratives que tinguin reconegudes i en especial les normes sobre increment de retribucions que estableixin les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Disset. A partir de la data de l'inici de l'activitat de la «Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima», el personal que la societat necessiti contractar per a la prestació adequada dels seus serveis ho és en règim de dret laboral.

Divuit. S'autoritza el Govern per dictar les disposicions i adoptar les mesures que siguin necessàries per a l'aplicació del que preveu aquest article.

Article 59. *Modificació de la Llei 1/1986, de 7 de gener, modificada per la Llei 19/1997, de 9 de juny, per la qual es crea el Consell General de Formació Professional.*

Es modifiquen els preceptes següents de la Llei 1/1986, de 7 de gener, modificada per la Llei 19/1997, de 9 de juny, per la qual es crea el Consell General de Formació Professional.

U. Es modifica l'article únic, número 3.1, lletres a) i b) de la Llei 1/1986, de 7 de gener, modificada per la Llei 19/1997, de 9 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«3.1 El Consell General està compost per:

a) Un president. N'ocupen la presidència, alternativament i per un període de dos anys, el ministre d'Educació, Cultura i Esport i el ministre de Treball i Afers Socials.

b) Quatre vicepresidents, un per cada un dels grups que l'integren, elegits pels vocals de cada grup i entre aquests, excepte en el de representants de l'Administració General de l'Estat, en què la vicepresidència correspon, alternativament, al secretari general d'Educació i Formació Professional i al secretari general d'Ocupació, per períodes biennals en què no exerceixi la presidència el titular del departament corresponent.»

Dos. S'introdueix una disposició transitòria en la Llei 1/1986, de 7 de gener, amb la redacció següent:

«D'acord amb el que estableix l'article únic, número 3.1, lletra a), d'aquesta Llei, durant l'any 2001 correspon la presidència del Consell General de Formació Professional al ministre d'Educació, Cultura i Esport.

El ministre de Treball i Afers Socials ocupa la presidència del Consell General de Formació Professional durant els anys 2002 i 2003.»

SECCIÓ 2a ENS PÚBLIC RADIOTELEVISIÓ ESPANYOLA

Article 60. *Adscripció de l'ens públic Radiotelevisió Espanyola.*

S'adscriu a la Societat Estatal de Participacions Industrials l'ens públic Radiotelevisió Espanyola.

La Societat Estatal de Participacions Industrials, amb ple respecte als principis d'autonomia, pluralitat i neutralitat que estableix la Llei 4/1980, de 10 de gener, per la qual s'aprova l'Estatut de l'ens públic Radiotelevisió Espanyola, i sens perjudici de les competències que atribueix aquest Estatut al director general i al Consell d'Administració de l'ens, exerceix les funcions que estableix la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic.

Article 61. *Modificació de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.*

L'apartat 3 de l'article 43 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, queda redactat en els termes següents:

«3. Les entitats públiques empresarials depenen d'un ministeri o un organisme autònom, i les funcions a què es refereix l'apartat anterior corresponen a l'òrgan d'adscripció del ministeri o l'or-

ganisme. Excepcionalment, poden haver-hi entitats públiques empresarials els estatuts de les quals els assignin la funció de dirigir o coordinar altres ens de la mateixa naturalesa o d'una de diferent.»

Article 62. *Modificació de la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic.*

S'afegeix un nou paràgraf 4 a l'article 10 de la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic, amb la redacció següent:

«4. De conformitat amb el que preveu l'article 43.3 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, es poden adscriure a la Societat Estatal de Participacions Industrials altres entitats de dret públic respecte de les quals ha d'exercir les funcions que preveu aquesta Llei. A les entitats de dret públic adscrites no els és aplicable la limitació que estableix l'article 12.4 d'aquesta Llei.»

SECCIÓ 3a COMPETÈNCIES

Article 63. *Competències en matèria de varietats comercials i varietats protegides de llavors i plantes de viver.*

Correspon al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació l'exercici de les competències relatives al reconeixement i el registre de varietats comercials i varietats protegides de llavors i plantes de viver.

L'Institut Nacional d'Investigació i Tecnologia Agrària i Alimentària, en l'àmbit de les competències que corresponen a l'Estat, pot exercir, si s'escau, les activitats d'investigació i experimentació necessàries per al reconeixement i la inscripció als registres corresponents de les varietats comercials i protegides a què es refereix el paràgraf anterior, i ha d'elevat al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació les propostes, els estudis i els informes corresponents.

Article 64. *Modificació de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.*

U. Es modifica l'article 7.dos.c), que queda redactat de la manera següent:

«La imposició de les sancions corresponents correspon al president de l'organisme autònom Comissionat per al Mercat de Tabacs, excepte en els casos de sancions per infraccions molt greus, en què n'és competent el subsecretari d'Economia.»

Dos. S'afegeix una disposició addicional novena a la Llei 13/1998, amb la redacció següent:

«Disposició addicional novena.

L'autoritat judicial o administrativa a la disposició de la qual estan les labors de tabac confiscades o decomissades, en procediment de delictes o infracció administrativa de contraban, ha d'ordenar que siguin posades a disposició del Comissionat per al Mercat de Tabacs a fi que es procedeixi a la seva destrucció. En tot cas, l'autoritat corresponent ha d'estendre la diligència oportuna fent constar en les actuacions la naturalesa i les característiques de les labors de tabac posades a disposició del Comissionat.»

Article 65. *Resolució dels procediments de responsabilitat patrimonial en determinades entitats de dret públic.*

Correspon als consells d'administració de les entitats públiques, autoritats portuàries, Aeroports Nacionals i Navegació Aèria (AENA), Ens Públic Gestor d'Infraestructures Ferroviàries (GIF), Xarxa Nacional dels Ferrocarrils Espanyols (RENFE) i Ferrocarrils de Via Estreta (FEVE) resoldre els procediments de responsabilitat patrimonial a què es refereix l'article 142 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i es completen en aquest sentit les seves respectives normes de creació.

Article 66. *Modificació de l'apartat 2 de l'article 35 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions. Competències relatives a les obligacions de servei públic.*

«2. El compliment de les obligacions de servei públic en la prestació de serveis i en l'explotació de xarxes de telecomunicacions per als quals aquelles siguin exigibles, s'ha de fer amb respecte als principis d'igualtat, transparència, no-discriminació, continuïtat, adaptabilitat, disponibilitat i permanència i d'acord amb els criteris de qualitat que es determinin per reglament, que han de ser objecte d'adaptacions periòdiques. Correspon al Ministeri de Ciència i Tecnologia el control i l'exercici de les facultats de l'Administració relatives a les obligacions de servei públic que s'imposen en aquest article.»

TÍTOL V

De l'acció administrativa

CAPÍTOL I

Acció administrativa en matèria monetària

Article 67. *Modificació de la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro.*

Es modifiquen els següents articles de la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro:

U. Es modifica l'article 4, apartat dos, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. No obstant el que disposa l'article 3 d'aquesta Llei, els bitllets i les monedes denominats en pessetes continuen sent vàlids com a mitjà de pagament de curs legal amb ple poder alliberador, quant a subdivisió de l'euro al tipus de conversió, fins al 28 de febrer de 2002. A partir d'aquest moment, els bitllets i les monedes perden el seu curs legal i només conserven un mer valor de canvi en els termes que preveuen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.»

Dos. Es modifica l'article 24, apartat u, que queda redactat de la manera següent:

«U. Des de l'1 de gener fins al 30 de juny de l'any 2002, s'ha de fer el canvi de bitllets i monedes en pessetes per bitllets i monedes en euros d'acord amb el tipus de conversió i amb l'aplicació, si s'escau, de les normes d'arrodoniment que conté l'article 11 d'aquesta Llei.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'article 25, amb el contingut següent:

«Article 25. *El canvi a partir de l'1 de juliol de 2002.*

A partir de l'1 de juliol de 2002 el canvi dels bitllets i monedes denominats en pessetes per bitllets i monedes en euros només el porta a terme el Banc d'Espanya, amb l'arrodoniment previ corresponent de conformitat amb el que disposa l'article 11 d'aquesta Llei.»

Quatre. S'afegeixen dos nous subapartats, les lletres c) i d), a l'apartat u de la disposició final segona, amb el contingut següent:

c) Dictar les normes que puguin ser necessàries per a la distribució de quantitats limitades de bitllets i monedes en euros abans de l'1 de gener de 2002, a fi de facilitar la transició a la nova moneda.

d) Dictar les normes que siguin necessàries per garantir la millor execució del que disposa aquesta Llei sobre el període de canvi.»

Article 68. *Garanties constituïdes per assegurar el compliment de les obligacions derivades del procés de distribució de monedes i bitllets en euros.*

U. El que disposa l'article 14 de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, és aplicable a les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya per assegurar el compliment de les obligacions derivades del procés de distribució de monedes i bitllets en euros abans de l'1 de gener de 2002 o de l'exercici de la resta de les seves funcions.

La constitució d'aquestes garanties no requereix per a la plena validesa i eficàcia davant tercers la intervenció d'un fedatari públic ni cap altre requisit formal. Aquesta constitució ha de constar per escrit i ser inscrita en el registre corresponent per l'entitat que n'estigui encarregada. En el cas de valors representats mitjançant títols físics, és necessari, a més, lliurar-los al beneficiari de la garantia o a un tercer establert per comú acord entre les parts.

La formalització de l'obligació principal corresponent tampoc requereix per a la plena validesa i eficàcia davant tercers la intervenció d'un fedatari públic ni el compliment de cap altre requisit formal.

Dos. El Banc d'Espanya i les entitats de crèdit que participin en el procés de distribució de bitllets en euros abans de l'1 de gener de 2002, poden acordar que les garanties constituïdes a favor del primer, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per assegurar el compliment d'obligacions derivades de l'execució de les seves operacions de política monetària i crèdit intradia, garanteixin, així mateix, les obligacions, assumides davant el Banc d'Espanya, en el marc del esmentat procés de distribució anticipada de bitllets en euros o de l'exercici de qualsevol altra de les seves funcions. En aquest cas, a les garanties els és aplicable el règim que estableix aquesta disposició.

Tres. A efectes del que preveu aquesta disposició, s'entén per garantia el que preveu el segon paràgraf de la lletra d) de l'article 2 de la Llei 41/1999, de 12 de novembre.

Quatre. El que disposa aquesta disposició també és aplicable a les garanties constituïdes a favor del Tresor Públic, actuant de manera directa o a través del Banc d'Espanya, per assegurar les obligacions derivades de la distribució de moneda metàl·lica denominada en euros abans de l'1 de gener de 2002.

CAPÍTOL II

Acció administrativa en matèria de mercat de valors

Article 69. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

Es modifiquen els articles 47 i 48 apartat 1, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que queden redactats de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'article 47:

«Poden adquirir la condició de membres de les borses de valors les entitats que compleixin el que preveu l'article 37 d'aquesta Llei.»

Dos. L'article 48.1 passa a ser:

«1. Les borses de valors estan regides i administrades per una societat anònima, que n'és responsable de l'organització i el funcionament interns, és titular dels mitjans necessaris per això i aquest és el seu objecte social principal. Aquestes societats també poden exercir altres activitats complementàries relacionades amb les borses de valors. Les accions d'aquestes societats són nominatives. Aquestes societats han de tenir necessàriament un consell d'administració compost per no menys de cinc persones i amb, almenys, un director general. Aquestes societats no tenen la condició legal de membres de les borses de valors corresponents i no poden exercir cap activitat d'intermediació financera, ni les activitats esmentades a l'article 63.

Aquestes societats exerceixen les funcions que els atribueix aquesta Llei i les altres que determinin el Govern, el ministre d'Economia o la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sens perjudici de les que els puguin atorgar les comunitats autònomes que tinguin atribuïdes en els seus estatuts d'autonomia competències en la matèria. Les borses de valors poden exigir una retribució pels serveis que presten.

El capital de les societats a què es refereix aquest article es distribueix entre els membres de les borses de valors que vulguin participar en aquest capital. Així mateix, poden participar en el capital d'aquestes societats altres entitats o persones. El Govern o les comunitats autònomes amb competència en la matèria han de determinar, per a membres i no membres, les condicions d'accés i permanència en el capital, així com els criteris de distribució d'aquest.

Els drets i les condicions en què es produeixen les participacions accionaries s'han de concretar en els acords societaris oportuns, que estan subjectes a l'aprovació prèvia per la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, si s'escau, per la comunitat autònoma corresponent amb competència en la matèria. Sempre que la Junta General ho hagi autoritzat per als augments, les reduccions i les alienacions de capital que siguin necessaris a aquests efectes n'hi ha prou amb l'acord del Consell d'Administració, i no els és aplicable el que disposen els articles 75 a 79, 158 i 164 a 166 de la Llei de societats anònimes. Les altres ampliacions o reduccions i alienacions de capital estan subjectes al règim general de la Llei de societats anònimes, amb l'excepció que les accions que s'emetin només poden ser subscrietes pels accionistes.

Els estatuts d'aquestes societats i les seves modificacions requereixen l'aprovació prèvia per la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, si s'es-

cau, per la comunitat autònoma corresponent amb competència en la matèria, respecte de les borses de valors d'àmbit autonòmic. El nomenament dels membres del Consell d'Administració i del director general exigeix l'aprovació prèvia per la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, si s'escau, per la comunitat autònoma.»

CAPÍTOL III

Acció administrativa en matèria d'assegurances

Article 70. *Modificació de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.*

Es modifica la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, amb el contingut següent:

U. S'afegeix un segon incís a l'apartat 2 de l'article 62.

«Per a l'admissió i la tramitació de reclamacions davant de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions és imprescindible acreditar haver-les formulat prèviament per un escrit adreçat al defensor de l'assegurador o, en cas que no existeixi aquesta figura, al departament o el servei d'atenció a l'assegurador i, en cas que no existeixi cap d'aquestes dues figures o no tinguin competències assignades per pronunciar-se sobre la reclamació formulada, davant dels departaments centrals de l'entitat asseguradora.

El defensor de l'assegurador, el departament o el servei d'atenció a l'assegurador i els departaments centrals de l'entitat asseguradora han d'acusar recepció per escrit de les reclamacions que se'ls presentin i resoldre-les o denegar-les també per escrit i motivadament.

Així mateix, per a l'admissió i la tramitació de reclamacions davant de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, el reclamant ha d'acreditar que ha transcorregut el termini de sis mesos des de la data de la presentació de la reclamació sense que hagi estat resolta pel departament o el servei d'atenció a l'assegurador o els departaments centrals de l'entitat asseguradora, o que hagi estat denegada l'admissió de la reclamació, o desestimada la seva petició.

Rebuda la reclamació per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'ha de verificar la concurrència d'alguna de les circumstàncies que preveuen els paràgrafs anteriors. Si es compleixen els requisits necessaris, s'ha de procedir a l'obertura del corresponent procediment administratiu; en cas contrari, s'ha de requerir el reclamant perquè completi la informació en el termini de deu dies, amb l'advertència que, si no ho fa així, es dictarà una resolució en què es considerarà que ha desistit de la seva reclamació.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 62:

«Les entitats asseguradores que designin un defensor de l'assegurador han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les normes de procediment i el termini establert per a la resolució de la reclamació presentada que, en cap cas, pot passar de sis mesos inclòs el període transcorregut des de la seva presentació davant el departament o el servei d'atenció a l'assegurador o, si s'escau, davant els departaments centrals de l'entitat asseguradora quan les normes de

procediment del defensor de l'assegurat determinin la necessitat d'acudir a aquests departaments amb caràcter previ. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi resolt, l'interessat pot interposar la seva reclamació davant de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 62:

«El departament o el servei d'atenció a l'assegurat coneix de les reclamacions i les resol davant l'entitat asseguradora que formulin les persones legitimades en relació amb els contractes d'assegurances, en els termes que preveuen les seves normes de funcionament.

Els departaments centrals de l'entitat asseguradora han de resoldre les reclamacions presentades fora de l'àmbit de les competències que hagin estat assignades als defensors de l'assegurat o als departaments o serveis d'atenció a l'assegurat.»

Quatre. L'apartat 3 de l'article 63 queda redactat de la manera següent:

«La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a la qual les entitats asseguradores han de comunicar tant la designació del defensor de l'assegurat com la constitució dels departaments i els serveis d'atenció a l'assegurat, i els tipus de reclamacions en què se sotmeten a la seva decisió, ha de fomentar aquestes designacions i constitucions i pot donar publicitat a les condicions d'aquestes.»

Article 71. *Modificació del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Decret 632/1968, de 21 de març, i modificat per la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.*

Es modifica l'apartat 4, de l'article 1, del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Decret 632/1968, de 21 de març, en els termes següents:

«4. S'han de definir per reglament els conceptes de vehicles de motor i fet de la circulació als efectes d'aquesta Llei. En tot cas, no es consideren fets de la circulació els derivats de la utilització del vehicle de motor com a instrument de la comissió de delictes dolosos contra les persones i els béns.»

CAPÍTOL IV

Acció administrativa en matèria d'exportació

Article 72. *Modificació de la Llei 11/1983, de 16 d'agost, de mesures financeres d'estímul a l'exportació.*

Es modifica l'article 1 de la Llei 11/1983, de 16 d'agost, de mesures financeres d'estímul a l'exportació, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els crèdits que concedeixin les entitats financeres, destinats al finançament de l'exportació de béns i serveis espanyols, poden ser subvencionats en les condicions i en la forma que s'estableixi per reglament a través de l'Institut de Crèdit Oficial mitjançant un conveni d'ajust recíproc d'interessos.

2. Als efectes que assenyala l'apartat anterior, es consideren entitats financeres les cooperatives de crèdits qualificades, les caixes d'estalvi espa-

nyoles, els bancs espanyols i estrangers, així com, si s'escau, l'Institut de Crèdit Oficial.

3. Per a la formalització dels convenis, el Ministeri d'Economia ha d'autoritzar aquesta formalització. En tot cas, l'autorització té caràcter singular, quan sigui l'Institut de Crèdit Oficial qui així mateix financi l'operació d'exportació.»

CAPÍTOL V

Acció administrativa en matèria de turisme

Article 73. *Modificació de la Llei 42/1998, de 15 de desembre, sobre drets d'aprofitament per torn de béns immobles d'ús turístic i normes tributàries.*

La Llei 42/1998, de 15 de desembre, sobre drets d'aprofitament per torn de béns immobles d'ús turístic i normes tributàries, queda modificada en els termes següents:

U. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 8.2.b) amb la redacció següent:

«En tot cas, s'han d'indicar els requisits i les condicions que per a l'exercici d'aquests drets s'exigeixen en el lloc on està situat l'immoble, i si estan complerts o, en cas contrari, els requisits o les condicions que encara s'han de complir.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 8.2.e):

«Els serveis comuns que permeten la utilització de l'immoble i els altres dels quals pot o podrà gaudir l'adquiridor, amb indicació de la fase en què es troben i de les condicions del gaudi.»

Tres. L'apartat h) de l'article 8.2 té la redacció següent:

«Preu mitjà dels drets d'aprofitament per torn i preu dels que el tinguin més alt; les càrregues legalment obligatòries, com ara contribucions o exaccions fiscals, entre altres; les despeses anuals o la seva estimació, per ocupació de l'immoble, per utilització de les instal·lacions i serveis comuns, així com les derivades de l'administració, la conservació i el manteniment de l'allotjament i els elements comuns, amb indicació del procediment de càlcul de les futures anualitats.

Així mateix ha de constar que l'adquisició dels drets d'aprofitament per torn no suposa cap desemborsament, cap despesa o cap obligació diferent de les esmentades en el contracte.»

Quatre. El primer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 9 queda redactat de la manera següent:

«El contracte i els documents informatius que preveu aquesta Llei s'han de redactar en la llengua o en una de les llengües, elegida per l'adquiridor, de l'Estat membre de la Unió Europea en què resideixi o del qual sigui nacional aquell, sempre que sigui una de les llengües oficials de la Unió Europea. A més, s'han de redactar en castellà o en qualsevol de les altres llengües espanyoles oficials en el lloc de formalització del contracte. Així mateix, el transmissor ha de lliurar a l'adquiridor la traducció del contracte en la llengua o en una de les llengües oficials de l'Estat membre de la Unió Europea en què estigui situat l'immoble, sempre que sigui una de les llengües oficials de la Unió.»

Cinc. L'apartat 4 de l'article 9 té la redacció següent:

«Tot el contingut del document informatiu que preveu l'apartat 2 de l'article anterior s'ha d'incorporar al contracte i n'ha de formar part integrant.

Els canvis introduïts en el document informatiu esmentat, que a falta d'acord exprés de les parts només poden ser resultat de circumstàncies alienes a la voluntat del transmissor, s'han de comunicar a l'adquiridor abans de la formalització del contracte.

L'incompliment d'aquestes obligacions implica el del deure d'informació als efectes que estableix l'article següent.»

Sis. El segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Si el contracte es subscriu davant un notari, i sens perjudici del que estableix el paràgraf anterior, el desistiment es pot fer constar en una acta notarial, que és títol suficient per a la reinscripció del dret d'aprofitament a favor del transmissor.»

Set. L'article 14 ha de portar com a rúbrica la següent: «Formalització notarial i publicitat registral del contracte».

Vuit. El primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 14 té la redacció següent:

«1. L'adquisició i la transmissió de drets d'aprofitament per torn es pot inscriure en el Registre de la propietat sempre que el contracte s'hagi subscrit o formalitzat mitjançant una escriptura pública i el registrador obri un foli al torn el dret d'aprofitament del qual sigui objecte de transmissió, tenint sempre en compte el que disposa la Llei hipotecària.»

Nou. L'apartat 2 de l'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Si el contracte se subscriu davant un notari, aquest ha d'advertir del dret de desistiment que l'article 10 estableix en favor de l'adquiridor, que es pot fer per acta notarial, i dels altres drets que li reconeix aquesta Llei.»

Deu. S'afegeix un últim paràgraf a la disposició addicional segona de la Llei, amb la redacció següent:

«Els contractes que s'hagin subscrit a Espanya, i es refereixin a immobles situats a fora queden subjectes als articles 1.3, 2 i 8 a 12 de la present Llei. En aquests casos l'adquiridor pot exigir, a més, que el contracte se li lliuri redactat en alguna de les llengües oficials de l'Estat en què radiqui quan aquest sigui membre de la Unió Europea.»

CAPÍTOL VI

Acció administrativa en matèria d'hidrocarburs

Article 74. *Modificació de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres.*

U. S'afegeix un nou apartat g) a l'article 31.3 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres, amb la redacció següent:

«g) L'incompliment pels concessionaris de les autopistes i pels titulars d'estacions de servei de l'obligació d'instal·lació, conservació, manteniment i actualització dels cartells informatius de les estacions de servei més pròximes o les ubicades en àrees de servei, d'acord amb el que preveu l'article 7 del Reial decret llei 15/1999, d'1 d'octubre, pel qual s'aproven mesures de liberalització, reforma estructural i increment de la competència en el sector d'hidrocarburs.»

Dos. Es modifica l'article 34 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres, mitjançant la incorporació del punt següent:

«3. El termini per a la notificació de la resolució dels procediments sancionadors és de dotze mesos, transcorregut el qual sense que es produeixi aquella s'ha de dictar resolució en què es declari la caducitat del procediment i s'ordini l'arxivament de les actuacions, amb els efectes que preveu la legislació vigent.»

CAPÍTOL VII

Acció administrativa en matèria de ports

Article 75. *Modificació de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.*

U. S'afegeix un nou apartat, el 13, a l'article 120 de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, del tenor següent:

«13. En cas que els reconeixements efectuats a vaixells mercants espanyols i estrangers confirmin o revelin deficiències que tinguin com a conseqüència la mesura de policia administrativa de prohibir la navegació del vaixell, s'ha d'imposar com a sanció accessòria a la multa el pagament de tots els costos d'inspecció.

El cost de l'hora d'inspecció el determina el ministre de Foment.»

Dos. S'afegeix una nova disposició addicional, la vint-i-tresena, de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-tresena.

La làmina d'aigua ocupada per artefactes flotants com ara bacs, vivers de musclos, vivers flotants o altres instal·lacions destinades a activitats d'aquicultura, ha de ser objecte d'autorització o concessió, segons escaigui, i merita els cànon corresponents, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

L'autoritat portuària ha de comunicar als titulars dels artefactes flotants que ocupin espais de domini públic portuari sense títol habilitador, l'obligació de sol·licitar l'atorgament del títol d'ocupació corresponent en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.»

CAPÍTOL VIII

Acció administrativa en matèria d'autopistes

Article 76. *Modificació de la Llei 8/1972, de 10 de maig, de construcció, conservació i explotació d'autopistes en règim de concessió.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

«En aquest últim supòsit i mitjançant les correccions necessàries, s'ha de tornar a procurar l'equilibri economicofinancer de la concessionària de manera que, considerant els paràmetres objectius que preveu el pla economicofinancer, siguin compensats l'interès general i l'interès de l'empresa explotadora.»

Article 77. Revisió de tarifes i peatges a les autopistes de peatge de titularitat de l'Administració General de l'Estat.

L'abast i forma de les revisions de tarifes i peatges a les autopistes de peatge en règim de concessió és el següent:

a) Les revisions s'han de fer anualment i tenen com a fonament la modificació dels preus calculada com la variació anual de la mitjana de les dades publicades per l'Institut Nacional d'Estadística en els últims dotze mesos dels índexs de preus al consum (grup general per al conjunt nacional) sobre la mateixa mitjana dels dotze mesos anteriors (d'ara endavant $\Delta IPC_{mitjà}$) i del trànsit de cada concessió mesurat per la seva intensitat mitjana diària real els últims dotze mesos (d'ara endavant IMD_R) i la previsió de l'esmentada intensitat mitjana diària (d'ara endavant IMD_P) reflectida en el pla econòmic financer aprovat per la Delegació del Govern en les societats concessionàries d'autopistes nacionals de peatge.

A aquests efectes, la revisió es fa calculant el coeficient C_R , mitjançant l'expressió:

$$C_R = 1 + \Delta IPC_{mitjà} - X$$

on $IPC_{mitjà}$ ha de figurar expressat en tant per u, amb el signe que correspongui i el valor de X ve donat per:

$$X = \frac{1}{100} \cdot \left(\frac{IMD_R - IMD_P}{IMD_P} \right)$$

on la IMD es refereix als dotze mesos anteriors a la revisió, i en tot cas el seu valor està limitat per la fórmula següent expressada en percentatge

$$0 \leq X \leq 1$$

El coeficient C_R s'aplica a les tarifes T_{T-1} vigents de cada concessió, de manera que la tarifa T_t revisada per a cada moment, sigui:

$$T_t = C_R \cdot T_{T-1}$$

b) El procediment de revisió de tarifes i peatges s'ha d'ajustar als tràmits següents:

Basant-se en la variació a què es refereix l'apartat anterior, el concessionari ha de sol·licitar al Ministeri de Foment, abans de l'1 de desembre, la revisió oportuna de les seves tarifes, i ha de presentar simultàniament amb aquesta petició la proposta dels peatges corresponents.

Sol·licitada la revisió al Ministeri de Foment, a través de la Delegació del Govern en les societats concessionàries d'autopistes nacionals de peatge, que ha d'efectuar la seva comprovació, aquest òrgan l'ha d'elevat al ministre del Departament per a la seva resolució, que s'ha de produir dins dels trenta dies següents a la data de la sol·licitud, mitjançant una ordre ministerial.

Les tarifes revisades entren en vigor l'1 de gener de cada any.

c) Per a les tarifes de cada concessió pendent de posada en servei en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei i fins al període següent al de la posada en servei d'algun tram de la concessió, la variable X adopta el valor definit per

$$X = 0,05 \Delta IPC_{mitjà}$$

Una vegada hagi entrat en servei algun tram de la concessió, les revisions es fan mitjançant el procediment general que estableixen els apartats anteriors.

CAPÍTOL IX

Acció administrativa en matèria d'agricultura

Article 78. Declaració d'interès general de determinades obres d'infraestructures hidràuliques amb destinació a reg.

Es declaren d'interès general les obres següents:

a) Obres de modernització i consolidació de regadius:

Illes Balears:

Construcció de la bassa número 2 i les canonades de connexió per a la zona regable del Pla de Sant Jordi (Mallorca).

Millora del regadiu i substitució d'aigües potables a la zona de Sóller (Mallorca).

Aprofitament integral de les aigües depurades per a reg a la zona d'Inca (Mallorca).

Substitució d'aigües potables. Ampliació zona regable de Ciutadella (Menorca).

Eliminació d'abocaments i aprofitament agrícola a Mercadal (Menorca).

Ampliació de la zona de reg de Santa Eulàlia a Sant Joan de Labritja (Eivissa).

Illes Canàries:

Dipòsit regulador a Tías i canonades de connexió amb la xarxa d'aigües depurades d'Arrecife a Tinajo. TM de Tías i San Bartolomé (illa de Lanzarote).

Planta dessaladora a Isla Baja. TM de Buenavista (illa de Tenerife).

Connexió xarxa d'aigua dessalada d'Arucas amb la xarxa d'impulsió de les aigües depurades de Cardones. TM d'Arucas (illa de Gran Canària).

Canonades d'interconnexió de les basses de les Medianías de Gran Canaria TM de San Mateo, Teror i Santa Brígida (illa de Gran Canària).

Construcció d'un dipòsit de regulació de les aigües dessalades i depurades a Gáldar (illa de Gran Canària).

Xarxa de reg de la bassa de Los Dos Pinos 2a fase. TM de Los Llanos de Aridane i El Paso (illa de La Palma).

Telecontrol de les xarxes de reg a pressió de Las Haciendas (La Palma).

Xarxa de reg Las Hoyas-El Remo (La Palma).

Xarxa de reg La Costa de Fuencaliente (La Palma).

Extremadura:

Consolidació i modernització dels regadius tradicionals de La Codosera (Badajoz).

Comunitat Valenciana:

Millora i modernització de regadius del Jutjat Privatiu d'Aigües d'Oriola (Alacant).

Planta dessalitzadora per a la Sociedad Cooperativa Ltda. de Pilar de la Horadada (Alacant).

Millora i modernització de regadius Comunitat General de Regants de La Pedrera (Alacant).

Millora i modernització de regadius Sèquia Reial del Xúquer (València).

Millora i modernització de regadius Comunitat de Regants d'Enguera (València).

Millora i modernització de regadius Comunitat General del Canal Principal del Camp del Túria (València).

Millora i modernització de regadius Comunitat de Regants cota 220 del riu Millars (Castelló).

Castella i Lleó:

Substitució de la xarxa secundària de reg de la Comunitat de Regants del Canal de Villadangos (Lleó).

Modernització de les infraestructures de reg per a la transformació de reg a peu a reg per aspersió a la Comunitat de Regants de Las Vegas del Almar (Salamanca).

Instal·lació de tres grups de bombatge i millora de la xarxa de reg a la Comunitat de Regants San Isidro Labrador de Benegiles (Zamora).

Actuacions de millora de lleres en terra i sèquies en mal estat per a la Comunitat de Regants del Canal Alto de Villares a Villagarcía de la Vega (Lleó).

Millora de la xarxa de reg de la Comunitat de Regants del Canal de Velilla (Lleó).

Substitució de sèquies en terra per canonades de PVC per a la Comunitat de Regants del Canal d'Aranda (Burgos).

Modernització de regadiu a peu per substituir el sistema de reg per regadiu per aspersió per a la Comunitat de Regants del Canal de Babilafuente (Salamanca).

Instal·lació de vàlvules i modernització dels hidrants per a la Comunitat de Regants del Canal de Villoria (Salamanca).

Substitució de l'obra de presa al Canal Alto de Villarés i renovació de sèquies per al Sindicat Central de l'Embassament de Villameca (Lleó).

Substitució i reparació de sèquies per a la Comunitat de Regants del Canal de Castañón (Lleó).

Millora i modernització de les sèquies i xarxes de reg de la Comunitat General de Regants d'El Páramo (Lleó).

Millora de la xarxa de reg de la Comunitat de Regants de la Vega de Abajo a Vecilla de la Vega (Lleó).

Millora de la xarxa de reg de la Comunitat de Regants Presa Cerrajera a Santa Marina del Rey (Lleó).

Millora de la xarxa de reg de la Comunitat de Regants Presa de la Tierra a Vecilla de la Vega (Lleó).

Millora de la xarxa de reg de la Comunitat de Regants Reguero Grande de la Sierna a Huerga de Garaballes (Lleó).

Reparació de sèquies principals per a la Comunitat de Regants de La Nava de Campos (Palència).

Captació i impulsió des del riu Pisuerga i modernització de regadiu de la Comunitat de Regants de Villaviudas (Palència).

Reparació i substitució de sèquies per a modernització de reg a la Comunitat de Regants d'El Serrón-Becerril (Palència).

Modernització de regadiu per a la Comunitat de Regants de Río Tirón, Cauce Molinar, Santa Cruz i Valdeancho de Belorado (Burgos).

Catalunya:

Substitució d'hidrants per a la Comunitat de Regants de Benissanet (Tarragona).

Entubat i obres complementàries per a la Comunitat de Regants d'Ull Benavent (Lleida).

Millora de la gestió de l'aigua i xarxa de reg per a la Comunitat de Regants número 17 de Canals d'Urgell (Lleida).

Millores a la xarxa de desguàs a la Comunitat de Regants del Marge Dret de l'Ebre al Poblenou del Delta (Tarragona).

Millora de la gestió de l'aigua i xarxa de reg per a la Comunitat de Regants Sant Jaume a Almenar i Vilanova de Segrià (Lleida).

Construcció d'un embassament per a regulació del reg i reparació de trams per a la Comunitat de Regants de l'Alt Urgell, Tàrraga (Lleida).

Aprofitament hidroelèctric de la sèquia de Bellver de Cerdanya de la Comunitat de Regants de Bellver de Cerdanya (Lleida).

Bassa de reg i xarxa de distribució col·lectivitat número 13 Jurisdicció de Torregrossa, ramal del Farré del

ramal 16 de la sèquia Boquera B-3 dels Canals d'Urgell. TM Torregrossa, de la Col·lectivitat de Regants número 13 dels Canals d'Urgell (Lleida).

Reposició de la ribera de reg «La Mina» de la Comunitat de Regants de les Hortes de Tèrmens TM Tèrmens (Lleida).

Ampliació i condicionament bassa de regulació i xarxa de reg a pressió de la Comunitat de Regants Aubarells, presa C-72 del Canal d'Aragó Catalunya. TM d'Almenar (Lleida).

Millores en la infraestructura de sanejament del Delta de l'Ebre de la Comunitat General de Regants del Canal Dret de l'Ebre (Tarragona).

Canalització de la sèquia de l'Abeurador de la Comunitat de Regants del Rec del Molí (Girona).

Desguàs de la interconnexió entre les estacions de bombatge del Molinet i Maquinela de la Comunitat General de Regants Canal Dret de l'Ebre (Tarragona).

Obres de consolidació i modernització dels regadius de la Comunitat General de Regants del Canal Esquerre de l'Ebre (Tarragona).

Revestiment amb formigó projectat de les quatre sèquies principals dels Canals d'Urgell-Comarques de la Noguera, l'Urgell, el Segrià, el Pla d'Urgell i les Garrigues, de la Comunitat General de Regants dels Canals d'Urgell (Lleida).

Comunitat de Madrid:

Millora de la superfície regable dels termes municipals de Morata de Tajuña i Chinchón, Comunitats de Regants de Morata de Tajuña i Chinchón (Madrid).

Castella-la Manxa:

Millora, modernització i consolidació de la zona regable del riu Calvache, a Barajas de Melo (Conca).

Millora i modernització de la zona regable de Magán (Toledo).

Millora dels regadius tradicionals a la zona Balazote-La Herrera (Albacete).

Millora i modernització de la zona regable d'Estremera (Guadalajara-Toledo).

Modernització de la zona regable d'Hellín (Albacete).

Millora i modernització de regadius a l'embassament d'El Vicario (Ciudad Real).

Millora i modernització dels regadius del pantà d'Almansa (Albacete).

Consolidació i millora de regadius a la zona regable de l'estret de Peñarroya (Ciudad Real).

Modernització dels regadius del canal de l'Henares (Guadalajara).

Millora dels regadius del Badiel (Guadalajara).

Millora dels regadius de l'alt i mitjà Tajuña (Guadalajara).

Millora del regadiu a la zona regable del Villalvilla, Xúquer i Mariana (Conca).

Modernització dels regs d'Agramón (Albacete).

Millora i modernització de regadius al sector d'El Rincón del Moro, a Tobarra (Albacete).

Millora i modernització de la zona regable de Valdepusa, sector IV (Toledo).

Millora i modernització de la zona regable d'El Simarro, a Casas de Fernando Alonso (Conca).

Consolidació i millora de regadius a l'horta del riu Jabalón i Segurilla (Ciudad Real).

Consolidació i millora de regadius a l'horta de Santa María, a Torre de Juan Abad (Ciudad Real).

Consolidació i millora de regadius a la zona regable de Los Mirones (Ciudad Real).

Millora dels regadius de l'Atance (Guadalajara).

Millora dels regadius de la vall del Mesa (Guadalajara).

Consolidació dels regadius de la Gineta I (Albacete).

Millora i modernització dels regadius de la Fuente la Canal, a Tobarra (Albacete).

Millora dels regs del Tajo, entre Almoguera i Driebes (Guadalajara).

Millora i modernització dels regadius de l'horta d'Herencia (Ciudad Real).

Millora i modernització del regadiu a l'horta de San Pedro (Albacete).

Consolidació i millora de regadius a l'horta del riu Oregón, a Santa Cruz de los Cáñamos (Ciudad Real).

Instal·lació de comptadors a l'horta d'Ontur i Albatana (Albacete).

Consolidació i millora de regadius a l'horta del riu Villanueva de la Fuente (Ciudad Real).

Millora i modernització dels regadius de les Fuentes de Letur (Albacete).

Millora i modernització dels regadius de l'horta del riu Lezuza (Albacete).

Consolidació de la zona regable de Los Llanos de Albacete (Albacete).

Millora i modernització de regadius a la Comunitat de Regants del Canal de Los Auriles (Ciudad Real).

Regadius de El Pedernoso (Conca).

Regadius de Bonete (Albacete).

Torre de Abraham, marge esquerre (Ciudad Real).

Hortes de Puebla de Don Rodrigo (Ciudad Real).

Las Ochocientas. Los Pozuelos (Ciudad Real).

La Rinconada. Puebla de Montalbán (Toledo).

Corralejo. Cazalegas (Toledo).

El Bercial. Alcolea de Tajo (Toledo).

Canal baix d'El Alberche (Toledo).

Valdajos. Villarrubia de Santiago (Toledo).

Riu Cedrón. La Guardia (Toledo).

Horta de Valdecarábanos II (Toledo).

Regadius tradicionals del Xúquer alt (Conca).

Regadius tradicionals de l'alt Tajo (Conca i Guadalajara).

Pantà de Gasset (Ciudad Real).

Alta capçalera del Segura (Albacete).

La Rioja:

Canalització del riu Madre, fase III, de la Comunitat de Regants del Riu Ebre d'Alfaro (La Rioja).

Canalització del riu Madre, fase IV, de la Comunitat de Regants del Riu Ebre d'Alfaro (La Rioja).

Canalització del riu Madre, fase V, de la Comunitat de Regants del Riu Ebre d'Alfaro (La Rioja).

Canalització de la sèquia mare riu Guarre, des de l'inici fins a la carretera de Grávalos i dels seus braçals principals de la Comunitat de Regants del riu Alhama de Alfaro (La Rioja).

Canalització de la sèquia mare de Sorban, fase I, de la Comunitat General de Regadius de Calahorra (La Rioja).

Canalització del riu Madre Los Molinos, des de l'inici fins al Recuenco, de la Comunitat General de Regadius de Calahorra (La Rioja).

Canalització del riu Madre de la Ribera, fase II, de la Comunitat General de Regadius de Calahorra (La Rioja).

Millora del regadiu de Camporeo a Murillo de Río Leza (La Rioja).

Andalusia:

Modernització i consolidació dels regadius de la Comunitat de Regants de San Martín del Tesorillo, al terme municipal de Jimena de la Frontera i altres (Cadis).

Modernització i consolidació dels regadius de la Comunitat de Regants de San Pablo de Buceite, al terme municipal de Jimena de la Frontera (Cadis).

Regió de Múrcia:

Planta dessalinitzadora per produir 5 Hm³/any de la Comunitat de Regants La Marina de Águilas (Múrcia).

Embassament de regulació, filtratge, xarxa de canonades per a reg localitzat de la Comunitat de Regants de l'Horta de Ricote (Múrcia).

Instal·lació de 600 capçals per a reg localitzat i automatització de la Comunitat de Regants de Sangonera La Seca (Múrcia).

Instal·lació de 340 capçals per a reg localitzat i embassament regulador de la Comunitat de Regants sectors I i II, zona V (Múrcia).

Embassament de regulació, xarxa de reg per degoteig i automatització de la Comunitat de Regants de Churra La Nueva (Múrcia).

Xarxa de reg per degoteig i automatització de la Comunitat de Regants Embassament de l'Argos, Calasparra (Múrcia).

Xarxa de reg per degoteig i automatització de la Comunitat de Regants Heredamiento de Alguazas (Múrcia).

Xarxa de reg de la Comunitat General del Nord-oest, Caravaca de la Cruz (Múrcia).

País Basc:

Obres de millora i modernització dels regadius de les zones regables de Valls Alabeses, Riu Rojo-Berantevilla i Rioja Alabesa (zona est), amb recursos de les regulacions dels rius Omecillo, Tumecillo i Bayas a la província d'Alaba.

b) Obres de transformació en reg:

Castella-la Manxa:

Obres de transformació i posada en reg de la zona regable de La Sagra-Torrijos, sector III (Toledo).

2. Les obres incloses en aquest article porten implícites les declaracions següents:

a) La d'utilitat pública als efectes que preveuen els articles 9, 10 i 11 de la Llei de 16 de desembre de 1954, d'expropiació forçosa.

b) La d'urgència als efectes de l'ocupació dels béns afectes a què es refereix l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa.

3. Aquesta declaració d'interès general permet les expropiacions forçoses requerides per a les obres esmentades i l'ocupació urgent dels béns afectats.

CAPÍTOL X

De l'acció administrativa en matèria de cultura

Article 79. *Modificació de la Llei 17/1994, de 8 de juny, de protecció i foment de la cinematografia, modificada per la Llei 55/1999, de 29 de desembre.*

La disposició transitòria única de la Llei 17/1994, de 8 de juny, de protecció i foment de la cinematografia, modificada per la Llei 55/1999, de 29 de desembre, queda redactada en els termes següents:

«Disposició transitòria única.

Als productors de les pel·lícules espanyoles de llargmetratge estrenades comercialment a Espanya fins al 31 de desembre de l'any 2001 poden percebre els ajuts per a l'amortització acordats pel Govern en aplicació de les mesures de foment que conté l'article 4 d'aquesta Llei, amb els límits i les condicions que preveuen els reials decrets corresponents que siguin aplicables i del crèdit pressupostari disponible. No obstant això, les pel·lícules que s'estrenin després del 31 de desembre de 2000 només donen dret als ajuts que preveuen els reials decrets esmentats, si l'estrena és anterior

a l'entrada en vigor d'una nova norma amb rang de llei en què s'estableixi un nou sistema d'ajuts a la cinematografia.

A partir de l'1 de gener de 2001 el Govern pot limitar els percentatges d'ajuda establerts.»

CAPÍTOL XI

Acció administrativa en matèria de telecomunicacions

Article 80. *Modificació de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions.*

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan per les raons que preveu l'article anterior, el Ministeri de Ciència i Tecnologia limiti el nombre de llicències individuals a atorgar per instal·lar o explotar una determinada categoria de xarxes o prestar determinats serveis de telecomunicacions, s'ha de tramitar un procediment de licitació per a l'atorgament dels títols habilitadors.

Per a això, s'ha d'aprovar, mitjançant acord del Consell de Ministres, a proposta del Ministeri de Ciència i Tecnologia, el plec de bases i la convocatòria de licitació corresponent a la categoria dels serveis o de les xarxes la prestació, la instal·lació o l'explotació dels quals se subjecta a limitació. En aquest cas, el Consell de Ministres ha de resoldre sobre l'atorgament de la llicència en el termini màxim de vuit mesos des de la convocatòria de la licitació. A falta de resolució expressa, s'entenen desestimades les sol·licituds.»

Dos. Es modifica l'article 25 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, que queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Resolució de conflictes.*

Dels conflictes en matèria d'interconnexió de xarxes si els obligats a permetre-la no ho fan voluntàriament i dels relatius a l'execució i la interpretació dels acords d'interconnexió i dels produïts per l'accés a les xarxes públiques de telecomunicacions, en coneix la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. Aquesta, amb l'audiència prèvia de les parts, ha de dictar resolució vinculant sobre els aspectes objecte del conflicte, en el termini màxim de sis mesos a partir del moment en què se'n demani la intervenció, sens perjudici que es puguin adoptar mesures provisionals fins al moment en què es dicti la resolució definitiva. La resolució adoptada per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot ser objecte de recurs en la via contenciosa administrativa.»

Tres. L'article 55 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«Article 55. *Normalització tècnica.*

1. El Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de vetllar perquè els operadors de xarxes públiques de telecomunicacions publiquin les especificacions tècniques necessàries i adequades de les interfícies de xarxa ofertes a Espanya, anteriorment a la possibilitat d'accés públic als serveis prestats a través de les esmentades interfícies i que publiquin, de manera periòdica, les especificacions actualitzades.

Aquestes especificacions han de ser prou detallades per permetre el disseny d'equips terminals

de telecomunicacions capaços d'utilitzar tots els serveis prestats a través de la interfície corresponent.

Aquestes especificacions han d'incloure una descripció completa de les proves necessàries perquè els fabricants dels equips que es connecten a les interfícies puguin garantir-ne la compatibilitat.

2. El Ministeri de Ciència i Tecnologia pot aprovar especificacions tècniques diferents de les anteriors per a aparells de telecomunicació, quan així ho prevegi la normativa aplicable amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

3. Sens perjudici del que disposa aquest article, les especificacions tècniques dels aparells utilitzats per les Forces Armades les determina el Ministeri de Defensa, i han de ser compatibles amb les de les xarxes públiques de telecomunicació perquè sigui possible la seva connexió amb aquestes, en els termes que preveu el paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 5.»

Quatre. L'article 56 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«Article 56. *Avaluació de la conformitat.*

Els aparells de telecomunicació per als quals:

- Existeixi una norma que així ho prevegi.
- Requereixin la utilització de l'espectre de freqüències radioelèctriques.
- Estiguin destinats a connectar-se directament o indirectament als punts d'acabament d'una xarxa pública de telecomunicacions, per tal d'enviar, processar o rebre senyals.
- Puguin pertorbar el funcionament normal d'un servei de telecomunicació.

Han d'avaluar la seva conformitat amb els requisits essencials que especifiquen les normes que els continguin, ser conformes amb altres disposicions que s'estableixin i incorporar el marcatge corresponent com a conseqüència de l'avaluació efectuada.»

Cinc. L'article 57 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«Article 57. *Necessitat de l'avaluació de la conformitat.*

1. Per a la posada al mercat, posada en servei i per a la utilització d'un aparell de telecomunicacions dels indicats a l'article 56, és requisit imprescindible que el fabricant establert a la Unió Europea o el seu mandatari establert a la Unió Europea, en cas que el fabricant no ho estigui, hagi verificat, prèviament, la conformitat dels aparells amb les normes que els siguin aplicables mitjançant els procediments que es determinin al Reglament que s'estableixi a aquest efecte.

2. La conformitat anteriorment indicada inclou l'autorització administrativa per a la connexió dels aparells destinats a connectar-se als punts d'acabament d'una xarxa pública de telecomunicacions. Aquesta avaluació no suposa autorització d'ús per als equips radioelèctrics subjectes a l'obtenció de llicència en els termes que estableix aquesta Llei.

3. El Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de fomentar i prestar suport a procediments alternatius de certificació voluntària per als aparells de telecomunicació que han d'incloure, almenys,

l'avaluació de la conformitat indicada en els capítols anteriors.

4. El Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de fer els controls adequats per assegurar que els equips posats al mercat han avaluat la seva conformitat d'acord amb el que disposa aquest títol IV.»

Sis. L'article 59 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«Article 59. *Reconeixement mutu.*

1. Els aparells de telecomunicació destinats a connectar-los a una xarxa pública de telecomunicacions que hagin avaluat la seva conformitat en un altre Estat membre de la Unió Europea, siguin conformes amb els requisits essencials establerts i incorporin el marcatge CE per aquesta causa, tenen la mateixa consideració, pel que fa al que disposa aquest títol IV, que els aparells la conformitat dels quals s'ha verificat a Espanya.

2. Els aparells de telecomunicació que utilitzin l'espectre radioelèctric i hagin avaluat la conformitat en un altre Estat membre de la Unió Europea, i incorporin el marcatge CE per aquesta causa més el número d'organisme notificat que hagi intervingut en l'avaluació de la conformitat, si s'escau, tenen la mateixa consideració, pel que fa al que disposa aquest títol IV, que els aparells la conformitat dels quals s'hagi verificat a Espanya.

3. Els aparells de telecomunicació que utilitzin l'espectre radioelèctric amb paràmetres de ràdio no harmonitzats a la Unió Europea no poden ser posats al mercat mentre no hagin estat autoritzats pel Ministeri de Ciència i Tecnologia, a més d'haver avaluat la conformitat amb les normes que els són aplicables.

4. El Ministeri de Ciència i Tecnologia ha d'establir els procediments per al reconeixement de la conformitat dels aparells de telecomunicació afectes als acords de reconeixement mutu que estableixi la Unió Europea amb països tercers.»

Set. Es modifica l'últim incís del paràgraf primer de l'article 60 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, que queda redactat de la manera següent:

«S'han d'establir per reglament, prèvia audiència dels col·legis professionals afectats i de les associacions representatives de les empreses de construcció i instal·lació, les condicions aplicables als operadors i instal·ladors d'equips i aparells de telecomunicacions a fi que, acreditant la seva competència professional, es garanteixi la posada en servei dels equips i aparells. En tot cas, cal que es mantinguin inalterades les condicions sota les quals s'ha verificat la conformitat en els termes que estableixen els articles anteriors d'aquest títol.»

CAPÍTOL XII

Acció administrativa en matèria de medi ambient

Article 81. *Declaració d'interès general de determinades obres hidràuliques.*

U. A efectes del que estableix l'article 44.2 de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, es declaren com a obres hidràuliques d'interès general les plantes des-

salinitzadores d'aigua de mar com a aportació de nous recursos hidràulics a les illes Balears.

Dos. Les obres incloses en aquest article porten implícita la declaració d'urgència als efectes de l'ocupació dels béns afectats a què es refereix l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa.

Article 82. *Modificació de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos.*

Es modifica la disposició addicional primera de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos, que queda amb la redacció següent:

«Disposició addicional primera. *Excepcions a l'aplicació de les obligacions que estableix l'article 6 o, si s'escau, la secció 2a del capítol IV.*

1. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació del que estableix l'article 6 o, si s'escau, la secció 2a del capítol IV, els envasos industrials o comercials, llevat que els responsables de posar-los al mercat decideixin sotmetre-s'hi de forma voluntària o que els sigui aplicable el que estableix l'apartat 5 d'aquesta disposició addicional. Quan aquests envasos passin a ser considerats residus, els seus posseïdors estan obligats a lliurar-los d'acord amb el que estableix l'article 12.

2. Així mateix queden exclosos de l'àmbit d'aplicació del que estableix l'article 6 o, si s'escau, la secció 2a del capítol IV, els envasos reutilitzables als quals els sigui aplicable el que estableixen les ordres ministerials de 31 de desembre de 1976 i de 16 de juny de 1979, modificades per sengles ordres ministerials de 30 de novembre de 1981, per les quals es regulen les garanties obligatòries d'envasos i embalatges en les vendes de cervesa i begudes refrescants i d'aigües de beguda envasades, respectivament.

Igualment, en queden exclosos els envasos reutilitzables no industrials o comercials per als quals els envasadors i comerciants estableixin sistemes propis de dipòsit, devolució i retorn, amb l'autorització prèvia de les comunitats autònomes on s'implantint aquests sistemes.

No obstant això, quan els envasos als quals fan referència els dos paràgrafs anteriors perdin la condició de reutilitzables i passin, per tant, a ser residus d'envasos, els envasadors queden obligats a lliurar-los d'acord amb el que estableix l'article 12.

3. En tot cas, els agents econòmics als quals els sigui aplicable el que estableixen els apartats 1 i 2 han de subministrar als òrgans competents de les comunitats autònomes la informació que tinguin, de conformitat amb el que estableix l'article 15.

4. El Govern pot establir que determinats envasos, per les seves especials característiques de mida, composició o disseny, quedin exclosos de l'àmbit d'aplicació del que estableix l'article 6 o, si s'escau, la secció 2a del capítol IV, sempre que quedi prou garantit el compliment dels objectius de reducció, reciclatge i valoració fixats a l'apartat 1 de l'article 5 d'aquesta Llei.

5. Es pot establir per reglament que determinats envasos industrials o comercials no es puguin acollir a l'exempció que regula l'apartat 1 quan la seva composició o la del material que hagin contingut presentin unes característiques de perillositat o toxicitat que comprometin el reciclatge, la valoració o l'eliminació de les diferents fraccions residuals constitutives dels residus o suposin un risc per a la salut de les persones o el medi ambient.»

CAPÍTOL XIII

Acció administrativa en matèria de sanitat

Article 83. *Modificació de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.*

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 94 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, que queda redactat de la manera següent:

«1. Una vegada autoritzada i registrada una especialitat farmacèutica s'ha de decidir, amb caràcter previ a la posada al mercat, si s'inclou, modalitat si s'escau, o s'exclou de la prestació farmacèutica de la Seguretat Social, amb càrrec a fons d'aquesta o a fons estatals afectes a la sanitat.

Igualment, una vegada autoritzada i registrada una especialitat farmacèutica o sempre que es produeixi una modificació de l'autorització que afecti el contingut de la prestació farmacèutica, el Ministeri de Sanitat i Consum ha de decidir, amb caràcter previ a la posada al mercat, les indicacions incloses, modalitat si s'escau, o excloses de la prestació farmacèutica de la Seguretat Social, amb càrrec a fons d'aquesta o a fons estatals afectes a la sanitat.

S'han de tenir en compte criteris generals, objectius i publicats, concretament els següents:

- a) Gravetat, durada i seqüeles de les diferents patologies.
- b) Necessitats de certs col·lectius.
- c) Utilitat terapèutica i social del medicament.
- d) Limitació de la despesa pública destinada a prestació farmacèutica.
- e) Existència de medicaments ja disponibles i altres alternatives millors o iguals per a les mateixes afeccions a menor preu o inferior cost de tractament.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 104 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, amb la redacció següent:

«3. Les especialitats farmacèutiques que, conforme al que preveu l'article 94 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, hagin estat excloses del finançament amb càrrec a fons de la Seguretat Social o a fons estatals afectes a la sanitat i que tenen indicacions no excloses d'aquesta, es consideren finançades pels fons esmentats, a efectes de la fixació i de la revisió del seu preu.»

CAPÍTOL XIV

Acció administrativa en matèria de recerca científica i tècnica

Article 84. *Modificació de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica.*

Es modifiquen els preceptes següents de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica:

U. L'apartat 2.a) de l'article 6 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, té la redacció següent:

«a) Programes nacionals de recerca científica i desenvolupament tecnològic, que són elaborats per la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia, i integren les iniciatives sectorials propo-

sades pels diferents departaments ministerials i organismes públics de titularitat estatal, i, si s'escau, les que proposin altres entitats públiques o privades. Aquesta Comissió determina, així mateix, a qui correspon la gestió i l'execució i la seva durada.»

Dos. Se suprimeix l'apartat 2.b) de l'article 6 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica.

Tres. Els apartats 2.c) i 2.d) de l'article 6 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, passen a ser els apartats 2.b) i 2.c) de l'article esmentat.

Quatre. Es fa la redacció següent de l'apartat 4 de l'article 6 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica:

«4. El Pla nacional es finança amb fons procedents dels pressupostos generals de l'Estat i d'altres administracions públiques, nacionals o supranacionals, així com amb aportacions d'entitats públiques i privades, i amb fons procedents de tarifes fixades pel Govern.»

Cinc. L'apartat 2 de l'article 7 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, té la redacció següent:

«2. Així mateix, el Govern ha de nomenar una Comissió Permanent, les funcions de la qual les estableix la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia.

El Ministeri de Ciència i Tecnologia, com a departament responsable de la política de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, assumeix les funcions de suport a la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia i a la Comissió Permanent.

El Ministeri de Ciència i Tecnologia, amb l'autorització prèvia de l'organisme corresponent, pot adscriure temporalment a temps complet o parcial personal científic, experts en desenvolupament tecnològic i altres especialistes relacionats amb activitats de recerca científica i desenvolupament tecnològic, que prestin serveis en departaments ministerials, comunitats autònomes, universitats, organismes públics de recerca i entitats públiques o privades. L'adscripció es produeix amb reserva de lloc de treball, excepte en el cas que el personal presti serveis en entitats privades. De les adscripcions efectuades, se n'ha d'informar la Comissió Permanent en la primera reunió que faci.

Els departaments ministerials, organismes i òrgans de titularitat estatal també poden adscriure, per col·laborar en l'elaboració, l'avaluació, el seguiment i la gestió dels programes que la Comissió Interministerial els encomani, personal científic, experts en desenvolupament tecnològic i altres especialistes relacionats amb activitats d'R+D en les mateixes condicions que l'òrgan esmentat en el paràgraf anterior i prèvia autorització expressa de la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia. L'adscripció a temps parcial del personal esmentat anteriorment és compatible amb l'acompliment, igualment en règim de prestació a temps parcial, del lloc de treball que ocupin. També poden contractar, per un temps no superior a la durada del programa, qualsevol tipus de personal no adscrit al sector públic, d'acord amb el que estableix l'article 15.1, paràgraf a) de l'Estatut dels treballadors. La Comissió pot sol·licitar l'assessorament dels òrgans de planificació, coordinació i seguiment de recerca de les administracions públiques.»

Sis. L'article 13 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, té la redacció següent:

«El Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC), el Centre de Recerques Energètiques, Mediambientals i Tecnològiques (CIEMAT), l'Institut Geològic i Miner (IGME), l'Institut Nacional de Tècnica Aeroespacial (INTA), l'Institut Nacional d'Investigació i Tecnologia Agrària i Alimentària (INIA), l'Institut Espanyol d'Oceanografia (IEO) i l'Institut de Salut Carlos III, es regeixen per aquesta Llei, per la seva legislació específica i per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.»

Set. L'apartat 2 de l'article 19 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, té la redacció següent:

«2. Els contractes de prestació de serveis de recerca que subscriuguin els organismes als quals fa referència l'apartat anterior queden exceptuats de l'àmbit d'aplicació del Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, i es regeixen per les normes de dret civil i mercantil que els siguin aplicables.»

Vuit. La disposició addicional quarta de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, té la redacció següent:

«El Govern, a iniciativa dels departaments ministerials als quals estiguin adscrits els organismes públics de recerca a què es refereix aquesta Llei, i a proposta del Ministeri d'Administracions Públiques, ha de dictar les normes necessàries per facilitar i incentivar la mobilitat del personal investigador al servei dels organismes públics de recerca dependents de l'Administració de l'Estat. Així mateix, i d'acord amb les comunitats autònomes i les corporacions locals, si s'escau, s'han d'establir mesures per facilitar i incentivar la mobilitat d'aquest personal entre les respectives administracions públiques.»

Nou. La disposició addicional cinquena de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, té la redacció següent:

«Es faculta el Ministeri de Ciència i Tecnologia per regular la participació i la representació dels científics espanyols agrupats en societats científiques en el Consell Internacional d'Unions Científiques i en les seves unions, així com en aquelles altres unions o comissions científiques internacionals que pel seu caràcter exigeixin aquesta regulació.»

Deu. La disposició addicional onzena de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, en la modificació que fa de l'article 4 del Reial decret llei 7/1982, de 30 d'abril, té la redacció següent:

«Article 4.

El Consell Rector està integrat pel ministre de Ciència i Tecnologia, que hi actua com a president, un vocal en representació de l'Administració General de l'Estat, que és nomenat a proposta del ministre de la Presidència, i tres vocals més nomenats en representació de cada una de la resta d'administracions públiques i organismes que es detallen a l'article 1.

Forma part del Consell Rector, així mateix, el director de l'Institut, que n'és membre nat.»

CAPÍTOL XV

Acció administrativa en matèria de seguretat privada

Article 85. *Modificació de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada.*

S'afegeix una disposició addicional cinquena del tenor següent:

«La Secretaria d'Estat per a la Seguretat del Ministeri de l'Interior pot autoritzar la prestació de funcions d'acompanyament, defensa i protecció, per part dels escortes privats, de persones que tinguin la condició d'autoritats públiques, quan les circumstàncies ho recomanin.»

CAPÍTOL XVI

Acció administrativa en matèria de navegació aèria

Article 86. *Companyies aèries titulars de llicències d'explotació.*

Quan adoptin la forma jurídica de societat, el capital social de les companyies aèries espanyoles titulars d'una llicència d'explotació concedida conforme al Reglament CEE 2407/92, del Consell, de 23 de juliol, ha d'estar representat per participacions o accions nominatives en les quals ha de constar expressament la nacionalitat de l'accionista.

Quan una companyia aèria de les descrites abans, a través dels registres d'accionistes als quals tingui accés tingui coneixement que, per raó dels percentatges directament o indirectament en poder de persones físiques o jurídiques estrangeres, existeix risc per al manteniment de les llicències d'explotació o per a l'exercici dels drets de trànsit derivats dels convenis aeris bilaterals subscrits per Espanya, ho ha de posar en coneixement de les societats rectores de les borses i de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a efectes de la deguda publicitat i per tal que les esmentades institucions comuniquin aquesta circumstància a les empreses de serveis d'inversió i entitats de crèdit habilitades per prestar serveis d'inversió. Al seu torn, també s'ha de comunicar aquesta circumstància al Ministeri de Foment a través de la Direcció General de l'Aviació Civil. A partir que la dita circumstància quedi degudament comunicada, no pot tenir lloc cap adquisició o transmissió d'accions per part de persones físiques o jurídiques estrangeres, si aquesta no s'acompanya d'una certificació expedida pel consell d'administració de la companyia aèria, acreditativa que l'adquisició o la transmissió no supera els límits requerits per la normativa comunitària o els convenis aeris bilaterals subscrits per Espanya en matèria de transport aeri, a l'efecte d'acreditar el caràcter de companyia aèria espanyola.

En cas que la companyia aèria tingui coneixement de qualsevol adquisició o transmissió d'accions que, contravenint al que estableix el paràgraf anterior, pugui posar efectivament en perill els requisits establerts per la legislació i els convenis abans esmentats, el consell d'administració de la companyia pot adquirir les accions de què es tracti per a la seva amortització ulterior, adquisició que s'ha de dur a terme al preu més baix entre el corresponent al de cotització del dia de l'adquisició indeguda de les accions de què es tracti i el valor teòric comptable de les mateixes accions d'acord amb l'últim balanç de la companyia auditat i publicat en compliment de la nor-

mativa aplicable a la seva condició de societat cotitzada. En aquest darrer supòsit i fins que s'executi materialment la transmissió a la companyia, el consell d'administració pot acordar la suspensió dels drets polítics corresponents a aquestes accions.

Disposició addicional primera. *Ampliació de l'exempció en modificació d'hipoteques.*

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2001, es modifiquen els articles 4 i 9 de la Llei 2/1994, de 30 de març, sobre subrogació i modificació de préstecs hipotecaris, que queden redactats de la manera següent:

«Article 4. *Escriptura.*

En l'escriptura de subrogació només es pot pactar la modificació de les condicions del tipus d'interès, tant ordinari com de demora, inicialment pactat o vigent.»

«Article 9. *Beneficis fiscals i honoraris notariais i registrals en la novació modificativa de préstecs hipotecaris.*

Estan exemptes en la modalitat gradual d' "Actes jurídics documentats" les escriptures públiques de novació modificativa de préstecs hipotecaris pactats de comú acord entre creditor i deutor, sempre que el creditor sigui una de les entitats a les quals es refereix l'article 1 d'aquesta Llei i la modificació es refereixi a les condicions del tipus d'interès inicialment pactat o vigent. Conjuntament amb la modificació del tipus es pot pactar l'alteració del termini.

Per calcular els honoraris notariais i registrals d'aquest tipus d'escriptures, cal prendre com a base la que resulti d'aplicar a l'import de la responsabilitat hipotecària vigent el diferencial entre l'interès del préstec que es modifica i el nou interès.»

Disposició addicional segona. *Aplicació de la nova deducció per tecnologies de la informació i de la comunicació a empresaris persones físiques en règim d'estimació objectiva.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, als contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques que exerceixin activitats econòmiques i determinin el seu rendiment net en règim d'estimació objectiva els són aplicables les deduccions per al foment de les tecnologies de la informació i la comunicació que preveu l'article 33 bis de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la forma i amb els límits que estableixen l'article 37 de la dita Llei i l'article 56.2 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

La base conjunta d'aquestes deduccions té com a límit el rendiment net de les activitats econòmiques, en règim d'estimació objectiva, computat per a la determinació de la base imposable.

Disposició addicional tercera. *Reemborsament de l'impost general indirecte canari en les importacions de béns mitjançant agents de duanes.*

L'apartat catorzè de l'article 9 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat de la manera següent:

«Catorzè. Reemborsament de l'impost general indirecte canari en les importacions de béns mitjançant agents de duanes.

A efectes de l'impost general indirecte canari, a les importacions de béns fetes mitjançant agents de duanes que hagin fet efectiu el pagament d'aquest impost per compte de l'importador, s'hi apliquen les regles següents:

1a Als efectes del que disposa l'article 31, número 2, de la Llei 20/1991, l'únic document justificatiu del dret a la deducció de les quotes satisfetes en la importació és el document acreditatiu del pagament de l'impost, on consti el reconeixement de l'agent de duanes d'haver obtingut del seu client el reemborsament del tribut.

L'agent de duanes té dret de retenció del document a què es refereix aquesta regla fins que hagi obtingut el reemborsament de l'impost.

2a Si transcorregut un any des del naixement del dret a la deducció, l'importador que tingui dret a la deducció total de l'impost meritat per la importació, no ha reemborsat la quota satisfeta en ocasió de la importació per l'agent de duanes, aquest pot sol·licitar-ne la devolució a l'Administració tributària canària en el termini dels tres mesos següents i en les condicions i amb els requisits que es determinin per reglament.

L'agent de duanes ha d'adjuntar a la sol·licitud de devolució el document acreditatiu del pagament de l'impost, que queda inutilitzat als efectes de l'exercici del dret a la deducció o devolució.

3a En els casos als quals es refereix la regla 2a anterior no és aplicable el supòsit de responsabilitat que preveu l'apartat 3r del número 2 de l'article 21 bis de la Llei 20/1991.»

Disposició addicional quarta. *Modificació de la Llei 42/1998, de 15 de desembre, sobre drets d'aprofitament per torn de béns immobles d'ús turístic i normes tributàries.*

L'article 19 de la Llei 42/1998 queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Impost sobre el valor afegit i impost general indirecte canari.*

1. S'aplica el tipus reduït del 7 per 100 de l'impost sobre el valor afegit a les operacions següents:

1r Les prestacions de serveis que consisteixin en la cessió dels drets d'aprofitament per torn de béns immobles que preveu l'article 1 d'aquesta Llei.

2n Qualsevol altra forma d'utilització dels béns immobles per un període determinat o determinable de l'any amb prestació d'algun dels serveis complementaris propis de la indústria hotelera.

3r Els serveis que preveu l'article 91.u.2.segon de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, prestats per les persones físiques o jurídiques a què es refereix l'article 4.3 d'aquesta Llei.

2. A les operacions assenyalades a l'apartat anterior, quan es duguin a terme a la Comunitat Autònoma de Canàries, els és aplicable el tipus general que, conforme a la seva legislació, estigui previst per a l'impost general indirecte canari.»

Disposició addicional cinquena. *Beneficis fiscals aplicables a «Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004».*

U. El règim de mecenatge prioritari que preveu l'article 67 de la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general, és aplicable als programes

i les activitats relacionats amb el «Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004», sempre que els aprovi el «Consorci Organitzador del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004» i els duguin a terme les entitats o institucions a les quals es refereixen l'article 41 i la disposició addicional sisena de la Llei 30/1994.

A aquests efectes s'eleven en cinc punts els percentatges de deducció i la quantia percentual dels límits màxims de deducció establerts amb caràcter general en la mateixa Llei, en relació amb els programes i les activitats que es duguin a terme per a aquest esdeveniment fins al final del període de la seva vigència.

Dos. 1. Els subjectes passius de l'impost sobre societats poden deduir de la quota íntegra de l'impost el 15 per 100 de les inversions que, efectuades als termes municipals de Barcelona i Sant Adrià de Besòs, es facin en compliment dels plans i programes d'activitats establerts pel «Consorci Organitzador del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004» i consisteixin en:

- a) Elements de l'immobilitzat material nous, sense que, en cap cas, es considerin com a tals els terrenys.
- b) Obres de rehabilitació d'edificis i altres construccions que compleixin els requisits que estableix la normativa estatal sobre finançament d'actuacions protegides en matèria d'habitatges que estigui vigent en el moment de l'execució de les obres de rehabilitació.

Les obres esmentades han de complir, a més, les normes arquitectòniques i urbanístiques que sobre això puguin establir l'Ajuntament i el «Consorci Organitzador del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004».

c) La realització a Espanya o a l'estranger de despeses de propaganda i publicitat de projecció plurianual que serveixin directament per a la promoció del «Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004» i rebin l'aprovació del «Consorci Organitzador del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004».

La base de la deducció és l'import total de la inversió efectuada quan el contingut del suport publicitari es refereixi de manera essencial a la divulgació de la celebració del «Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004». En cas contrari, la base de la deducció és del 25 per 100 de la inversió efectuada.

2. Aquesta deducció, conjuntament amb les que regula el capítol IV del títol VI de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, no pot passar del 35 per 100 de la quota íntegra, minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions, i és incompatible per als mateixos béns o despeses amb les que preveu l'esmentada Llei 43/1995, de 27 de desembre. Les quantitats no deduïdes es poden aplicar, respectant el mateix límit, en les liquidacions dels períodes impositius que concloquin en els cinc anys immediats i successius.

El còmput dels terminis per a l'aplicació de les deduccions que preveu el present capítol es pot diferir fins al primer exercici en el qual, dins el període de prescripció, es produeixin resultats positius, en els casos següents:

- a) A les entitats de nova creació.
- b) A les entitats que sanegin pèrdues d'exercicis anteriors mitjançant l'aportació efectiva de nous recursos, sense que es consideri com a tal l'aplicació o la capitalització de reserves.

Tres. Als subjectes passius que exerceixin activitats econòmiques en règim d'estimació directa els és aplicable la deducció que estableix l'apartat anterior en els termes i amb les condicions que preveu la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Quatre. Les transmissions patrimonials subjectes a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics

documentats gaudeixen d'una bonificació del 95 per 100 de la quota quan els béns i els drets adquirits siguin destinats, directament i exclusivament pel subjecte passiu, a la realització d'inversions amb dret a deducció a què es refereixen els apartats anteriors.

Cinc. 1. Els subjectes passius de l'impost sobre activitats econòmiques gaudeixen d'una bonificació del 95 per 100 en les quotes i recàrrecs corresponents a les activitats de caràcter artístic, cultural, científic o esportiu que hagin de tenir lloc durant la celebració de «Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004» i que certifiqui el «Consorci Organitzador del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004» que s'emmarquen en els seus plans i programes d'activitats.

2. Les empreses o entitats que desenvolupin exclusivament els objectius del «Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004», segons certificació del «Consorci Organitzador del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004», gaudeixen d'una bonificació del 95 per 100 en tots els impostos i taxes locals que puguin recaure sobre les seves operacions relacionades amb aquesta finalitat.

3. Als efectes que preveu aquest apartat no és aplicable el que disposen els apartats 2 i 3 de l'article 9 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Sis. El gaudi dels beneficis fiscals que preveu aquesta disposició requereix el reconeixement previ de l'Administració tributària sobre la seva procedència en la forma que es determini per reglament.

A aquest efecte, a la sol·licitud de reconeixement s'hi ha d'adjuntar una certificació expedida pel «Consorci Organitzador del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004» que les inversions amb dret a deducció s'han fet en compliment dels seus plans i programes d'activitats així com de les altres circumstàncies que preveu aquesta disposició.

Posteriorment, l'Administració tributària ha de comprovar la concurrència de les circumstàncies o els requisits necessaris per gaudir dels beneficis fiscals, i ha de practicar, si s'escau, la regularització que resulti procedent de la situació tributària dels subjectes passius.

Set. El «Consorci Organitzador del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004» ha de remetre a la Direcció General de Tributs una còpia dels certificats emesos en relació amb els beneficis que conté aquesta disposició addicional els mesos de gener, abril, juliol i octubre, per a la seva tramesa ulterior als òrgans de gestió corresponents.

Vuit. 1. Aquesta disposició té vigència des de l'1 de gener de 2002 fins al 31 de desembre de 2004.

2. S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que preveu la present disposició addicional.

Disposició addicional sisena. *Modificació de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.*

S'afegeix una nova disposició addicional, la vint-i-dosena, a la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, modificada per la Llei 62/1997, de 26 de desembre, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vint-i-dosena. *Del pagament de les tarifes.*

1. Exigibilitat.

Les tarifes són exigibles des que se sol·liciti la prestació del servei, o bé quan el vaixell hagi entrat a port, atraqui al moll o s'iniciïn les operacions d'embarcament, desembarcament i transbordament. En

el cas de mercaderies que entrin i surtin del port per mitjans terrestres, quan el vehicle corresponent entri a la zona de servei del port.

El termini màxim per fer efectius els deutes originats per l'aplicació de les tarifes és de vint dies naturals des de la data de notificació de les factures corresponents. En cas que l'últim dia del termini de pagament sigui festiu, el termini venç el dia hàbil immediatament posterior.

Una vegada transcorregut el termini de pagament que estableix aquest article sense que el deute hagi estat satisfet, l'autoritat portuària ha de certificar per mitjà del director aquesta circumstància i notificar-ho a l'obligat al pagament. La quantitat deguda reporta l'interès legal dels diners vigent incrementat en quatre punts, durant el període en què s'hagi incorregut en mora.

El certificat emès així té la consideració de títol executiu als efectes de l'acció executiva, d'acord amb el que disposa l'article 517 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

La manca de pagament dels interessos meritats durant el període en què s'hagi incorregut en mora habilita igualment l'autoritat portuària per exercir l'acció executiva en la forma i en el termini que preveu aquesta disposició.

2. Prescripció.

L'acció per exigir el pagament de les tarifes per serveis prestats directament per les autoritats portuàries prescriu al cap de cinc anys de la prestació del servei de què es tracti.

3. Suspensió del servei.

L'impagament reiterat del servei prestat faculta les autoritats portuàries per suspendre temporalment la seva prestació al deutor, amb el requeriment previ a aquest i la comunicació al capità marítim si afecta la navegació marítima.

En el requeriment, l'autoritat portuària ha d'advertir expressament que, si no es fa el pagament de la factura en el termini que aquest fixa, suspèn temporalment la prestació del servei de què es tracti.

La suspensió temporal de la prestació del servei es manté en tant no s'efectuï el pagament o es garanteixi suficientment el deute que va generar la mateixa suspensió.

L'autoritat portuària pot exigir un dipòsit previ o la constitució d'aval, així com emetre factures a compte, per tal de garantir el cobrament de l'import de les tarifes pels serveis que siguin sol·licitats en l'àmbit de la seva competència, sens perjudici de l'import final resultant.

4. Reclamació prèvia a la via judicial civil.

Contra les liquidacions de tarifes per serveis prestats directament per les autoritats portuàries és procedent la reclamació prèvia a l'exercici d'accions civils, que s'ha d'interposar davant el consell d'administració de l'autoritat portuària de què es tracti. El termini per resoldre la reclamació és de tres mesos des de la interposició, passat el qual sense resolució expressa es pot entendre desestimada.

La interposició de la reclamació prèvia no suspèn l'obligació d'efectuar el pagament de la factura en el termini que preveu l'article anterior.»

Disposició addicional setena. *Modificació de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

La disposició addicional trenta-quatre de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactada de la manera següent:

«Liquidació de tarifes per serveis portuaris a l'empara de la Llei 1/1966, de 28 de gener, sobre règim financer dels ports espanyols, modificada per la Llei 18/1985, d'1 de juliol, i de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, modificada per la Llei 62/1997, de 26 de desembre.

1. En els supòsits en els quals, per sentències judicials fermes, es declari la nul·litat de liquidacions de tarifes per serveis portuaris efectivament prestats als usuaris per les antigues juntes de ports, ports autònoms i comissió administrativa de grups de ports, d'acord amb la Llei 1/1966, de 28 de gener, sobre règim financer dels ports espanyols, modificada per la Llei 18/1985, d'1 de juliol, com a conseqüència de la declaració de nul·litat de les disposicions que en van establir les quanties, les autoritats portuàries han de practicar noves liquidacions, amb l'audiència prèvia dels interessats i sens perjudici de l'execució de les sentències en els seus propis termes.

L'autoritat portuària, en notificar la nova liquidació, i quan concorrin els requisits establerts amb caràcter general en la normativa tributària, ha d'acordar d'ofici la compensació que escaigui per la quantia del crèdit reconegut a favor del deutor en l'expedient de devolució d'ingressos indeguts, i pot disminuir en la nova liquidació la quantitat prèviament ingressada.

En aquests casos, en execució de sentència s'admet l'oportuna compensació amb els crèdits que l'autoritat portuària tingui contra el recurrent i, en particular, amb els que derivin de la nova liquidació.

Els elements essencials de les tarifes que estableixen les lleis a les quals es refereix el paràgraf primer eren determinats per aquestes, i no es modifiquen en cap mesura com a conseqüència de l'entrada en vigor de la present disposició.

Així, les liquidacions practicades d'acord amb les normes de referència retribueixen els serveis generals i específics prestats als usuaris. En particular, es consideren serveis generals els d'entrada i estada de vaixells a port, els d'utilització d'atracades, els d'embarcament, desembarcament i transbordament de mercaderies i passatgers, els serveis a la pesca marítima i la utilització de la zona portuària per vehicles industrials amb mitjans propis de manipulació de mercaderies.

Són serveis específics els prestats amb els elements i la maquinària que constitueixen l'equip mecànic de manipulació i transport, els prestats en forma d'utilització de superfície, edificis i locals de qualsevol classe, els subministraments de productes d'energia, els prestats amb els elements, les instal·lacions i els serveis existents destinats a la reparació i la conservació d'embarcacions, altres serveis prestats habitualment pels organismes portuaris i especificats a les tarifes de cada port i qualsevol altres serveis eventuals de la seva competència no enumerats anteriorment ni compresos entre els serveis generals que sol·licitin els interessats.

Són subjectes passius els usuaris d'aquests serveis i, en particular, els que determina l'article 9 de la Llei 1/1966.

Les tarifes es meriten d'acord amb el que disposa l'article 12 de la Llei 1/1966.

Els obligats al pagament i els altres elements que configuren les diferents tarifes, així com les regles generals i particulars aplicables de cada una d'aquestes, són els que estableixen les lleis anteriorment esmentades i les disposicions vigents en el moment en què es van practicar les liquidacions corresponents.

Per la prestació dels serveis portuaris compresos a les tarifes corresponents les autoritats portuàries poden exigir als usuaris el pagament com a màxim de les quanties següents:

G-1. Entrada i estada: 25 pessetes per unitat d'arqueig brut i dia o fracció.

G-2. Atracada: 1.400 pessetes per metre lineal de moll ocupat i dia o fracció.

G-3. Passatgers i mercaderies: 750 pessetes per passatger i 2.200 pessetes per tona; per a la facturació dels contenidors plens es considera un pes de 16 tones, i de 2 tones per als buits.

G-4. Pesca: el 2 per 100 del valor de la pesca.

G-5. Embarcacions esportives i d'esbarjo: 70 pessetes per dia i metre quadrat del producte de l'eslora màxima per la mànega.

En cas que, com a resultat de l'aplicació d'aquesta Llei, s'exigeixi als usuaris una quantitat superior a la liquidada, cal atènyer-se, en virtut del principi de seguretat jurídica, a la quantia continguda a les factures corresponents.

El que disposa aquest apartat no afecta les situacions individuals en les quals s'hagi produït prescripció dels drets de les administracions competents. El termini de prescripció, interromput durant la tramitació dels recursos interposats contra la liquidació, es torna a comptar de nou a partir de l'endemà del dia de la notificació de la sentència ferma anul·lativa de la liquidació.

2. Les tarifes pels serveis prestats als usuaris per les autoritats portuàries d'acord amb les ordres ministerials sobre tarifes per serveis portuaris dictades després de la vigència de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i abans o després de la seva modificació per la Llei 62/1997, de 26 de desembre, les liquidacions de les quals siguin anul·lades per sentències judicials fermes com a conseqüència de la declaració de nul·litat de les ordres esmentades, han de ser novament exigides als usuaris que hagin rebut els serveis corresponents, mitjançant la pràctica de noves liquidacions, amb l'audiència prèvia d'aquells i sens perjudici del compliment i l'execució de les sentències respectives.

L'autoritat portuària, en notificar la nova liquidació, i quan concorrin els requisits establerts amb caràcter general, ha d'acordar d'ofici la compensació que sigui procedent per la quantia del crèdit corresponent al deutor, i pot disminuir en la nova liquidació la quantitat prèviament ingressada.

Als efectes de la compensació, s'entén que l'obligació és líquida, vençuda i exigible des del dia de la notificació de la factura que contingui la nova liquidació.

En aquests casos, en execució de sentència s'admet l'oportuna compensació amb els crèdits que l'autoritat portuària tingui contra el recurrent i, en particular, amb els que derivin de la nova liquidació.

Les tarifes, els seus elements respectius i les regles generals i particulars aplicables de cada tarifa

són els establerts en les disposicions vigents en funció del moment en què les autoritats portuàries van prestar efectivament als usuaris els serveis corresponents i es van practicar les liquidacions.

Aquestes tarifes són les següents:

a) Tarifa T-0: senyalització marítima. Aquesta tarifa comprèn la utilització del sistema d'ajuts a la navegació marítima el manteniment del qual correspon a cada autoritat portuària en l'àmbit espacial i funcional que li ha estat assignat i és aplicable a qualsevol vaixell que faci escala o estigui a les aigües de qualsevol port o instal·lació marítima del territori nacional.

Aquesta tarifa també és aplicable als vaixells tanc fondejats en aigües jurisdiccionals o a la zona econòmica exclusiva espanyola degudament autoritzats per la capitania marítima.

b) Tarifa T-1: vaixells. Aquesta tarifa s'exigeix per l'accés marítim dels vaixells al port i la seva atracada o ancoratge al lloc que li hagi estat assignat, incloent-hi les prestacions que els proporcionen les obres i instal·lacions portuàries.

c) Tarifa T-2: atracada. Aquesta tarifa comprèn l'ús de les obres d'atracada i elements fixos d'amarratge i defensa (aquesta definició està en vigor fins al 25 d'abril de 1995).

d) Tarifa T-2: passatge. Aquesta tarifa s'exigeix per l'accés, l'embarcament, el desembarcament i, en general, l'ús de les instal·lacions generals i obres del port pels passatgers i, si s'escau, pels vehicles que aquests embarquin o desembarquin en règim de passatge, dels seus molls i pantalans, accessos terrestres, vies de circulació i estacions marítimes (aquesta definició està en vigor des del 25 d'abril de 1995).

e) Tarifa T-3: mercaderies. Aquesta tarifa s'exigeix per l'accés, l'embarcament, el desembarcament i l'ús de les instal·lacions portuàries en general, dels seus molls i pantalans, accessos terrestres, vies de circulació i zones de manipulació (exclosos els espais d'emmagatzemament o dipòsit) per les mercaderies (aquesta definició és aplicable des del 25 d'abril de 1995).

f) Tarifa T-3: mercaderies i passatgers. Aquesta tarifa comprèn la utilització per les mercaderies i passatgers de les aigües del port i dàrsenes, accessos terrestres, vies de circulació, zones de manipulació (exclosos els espais d'emmagatzemament o dipòsit) i estacions marítimes i serveis generals de policia (aquesta definició és aplicable fins al 25 d'abril de 1995).

Queda inclòs en aquesta tarifa el dret que les mercaderies que s'embarquen o desembarquen utilitzant mitjans no rodadors ocupin la zona de trànsit portuària o hi romanguin durant el mateix dia d'embarcament o desembarcament i l'immediatament anterior o posterior, respectivament, sense meritjar cap altra tarifa en relació amb la superfície ocupada. Així mateix, queda inclòs en aquesta tarifa el dret que els vehicles i els vaixells que transporten mercaderia, que s'embarquen o desembarquen per mitjans rodadors, utilitzin les rampes fixes i l'escaló dels molls per a les operacions de càrrega i descàrrega.

Queda exclosa d'aquesta tarifa la utilització de maquinària especialitzada i elements singulars com ara rampes mecàniques, passarel·les i altres elements mòbils necessaris per a les operacions d'embarcament i desembarcament, utilització que queda regulada en altres tarifes.

g) Tarifa T-4: pesca fresca. Aquesta tarifa s'exigeix per l'accés marítim al port dels vaixells pes-

quers en activitat i la seva atracada o ancoratge en el lloc que li hagi estat assignat, incloent-hi les prestacions que les obres i infraestructures portuàries els proporcionen, així com l'ús de les instal·lacions i els serveis generals del port pels productes de la pesca.

h) Tarifa T-5: embarcacions esportives i d'esbarjo. Aquesta tarifa s'exigeix per l'accés marítim de les embarcacions esportives o d'esbarjo al port i la seva atracada o ancoratge en el lloc que els hagi estat assignat, incloent-hi la utilitat que els proporcionen les obres i instal·lacions portuàries i els serveis generals del port, accessos terrestres, vies de circulació i dels centres d'estada i recepció de titularitat de l'autoritat portuària, si n'hi ha; han d'abonar els serveis que sol·licitin.

No obstant això, quan l'embarcació efectui transport de mercaderies o els passatgers viatgin en règim de creuer, són aplicables les tarifes T-1: vaixells, T-2: peatge, i T-3: mercaderies.

i) Tarifa T-6: grues pòrtic. Aquesta tarifa és exigible per l'activitat realitzada per les grues pòrtic convencionals o no especialitzades.

j) Tarifa T-7: emmagatzematge. Aquesta tarifa és exigible per la posada a disposició i, si s'escau, l'ús d'espais, esplanades, magatzems, locals i edificis, amb els seus serveis generals corresponents, per a l'emmagatzematge de mercaderies i vehicles.

No està subjecta a aquesta tarifa l'ocupació i la utilització del domini públic portuari per dur a terme activitats que exigeixin l'atorgament de les autoritzacions o concessions corresponents.

k) Tarifa T-8: subministraments. Aquesta tarifa comprèn el valor de l'aigua, energia elèctrica, gel, combustibles i altres productes lliurats per l'autoritat portuària als usuaris dins de la zona portuària, prèvia petició d'aquests.

l) Tarifa T-9: serveis diversos. Aquesta tarifa comprèn qualssevol altres serveis portuaris prestats en règim de gestió directa per l'autoritat portuària, no inclosos a les tarifes anteriors.

Per la prestació dels serveis compresos en aquestes tarifes, les autoritats portuàries poden exigir als usuaris el pagament com a màxim de les quanties següents:

T-0. Senyalització marítima: la menor de les quantitats següents: 1 pesseta per unitat d'arqueig brut cada vegada que el vaixell fa escala o 150.000 pessetes l'any.

T-1. Entrada i estada de vaixells: 50 pessetes per unitat d'arqueig brut i dia o fracció (fins al 25 d'abril de 1995).

T-1. Vaixells: 50 pessetes per unitat d'arqueig brut i dia o fracció (a partir del 25 d'abril de 1995).

T-2. Atracada: 2.000 pessetes per dia i metre de calat del vaixell (fins al 25 d'abril de 1995).

T-2. Passatge: 1.000 pessetes per passatger, 400 pessetes per motocicleta, 1.400 pessetes per cotxe i 10.000 pessetes per autocar (a partir del 25 d'abril de 1995).

T-3. Mercaderies i passatgers: 1.000 pessetes per passatger, 400 pessetes per motocicleta, 1.100 pessetes per cotxe, 2.000 pessetes per furgoneta, 10.000 pessetes per autocar i 2.750 pessetes per tona; per a la facturació dels contenidors plens es considera un pes de 16 tones, i de 2 tones per als buits (fins al 25 d'abril de 1995).

T-3. Mercaderies: 1.500 pessetes per tona; per a la facturació dels contenidors plens es considera un pes de 16 tones, i de 2 tones per als buits (a partir del 25 d'abril de 1995).

T-4. Pesca fresca: 2 per 100 del valor de la pesca.

T-5. Embarcacions esportives i d'esbarjo: 75 pessetes per dia i metre quadrat del producte de l'eslora màxima per la mànega.

En cas que, com a resultat de l'aplicació d'aquesta Llei, s'exigeixi als usuaris una quantitat superior a la liquidada, cal atènyer-se, en virtut del principi de seguretat jurídica, a la quantia continguda a les factures corresponents.

El dret de l'autoritat portuària a practicar les noves liquidacions prescriu al cap de cinc anys. El termini de prescripció, interromput durant la tramitació dels recursos interposats contra la liquidació, es torna a comptar de nou a partir de l'endemà del dia de la notificació de la sentència ferma anul·lativa de la liquidació.

En els supòsits en els quals el procediment contenciós administratiu acabi per alguna altra de les maneres que preveu la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, les autoritats portuàries poden facturar novament les tarifes de conformitat amb el que preveu aquesta disposició.

Per al cobrament d'aquests drets, que mantenen la seva definició legal de preus privats, no es pot utilitzar potestat administrativa de cap classe i, singularment, la via de constrenyiment.»

Disposició addicional vuitena. Dret de la hisenda de l'Estat al reintegrament de les quantitats satisfetes als ajuntaments en compliment de sentències dictades en relació amb la distribució de les quotes tributàries de l'impost sobre activitats econòmiques meritades per la producció d'energia elèctrica de centrals nuclears.

L'Estat té dret al reintegrament de les quantitats satisfetes com a conseqüència de l'execució de les sentències fermes que, en cada cas, es dictin, per les quals s'anulli l'obligació que, en el seu moment, van complir els ajuntaments exactors de l'impost sobre activitats econòmiques de distribució a altres municipis participants de les quotes tributàries meritades per les centrals nuclears de producció d'energia elèctrica, corresponents als períodes impositius compresos entre 1992 i 1995, ambdós inclusivament.

La hisenda de l'Estat ha d'exercitar el dret de reintegrament, i fins a la quantia concurrent, bé davant l'ajuntament exactor de l'impost, o bé davant els ajuntaments participants afectats per la central nuclear corresponent, segons que aquests últims hagin efectuat o no a la devolució dels imports que, si s'escau, van ser indegudament percebuts com a conseqüència de la distribució a què es refereix el paràgraf anterior.

Disposició addicional novena. Àmbit d'aplicació de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme.

U. L'àmbit temporal d'aplicació de la Llei 32/1999 s'estén als fets que preveu la dita Llei, esdevinguts entre el 9 d'octubre de 1999 i el 31 de desembre de 2001, sens perjudici dels altres ajuts que puguin correspondre per aquests d'acord amb l'ordenament jurídic.

Dos. Quan en virtut de sentència ferma es reconegui una indemnització en concepte de responsabilitat civil per fets esdevinguts posteriorment al 10 d'octubre de 1999, superior a la quantitat global percebuda pels conceptes que preveuen la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i la Llei 32/1999, l'Administració General de l'Estat n'ha d'abonar la diferència a l'interessat.

Tres. S'afegeix un nou apartat, el 4, a l'article 9 de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme.

«4. Quan sobrevingui una sentència judicial que atorgui una indemnització d'acord amb criteris diferents dels seguits en una resolució administrativa dictada a l'empara d'aquesta Llei, i a més a més del que preveu l'apartat anterior d'aquest article, s'han d'observar les regles següents:

a) Si la quantia global de la indemnització fixada en la sentència és igual o inferior a l'establerta en la resolució, l'Administració no ha d'exercir cap activitat ulterior i la situació derivada de la resolució esmentada no s'ha de veure alterada.

b) Si la quantia global de la indemnització fixada en la sentència és superior a l'establerta en la resolució, se n'ha de distribuir la diferència entre els beneficiaris als quals la sentència hagi reconegut quantitats superiors a les fixades per a ells en la resolució administrativa.

Aquesta distribució s'ha de fer d'acord amb les proporcions que resultin de la decisió indemnitzatòria de la sentència judicial.

c) En els supòsits descrits en els punts a) i b), els beneficiaris als quals la sentència judicial hagi reconegut una indemnització superior a la que percebien en definitiva conserven l'acció civil per l'import corresponent a la diferència.

d) El que disposa aquest apartat s'entén sens perjudici del que disposa la disposició addicional novena.dos de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.»

Disposició addicional desena. *Aplicació de l'article 10 de la Llei 74/1980, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1981, a l'adjunt al Defensor del Poble.*

Amb efectes econòmics d'1 de gener de 2001, la norma 1a del número 5 de l'article 10 de la Llei 74/1980, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1981, també és aplicable al càrrec d'adjunt del Defensor del Poble d'Espanya.

Disposició addicional onzena. *Determinació dels paràmetres de la taxa per reserva del domini públic radioelèctric fixats anteriorment al que disposa la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2001.*

Els paràmetres que preveu l'article 73 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, per quantificar l'import de les diverses tarifes de la taxa per reserva del domini públic radioelèctric, que no hagin estat determinats per llei de pressupostos generals de l'Estat i les quotes fixes que s'estableixen per l'ús especial de l'espectre a l'apartat 4 de l'article esmentat, es continuen regint per la norma reglamentària en què es regulaven.

Disposició addicional dotzena. *Modificació de la Llei 22/1994, de 6 de juliol, de responsabilitat civil pels danys causats per productes defectuosos.*

Es modifica l'article 2 de la Llei 22/1994, de 6 de juliol, de responsabilitat civil pels danys causats per pro-

ductes defectuosos, que queda redactat en els termes següents:

«Article 2. *Concepte legal de producte.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per producte qualsevol bé moble, encara que estigui unit o incorporat a un altre bé moble o immoble. També es consideren productes el gas i l'electricitat.»

Disposició addicional tretzena. *Modificació de l'article 34 del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis.*

L'article 34 del Reial decret llei 6/2000 queda redactat de la manera següent:

«Article 34. *Limitació a la participació en més d'un operador principal.*

U. Les persones físiques o jurídiques que, directament o indirectament, participin en el capital o en els drets de vot de dues o més societats que tinguin la condició d'operador principal en un mateix mercat o sector d'entre els que assenyalen el número següent en una proporció igual o superior al 3 per 100 del total no poden exercir els drets de vot corresponents a l'excés respecte del dit percentatge en més d'una entitat.

Cap persona física o jurídica que tingui la condició d'operador principal en un mercat o sector d'entre els que assenyalen el número següent no pot exercir els drets de vot corresponents a una quota de participació superior al 3 per 100 del total en el capital o en altres valors que confereixin drets polítics d'una altra societat que tingui la mateixa condició en un mateix mercat o sector.

Cap persona física o jurídica no pot designar, directament o indirectament, membres dels òrgans d'administració de més d'una societat que tingui la condició d'operador principal al mateix mercat o sector d'entre els assenyalats en el número següent.

Igualment cap persona física o jurídica que tingui la condició d'operador principal en un mercat o sector d'entre els assenyalats al número següent no pot designar directament o indirectament membres dels òrgans d'administració de societats que tinguin la condició d'operador principal al mateix mercat o sector.

Les prohibicions establertes en aquest número no són aplicables quan es tracti de societats matrius que tinguin la condició d'operador principal respecte de les seves societats dominades en les quals concorri la mateixa consideració, sempre que aquesta estructura vingui imposada per l'ordenament jurídic o sigui conseqüència d'una mera redistribució de valors o actius entre societats d'un mateix grup.

Dos. Els mercats o sectors a què es refereix el número anterior són els següents:

- Generació, transport i distribució d'energia elèctrica.
- Producció, transport i distribució d'hidrocarburs líquids.
- Producció, transport i distribució d'hidrocarburs gasosos.
- Telefonia portàtil.
- Telefonia fixa.

S'entén per operador principal qualsevol que, tenint la condició d'operador dels mercats o sectors esmentats, tingui una de les cinc quotes més grans del mercat o sector en qüestió.

El Govern, mitjançant reial decret, pot modificar la relació de mercats o sectors que conté aquest número.

Tres. Als efectes que preveu aquest article, es consideren posseïdes o adquirides per una mateixa persona física o jurídica les accions, participacions o altres valors posseïts i adquirits per les entitats pertanyents al seu mateix grup tal com el defineix l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, així com els posseïts o adquirits per les altres persones que actuïn en nom propi però per compte d'aquella, de forma concertada o formant amb aquella una unitat de decisió.

S'entén, llevat que hi hagi una prova en contra, que actuen per compte d'una persona jurídica o de forma concertada amb aquesta els membres del seu òrgan d'administració. Igualment es presumeix que existeix actuació concertada en els supòsits següents:

a) Entre les persones jurídiques entre les quals hi hagi qualsevol pacte o acord de participació recíproca en el capital o en els drets de vot;

b) Entre les persones físiques o jurídiques entre les quals s'hagi subscrit qualsevol gènere d'acord o pacte a fi d'adoptar o bloquejar actuacions que puguin influir significativament en l'estratègia competitiva d'una societat en la qual participin directament o indirectament;

c) Entre accionistes o titulars de drets de vot d'una entitat que puguin controlar una societat mitjançant l'exercici comú dels seus drets de vot, pel fet d'haver-hi entre ambdós interessos comuns que afavoreixin una acció conjunta per evitar el perjudici mutu o per a la consecució d'un benefici comú en exercir els seus drets sobre la societat participada;

d) Entre societats matrius o dominades de grups d'empreses competidores entre les quals hi hagi interessos creuats;

e) Entre accionistes o titulars de drets de vot en què hagi concorregut alguna de les circumstàncies anteriors en el passat de manera que es pugui entendre subsistent algun interès comú.

En tot cas es té en compte tant la titularitat dominical de les accions i altres valors com els drets de vot de què es gaudeixi en virtut de qualsevol títol.

Quatre. Les persones físiques o jurídiques a les quals s'imputi l'excés esmentat en el número primer o la designació de membres d'òrgans d'administració en més d'un operador principal han de comunicar en el termini d'un mes des que es produeixi aquesta circumstància a la Comissió Nacional d'Energia o a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, segons correspongui per raó de la matèria, la societat respecte de la qual es pretengui exercir els drets de vot o designar membres de l'òrgan d'administració sense cap restricció.

Transcorregut el termini indicat sense que s'hagi efectuat la comunicació queden suspesos quant a l'excés del 3 per 100 els drets de vot de totes les societats participades o, si s'escau, la condició de membres de l'òrgan d'administració de totes les societats que tinguin la condició d'operador principal en un mateix mercat o sector i que hagin estat designats per una mateixa persona.

En cap cas no es pot optar per exercir els drets de vot en una de les societats que tinguin la condició d'operador principal i designar membres en l'òrgan d'administració d'una altra o d'altres que tinguin aquesta condició en el mateix mercat o sector.

Cinc. No obstant el que assenyala el número primer, la Comissió Nacional d'Energia i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions poden autoritzar, cada una en l'àmbit de les seves respectives competències, l'exercici dels drets de vot corresponents a l'excés respecte de les participacions o la designació de membres dels òrgans d'administració, sempre que això no afavoreixi l'intercanvi d'informació estratègica entre operadors ni impliqui risc de coordinació dels seus comportaments estratègics.

S'ha de determinar per reglament la forma i el procediment a través dels quals es concedeixen les autoritzacions que preveu aquest número.

Sis. L'incompliment de les restriccions imposades en el número primer respecte de l'exercici dels drets de vot o la designació de membres d'òrgans d'administració, sempre que no estigui emparada en l'excepció que preveu el número anterior, es considera infracció molt greu i se sanciona amb una multa de fins a cinquanta milions de pessetes, tot això sens perjudici de la suspensió automàtica a què es refereix el número quatre.

Són responsables de les infraccions les persones físiques o jurídiques que adquireixin les participacions o designin membres en els òrgans d'administració en contra del que disposa el número u.

La competència per instruir els expedients sancionadors correspon a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions o la Comissió Nacional d'Energia segons es tracti de conductes relacionades amb operadors en mercats o sectors subjectes als seus respectius àmbits de supervisió.

La competència per imposar les sancions correspon al ministre d'Economia.

Tant les infraccions com les sancions prescriuen al cap de tres anys.

En tota la resta, especialment pel que fa a la tramitació dels expedients sancionadors, s'ha d'observar el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i altres normes dictades en el seu desplegament.

El Govern, mitjançant reial decret, pot actualitzar l'import de la multa prevista en aquest número.

Set. La Comissió Nacional d'Energia i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions estan legitimades, dins de les seves competències respectives, per a l'exercici de les accions tendents a fer efectives les limitacions que recull aquest article.

Vuit. El que disposa aquest precepte s'entén sens perjudici del que estableixen les normes sectorials aplicables en cada cas.»

Disposició addicional catorzena. Bonificació en l'impost sobre les primes d'assegurances de les operacions d'assegurança de transport públic interior per carretera.

Durant l'any 2001 tenen una bonificació del 75 per 100 en l'impost sobre les primes d'assegurances de les operacions d'assegurança relacionades amb la cobertura dels riscos de transport públic interior per carretera de mercaderies o viatgers en les quals concorren les circumstàncies següents:

a) Que cobreixin els riscos d'accident dels ocupants dels vehicles de transport, de danys soferts pels vehicles de transport o de responsabilitat civil del transportista.

b) Que es pagui la prima durant l'any 2001 i cobreixi els riscos corresponents al període esmentat.

La repercussió de l'impost sobre les primes d'assegurances per les entitats asseguradores a les persones que contractin les assegurances que tinguin dret a la bonificació anterior s'ha de fer consignant, de forma separada, la quota resultant d'aplicar el tipus de gravamen i la quota resultant d'aplicar la bonificació.

Disposició addicional quinzena. *Modificació de la taxa per prestació de serveis i utilització del domini públic aeroportuari.*

La quantia de la tarifa B.1 de la taxa per prestació de serveis i utilització del domini públic aeroportuari, per la utilització per part dels passatgers de les zones terminals aeroportuàries no accessibles als visitants, així com de les facilitats aeroportuàries complementàries, durant l'any 2001 és la següent:

1. Per als passatgers de sortida amb destinació a un aeroport nacional o a un aeroport de l'Espai Econòmic Europeu, 619 pessetes (3,72 euros).
2. Per als passatgers de sortida amb destinació a un aeroport internacional, 983 pessetes (5,90 euros).

Disposició addicional setzena. *Registre especial del Ministeri d'Hisenda d'unions temporals d'empreses.*

S'adscriu a l'Agència Estatal d'Administració Tributària el Registre especial del Ministeri d'Hisenda d'unions temporals d'empreses, establert a la Llei 18/1982, de 26 de maig, de règim fiscal d'agrupacions i unions temporals d'empreses i de les societats de desenvolupament industrial regional, i li'n correspon la gestió, el manteniment i el desenvolupament.

Disposició addicional dissetena. *Pròrroga dels incentius fiscals aplicables a «Cartuja 93».*

Es prorroga la vigència de la Llei 31/1992, de 26 de novembre, d'incentius fiscals aplicables a la realització del projecte «Cartuja 93», fins al 31 de desembre de 2001.

A aquests efectes, els percentatges aplicables a les inversions en actius fixos es determinen d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei 31/1992.

Disposició addicional divuitena. *Procediment d'assignació de noms i adreces de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya (.es).*

El procediment d'assignació de noms i adreces de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya (.es) l'ha de regular el Govern mitjançant reial decret, a proposta del ministre de Ciència i Tecnologia, prenent en consideració els criteris dels organismes d'assignació de noms i adreces a Internet de la Unió Europea, així com les directrius i recomanacions dels organismes internacionals competents en la matèria; supletòriament s'hi apliquen les disposicions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional dinovena. *Subvencions al transport aeri per a residents a les illes Canàries, Balears, Ceuta i Melilla.*

S'amplia a l'any 2001 l'autorització concedida al Govern per modificar la quantia de les subvencions al transport aeri per a residents a les illes Canàries, Balears,

Ceuta i Melilla, continguda a l'article 61 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Aquesta modificació mai no pot suposar disminució de l'ajuda prestada o un deteriorament de la qualitat del servei, ni increment dels crèdits assignats a aquesta finalitat.

Disposició addicional vintena. *Selecció i provisió de places de facultatius especialistes d'àrea de l'Institut Nacional de la Salut.*

La presa de possessió dels adjudicataris del concurs de trasllats de facultatius especialistes d'àrea de l'Institut Nacional de la Salut, convocat a l'empara del que disposa la disposició addicional vintena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, s'ha de fer a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i aquesta presa de possessió queda desvinculada de la corresponent presa de possessió dels facultatius que obtinguin plaça, en virtut dels concursos oposició convocats a l'empara de la disposició addicional esmentada.

Disposició addicional vint-i-unena. *Modificacions de la Llei 24/1988, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals.*

1. Es modifica l'article 30 de la Llei 24/1988, de 13 de juliol, al qual s'afegeix un apartat 6è, amb la redacció següent:

«Si l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal no és un organisme públic dels que preveu l'article 43 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, les taxes a què es refereix aquest article tenen la naturalesa de preus privats, el règim jurídic dels quals és el de preus autoritzats pel Ministeri de Foment, amb l'aprovació prèvia de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.»

2. Es modifica la disposició addicional primera de la Llei 24/1988, de 13 de juliol, amb la redacció següent:

«S'atribueix l'obligació de prestar el servei postal universal, en els termes i les condicions que preveu el títol III d'aquesta Llei, a la "Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima". A aquests efectes queden reservats a aquesta societat els serveis que estableix l'article 18 i se li assignen, així mateix, els drets especials i exclusius que recull l'article 19.»

3. Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 24/1988, de 13 de juliol, amb la redacció següent:

«L'emissió de segells de correu la proposa l'operador que presta el servei postal universal i l'autoritzen, conjuntament, els ministeris de Foment i d'Economia. A aquest efecte, les emissions i la seva programació s'han d'acomodar al que disposin, mitjançant resolució conjunta, el subsecretari del Ministeri de Foment i el subsecretari d'Economia.»

4. Es modifica la disposició transitòria sisena de la Llei 24/1988, de 13 de juliol, amb la redacció següent:

«Mentre no es produeixi la resolució sobre preus autoritzats a què es refereix l'apartat 6è de l'article 30, la "Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat

Anònima", ha de percebre com a preu pels serveis reservats a què es refereix l'article 18 de la Llei els corresponents a les quanties de les taxes que percebia l'Entitat Pública Empresarial Correus i Telègrafs en el moment de la seva extinció.»

5. S'afegeix una disposició addicional sisena a la Llei 24/1998, de 13 de juliol, amb la redacció següent:

«Les funcions de distribució de segells de correu de la "Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima", s'entenen sens perjudici de l'obligació que tenen els membres integrants de la xarxa d'expedidores de tabac i timbre de comercialitzar els segells de correus d'acord amb el que estableix la Llei 13/1994, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària i els seus reglaments de desplegament.»

Disposició addicional vint-i-dosena. *Modificació del capital social de les entitats gestores de fons de pensions.*

La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, queda redactada de la manera següent:

«a) Tenir un capital desemborsat de 100 milions de pessetes.

Adicionalment, els recursos propis s'han d'incrementar en els percentatges que a continuació s'indiquen, aplicables sobre els excessos de l'actiu total del fons o fons gestionats sobre 1.000 milions de pessetes, en els trams següents:

Entre 1.000 i 150.000 milions de pessetes, l'1 per 100.

Entre 150.001 i 550.000 milions de pessetes, el 0,3 per 100.

A partir de 550.000 milions de pessetes, el 0,1 per 100.

A aquests efectes, es computen com a recursos propis el capital social desemborsat i les reserves que es determinin per reglament.»

Disposició addicional vint-i-tresena. *Competència per a la modificació de les tarifes telefòniques.*

Les tarifes i els preus als quals es refereixen la disposició addicional segona del Reial decret llei 16/1999, de 15 d'octubre, pel qual s'adopten mesures per combatre la inflació i facilitar un grau de competència més gran en les telecomunicacions, i l'article 4 del Reial decret llei 7/2000, de 23 de juny, de mesures urgents al sector de les telecomunicacions, poden ser fixats, modificats o suprimits mitjançant acord de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

Disposició addicional vint-i-quatrena. *Modificació de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, en matèria d'assegurança de viatgers.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, que queda amb la redacció següent:

«1. En tot transport públic de viatgers, els danys que sofreixin aquests han d'estar coberts per una assegurança, en els termes que estableixi la legislació específica sobre la matèria, en la mesura que els danys no estiguin indemnitzats per l'assegurança de responsabilitat civil de subscripció obligatòria que preveu la Llei de responsabilitat i assegurança en la circulació de vehicles de motor.»

Disposició addicional vint-i-cinquena. *Termini per a l'adaptació dels compromisos per pensions de les empreses amb el seu personal a la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions.*

Per a l'adaptació dels compromisos per pensions de les empreses amb el seu personal al que estableix la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, el termini que preveuen les disposicions transitòries catorzena, apartat 1r i quinzena, apartats 1 i 2, de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, i les seves normes de desplegament, s'estén fins al 16 de novembre de 2002.

Disposició addicional vint-i-sisena. *Modificació de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, referent a la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre-Reial Casa de la Moneda.*

U. L'apartat cinc de l'article 81 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat de la manera següent:

«Cinc. La Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre-Reial Casa de la Moneda, ha de procurar la màxima extensió de la prestació dels serveis assenyalats per facilitar als ciutadans les relacions a través de tècniques i mitjans EIT amb l'Administració General de l'Estat i, si s'escau, amb les altres administracions.

A aquests efectes, pot subscriure convenis amb les administracions públiques territorials i els organismes públics vinculats o que en depenen i, si s'escau, amb la "Societat Estatal Correus i Telègrafs, Societat Anònima".»

Dos. L'apartat set de l'article 81 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en la redacció que en fa l'article 51 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat de la manera següent:

«Set. Es faculta la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre-Reial Casa de la Moneda, per prestar els serveis tècnics, administratius i de seguretat que regula aquest article quan siguin sol·licitats tant pels òrgans judicials, d'acord amb els procediments que preveu la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i les seves normes de desplegament, com per les parts i altres intervinents en el procés, d'acord amb les regles generals de postulació, en relació amb els actes de comunicació processal que, d'acord amb les lleis processals, es puguin practicar a través de tècniques i mitjans electrònics, telemàtics i informàtics.»

Disposició addicional vint-i-setena. *Patrimoni Comunal Oliverer.*

1. S'habilita el Govern per, en un termini de setze mesos, declarar extinta la corporació de dret públic «Patrimoni Comunal Oliverer» i que la totalitat dels seus béns passin a constituir una fundació en què aquests quedin afectes a les mateixes finalitats en benefici de l'oliverar i els seus productes.

L'escriptura pública de constitució ha de determinar, entre altres aspectes, la composició de l'òrgan de govern de la fundació, la durada del mandat dels membres i la seva progressiva renovació. Inicialment han de formar part de l'òrgan de govern els membres del Consell Rector de la corporació pel temps que es determini.

2. Així mateix, la corporació Patrimoni Comunal Oliverer, de manera voluntària i abans que transcorri el termini de setze mesos, pot constituir la fundació esmentada, amb les característiques descrites, amb l'informe previ favorable del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació sobre el contingut dels seus Estatuts, i el Govern ha de procedir posteriorment a l'extinció de la corporació.

Disposició addicional vint-i-vuitena. *Modificació del text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny.*

La disposició transitòria segona del text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, té la redacció següent:

«Disposició transitòria segona. *Fórmules de revisió.*

Fins que, de conformitat amb el que disposa l'article 104, no s'aprovin fórmules tipus per a la revisió de preus, es continuen aplicant les aprovades pel Decret 3650/1970, de 19 de desembre; pel Reial decret 2167/1981, de 20 d'agost, pel qual es complementa l'anterior, i pel Decret 2341/1975, de 22 d'agost, per a contractes de fabricació del Ministeri de Defensa.

El contingut d'aquesta disposició produeix efectes des de l'entrada en vigor de la Llei 53/1999, de 28 de desembre.»

Disposició addicional vint-i-novena. *Règim jurídic aplicable a la resolució administrativa en determinades matèries.*

1. D'acord amb el que preveu l'article 42, apartat 2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, la resolució i notificació en els procediments administratius que s'esmenten a l'annex 1 s'han d'emetre en els terminis que s'hi indiquen.

2. En compliment del que disposa l'apartat 2 de la disposició addicional primera de la Llei 4/1999, de modificació de la Llei 30/1992, els procediments que es detallen a l'annex 2 a aquesta disposició s'entenen inclosos en l'excepció que preveu l'apartat 2 de l'article 43 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Es consideren iniciats d'ofici els procediments per a la concessió d'ajudes i subvencions en règim de concurrència competitiva, entenent com a tals aquelles la concessió de les quals, imputada a un mateix crèdit presupostari, requereix, d'acord amb els criteris que estableix la norma reguladora corresponent, la comparació, en un únic procediment, d'una eventual pluralitat de sol·licituds entre si, a fi de resoldre sobre la concessió i, si s'escau, establir-ne la quantia.

4. L'acabament convencional de procediments administratius, així com els procediments de mediació, arbitratge o conciliació, no estan subjectes al règim de silenci administratiu que preveu la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

ANNEX 1

Procediment	Norma reguladora	Article	Termini per a la resolució i la notificació
Assignació i reassignació de les quantitats de referència de la reserva nacional.	Reial decret 174/1998, de 16 de febrer. Reial decret 1486/1998, de 10 de juliol. Reial decret 1192/2000, de 23 de juny. Reial decret 1775/1994, de 5 d'agost.	Annex.	12 mesos.
Assignació d'una quantitat de referència per al reinici de la producció làctia.	Reial decret 1775/1994, de 5 d'agost.	Annex.	12 mesos.
Autorització de transvasaments de venda directa de llet a venda a indústria i viceversa.	Reial Decret 1775/1994, de 5 d'agost.	Annex.	12 mesos.
Concessió d'ajuts assistencials i altres prestacions econòmiques no reglades en l'àmbit del mutualisme administratiu (MUFACE).	Llei de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, aprovada pel Reial decret legislatiu 4/2000. Reglament general de mutualisme administratiu, aprovat pel Decret 843/1976. Reglament d'adequació de procediments del mutualisme administratiu, aprovat pel Reial decret 1773/1994.	Article 31. Articles 195 a 198.	12 mesos.
Procediments de gestió de la reserva nacional làctia i transvasaments de quantitats de referència.	Reial decret 324/1994, pel qual s'estableixen normes reguladores en el sector de la llet i els productes lactis. Reial decret 1486/1998, sobre modernització i millora del sector lacti.		12 mesos.
Procediment regulador de l'acreditació de centres mèdics aeronàutics.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria, Reial decret 270/2000, de 25 de febrer, sobre condicions per exercir les funcions de personal de vol, i disposicions complementàries.		9 mesos.

Procediment	Norma reguladora	Article	Termini per a la resolució i la notificació
Procediment sobre autorització de metges examinadors aeris.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria, Reial decret 270/2000, de 25 de febrer, sobre condicions per exercir les funcions de personal de vol, i disposicions complementàries.		9 mesos.
Procediment sobre concessió d'autoritzacions i expedició de certificacions relacionades amb les perturbacions acústiques de les aeronaus.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria, Reial decret 873/1987, de 29 de maig, sobre limitació d'emissions sonores d'aeronaus subsòniques, Reial decret 1256/1990, d'11 d'octubre, sobre limitació d'emissions sonores d'avions de reacció subsònics civils, normativa comunitària i disposicions complementàries.		10 mesos.
Procediment d'aprovació de model.	Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia, Reial decret 1616/1985, d'11 de setembre, sobre control metrològic, i normativa específica de cada instrument.		12 mesos.

ANNEX 2

Procediment	Norma reguladora	Article
Exercici del dret de gràcia.	Llei de 18 de juny de 1870. Reial decret 1879/1994, de 16 de setembre.	
Successió i rehabilitació de títols nobiliaris.	Reial decret de 27 de maig de 1922. Reial decret de 8 de juny de 1922. Llei de 4 de maig de 1948. Reial decret 222/1988. Reial decret 1879/1994, de 16 de setembre, i disposicions concordants.	
Sol·licitud de reconeixement de la condició de refugiat.	Llei 5/1984, modificada per la Llei 9/1994.	Article 4.
Autorització i modificació de la inscripció de les empreses de seguretat.	Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada. Reglament de seguretat privada.	Articles 2 i 9.
Autorització de serveis de protecció de persones.	Reglament de seguretat privada.	Article 28.
Autorització de servei de vigilants amb armes de foc.	Reglament de seguretat privada.	Article 81.
Habilitació i expedició de la targeta al personal de seguretat privada (vigilants de seguretat, escortes privats, vigilants d'explosius, caps i directores de seguretat i detectius privats).	Reglament de seguretat privada.	Article 60.
Habilitació de guàrdies particulars de camp.	Reglament de seguretat privada.	Article 58.
Reconeixement de la condició d'armer.	Reglament d'armes.	Article 10.
Autorització especial per a l'establiment, modificació substancial, trasllat i canvi de titularitat de les fàbriques d'armes i dels tallers que fabriquen peces fonamentals d'armes de les categories 1a, 2a i 3a.	Reglament d'armes.	Article 11.
Aprovació de mesures de seguretat en la fabricació, la circulació i el comerç d'instal·lacions esportives.	Reglament d'armes.	Article 78.
Concessió de llicències d'armes B, C, F, i D	Reglament d'armes.	Article 96.
Autoritzacions a col·leccionistes.	Reglament d'armes.	Article 107.
Autoritzacions de transferència entre particulars.	Reglament d'armes.	Article 51.

Procediment	Norma reguladora	Article
Autoritzacions de camps i galeries de tir.	Reglament d'armes.	Article 151.
Reconeixement de centres de formació per a l'expedició de llicències D i E (preparació d'exàmens).		
Autoritzacions especials per a ús d'armes per menors d'edat.	Reglament d'armes.	Article 109.
Autorització de tallers de reparació d'armes.	Reglament d'armes.	Article 26.
Autorització per a instal·lació de camps de tir eventuals.	Reglament d'armes.	Article 152.
Conformitat per al nomenament de director d'una fàbrica d'explosius.	Reglament d'explosius.	Article 68.
Aprovació dels plans de seguretat de transports d'explosius i de cartutxos metàl·lics.	Reglament d'explosius.	Article 243.
Aprovació dels plans d'emergència en transports d'explosius.	Reglament d'explosius.	Article 254.
Aprovació dels plans de seguretat d'instal·lacions d'elaboració i emmagatzemament d'explosius.	Reglament d'explosius.	Article 33.
Autorització d'importació.	Reglament d'explosius.	Articles 216 i 217.
Autorització de les mesures d'alarma dels tallers de pirotècnia.	Reglament d'explosius.	Article 87.
Substitució de la vigilància humana en dipòsits comercials i de consum.	Reglament d'explosius.	Article 88.
Autorització per a transport de cartutxos en excés del permès en vehicle particular.	Reglament d'explosius.	Article 250.
Autorització de centres per impartir ensenyaments de recàrrega de cartutxos metàl·lics.	Reglament d'explosius.	ITC-14.
Autorització de recàrrega de cartutxos metàl·lics a particulars.	Reglament d'explosius.	Article 120.
Autorització de cartutxos a col·leccionistes.	Reglament d'explosius.	Article 189.
Aprovació de mesures de seguretat dels llocs de custòdia de les màquines de recàrrega de cartutxos metàl·lics.	Reglament d'explosius.	Article 87.
Procediment per a la concessió de llicència d'activitat a operadors de substàncies químiques catalogades de la categoria 1.	Llei 3/1996, sobre mesures de control de substàncies químiques catalogades susceptibles de desviació per a la fabricació il·lícita de drogues.	Article 29.2.
Sol·licitud de permisos.	(Llei orgànica 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària, i Reial decret 190/1996, de 9 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament penitenciari.) Reglament penitenciari.	Article 160.
Petició de trasllat.	Reglament penitenciari.	Article 31.
Peticions i queixes.	Reglament penitenciari.	Article 53.
Comunicacions i visites.	Reglament penitenciari.	Articles 41 i seg.
Revisió de grau.	Reglament penitenciari.	Article 105.
Classificació inicial.	Reglament penitenciari.	Article 103.
Sol·licitud de revisió de grau per la Central d'Observació.	Reglament penitenciari.	Article 109.
Revisió de l'aplicació del règim de l'article 10 de la Llei orgànica general penitenciària.	Reglament penitenciari.	Article 103.

Procediment	Norma reguladora	Article
Concessió de beneficis penitenciaris.	Reglament penitenciar.	Article 202.
Sol·licitud de lloc de treball productiu en un centre penitenciar.	Reglament penitenciar.	Articles 132 i seg.
Sol·licitud de prestacions de formació.	Reglament penitenciar.	Articles 130 i 131.
Sol·licitud d'ajuts i prestacions socials.	Reglament penitenciar.	Articles 227 a 229.
Sol·licituds d'intervenció en centres penitenciaris d'associacions, entitats i ONG.	Reglament penitenciar.	Article 62.
Procediment per a la declaració i la revocació d'utilitat pública d'associacions.	Reial decret 1786/1996, de 19 de juliol.	Articles 2, 3 i 4.
Procediment per al reconeixement d'indemnitzacions per danys causats a mitjans de transport estrangers que estiguin en territori espanyol en viatges de caràcter internacional.	Llei 52/1984, de 26 de desembre, sobre protecció dels mitjans de transport que estiguin en territori espanyol fent viatges de caràcter internacional.	
Procediment per a la concessió de rescabament per lesions a víctimes del terrorisme.	Reial decret 1211/1997, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament d'ajuts i rescabaments a les víctimes de delictes de terrorisme.	Article 42.2 RLJPAC; i article 4.3.b).
Procediment per al rescabament de danys materials a víctimes del terrorisme.	Reial decret 1211/1997, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament d'ajuts i rescabaments a les víctimes de delictes de terrorisme.	Article 42.2 RLJPAC; i article 4.3.b).
Ajuts a corporacions locals per compensar despeses derivades d'actuacions immediates davant de situacions d'emergència.	Ordre de 18 de març de 1993. Apartats primer, segon, tercer, quart, cinquè, sisè, setè, novè, desè i onzè.	
Ajuts a unitats familiars o de convivència per paliar danys en l'habitatge habitual i estris ocasionats per situacions d'emergència.		
Ajuts a persones físiques o jurídiques requerides per a una prestació personal o de béns per situacions d'emergència.		
Procediment per a l'abonament de la bestreta del 30 per 100 de les subvencions per despeses electorals a partits polítics.	Llei orgànica 3/1987, de 2 de juliol, de finançament de partits polítics.	
Procediment per a l'abonament de les subvencions anuals per despeses de funcionament a partits polítics.	Llei orgànica 3/1987.	
Permisos i llicències per conduir.	Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària. Reial decret 772/1997, de 30 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de conductors. Reial decret 1778/1994, de 5 d'agost, pel qual s'adeqüen a la Llei 30/1992 les normes reguladores dels procediments d'atorgament, modificació i extinció de les autoritzacions.	Articles 14 i seg.
Pròrroga de vigència de permisos i llicències.	Reglament general de conductors i Reial decret 1778/1994.	Article 17.
Canvi de permisos expedits per països tercers no membres de la Unió Europea.	Convenis internacionals multilaterals o bilaterals. Reglament de conductors.	Article 30.
Canvi de permisos militars.	Reglament general de conductors.	Article 80.
Obtenció de duplicats per pèrdua, deteriorament o canvi de domicili.	Reglament de conductors.	Articles 18 i seg.
Autorització per conduir vehicles de transport escolar o de menors i de mercaderies perilloses.	Reglament de conductors.	Articles 32 i 33.

Procediment	Norma reguladora	Article
<p>Matriculació ordinària de vehicles. Canvis de titularitat de vehicles. Matrícula turística i de vehicles històrics. Autoritzacions temporals de circulació.</p>	<p>Reglament general de vehicles. Reglament de vehicles. Reglament de vehicles. Reglament de vehicles.</p>	<p>Articles 32 i seg. Articles 40 i 41. Articles 43 i seg.</p>
<p>Autorització d'obertura i funcionament d'escoles particulars de conductors.</p>	<p>Reial decret 1753/1984, de 30 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament regulador de les escoles particulars de conductors de vehicles de motor.</p>	<p>Article 14.</p>
<p>Autoritzacions d'exercici del personal directiu i docent.</p>	<p>Reial decret 1753/1984.</p>	<p>Article 15.</p>
<p>Procediment per a l'atorgament, el visat o la modificació d'autoritzacions per a l'exercici de l'activitat de transport i auxiliars i complementàries d'aquest.</p>	<p>Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, i Reglament de la Llei aprovat pel Reial decret 1211/1990, de 28 de setembre.</p>	
<p>Procediment per a la concessió d'autoritzacions de transport internacional de viatgers i mercaderies.</p>	<p>Reglaments comunitaris; acords internacionals; Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, i Reglament de la Llei aprovat pel Reial decret 1211/1990, de 28 de setembre, i disposicions complementàries.</p>	
<p>Procediment sobre reconeixement de la capaciació per exercir la professió de transportista.</p>	<p>Disposició transitòria primera de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.</p>	
<p>Procediment sobre reconeixement de títols de capaciació professional per exercir l'activitat de transportista obtinguts en altres estats membres de la Unió Europea.</p>	<p>Ordre ministerial de 28 de maig de 1999 i normativa comunitària.</p>	
<p>Procediment per a la concessió d'autoritzacions de construccions i obres en zones afectades per servituds aeronàutiques.</p>	<p>Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria; Decret 584/1972, de 24 de febrer, sobre servituds aeronàutiques, i disposicions complementàries.</p>	
<p>Procediment sobre concessió d'autoritzacions per a l'establiment d'aeròdroms i heliports privats.</p>	<p>Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria; Ordre ministerial de 26 d'octubre de 1966, sobre l'establiment d'aeròdroms privats i disposicions complementàries.</p>	
<p>Procediment sobre concessió d'autoritzacions per a instal·lacions de centres de vol d'ultralleugers motoritzats (ULM).</p>	<p>Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria; Reial decret 2876/1982, de 15 d'octubre, pel qual es regula el registre i l'ús d'aeronaus d'estructura ultralleugera i es modifica el Registre d'aeronaus privades no mercantils; Reial decret 73/1992, de 31 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de circulació aèria, i disposicions complementàries.</p>	
<p>Procediment per a l'acreditació de companyies aèries no comunitàries.</p>	<p>Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria; Reial decret 73/1992, de 31 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de circulació aèria, convenis aeris internacionals, i disposicions complementàries.</p>	
<p>Procediments sobre atorgament de certificat d'operador aeri, llicències d'explotació a empreses de trànsit aeri i d'autorització de permisos de trànsit aeri.</p>	<p>Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria; Reglament (CEE) número 2407/92, de 23 de juliol, sobre concessió de llicències a les companyies aèries; Reial decret 73/1992, de 31 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de circulació aèria, i disposicions complementàries.</p>	
<p>Procediment sobre autorització de la publicitat comercial a través d'aeronaus.</p>	<p>Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria; Decret de 13 d'agost de 1948, sobre propaganda comercial aèria, i disposicions complementàries.</p>	

Procediment	Norma reguladora	Article
Procediment sobre concessió d'autoritzacions a empreses de treballs aeris.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre expedició, renovació, revalidació i convalidació de títols i llicències de pilots d'avió, pilots d'helicòpter, pilots d'aviació esportiva i mecànics de bord.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria; Reial decret 270/2000, de 25 de febrer, sobre condicions per exercir les funcions de personal de vol, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre habilitacions i autoritzacions de personal de vol.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria; Reial decret 270/2000, de 25 de febrer, sobre condicions per exercir les funcions de personal de vol, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre autorització de centres de formació aeronàutica.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria; Reial decret 270/2000, de 25 de febrer, sobre condicions per exercir les funcions de personal de vol, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre autorització de cursos de formació aeronàutica.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria; Reial decret 270/2000, de 25 de febrer, sobre condicions per exercir les funcions de personal de vol, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre autorització de centres de manteniment JAR-145.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria, Reglament CEE 94/C 297/10, sobre companyies de manteniment autoritzades, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre matriculació i canvis de titularitat d'aeronaus civils.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria; Decret 416/1969, de 13 de març, pel qual s'aprova el Reglament del Registre de matrícula d'aeronaus; Reial decret 2876/1982, de 2 d'octubre, pel qual es regula el registre i l'ús d'aeronaus d'estructura ultralleugera, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre expedició de certificació primera d'aeronavegabilitat.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre aprovació de modificacions que s'introdueixen a les aeronaus.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre certificació de tipus de productes aeronàutics.	Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre autorització de construcció de vaixells.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Decret 3384/1971, de 28 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de reconeixement de vaixells i embarcacions, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre autorització d'obres de reforma i canvi de motor.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Decret 3384/1971, de 28 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de reconeixement de vaixells i embarcacions, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre autorització d'avarada de naus.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Decret 3384/1971, de 28 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de reconeixement de vaixells i embarcacions, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre proves de motors.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Decret 3384/1971, de 28 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de reconeixement de vaixells i embarcacions, i disposicions complementàries.	

Procediment	Norma reguladora	Article
Procediment sobre proves oficials de funcionament de vaixells.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Decret 3384/1971, de 28 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de reconeixement de vaixells i embarcacions, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre proves d'estabilitat.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Decret 3384/1971, de 28 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de reconeixement de vaixells i embarcacions, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre homologació i aprovació d'equips per a vaixells.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Decret 3384/1971, de 28 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de reconeixement de vaixells i embarcacions, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre expedició, renovació, pròrroga i visat de certificats de compliment de convenis internacionals i normativa interna.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Decret 3384/1971, de 28 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de reconeixement de vaixells i embarcacions, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre exempcions i equivalències en matèria de certificats.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Decret 3384/1971, de 28 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de reconeixement de vaixells i embarcacions, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre canvis de classificació de vaixells.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Decret 3384/1971, de 28 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de reconeixement de vaixells i embarcacions, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre assignació de números per al funcionament de sistemes de radiocomunicació.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i Reglament de radiocomunicacions de la UIT de 1979.	
Procediment sobre autorització d'instal·lacions d'equips de radiocomunicació.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i Reglament de radiocomunicacions de la UIT de 1979.	
Procediment sobre autoritzacions per a la instal·lació d'estacions de radiocomunicació de vaixell.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i Reglament de radiocomunicacions de la UIT de 1979.	
Procediment sobre adaptació de vaixells al sistema SMSSM.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana al mar de 1973 (SOLAS).	
Procediment d'avaluació de conformitat d'equips marins.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i Reial decret 297/1998, de 27 de febrer, sobre requisits de seguretat d'embarcacions d'esbarjo.	
Procediment sobre proves d'aptitud per a titulacions professionals o nàutiques d'esbarjo.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Reial decret 2062/1999, de 30 de desembre, sobre nivell mínim de formació en professions marítimes, i Ordre ministerial de 17 de juny de 1997.	
Procediment sobre certificats per a personal marítim sobre especialitat i seguretat marítima.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; ordres ministerials de 16 d'octubre de 1990 i 31 de juliol de 1992.	
Procediment sobre expedició i convalidació de titulacions professionals i de títols nàutics d'esbarjo i targetes.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i Reial decret 2062/1999, de 30 de desembre, sobre nivell mínim de formació en professions marítimes.	

Procediment	Norma reguladora	Article
Procediment sobre autorització d'abocaments al mar de material procedent d'obres portuàries de dragatge.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.	
Procediment sobre autorització de tripulacions mínimes de seguretat.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i Ordre ministerial de 14 de juliol de 1964.	
Procediment sobre habilitacions i exempcions de practicatge.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Reial decret 393/1996, d'1 de març, pel qual s'aprova el Reglament general de practicatge, i disposicions complementàries.	
Procediment sobre autorització per al transport de mercaderies perilloses.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Reial decret 145/1989, de 20 de gener, pel qual s'aprova el Reglament sobre mercaderies perilloses als ports.	
Procediment sobre despatx de vaixells.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i Ordre ministerial de 18 de gener de 2000.	
Procediment sobre autorització d'activitats nauticoesportives.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i Reial decret 1246/1995, de 14 de juliol, sobre constitució i creació de les capitanies marítimes.	
Procediment sobre autorització o prohibició d'entrada i sortida en aigües espanyoles.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.	
Procediment sobre autorització de serveis de temporada en platges.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Llei 22/1988, de costes, i Reglament de costes aprovat pel Reial decret 1471/1989, d'1 de desembre.	
Procediment sobre autorització de remolc.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i Decret 3384/1971, de 28 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de reconeixement de vaixells i embarcacions.	
Procediment sobre inscripció marítima.	Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant; Reial decret 2062/1999, de 30 de desembre, sobre nivell mínim de formació en professions marítimes; Conveni internacional sobre normes de formació, titulació i guàrdia per a la gent de mar de 1978 (STCW), i disposicions complementàries.	
Procediment sobre autoritzacions per a la realització d'obres o activitats en zona de servitud o a la zona interior a la línia límit d'edificació de les carreteres estatals.	Llei 25/1998, de 29 de juliol, de carreteres; Reglament general de carreteres aprovat pel Reial decret 1812/1994 de 2 de setembre, i disposicions complementàries.	
Procediment d'aprovació de model CEE.	Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia; Reial decret 1616/1985, d'11 de setembre, sobre control metrològic; Reial decret 597/1998, de 10 de juny, pel qual es regula el control metrològic CEE, i normativa específica de cada instrument.	
Procediment d'aprovació de model CE.	Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia; Reial decret 597/1988, de 10 de juny, pel qual es regula el control metrològic CEE, Ordre ministerial de 22 de desembre de 1994, i disposicions comunitàries aplicables.	
Procediment de verificació CE.	Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia; Reial decret 597/1988, de 10 de juny, pel qual es regula el control metrològic CEE; Ordre ministerial de 22 de desembre de 1994, i disposicions comunitàries aplicables.	

Procediment	Norma reguladora	Article
Procediment de verificació CE per unitat.	Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia; Reial decret 597/1988, de 10 de juny, pel qual es regula el control metrològic CEE; Ordre ministerial de 22 de desembre de 1994, i disposicions comunitàries aplicables.	
Procediment de declaració CE de conformitat amb el model.	Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia; Reial decret 597/1988, de 10 de juny, pel qual es regula el control metrològic CEE; Ordre ministerial de 22 de desembre de 1994, i disposicions comunitàries aplicables.	
Cessió de béns i drets del patrimoni sindical acumulat.	Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat.	
Reintegració o compensació de béns confiscats a entitats sindicals per aplicació de la Llei de responsabilitats polítiques de 9 de febrer de 1939 (patrimoni sindical històric).	Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat. Reial decret 1671/1986, d'1 d'agost (Reglament de desplegament de la Llei 4/1986).	Disposició addicional quarta. Disposició addicional segona.
L'autorització prèvia d'introducció de vegetals o determinats organismes nocius amb finalitats d'investigació quan es tracti de material procedent d'un país tercer.	Reial decret 1778/1994, de 5 d'agost.	Annex apartat C.1.
L'autorització, registre, expedició de passaports fitosanitaris, i assaigs en matèria de productes fitosanitaris, fertilitzants i afins.	Directiva 91/414/CEE, de 15 de juliol. Reial decret 72/1988, de 5 de febrer. Reial decret 877/1991, de 31 de maig. Ordre ministerial de 28 de maig de 1998. Ordre ministerial de 2 de novembre de 1999. Reial decret 1778/1994, de 5 d'agost. Reial decret 2163/1994, de 18 de novembre. Ordre ministerial d'11 de desembre de 1994.	Articles 3 i 4 en relació amb l'article 2.11. Annex apartat C.2. del RD 1778/1994. Article 3.2 de l'Ordre ministerial.
Subvencions iniciades a instància de part en les que existeixi finançament procedent de la Unió Europea.	Reial decret 2225/1993, de 17 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a la concessió de subvencions públiques.	
Reingrés al servei actiu sense reserva de lloc de treball.	Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma per a la funció pública.	Art. 29 bis.
Resolució de sol·licituds sobre adscripció de llocs de treball i altres procediments que regula el Reial decret 469/1987, de 3 d'abril, la resolució dels quals impliqui efectes econòmics.	Reial decret 469/1987, de 3 d'abril.	
Expedició, renovació, revalidació, homologació, convalidació i reconeixement de títols, diplomes, llicències i certificats acadèmics o professionals.		
No inclusió en la prestació farmacèutica del sistema nacional de salut d'una especialitat farmacèutica, a petició de part.	Reial decret 83/1993, de 22 de gener («Butlletí Oficial de l'Estat» número 43, de 19 de febrer), pel qual es regula la selecció dels medicaments a efectes del seu finançament pel sistema nacional de salut; Ordre de 6 d'abril de 1993 («Butlletí Oficial de l'Estat» número 88, de 13 d'abril), de desplegament del Reial decret 83/1993.	
Exclusió de la prestació farmacèutica del sistema nacional de salut d'una especialitat farmacèutica, a petició de part.	Reial decret 83/1993, de 22 de gener («Butlletí Oficial de l'Estat» número 43, de 19 de febrer), pel qual es regula la selecció dels medicaments a efectes del seu finançament pel sistema nacional de salut; Ordre de 6 d'abril de 1993 («Butlletí Oficial de l'Estat» número 88, del 13), de desplegament del Reial decret 83/1993.	

Procediment	Norma reguladora	Article
Submissió a condicions especials de prescripció i dispensació en el sistema nacional de salut d'una especialitat farmacèutica, a petició de part.	Reial decret 83/1993, de 22 de gener («Butlletí Oficial de l'Estat» número 43, de 19 de febrer), pel qual es regula la selecció dels medicaments a efectes del seu finançament pel sistema nacional de salut; Ordre de 6 d'abril de 1993 («Butlletí Oficial de l'Estat» número 88, del 13), de desplegament del Reial decret 83/1993. Les normes reglamentàries s'han de posar en relació amb l'article 22 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, que no preveu el sentit del silenci.	
Inclusió en la prestació farmacèutica del sistema nacional de salut d'un efecte o accessori, a petició de part.	Reial decret 9/1996, de 15 de gener («Butlletí Oficial de l'Estat» número 33, de 7 de febrer), pel qual es regula la selecció d'efectes i accessoris, el seu finançament amb fons de la Seguretat Social o fons estatals afectes a la sanitat i el seu règim de subministrament i dispensació a pacients no hospitalitzats.	
Submissió a condicions especials de prescripció i dispensació en el sistema nacional de salut d'un efecte o accessori, a petició de part.	Reial decret 9/1996, de 15 de gener («Butlletí Oficial de l'Estat» número 33, de 7 de febrer), pel qual es regula la selecció d'efectes i accessoris, el seu finançament amb fons de la Seguretat Social o fons estatals afectes a la sanitat i el seu règim de subministrament i dispensació a pacients no hospitalitzats. Les normes reglamentàries s'han de posar en relació amb els articles 22 i 94.4 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, que no preveuen el sentit del silenci.	
Exclusió de la prestació farmacèutica del sistema nacional de salut d'un efecte o accessori, a petició de part.	Reial decret 9/1996, de 15 de gener («Butlletí Oficial de l'Estat» número 33, de 7 de febrer), pel qual es regula la selecció d'efectes i accessoris, el seu finançament amb fons de la Seguretat Social o fons estatals afectes a la sanitat i el seu règim de subministrament i dispensació a pacients no hospitalitzats. Les normes reglamentàries s'han de posar en relació amb els articles 22 i 94.4 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, que no preveuen el sentit del silenci.	
Exclusió de la prestació farmacèutica del sistema nacional de salut d'un efecte o accessori, a petició de part.	Reial decret 9/1996, de 15 de gener («Butlletí Oficial de l'Estat» número 33, de 7 de febrer), pel qual es regula la selecció d'efectes i accessoris, el seu finançament amb fons de la Seguretat Social o fons estatals afectes a la sanitat i el seu règim de subministrament i dispensació a pacients no hospitalitzats.	
Revisió dels preus corresponents a la distribució i dispensació dels medicaments.	Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, que no preveuen el sentit del silenci.	Articles 103 i 104.
Registre i autorització sanitària dels reactius per fer proves de detecció de marcadors d'infecció per virus humans de la família «Retroviridae» i les seves modificacions.	Resolució de 20 de març de 1987 («Butlletí Oficial de l'Estat» número 75, del 28) per la qual s'estableix el procediment i la documentació necessària per obtenir l'autorització dels reactius per fer proves de detecció de marcadors d'infecció per virus humans de la família «Retroviridae», entre aquestes les proves de detecció d'anticossos davant els virus associats a la síndrome d'immunodeficiència adquirida (sida) i les de detecció d'antígens corresponents a aquests. Resolució d'11 de setembre de 1989 («Butlletí Oficial de l'Estat» número 222, del 16), per la qual es regula la realització de processos d'investigació controlada de reactius per a la detecció de marcadors d'infecció de virus humans de la família «Retroviridae», entre aquests els associats a la síndrome d'immunodeficiència adquirida (sida).	

Procediment	Norma reguladora	Article
Registre i autorització de productes sanitaris no inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 634/1993, de 3 de maig, sobre productes sanitaris implantables actius, i del Reial decret 414/1996, d'1 de març, pel qual es regulen els productes sanitaris.	Ordre de 21 de juliol de 1978 («Butlletí Oficial de l'Estat» número 197, de 18 d'agost), per la qual es regula el registre i el control d'implants clínics, terapèutics o de correcció; Ordre de 13 de juny de 1983 («Butlletí Oficial de l'Estat» número 150, del 24), per la qual es regula el material i instrumental medicoquirúrgic estèril per utilitzar-lo una sola vegada; Ordre de 5 de maig de 1964, sobre registre per a diferents productes.	
Autorització de comercialització d'especialitats farmacèutiques i medicaments d'ús humà.	Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, i Reial decret 767/1993, de 21 de maig, pel qual es regulen l'avaluació, l'autorització, el registre i les condicions de dispensació d'especialitats farmacèutiques i altres medicaments d'ús humà fabricats industrialment.	Article 9.
Autorització de comercialització de medicaments pel procediment de reconeixement mutu entre estats membres de la Unió Europea.	Reial decret 767/1993, de 21 de maig.	
Modificació titular o fabricant d'una autorització de comercialització.	Reial decret 767/1993, de 21 de maig.	
Modificació de les condicions substancials de l'autorització d'especialitats farmacèutiques i altres medicaments d'ús humà.	Reial decret 767/1993, de 21 de maig.	
Modificació de les condicions no substancials de l'autorització.	Reial decret 767/1993, de 21 de maig.	
Autorització de modificació d'etiquetatge i prospectes de medicaments.	Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, i Reial decret 2236/1994, pel qual es regula l'etiquetatge i el prospecte dels medicaments d'ús humà.	
Autorització de medicaments homeopàtics sense indicació terapèutica.	Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, i Reial decret 2208/1994, de 16 de novembre, pel qual es regulen els medicaments homeopàtics.	
Registre de medicaments de plantes medicinals.	Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, i Ordre ministerial de 3 d'octubre de 1976.	
Suspensió i revocació de l'autorització d'especialitats farmacèutiques i altres medicaments d'ús humà.	Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, i Reial decret 767/1993, de 21 de maig.	
Autorització de comercialització i modificació de medicaments veterinaris.	Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, i Reial decret 109/1995, de 27 de gener, sobre medicaments veterinaris.	
Modificació de gran importància i/o convalidació de l'autorització de comercialització de medicaments veterinaris.	Reial decret 109/1995, de 27 de gener, sobre medicaments veterinaris.	
Autorització per reconeixement mutu entre estats de la Unió Europea de medicaments veterinaris.	Reial decret 109/1995, de 27 de gener, sobre medicaments veterinaris.	
Autorització de laboratoris farmacèutics i importadors de medicaments.	Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, i Reial decret 1564/1992, de 18 de desembre, pel qual es desplega i es regula el règim d'autorització dels laboratoris farmacèutics i importadors de medicaments i la garantia de qualitat en la seva fabricació industrial.	
Autorització de fabricació i control de medicaments per tercers.	Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, i Reial decret 1564/1992, de 18 de desembre.	

Procediment	Norma reguladora	Article
Autorització i modificació de laboratoris de medicaments d'ús veterinari.	Reial decret 109/1995, de 27 de gener, sobre medicaments veterinaris.	
Procediment de suspensió o revocació de l'autorització de laboratoris farmacèutics.	Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament; Reial decret 1564/1992, de 18 de desembre, i Reial decret 109/1995, de 27 de gener.	
Procediment d'autorització d'assaigs clínics i/o productes en fase d'investigació clínica.	Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, i Reial decret 561/1993, de 16 d'abril.	
Autorització de centres per a la realització d'assaigs sense finalitat terapèutica.	Reial decret 561/1993, de 16 d'abril.	
Renovació de la qualificació d'un producte en fase d'investigació clínica.	Reial decret 561/1993, de 16 d'abril.	
Procediment d'autorització d'assaigs clínics de medicaments veterinaris.	Reial decret 109/1995, de 27 de gener, sobre medicaments veterinaris.	
Procediment d'autorització relativa a comerç exterior de medicaments veterinaris i altres productes zoosanitaris.	Reial decret 109/1995, de 27 de gener.	
Autorització d'importació d'un producte en fase d'investigació clínica.	Reial decret 561/1993, de 16 d'abril, pel qual s'estableixen els requisits per a la realització d'assaigs clínics.	
Concessió d'incentius regionals.	Reial decret 1535/1987 en la redacció feta pel Reial decret 2315/1993, de 29 de desembre.	Articles 28 i 32.
Autorització per a la modificació del projecte inicial superior al 10 per 100.	Reial decret 1535/1987 en la redacció feta pel Reial decret 2315/1993, de 29 de desembre.	Articles 28 i 32.
Autorització per a la creació d'entitats de crèdit.	Llei 26/1988, de 29 de juliol. Reial decret 1245/1995, de 14 de juliol. Reial decret 692/1996, de 26 d'abril. Llei 13/1989, de 26 de maig. Reial decret 84/1993, de 22 de gener (Reglament de desplegament Llei de cooperatives de crèdit). Decret 1838/1975, de 3 de juliol.	Article 43. Article 1. Article 3. Article 5. Article 1.
Autorització per a la transformació d'altres entitats en entitats de crèdit.	Reial decret 1245/1995, de 14 de juliol.	Disposició addicional quarta.
Autorització per a la creació de societats de garantia recíproca.	Llei 1/1994, d'11 de març.	Article 11.
Homologació de societats de taxació i de serveis de taxació.	Reial decret 775/1997, de 30 de maig.	Articles 4 i 9.
Autorització d'absorcions, fusions i escissions d'entitats de crèdit.	Llei d'ordenació bancària de 31 de desembre de 1946, en la redacció feta per la disposició addicional tercera de la Llei 26/1988, de 29 de juliol. Decret 1838/1975, de 3 de juliol. Reial decret 692/1996, de 26 d'abril. Llei 13/1989, de 26 de maig. Reial decret 84/1993, de 22 de gener (Reglament de desplegament Llei de cooperatives de crèdit). Llei 1/1994, d'11 de març.	Article 45.c). Article 10. Article 10. Article 30. Article 55.
Autorització de conversió de cooperatives de crèdit en una altra classe de cooperatives.	Reial decret 84/1993, de 22 de gener (Reglament de desplegament Llei de cooperatives de crèdit).	Article 36.
Autorització de la creació d'entitats de crèdit ZEC.	Llei 19/1994, de 6 de juliol.	Article 53.
Autorització per a la constitució de societats i fons d'inversió col·lectiva.	Reial decret 1393/1990, de 2 de novembre (Reglament de desplegament de la Llei 46/1984, de 26 de desembre).	Article 9.

Procediment	Norma reguladora	Article
Reconeixement de la condició de creador de mercat.	Ordre de 10 de febrer de 1999.	
Autorització de fàbriques d'explosius i dipòsits comercials d'explosius de més de 10.000 quilograms.	Reial decret 230/1998, de 16 de febrer (Reglament d'explosius).	Articles 31 a 44 i 154.1.
Autorització per a venda i subministrament d'explosius.	Reial decret 230/1998, de 16 de febrer (Reglament d'explosius).	Article 196.
Autorització consumidors habituals d'explosius d'àmbit nacional.	Reial decret 230/1998, de 16 de febrer (Reglament d'explosius).	Article 208.1.
Classificació i catalogació d'explosius, cartutxos i artificis pirotècnics.	Reial decret 230/1998, de 16 de febrer (Reglament d'explosius).	Article 26.
Procediments regulats al Reial decret 491/1998, de 27 de març (Reglament del comerç exterior de material de defensa i de doble ús).	Reial decret 491/1998, de 27 de març (Reglament del comerç exterior de material de defensa i de doble ús).	
Procediments previstos expressament en el desplegament reglamentari de les disposicions addicional primera i final segona de la Llei 49/1999, de 20 de desembre.	Disposicions addicional primera i final segona de la Llei 49/1999, de 20 de desembre.	
Procediments d'autorització en l'àmbit del comerç exterior de les espècies protegides a què es refereix el Conveni internacional d'espècies amenaçades de flora i fauna silvestre (Washington, 3 de març de 1973).	Conveni internacional d'espècies amenaçades de flora i fauna silvestre (Washington, 3 de març de 1973).	
Procediment per a la concessió de suport oficial al crèdit a l'exportació mitjançant convenis d'ajust recíproc d'interès.	Reial decret 677/1993, de 7 de maig, o per la norma que el substitueixi.	
Concessió d'ajuts amb càrrec al Fons d'Ajuda al Desenvolupament o en l'àmbit del Fons d'Ajuda al Desenvolupament.	Llei 30/1997, de 30 de desembre.	Article 118.
Procediment per a l'assignació i la reserva de recursos públics de numeració.	Reial decret 225/1998, de 16 de febrer (Reglament de procediment d'assignació i reserva de recursos públics de numeració per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions).	

Disposició addicional trentena. *Modificació de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta.*

L'article 38 de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, queda redactat en els termes següents:

«Article 38. *Despeses de funcionament.*

S'ha d'establir per reglament el sistema a través del qual s'ha de subvencionar, amb càrrec a les dotacions pressupostàries del Ministeri de Justícia, el cost que generi als consells generals i col·legis professionals d'advocats i procuradors el funcionament operatiu dels serveis d'assistència jurídica gratuïta, de les unitats encarregades de l'assessorament i l'orientació previs al procés als ciutadans i de la qualificació provisional de les pretensions sol·licitades.

Aquest sistema s'ha d'ajustar en tot cas a les regles següents:

a) La subvenció s'ha de determinar per a cada col·legi amb un sistema de mòduls compensatoris per expedient tramitat.

b) Fins que no es compleixi aquest requisit, els col·legis han de percebre la quantia que resulti d'aplicar el 8 per 100 al cost econòmic generat en cada període de liquidació per les actuacions professionals esmentades en l'article anterior.»

Disposició addicional trenta-unena. *Programa de foment de l'ocupació.*

El Programa de foment de l'ocupació per a l'any 2000 que estableix l'article 28 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, es prorroga fins al 17 de maig de 2001.

L'exclusió de les relacions de caràcter especial establerta en la lletra a) del número 1 de l'apartat cinc de l'article 28 esmentat no és aplicable respecte dels penats en les institucions penitenciàries.

Disposició addicional trenta-dosena.

Sens perjudici del que disposa la disposició addicional desena de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 2001, durant l'exercici 2001 es destinen 5.000 milions addicionals a la formació continuada dels treballadors autònoms, treballadors enquadrats en el règim especial agrari de la Seguretat Social i de la resta dels col·lectius que determini l'Institut Nacional d'Ocupació.

Disposició addicional trenta-tresena. *Renovació del parc de vehicles automòbils de turisme equipats amb motors no aptes per emprar gasolina sense plom.*

Amb caràcter excepcional i durant un període que finalitza el 31 de desembre de 2003, l'import de la deducció que preveu l'article 70 bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, s'eleva fins a 120.000 pessetes (721,21 euros) quan, a més de complir-se els requisits i les condicions que preveu el dit precepte, es donin les circumstàncies següents:

«a) El vehicle automòbil de turisme usat estigui equipat amb un motor de gasolina no apte per emprar gasolina sense plom. A aquests efectes, el Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de fer pública la relació de marques i models de vehicles automòbils de turisme aptes per emprar gasolina sense plom; es considera que compleixen el requisit previst en aquest apartat aquells que, estant equipats amb un motor de gasolina, no figurin en la relació esmentada.

b) El vehicle automòbil de turisme nou estigui equipat amb un motor de gasolina proveït de catalitzador. Aquesta condició es considera complerta per tots els vehicles automòbils de turisme nous equipats amb motor de gasolina la primera matrícula definitiva a Espanya dels quals tingui lloc a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.»

Disposició addicional trenta-quatrena. *Modificació de l'article 103 de la Llei 31/1990, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991.*

Amb efectes a partir d'1 de gener de 2001, el punt 6 de l'apartat u de l'article 103 de la Llei 31/1990, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991, queda redactat de la manera següent:

«6. Especialment, correspon a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'auxili als jutjats i tribunals de justícia i al ministeri fiscal en la investigació, l'enjudiciament i la repressió de delictes públics dins de les competències que l'ordenament jurídic li atribueix. Amb aquesta finalitat, en el marc dels convenis de col·laboració corresponents, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'establir mitjans humans i materials per a l'exercici de la funció d'auxili esmentada.»

Disposició addicional trenta-cinquena. *Prestacions rebudes d'expedients de regulació d'ocupació.*

A les quantitats percebudes a partir d'1 de gener de 2001 per beneficiaris de contractes d'assegurança concertats per donar compliment al que disposa la disposició transitòria catorzena de la Llei 30/1995 que instrumentin les prestacions derivades d'expedients de regulació d'ocupació, que abans de la signatura del contracte es fessin efectives amb càrrec a fons interns, i a les quals els era aplicable la reducció del 30 per 100 establerta a l'article 17.2.a) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, es manté l'aplicació de la reducció, sense que a aquests efectes la signatura dels dits contractes alteri el càlcul del període de generació d'aquestes prestacions.

Disposició addicional trenta-sisena.

L'apartat 5 de l'article 18 bis de la Llei 8/1991, de 25 de març, per la qual s'aprova l'arbitri sobre la producció i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla, queda redactat de la manera següent:

«5. El gravamen complementari no és exigible en les mateixes circumstàncies que determinarien la no-exigibilitat de l'impost sobre les labors del tabac en el seu àmbit territorial d'aplicació. En particular, la meritació del gravamen complementari s'ajorna respecte de les labors del tabac que s'introdueixin als dipòsits que s'autoritzi a aquest efecte, fins que, si s'escau, en surtin.

L'autorització dels dipòsits a què es refereix el paràgraf anterior l'ha de fer el Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb l'informe previ favorable de la ciutat respectiva, en les mateixes condicions que les previstes per a l'autorització de dipòsits fiscals de labors del tabac en l'àmbit territorial aplicable de l'impost sobre les labors del tabac, amb les especificitats següents:

a) És requisit per a l'autorització del dipòsit fiscal que almenys el 80 per 100 de les sortides d'aquest, calculades segons el preu de venda al públic de les labors objecte d'aquestes, correspongui a lliuraments directes als expenedors de la Xarxa d'Expedories de Tabac i Timbre situats a la respectiva ciutat.

b) Quan la totalitat de les sortides del dipòsit fiscal correspongui a lliuraments directes als expenedors de la Xarxa d'Expedories de Tabac i Timbre situats a la respectiva ciutat, no és exigible el compliment del volum mínim de sortides previst en la normativa de l'impost sobre les labors del tabac per a l'autorització de dipòsits fiscals de labors del tabac en el seu àmbit territorial d'aplicació.

L'incompliment de les condicions i els requisits generals i específics a què es refereix el paràgraf anterior pot donar lloc a la revocació de l'autorització del dipòsit fiscal.

Els titulars dels dipòsits fiscals autoritzats conforme al que preveu aquest apartat 5, quant al gravamen complementari, tenen la condició de subjectes passius en qualitat de substituït del contribuent.

El control dels dipòsits fiscals a què es refereix aquest apartat 5, l'han de fer els serveis dependents del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, en col·laboració amb els serveis fiscals de les respectives ciutats.»

Disposició addicional trenta-setena. *Aplicació de l'arbitri sobre la producció i la importació a les illes Canàries.*

A partir del 31 de desembre de 2000 i fins a la substitució de l'arbitri sobre la producció i la importació a les illes Canàries, es continuen gravant les importacions de béns als mateixos tipus aplicables el dia 30 de desembre de 2000.

Així mateix, i amb vigència limitada a l'any 2001 queda exempta de l'arbitri sobre la producció i la importació a les Canàries la producció o elaboració de béns mobles corporals a les illes Canàries.

Disposició addicional trenta-vuitena. *Mesures de suport a l'energia solar.*

Es modifica el paràgraf tercer de l'apartat 4 de l'article 30 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, que queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, el Govern pot autoritzar primes superiors a les que preveu el paràgraf anterior per a les instal·lacions que utilitzin com a energia primària energia solar.»

Disposició addicional trenta-novena. *Deduccions de les quotes suportades en l'impost general indirecte canari.*

A les quotes suportades de l'impost general indirecte canari el naixement a la deducció de les quals s'hagi produït abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els són aplicables les normes que contenen els articles 28, 43 i 43 bis de la Llei 20/1991 conforme a la redacció que aquesta Llei fa dels articles esmentats.

Disposició transitòria primera. *Crèdits ampliables per al pagament d'obligacions derivades de convenis amb les comunitats autònomes per al desenvolupament alternatiu de les comarques mineres.*

Durant l'exercici de l'any 2001, a fi d'assegurar el compliment del pla de la mineria del carbó en el seu vessant de desenvolupament alternatiu de les comarques mineres, les dotacions per afrontar les obligacions derivades dels convenis amb les comunitats autònomes afectades tenen caràcter ampliable.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori aplicable a les tarifes per serveis portuaris prestats per les autoritats portuàries.*

La disposició transitòria tercera de la Llei 62/1997, de 26 de desembre, de modificació de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, queda redactada de la manera següent:

«Fins que es produeixi l'entrada en vigor de la Llei que reguli la llibertat tarifària i la modificació dels aspectes economicofinanciers dels ports de l'Estat que en derivin, és plenament aplicable quant a la definició, l'estructura i els elements essencials de les tarifes el que disposen aquesta Llei, les altres lleis reguladores i l'Ordre del Ministeri de Foment de 30 de juliol de 1998, per la qual s'estableix el règim de les tarifes per serveis portuaris prestats per les autoritats portuàries, que només es pot modificar per una norma amb rang de llei, així com l'Ordre del Ministeri de Foment de 30 de juliol de 1998, per la qual s'estableixen els límits màxims i mínims de les tarifes per serveis prestats per les autoritats portuàries, i l'Ordre de 16 de desembre de 1998, d'adaptació de l'Ordre de 30 de juliol de 1998, per la qual s'estableix el règim de les tarifes per serveis portuaris prestats per les autoritats portuàries, a l'article 6 de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, de règim especial de les illes Balears.

El Govern, en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de remetre a les Corts el corresponent projecte de llei d'establiment de la llibertat tarifària dels ports espanyols i de modificació del règim econòmic de les tarifes per serveis portuaris.»

Disposició transitòria tercera. *Censos de població i de l'habitatge, i d'edificis i locals.*

Excepcionalment, els censos de població i de l'habitatge, així com els d'edificis i locals que correspon formar l'any 2001, com preveu l'article 1 de la Llei 70/1980, de 16 de desembre, en la redacció que en fa la disposició addicional setzena de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, tenen una data de referència compresa entre l'1 d'octubre i el 31 de desembre.

Disposició transitòria quarta. *Procediments iniciats a l'empara de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.*

Amb caràcter excepcional els titulars de procediments iniciats a l'empara del que disposa la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin pendents de resolució definitiva, n'han de tramitar el desistiment o, altrament, reproduir la seva pretensió de continuar la tramitació dels expedients respectius, sense que això doni lloc a la nova meritació o actualització de les taxes abonades al seu dia. Transcorregut el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei sense manifestar la seva voluntat en un sentit o en l'altre, els procediments respectius es consideren caducats amb caràcter general.

Disposició transitòria cinquena. *Termini d'adaptació d'estatuts de fundacions.*

Les fundacions que no hagin adaptat els seus estatuts a la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general, segons estableix el número 1 de la seva disposició transitòria segona, ho poden fer en el termini de dos anys, comptat a partir de l'entrada en vigor de la present disposició.

Disposició transitòria sisena.

1. S'entenen prorrogades durant l'any 2000 les tarifes i els peatges vigents corresponents a les concessions a què es refereix el Reial decret 429/2000, de 31 de març.

2. Per a les concessions que hagin entrat en explotació abans de l'1 de gener de 1988, la revisió de tarifes i peatges s'ha d'ajustar al següent:

a) L'1 de gener de l'any 2001 les tarifes i els peatges s'han de revisar d'acord amb la fórmula següent:

$$C_R = 1 + \Delta IPC_{mitjà} - X$$

on ΔIPC es defineix de la mateixa manera referida a l'article 77 i la X pren el valor fix d'1 expressat en percentatge.

b) A partir de l'1 de gener de l'any 2002, s'aplica el sistema que preveu l'article 77 amb les especialitats següents:

$$0,75 \cdot \Delta IPC_{mitjà} \leq \Delta IPC_{mitjà} - X \leq 1,15 \cdot \Delta IPC_{mitjà}$$

El valor de la X no està subjecte a l'expressió

$$0 \leq x \leq 1$$

c) En el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el Ministeri de Foment ha de revisar per a cada una d'aquestes concessions les previsions d'intensitats mitjanes diàries de trànsit (IMD_P) previstes en els plans economicofinanciers respectius dipositats al Ministeri de Foment.

Disposició transitòria setena. *Beneficis fiscals aplicables en l'impost sobre la renda de les persones físiques a la transmissió de determinades finques rústiques i explotacions agrícoles.*

Es prorroga per als anys 2000 i 2001 el règim fiscal que preveu la disposició addicional sisena de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries, per a la transmissió de determinades finques rústiques i explotacions agrícoles.

Disposició transitòria vuitena. *Exercici i comunicació de l'opció pel règim especial de les fusions, escissions, aportacions d'actius i canvi de valors.*

Els nous requisits establerts per aquesta Llei a l'apartat 1 de l'article 110 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, per a l'exercici i la comunicació de l'opció pel règim especial de les fusions, escissions, aportacions d'actius i canvi de valors, són aplicables a les operacions en les quals el corresponent projecte, acord o contracte es faci a partir de l'1 de gener de 2001.

Disposició transitòria novena. *Obligació de declarar per a l'any 2000.*

La nova redacció efectuada per aquesta Llei de l'article 79 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, és aplicable als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2000.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

U. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogats el Reial decret 1064/1991, de 5 de juliol, sobre drets aeroportuaris als aeroports nacionals, i el Reial decret 1268/1994, de 10 de juny, pel qual s'actualitzen els tipus de gravamen i es modifica parcialment el Reial decret 1064/1991, de 5 de juliol.

Dos. Es deroga la taxa «Honoraris del cos d'enginyers navals» creada per la Llei 74/1962, de 24 de desembre, i desplegada pel Decret 4291/1964, de 17 de desembre.

Tres. Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Quatre. Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 2004, queden derogades les disposicions següents:

a) L'article 70 bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

b) L'article 3 de la Llei 39/1997, de 8 d'octubre, per la qual s'aprova el programa PREVER per a la modernització del parc de vehicles automòbils, l'increment de la seguretat viària i la defensa i protecció del medi ambient.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 2001.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 29 de desembre de 2000.

JUAN CARLOS R.

MINISTERI D'HISENDA

24360 REIAL DECRET 3472/2000, de 29 de desembre, pel qual es modifiquen determinats articles del Reglament de l'impost sobre societats en matèria d'amortització d'elements patrimonials, provisió per a insolvències d'entitats financeres, col·laboració externa en la presentació i gestió de declaracions i imputació temporal d'ingressos i despeses, així com del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques en matèria de rendiments irregulars del treball i termini per a la presentació d'una determinada declaració. («BOE» 313, de 30-12-2000.)

Mitjançant aquest Reial decret es modifiquen determinats articles del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 537/1997, de 14 d'abril, que regulen matèries com les taules d'amortització, la provisió per insolvències d'entitats financeres, la imputació temporal d'ingressos i despeses o la gestió de l'impost.

En primer lloc, s'aprova una nova taula de coeficients d'amortització aplicable als ports marítims, perquè les característiques específiques d'aquestes explotacions requereixen el tractament singular dels elements afectes a aquestes.

En segon lloc, la modificació de la normativa comptable i, en particular, de les exigències de cobertura del risc per insolvència de les entitats financeres, que s'ha plasmat a la Circular 9/1999, de 17 de desembre, del Banc d'Espanya, motiva la reforma dels preceptes del Reglament de l'impost sobre societats que regulen les provisions per insolvències en entitats financeres. En aquest punt, destaca l'aclariment reglamentari sobre la no-deductibilitat de les dotacions a la denominada «provisió estadística», de nova creació, perquè no respon a una valoració individualitzada del risc d'insolvència, en línia amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 12 de la Llei de l'impost.

Respecte a la gestió tributària, s'introdueixen mitjançant aquest Reial decret dues modificacions al Reglament de l'impost sobre societats.

Així, es desenvolupa la col·laboració social en la gestió de l'impost que preveu l'article 96 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària. La norma pretén millorar les relacions entre l'Administració i els contribuents; els facilita el compliment de les seves obligacions, en concret, la presentació telemàtica de declaracions.

D'altra banda, en matèria relativa al procediment per aprovar criteris d'imputació temporal diferents de la meritació, es modifica l'apartat 6 de l'article 29 del Reglament de l'impost per ampliar de tres a sis mesos el termini màxim de resolució de què disposa l'Administració tributària. Aquesta ampliació ve aconsellada per l'experiència adquirida durant tres anys d'aplicació de la norma, que posa de manifest la insuficiència del termini actual i les importants conseqüències que comporta incomplir-lo, perquè està previst que el silenci administratiu tingui caràcter positiu. En vista d'això, s'ha optat per una fórmula que permet conjugar adequadament l'interès dels contribuents a obtenir una resposta a les seves pretensions amb rapidesa, i l'interès públic, que aspira a una resolució justa dels procediments. La solució passa per mantenir el caràcter positiu del silenci en aquest procediment, però ampliant el termini de resolució a sis mesos per adequar-lo al que estableix amb caràcter general l'article 23 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents.